

ดร.สิงห์ทอง บัวชุม
D.P.A., บ.บ.ศ., บ.ป.ศ., ร.ป.ม.ว.บ., บ.บ.

สถาบัน **THE BEST CENTER**

2145/7 ซ.รามคำแหง 43/1 ถ.รามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

โทร. 0-2318-6868, 0-2314-1492 โทรสาร 0-2718-6274

คุณภาพทางวิชาการต้องมาที่ 1

www.thebestcenter.com: www.facebook.com/bestcentergroup

คู่มือเตรียมสอบ

นักวิชาการ

ที่ดิน

ปฏิบัติการ กรมที่ดิน

ประกอบด้วย

ภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง (200 คะแนน)

- ★ พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.2497 และประมวลกฎหมายที่ดิน กฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.2497
- ★ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- ★ ประมวลกฎหมายอาญา
- ★ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539
- ★ พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ.2558
- ★ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540

เปิดติวครบวงจร

ทุกหน่วยงานสอบ และติวทางไปรษณีย์

ติดต่อ 02-3186868, 02-3141492

ศูนย์รวมคู่มือเตรียมสอบและแนวข้อสอบ
มีวางจำหน่ายตามศูนย์หนังสือทั่วประเทศ
หรือ www.thebestcenter.com

E-book download

ติดต่อไลน์ Line ID : @thebestcenter

|260.-

**คู่มือเตรียมสอบ
นักวิชาการที่ดินปฏิบัติการ
กรมที่ดิน**

THE BEST CENTER
เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์

ราคา 260.

คำนำ

คู่มือเตรียมสำหรับตำแหน่งนักวิชาการที่ดิ้นปฏิบัติการ กรมที่ดิน เล่มนี้ โดยทางสถาบัน THE BEST CENTER และคณะได้เรียบเรียงขึ้นเพื่อให้ผู้สมัครสอบใช้สำหรับเตรียมตัวสอบในการสอบแข่งขันฯ ในครั้งนี้

ดังนั้นทางสถาบัน THE BEST CENTER ได้เล็งเห็นความสำคัญจึงได้จัดทำหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา ประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับการเนื้อหา พ.ร.บ. ระเบียบและเจาะแนวข้อสอบเพื่อให้ผู้ที่สอบได้เตรียมตัวอ่านล่วงหน้า มีความพร้อมในการทำข้อสอบ

ท้ายนี้ คณะผู้จัดทำขอขอบคุณทางสถาบัน THE BEST CENTER ที่ได้ให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการจัดทำต้นฉบับนี้ ทำให้หนังสือเล่มนี้สามารถสำเร็จขึ้นมาเป็นเล่มได้พร้อมกันนี้คณะผู้จัดทำขออ้อมรับข้อบกพร่องใด ๆ อันเกิดขึ้นและยินดีรับฟังความคิดเห็นจากทุก ๆ ท่าน เพื่อที่จะนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

THE BEST CENTER
เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์

ขอให้โชคดีในการสอบทุกท่าน
ฝ่ายวิชาการ

สถาบัน The Best Center

www.thebestcenter.com

สารบัญ

➤ ความรู้เกี่ยวกับกรมที่ดิน	1
➤ พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2479	4
★ แนวข้อสอบ พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 13 พ.ศ. 2556	51
★ แนวข้อสอบ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ชุดที่ 1.	57
★ แนวข้อสอบ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ชุดที่ 2.	84
★ แนวข้อสอบ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ชุดที่ 3.	111
★ แนวข้อสอบ ประมวลกฎหมายอาญา ชุดที่ 1.	123
★ แนวข้อสอบ ประมวลกฎหมายอาญา ชุดที่ 2.	150
★ แนวข้อสอบ ประมวลกฎหมายอาญา ชุดที่ 3.	176
➤ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539	188
★ แนวข้อสอบ พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2. พ.ศ. 2557	210
➤ พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558	220
★ แนวข้อสอบ พระราชบัญญัติอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558	227
★ แนวข้อสอบ พระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. 2540	234
★ แนวข้อสอบ ความรู้เกี่ยวกับ สถานการณ์ปัจจุบัน เศรษฐกิจ สังคม	265
➤ เทคนิคการสอบสัมภาษณ์	270

📖 ความรู้เกี่ยวกับกรมที่ดิน

➤ ประวัติกรมที่ดิน

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้า โปรดกระหม่อม ให้กระทรวงเกษตราธิการจัดการ ออกโฉนด ที่ดินครั้งแรกที่เมืองกรุงเก่า (ปัจจุบันคือจังหวัดพระนครศรีอยุธยา) โดยโฉนดที่ดินฉบับแรกออกเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2444 (รัตนโกสินทร์ศก 120) และได้มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้สถาปนากรมที่ดิน ขึ้นเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2444 (รัตนโกสินทร์..ศก 120) ได้มีการย้ายสังกัดและเรียกชื่อต่างๆ กัน ดังนี้

ชื่อ	สังกัด	ณ วันที่
กรมทะเบียนที่ดิน	กระทรวงเกษตราธิการ	17 กุมภาพันธ์ 2444
กรมที่ดิน	กระทรวงมหาดไทย	29 กุมภาพันธ์ 2475
กรมที่ดินและโลหะกิจ	กระทรวงมหาดไทย	30 กรกฎาคม 2475
กรมที่ดินและโลหะกิจ	กระทรวงเศรษฐการ	12 เมษายน 2476
กรมที่ดินและโลหะกิจ	กระทรวงเกษตราธิการ	1 เมษายน 2478
กรมที่ดิน	กระทรวงมหาดไทย	19 สิงหาคม 2484

➤ วิสัยทัศน์กรมที่ดิน

“ขับเคลื่อนการจัดการที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน แะะการพัฒนาประเทศ ด้วยมาตรฐานการจัดการ การบริการระดับสากล”

➤ นิยามวิสัยทัศน์

◆ขับเคลื่อนการจัดการที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน หมายถึง

1. การคุ้มครองสิทธิด้านที่ดินให้แก่ประชาชนให้เป็นไปตามกฎหมาย
2. การบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินแก่ประชาชนมีความเป็น

เอกภาพเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งประเทศ ทั้งเชิงนโยบาย และการปฏิบัติ

◆ขับเคลื่อนการจัดการที่ดินเพื่อการพัฒนาประเทศ หมายถึง

1. กรมที่ดินเป็นศูนย์ข้อมูลที่ดินและแผนที่แห่งชาติ

2. ระบบฐานข้อมูลที่ดินของประเทศเป็นมาตรฐานเดียวกัน สามารถรองรับการใช้ประโยชน์จากที่ดินในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง

♦ มาตรฐานการจัดการ การบริการ ระดับสากล หมายถึง

1. ระบบการให้บริการด้านการทะเบียนที่ดินของประเทศไทยมีความทันสมัย บริการออนไลน์ทั่วประเทศ และเชื่อมโยงกับสากล

2. บุคลากรด้านทะเบียนที่ดินของประเทศ มีขีดความสามารถสูงในระดับสากล

3. ระบบบริหารจัดการภายในได้มาตรฐานผ่านเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (Thailand Quality Award :TQA)

➤ พันธกิจกรมที่ดิน

1. คຸ້มครองสิทธิที่ดินให้แก่ประชาชนให้เป็นไปตามกฎหมาย

2. บูรณาการร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินแก่ประชาชนมีความเป็นเอกภาพ เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั่วประเทศ ทั้งเชิงนโยบายและการปฏิบัติ

3. เป็นศูนย์ข้อมูลที่ดินและแผนที่แห่งชาติ ที่มีระบบฐานข้อมูลที่ดินของประเทศเป็นมาตรฐานเดียวกัน สามารถรองรับการใช้ประโยชน์จากที่ดินในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง

4. ให้บริการด้านการทะเบียนที่ดินของประเทศไทยที่มีความทันสมัย บริการออนไลน์ทั่วประเทศ และเชื่อมโยงกับสากล พร้อมทั้งมีบุคลากรด้านทะเบียนที่ดินของประเทศ ที่มีขีดความสามารถสูงในระดับสากล

➤ ค่านิยมกรมที่ดิน

ค่านิยมหลัก ACCEPT

A : Accountability	: รับผิดชอบต่อ
C : Customer Service	: มอบจิตบริการ
C : Communication	: สื่อสารเลิศล้ำ
E : Ethic	: จริยธรรมนำจิตใจ
P : People Development	: ฝึกฝั้เรียนรู้
T : Teamwork	: มุ่งสู่ความร่วมมือ

➤ ภารกิจหลักของกรมที่ดิน

ภารกิจตามประมวลกฎหมายที่ดิน

- การดำเนินงานออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินให้ราษฎร
- ให้บริการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดิน และอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น
- รังวัดออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงในที่ดิน สาธารณประโยชน์และในที่ราชพัสดุ
- การรังวัดและทำแผนที่
- จัดที่ทำกินให้ประชาชนตามประมวลกฎหมายที่ดิน

ภารกิจตามกฎหมายอื่น

- การควบคุมการจัดสรรที่ดิน
- การจดทะเบียนอาคารชุด
- การควบคุมช่างรังวัดเอกชน

➢ โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการกรมที่ดิน

พระราชบัญญัติ
ให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน
พ.ศ. ๒๔๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๗

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรที่จะประกาศใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภา
ผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.
๒๔๕๗”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ประมวลกฎหมายที่ดินตามที่ตราไว้ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเป็น
กฎหมายตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๔ ตั้งแต่วันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติออกตราของชั่วคราว ซึ่งประกาศเปลี่ยนนามพระราชบัญญัติ เมื่อรัตนโกสิ
นทรศก ๑๒๔ เป็นพระราชบัญญัติออกโฉนดตราจอง

(๒) พระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน รัตนโกสินทรศก ๑๒๗

(๓) พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน ฉบับที่ ๒

(๔) พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน ฉบับที่ ๓

(๕) พระราชบัญญัติแก้ไขความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน ร.ศ.
๑๒๗

(๖) พระราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๗) พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๗๕

(๘) พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๕

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๑/ตอนที่ ๗๘/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๕๗

(๕) พระราชบัญญัติควบคุมการได้มาซึ่งที่ดิน โดยห้างหุ้นส่วนและบริษัทจำกัด เพื่อค้ากำไร พุทธศักราช ๒๔๘๕

(๑๐) พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๖

(๑๑) พระราชบัญญัติว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๘๖

(๑๒) พระราชบัญญัติว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๒

(๑๓) พระราชบัญญัติที่ดินในส่วนที่เกี่ยวกับคนต่างด้าว พุทธศักราช ๒๔๘๖

(๑๔) พระราชบัญญัติที่ดินในส่วนที่เกี่ยวกับคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๓ และ

(๑๕) บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในประมวลกฎหมายที่ดิน หรือซึ่งแย้งหรือขัดต่อบทแห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

มาตรา ๕ ให้ผู้ที่ได้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินอยู่ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ โดยไม่มีหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดิน แจ้งการครอบครองที่ดินต่อนายอำเภอท้องที่ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

วรรคสอง^๒ (ยกเลิก)

การแจ้งการครอบครองตามความในมาตรานี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิขึ้นใหม่แก่ผู้แจ้งแต่ประการใด

มาตรา ๖ บุคคลที่ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินอยู่โดยชอบด้วยกฎหมายก่อนวันที่พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๕ ใช้บังคับ และผู้รับโอนที่ดินดังกล่าว ให้มีสิทธิขอรับโฉนดที่ดินตามบทแห่งประมวลกฎหมายที่ดิน สำหรับบุคคลที่ครอบครองที่ดินตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๕ ใช้บังคับเป็นต้นมา และก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ ถ้าไม่ดำเนินการให้ชอบด้วยกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น การออกโฉนดที่ดินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง และให้พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๕ คงใช้บังคับต่อไป

มาตรา ๗ ที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้จับจองไว้แล้วตามพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๕ และยังมีได้รับคำรับรองว่าได้ทำประโยชน์แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าผู้ได้รับอนุญาตยังมีสิทธิที่จะมาขอคำรับรองจากนายอำเภอได้จนกว่าจะครบกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับจากวันสิ้นสุดเวลาแห่งการจับจองตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

^๒ มาตรา ๕ วรรคสอง ยกเลิกโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๕

ในกรณีระยะเวลาแห่งการจับจองดังกล่าวในวรรคแรกสิ้นสุดลง ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ หากปรากฏว่าการทำประโยชน์จากที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้จับจองอยู่ในสภาพที่จะพึงขอคำรับรองว่า ได้ทำประโยชน์ดังกล่าวแล้วได้ ให้ยื่นคำขอต่อนายอำเภอเพื่อขอคำรับรองเสียภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าที่ดินนั้นปลอดจากการจับจองเว้นแต่นายอำเภอได้มีคำสั่งผ่อนผันให้เป็นการเฉพาะราย

มาตรา ๘ การพิจารณาว่าที่ดินได้ทำประโยชน์แล้วหรือไม่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้จับจอง แต่ยังไม่ได้รับคำรับรองจากนายอำเภอว่า ได้ทำประโยชน์แล้ว ผู้ได้รับอนุญาตจะโอนไปไม่ได้เว้นแต่จะตกทอดโดยทางมรดก

มาตรา ๙ ที่ดินที่ได้รับคำรับรองจากนายอำเภอว่า ได้ทำประโยชน์แล้ว ให้โอนกันได้

มาตรา ๑๐ ที่ดินซึ่งได้หวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๘ หรือตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ ให้คงเป็นที่หวงห้ามต่อไป

มาตรา ๑๑ ในเขตท้องที่ซึ่งได้ออกโฉนดตราจองและตราจองที่ตราว่า “ได้ทำประโยชน์แล้ว” ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ ให้คงใช้บทกฎหมายว่าด้วยการนั้นเฉพาะในส่วนที่บัญญัติถึงวิธีการรังวัดและการออกหนังสือสำคัญดังกล่าวข้างต้นต่อไปจนกว่าจะได้ออกโฉนดที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินแล้ว

มาตรา ๑๒ บุคคลใดจะได้มาซึ่งที่ดินโดยมีสัญญาจะซื้อจะขาย หรือสัญญาเช่าซื้อซึ่งได้กระทำไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าได้จดทะเบียนสัญญาที่ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้มีการซื้อขายไปตามสัญญาเช่นว่านั้น ให้ถือเสมือนว่าผู้ซื้อหรือผู้เช่าซื้อที่มีสิทธิในที่ดินอยู่ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ

มาตรา ๑๓ บุคคลใดได้ขายฝากที่ดินไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าได้ทำการไถ่ถอนที่ดินนั้น เมื่อประมวลกฎหมายที่ดินได้ใช้บังคับแล้ว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้มีสิทธิในที่ดินอยู่ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ

มาตรา ๑๔ บุคคลใดได้ดำเนินการขอจับจองที่ดินไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ยังไม่ได้รับอนุญาต ให้นายอำเภอมีอำนาจดำเนินการตามนัยแห่งพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๕ ต่อไปจนถึงที่สุดได้

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และตามประมวลกฎหมายที่ดิน และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานที่ดินและพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และประมวลกฎหมายที่ดิน

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

ประมวลกฎหมายที่ดิน

หมวด ๑

บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๑ ในประมวลกฎหมายนี้

“ที่ดิน” หมายความว่า พื้นที่ดินทั่วไป และให้หมายความรวมถึง ภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะ และที่ชายทะเลด้วย

“สิทธิในที่ดิน” หมายความว่า กรรมสิทธิ์ และให้หมายความรวมถึงสิทธิครอบครองด้วย

“ใบจอง” หมายความว่า หนังสือแสดงการขอมิให้เข้าครอบครองที่ดินชั่วคราว

“หนังสือรับรองการทำประโยชน์” หมายความว่า หนังสือคำรับรองจากพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า ได้ทำประโยชน์ในที่ดินแล้ว

“ใบไต่สวน” หมายความว่า หนังสือแสดงการสอบสวนเพื่อออกโฉนดที่ดิน และให้หมายความรวมถึงใบนำด้วย

“โฉนดที่ดิน” หมายความว่า หนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดิน และให้หมายความรวมถึงโฉนดแผนที่ โฉนดตราจอง และตราจองที่ตราว่า “ได้ทำประโยชน์แล้ว”

“การรังวัด” หมายความว่า การรังวัดปักเขต และทำเขต จด หรือคำนวณการรังวัด เพื่อให้ทราบที่ตั้งแนวเขตที่ดิน หรือทราบที่ตั้งและเนื้อที่ของที่ดิน

“การค้าที่ดิน”^๑ (ยกเลิก)

“ทบวงการเมือง”^๒ หมายความว่า

(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) หน่วยงานอื่นของรัฐที่ไม่ใช่รัฐวิสาหกิจ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ

^๑ มาตรา ๑ นิยามคำว่า “การค้าที่ดิน” ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๒ มาตรา ๑ นิยามคำว่า “ทบวงการเมือง” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายนี้ และพนักงานอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมที่ดิน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน และตามประมวลกฎหมายนี้

มาตรา ๒ ที่ดินซึ่งมิได้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ให้ถือว่าเป็นของรัฐ

มาตรา ๓ บุคคลย่อมมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ตามกฎหมายก่อนวันที่ประมวลกฎหมายนี้ใช้บังคับ หรือได้มาซึ่งโฉนดที่ดินตามบทแห่งประมวลกฎหมายนี้

(๒) ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ หรือกฎหมายอื่น

มาตรา ๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๖ บุคคลใดได้มาซึ่งสิทธิครอบครองในที่ดินก่อนวันที่ประมวลกฎหมายนี้ใช้บังคับ ให้มีสิทธิครอบครองสืบไปและให้คุ้มครองตลอดถึงผู้รับโอนด้วย

มาตรา ๔ ทวิ^{๔๑} นับตั้งแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ การโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินซึ่งมีโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕ ผู้ใดมีความประสงค์เวนคืนสิทธิในที่ดินให้แก่รัฐ ให้ยื่นคำขอเวนคืนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๑

มาตรา ๖^{๔๒} นับตั้งแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ บุคคลใดมีสิทธิในที่ดินตามโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ หากบุคคลนั้นทอดทิ้งไม่ทำประโยชน์ในที่ดิน หรือปล่อยให้ดินให้เป็นที่รกร้างเปล่า เกินกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับที่ดินที่มีโฉนดที่ดิน เกินสิบปีติดต่อกัน

(๒) สำหรับที่ดินที่มีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ เกินห้าปีติดต่อกัน

ให้ถือว่าเป็นเจตนาสละสิทธิในที่ดินเฉพาะส่วนที่ทอดทิ้งไม่ทำประโยชน์ หรือที่ปล่อยให้เป็นที่รกร้างเปล่า เมื่ออธิบดีได้ยื่นคำร้องต่อศาล และศาลได้สั่งเพิกถอนหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินดังกล่าว ให้ที่ดินนั้นตกเป็นของรัฐเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายนี้ต่อไป

มาตรา ๗^{๔๓} (ยกเลิก)

มาตรา ๘^{๔๔} บรรดาที่ดินทั้งหลายอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือเป็นทรัพย์สินของ

^{๔๑} มาตรา ๔ ทวิ เพิ่มโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๘๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๕

^{๔๒} มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๘๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๕

^{๔๓} มาตรา ๗ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๖

^{๔๔} มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

แผ่นดินนั้น ถ้าไม่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้อธิบดีมีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษา และดำเนินการคุ้มครองป้องกันได้ตามควรแก่กรณี อำนาจหน้าที่ดังว่านี้ รัฐมนตรีจะมอบหมายให้ทบวงการเมืองอื่นเป็นผู้ใช้ก็ได้

ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันหรือใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ หรือเป็นที่ดินที่ได้หวงห้ามหรือสงวนไว้ตามความต้องการของทบวงการเมืองอาจถูกถอนสภาพหรือโอนไปเพื่อใช้ประโยชน์อย่างอื่นหรือนำไปจัดเพื่อประชาชนได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ถ้าทบวงการเมือง รัฐวิสาหกิจหรือเอกชนจัดหาที่ดินมาให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทนแล้ว การถอนสภาพหรือโอนให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ แต่ถ้าพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้น หรือที่ดินนั้นได้เปลี่ยนสภาพไปจากการเป็นที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน และมีได้ตกไปเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ใดตามอำนาจกฎหมายอื่นแล้ว การถอนสภาพให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา

(๒) ที่ดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะ หรือที่ดินที่ได้หวงห้ามหรือสงวนไว้ตามความต้องการของทบวงการเมืองใด ถ้าทบวงการเมืองนั้นเลิกใช้ หรือไม่ต้องการหวงห้ามหรือสงวนต่อไป เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพแล้ว คณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้ทบวงการเมืองซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้ใช้หรือจัดหาประโยชน์ก็ได้ แต่ถ้าจะโอนต่อไปยังเอกชน ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ และถ้าจะนำไปจัดเพื่อประชาชนตามประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา

การตราพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสองให้มีแผนที่แสดงเขตที่ดินแนบท้ายพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกานั้นด้วย

มาตรา ๘ ทวิ^{๕๑} ที่ดินของรัฐซึ่งมิได้มีบุคคลใดมีสิทธิครอบครอง หรือที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันซึ่งได้ถอนสภาพตามมาตรา ๘ (๑) แล้ว รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะจัดขึ้นทะเบียนเพื่อให้ทบวงการเมืองใช้ประโยชน์ในราชการได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ก่อนที่จะจัดขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้มีการรังวัดทำแผนที่ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่ประกาศการจัดขึ้นทะเบียนให้ราษฎรทราบมีกำหนดสามสิบวัน ประกาศให้ปิดในที่เปิดเผย ณ สำนักงานที่ดิน ที่ว่าการอำเภอหรือที่ว่าการกิ่งอำเภอ ที่ทำการกำนัน และในบริเวณที่ดินนั้น

การจัดขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้มีแผนที่แนบท้ายประกาศด้วย

มาตรา ๘ ตริ^{๕๑} ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน หรือใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะ อธิบดีอาจจัดให้มีหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเพื่อแสดงเขตไว้เป็นหลักฐาน

แบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

^{๕๑} มาตรา ๘ ทวิ เพิ่มโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

^{๕๑} มาตรา ๘ ตริ เพิ่มโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

ที่ดินตามวรรคหนึ่งแปลงใดยังไม่มีหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เขตของที่ดินดังกล่าวให้
เป็นไปตามหลักฐานของทางราชการ

มาตรา ๘ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการเหมืองแร่และการป่าไม้ ที่ดินของรัฐนั้นถ้ามิได้มี
สิทธิครอบครอง หรือมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ห้ามมิให้บุคคลใด

(๑) เข้าไปยึดถือ ครอบครอง รวมตลอดถึงการก่อสร้างหรือเผาป่า

(๒) ทำด้วยประการใด ให้เป็นการทำลาย หรือทำให้เสื่อมสภาพที่ดิน ที่หิน ที่กรวด หรือที่
ทราย ในบริเวณที่รัฐมนตรีประกาศหวงห้ามในราชกิจจานุเบกษา หรือ

(๓) ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดอันเป็นอันตรายแก่ทรัพยากรในที่ดิน

มาตรา ๘/๑^{๑๑๑} ให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๘ เสียค่าตอบแทนเป็นรายปีให้แก่เทศบาล องค์การ
บริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งที่ดินที่
ได้รับอนุญาตตั้งอยู่ ยกเว้นองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้ ตามวิธีการและอัตราที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น
นั้น แต่ต้องไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายประมวลกฎหมายนี้

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดแบ่งค่าตอบแทนที่ได้รับตามวรรคหนึ่ง ให้แก่
องค์การบริหารส่วนจังหวัดในอัตราร้อยละสี่สิบของค่าตอบแทนที่ได้รับภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วัน
ที่ได้รับ เพื่อเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้ค่าตอบแทนส่วนที่เหลือตกเป็นรายได้ขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นที่ที่ดินที่ได้รับอนุญาตตั้งอยู่ในกรณีที่ดินดังกล่าวไม่ได้ตั้งอยู่ในเขตขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด ให้ค่าตอบแทนที่ได้รับตามวรรคหนึ่ง ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นทั้งหมด

มาตรา ๑๐ ที่ดินของรัฐซึ่งมิได้มีบุคคลใดมีสิทธิครอบครองและมีใช้สาธารณสมบัติของ
แผ่นดินอันราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกันนั้น ให้อธิบดีมีอำนาจจัดหาผลประโยชน์ ในการจัดหาผลประโยชน์ ให้
รวมถึงจัดทำที่ดินใช้ประโยชน์ได้ ซ้ำขาย แลกเปลี่ยน ให้เช่า และให้เช่าซื้อ

หลักเกณฑ์และวิธีการจัดหาผลประโยชน์ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง แต่สำหรับการขาย การ
แลกเปลี่ยน และการให้เช่าซื้อที่ดินต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

การดำเนินการจัดหาผลประโยชน์ตามความในมาตรานี้ ให้คำนึงถึงการที่จะสงวนที่ดินไว้ให้
อนุชนรุ่นหลังด้วย

มาตรา ๑๑ การจัดหาผลประโยชน์ซึ่งที่ดินของรัฐตามนัยดังกล่าวมาในมาตราก่อนนี้ รัฐมนตรีจะ
มอบหมายให้ทบวงการเมืองอื่นเป็นผู้จัดหาผลประโยชน์สำหรับรัฐ หรือบำรุงท้องถิ่นก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ ที่ดินของรัฐซึ่งมิได้มีบุคคลใดมีสิทธิครอบครอง รัฐมนตรีมีอำนาจให้สัมปทาน ให้
หรือให้เช่าในระยะเวลาอันจำกัด ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติในมาตรานี้ไม่กระทบกระเทือนถึงกฎหมายว่าด้วยการเหมืองแร่และการป่าไม้

^{๑๑๑} มาตรา ๘/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๓ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามบทแห่งประมวลกฎหมายนี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้งสำนักงานที่ดินจังหวัดขึ้น

จังหวัดใดมีความจำเป็นที่จะต้องตั้งที่ทำการที่ดินมากกว่าหนึ่งแห่งให้รัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้งสำนักงานที่ดินสาขาขึ้นโดยให้สังกัดอยู่ในสำนักงานที่ดินจังหวัด

การจัดตั้งสำนักงานที่ดินจังหวัดและสำนักงานที่ดินสาขาให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒

การจัดที่ดินเพื่อประชาชน

มาตรา ๑๔^{๑๒๑} ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*เป็นประธาน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงกลาโหม อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ* อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ อธิบดีกรมทางหลวง อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมธนารักษ์ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทเป็นกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*เป็นกรรมการและเลขาธิการ โดยตำแหน่ง และคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

มาตรา ๑๕^{๑๒๑} กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งมีกำหนดสี่ปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่ง คณะรัฐมนตรีจะแต่งตั้งให้เป็นกรรมการอีกครั้งก็ได้

มาตรา ๑๖ นอกจากการออกจากตำแหน่งตามวาระตามความในมาตรา ๑๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ต้องจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (๔) คณะรัฐมนตรีให้ออกจากตำแหน่ง

ในกรณีที่มีการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรานี้ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการแทน กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งเข้าแทนนี้ย่อมอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

^{๑๒๑} มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

^{๑๒๑} มาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

มาตรา ๑๗ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมเกินกว่ากึ่งหนึ่งจึงเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๘ ในเมื่อประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการเลือกตั้งกันขึ้นเองเป็นประธาน

มาตรา ๑๙ การลงมติวินิจฉัยข้อพิพาทนั้น ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ กรรมการคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีจำนวนเสียงลงคะแนนเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๐^{๑๔๑} ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) วางนโยบายการจัดที่ดิน เพื่อให้ประชาชนมีที่ดินสำหรับอยู่อาศัยและหาเลี้ยงชีพตามควรแก่สภาพ

(๒) วางแผนการถือครองที่ดิน

(๓) สงวนและพัฒนาที่ดินเพื่อจัดให้แก่ประชาชน

(๔) สงวนหรือหวงห้ามที่ดินของรัฐซึ่งมิได้มีบุคคลใดมีสิทธิครอบครองเพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน

(๕) อนุมัติโครงการการจัดที่ดินของทบวงการเมือง

(๖) ควบคุมการจัดที่ดินตามประมวลกฎหมายนี้และกฎหมายอื่น

(๗) ปฏิบัติการเกี่ยวกับที่ดินตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

(๘) มอบหมายให้ทบวงการเมืองที่เกี่ยวข้องดำเนินการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่ง ในมาตรานี้แทนคณะกรรมการ ได้ตามที่เห็นสมควร

(๙) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น

(๑๐) วางระเบียบหรือข้อบังคับกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการจัดที่ดินหรือเพื่อกิจการอื่นตามประมวลกฎหมายนี้

ระเบียบหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับประชาชน ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีดำเนินการตามมติของคณะกรรมการ และมีอำนาจมอบหมายให้ทบวงการเมืองที่เกี่ยวข้องดำเนินการใด ๆ อันเกี่ยวกับการจัดที่ดินได้ และถ้าสามารถทำได้ ให้ทบวงการเมืองที่เกี่ยวข้องปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ได้รับมอบอำนาจไปนั้น โดยไม่ชักช้า และเพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้เจ้าพนักงานของทบวงการเมืองเช่นว่านั้นมีอำนาจหน้าที่อย่างเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายนี้

ในการมอบอำนาจให้ทบวงการเมืองดำเนินการตามความในวรรคก่อน รัฐมนตรีจะให้ทบวงการเมืองเช่นว่านั้นเบิกเงินในงบประมาณของกรมที่ดิน ไปใช้จ่ายตามรายการในงบประมาณแทนกรมที่ดินก็ได้

^{๑๔๑} มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๖

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดที่ดิน และให้ส่งเอกสารหลักฐานหรือสิ่งอื่นที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

(๒) เข้าไปยังสถานที่หรือที่ดินของทบวงการเมือง องค์การของรัฐหรือเอกชนเพื่อตรวจสอบ เรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดที่ดิน และให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง เรียกเอกสารหลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่เกี่ยวข้อง จากบุคคลที่อยู่ในสถานที่หรือที่ดินเช่นว่านั้น มาตรวจพิจารณาได้ตามความจำเป็น ในกรณี บุคคลเช่นว่านั้นต้องให้ความสะดวกแก่คณะกรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

มาตรา ๒๓ ในการใช้อำนาจหน้าที่ตามประมวลกฎหมายนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานของทบวงการเมืองซึ่งมีอำนาจหน้าที่อย่างเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๒๑ ต้องมีบัตรประจำตัว และแสดงแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๔ ให้ถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่ตามความในประมวลกฎหมายนี้ เป็นเจ้าพนักงานตามความหมายในกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา ๒๕^{๑๔๑} เพื่อประโยชน์ในการจัดที่ดินหรือการสำรวจความอุดมสมบูรณ์ของดิน คณะกรรมการจะจัดให้มีการสำรวจที่ดินก็ได้

เมื่อเป็นการสมควรจะสำรวจที่ดินในท้องที่ใด ให้คณะกรรมการประกาศท้องที่นั้นเป็นเขตสำรวจที่ดินในราชกิจจานุเบกษา และให้ปิดประกาศนั้น ณ ที่ว่าการอำเภอและบ้านกำนันในตำบลที่อยู่ในเขตสำรวจ ประกาศของคณะกรรมการดังกล่าวให้มีแผนที่ประเมินเขตที่ดินที่กำหนดให้เป็นเขตสำรวจที่ดินไว้ท้ายประกาศด้วย แผนที่ดังกล่าวนี้ให้ถือว่าเป็นส่วนแห่งประกาศ

มาตรา ๒๖ ภายในเขตสำรวจที่ดินตามความในมาตรา ๒๕ ให้ผู้มีสิทธิในที่ดินหรือผู้ครอบครองที่ดินซึ่งอยู่ในเขตสำรวจที่ดิน มีหน้าที่

(๑) แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในท้องที่ซึ่งที่ดินตั้งอยู่ภายในระยะเวลาที่ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนด ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีเช่นนี้จะจัดให้บุคคลอื่นแจ้งแทนก็ได้

(๒) นำหรือจัดให้บุคคลอื่นนำพนักงานเจ้าหน้าที่ไปชี้เขตที่ดินซึ่งตนมีสิทธิหรือครอบครองอยู่ในเมื่อได้รับคำบอกกล่าวจากพนักงานเจ้าหน้าที่ล่วงหน้าเป็นเวลาอันสมควร

(๓) ลงชื่อรับรองการสำรวจที่ดินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่เป็นอย่างจริง ในกรณีที่จัดให้บุคคลอื่นนำชี้เขตที่ดินให้บุคคลซึ่งนำชี้เขตที่ดินเป็นผู้ลงชื่อรับรองการสำรวจที่ดินแทน

มาตรา ๒๗ นอกจากที่ดินที่ส่วนราชการหรือองค์การของรัฐนำไปจัดตามกฎหมายอื่นแล้ว อธิบดีมีอำนาจจัดที่ดินของรัฐซึ่งมิได้มีบุคคลใดมีสิทธิครอบครองให้ราษฎรเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยและทำมาหากินได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดซึ่งให้รวมถึงรายการดังต่อไปนี้ด้วย คือ

^{๑๔๑} มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

- (๑) จำนวนที่ดินที่จะแบ่งให้ครอบครอง
- (๒) หลักเกณฑ์สอบสวนคัดเลือกว่าผู้ครอบครอง
- (๓) วิธีที่ผู้ครอบครองพึงปฏิบัติ
- (๔) หลักเกณฑ์การชดใช้ทุนที่ได้ลงไปในพื้นที่ดินนั้น และการเรียกค่าธรรมเนียมบางอย่าง
- (๕) กิจการที่จำเป็นสำหรับการจัดแบ่งที่ดิน

ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และเงื่อนไขของคณะกรรมการ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๗ ทวิ^{๑๒๑} ในกรณีที่ผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินหรือผู้ซึ่งได้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินต่อเนื่องจากบุคคลดังกล่าว ได้ยื่นคำร้องขอผ่อนผันการแจ้งการครอบครองตามพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๕๗ ก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ และผู้ว่าราชการจังหวัดยังไม่ได้มีคำสั่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาสั่งการให้เสร็จสิ้นโดยไม่ชักช้า แต่ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินนั้นที่จะใช้สิทธิตามมาตรา ๒๗ ตรี แห่งประมวลกฎหมายนี้

มาตรา ๒๗ ตรี^{๑๒๑} เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ประกาศกำหนดท้องที่และวันเริ่มต้นของการสำรวจตามมาตรา ๕๘ วรรคสอง ผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินอยู่ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายนี้ใช้บังคับ โดยไม่มีหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดิน และมีได้แจ้งการครอบครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๕๗ หรือผู้ซึ่งรื้อคำสั่งผ่อนผันจากผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๒๗ ทวิ แต่ได้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินนั้นติดต่อกันมาจนถึงวันทำการสำรวจจริงวัดหรือพิสูจน์สอบสวน ถ้าประสงค์จะได้สิทธิในที่ดินนั้น ให้แจ้งการครอบครองที่ดินต่อเจ้าพนักงานที่ดิน ณ ที่ดินนั้นตั้งอยู่ภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันปิดประกาศ ถ้ามิได้แจ้งการครอบครองภายในกำหนดเวลาดังกล่าว แต่ได้มานำหรือส่งตัวแทนมานำพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการสำรวจจริงวัดตามวันและเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศกำหนดให้ถือว่ายังประสงค์จะได้สิทธิในที่ดินนั้น

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินต่อเนื่องมาจากบุคคลดังกล่าวด้วย

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินการกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วรายงานคณะกรรมการ

ให้นำความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙ ในการดำเนินการตามความในมาตรา ๒๗ ที่ดินที่ได้รับมาโดยบทแห่งประมวลกฎหมายนี้ตั้งอยู่ในท้องที่ใด ให้จัดให้บุคคลที่มีภูมิลำเนาอยู่ในท้องที่นั้นได้รับ ได้ซื้อ ได้แลกเปลี่ยน หรือได้เช่าซื้อก่อน ต่อเมื่อมีที่ดินเหลืออยู่ จึงให้จัดให้บุคคลที่มีภูมิลำเนาอยู่ในท้องที่อื่นได้รับ ได้ซื้อ ได้แลกเปลี่ยน หรือได้เช่าซื้อต่อไป

^{๑๒๑} มาตรา ๒๗ ทวิ เพิ่ม โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๕

^{๑๒๑} มาตรา ๒๗ ตรี แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๓๐^{๑๕๑} เมื่อได้จัดให้บุคคลเข้าครอบครองในที่ดินรายใดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบจองให้ไว้เป็นหลักฐานก่อน และเมื่อปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่า บุคคลที่ได้จัดให้เข้าครอบครองที่ดินได้ทำประโยชน์ในที่ดิน และทั้งได้ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยครบถ้วนแล้ว ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินให้โดยเร็ว

มาตรา ๓๑^{๑๕๒} โฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ที่ได้ออกสืบเนื่องมาจากใบจองตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดมาซึ่งสิทธิในที่ดินดังกล่าว โอนที่ดินนั้นให้แก่ผู้อื่นในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเป็นกรณีที่ได้ออกใบจองในหรือหลังวันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ห้ามโอนภายในกำหนดสิบปีนับแต่วันที่ได้รับโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์

(๒) ถ้าเป็นกรณีที่ได้ออกใบจองก่อนวันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เฉพาะที่รัฐให้การช่วยเหลือในด้านสาธารณูปโภคและอื่น ๆ เนื่องจากการจัดที่ดิน ห้ามโอนภายในกำหนดห้าปี นับแต่วันที่ได้รับโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ดินนั้นตกทอดทางมรดกหรือโอนให้แก่ทบวง การเมือง องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติ หรือโอนให้แก่สหกรณ์เพื่อชำระหนี้ โดยได้รับอนุมัติจากนายทะเบียนสหกรณ์

ภายในกำหนดเวลาห้ามโอนตามวรรคหนึ่ง ที่ดินนั้นไม่อยู่ในข่ายแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๓๒ บุคคลใดเข้าครอบครองที่ดินตามนัยแห่งบทบัญญัติมาตรา ๓๐ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขของคณะกรรมการ อธิบดีมีอำนาจสั่งให้บุคคลนั้นออกไปจากที่ดินนั้นได้ และนับตั้งแต่วันได้รับคำสั่ง ให้บุคคลนั้นขาดสิทธิอันจะพึงได้ตามระเบียบข้อบังคับทั้งหลายทันที

ถ้าบุคคลนั้นไม่พอใจคำสั่งดังกล่าวในวรรคก่อน ก็มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันได้รับคำสั่ง แต่ถ้านักมนตรีมิได้วินิจฉัยสั่งการภายในกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันได้รับอุทธรณ์ให้ถือว่ารัฐมนตรีสั่งให้มีสิทธิครอบครองในที่ดินนั้นต่อไป แต่จะต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และเงื่อนไขของคณะกรรมการตามเดิม

คำสั่งของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๓๓ ในเขตท้องที่ใดที่คณะกรรมการยังมีได้ประกาศเขตสำรวจที่ดินตามความในหมวดนี้ก็ดี หรือในกรณีที่สภาพของที่ดินเป็นแปลงเล็กแปลงน้อยก็ดี ราษฎรจะขออนุญาตจับจองที่ดินได้ โดยปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่อนุญาตแล้ว ก็ให้ออกใบจองให้ต่อไป

^{๑๕๑} มาตรา ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

^{๑๕๒} มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕

มาตรา ๔๙^{๒๕๑} (ยกเลิก)

มาตรา ๕๐ ในการที่อธิบดีใช้อำนาจจำหน่ายที่ดินตามบทแห่งประมวลกฎหมายนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจจำหน่ายโดยการขาย หรือให้เช่าซื้อตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้อธิบดีมีอำนาจเรียกค่าธรรมเนียมได้ไม่เกินร้อยละห้าของราคาที่ดินจำหน่ายนั้น ถ้าจำหน่ายไม่ได้ภายในสองปี ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจจัดการขายที่ดินนั้นด้วยวิธีผ่อนส่งภายในสิบปี

อำนาจตามความที่กล่าวไว้ในวรรคแรกนั้น เมื่ออธิบดีเห็นเป็นการสมควรจะจัดแบ่งที่ดินออกเป็นแปลง ๆ เพื่อจำหน่ายก็ได้

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่อธิบดีจะใช้อำนาจจำหน่ายที่ดินตามประมวลกฎหมายนี้ ให้ผู้มีสิทธิในที่ดินอันจะพึงจำหน่ายตกลงกับพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าที่ดินแปลงใด หรือส่วนของที่ดินตอนใดจะพึงจำหน่าย ถ้าไม่สามารถตกลงกันได้ ให้เสนอเรื่องให้คณะกรรมการชี้ขาด

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่อธิบดีเห็นสมควรจะใช้อำนาจจำหน่ายที่ดิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งไปให้ผู้มีสิทธิในที่ดินทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตกลงกับผู้มีสิทธิในที่ดินเกี่ยวกับราคาที่ดิน ถ้าไม่สามารถตกลงราคาที่ดินกันได้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการกำหนดราคาอสังหาริมทรัพย์โดยอนุญาโตตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ราคาที่ดินที่จะพึงตกลงหรือที่จะพึงกำหนดโดยอนุญาโตตุลาการนั้น ให้ถือราคาตลาดตามที่เป็นอยู่ในวันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้มีสิทธิในที่ดินทราบว่าอธิบดีจะใช้อำนาจจำหน่าย

มาตรา ๕๓ นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบตามความในมาตรา ๕๒ ให้อธิบดีมีอำนาจครอบครองที่ดินนั้นทันที และให้ผู้มีสิทธิในที่ดิน บริวาร ผู้เช่า ผู้อาศัย และบุคคลอื่นใดที่อยู่ในที่ดินนั้น ออกจากที่ดินภายในกำหนดหนึ่งปี

ในกรณีที่มิสัญญาเช่าที่ดินแปลงนั้นอยู่ ก็ให้สัญญาเช่าเป็นอันระงับไปในวันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้มีสิทธิในที่ดินทราบว่าอธิบดีจะใช้อำนาจจำหน่าย

มาตรา ๕๔ เมื่อมีการจำหน่ายที่ดินของผู้ใดตามนัยแห่งประมวลกฎหมายนี้ โดยวิธีเช่าซื้อ หรือผ่อนชำระราคา ให้อธิบดีชำระราคาที่ดินให้แก่ผู้มีสิทธิในที่ดินเป็นงวด ๆ ให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) กรณีการจำหน่ายตามมาตรา ๓๙ ให้ผ่อนชำระราคาที่ดินภายในห้าปี

(๒) กรณีการจำหน่ายตามมาตราอื่น ให้ผ่อนชำระราคาที่ดินภายในสิบปี

สำหรับการผ่อนชำระราคาที่ดินนั้น ให้คิดดอกเบี้ยร้อยละสามต่อปีของราคาที่ดินที่ค้างชำระจากผู้ซื้อหรือผู้เช่าซื้อ ให้แก่ผู้มีสิทธิในที่ดินเดิม

^{๒๕๑} มาตรา ๔๙ ยกเลิกโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๙ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๐๒

มาตรา ๕๕ ในกรณีการขายหรือให้เช่าซื้อที่ดินตามความในมาตรา ๕๐ ถ้าผู้ซื้อหรือผู้เช่าซื้อไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในสัญญาซื้อขายหรือสัญญาเช่าซื้อ แล้วแต่กรณี ให้อธิบดีมีอำนาจเรียกที่ดินคืน ในการเรียกที่ดินคืน ให้สิทธิในที่ดินตกเป็นของกรมที่ดินในวันที่ผู้ซื้อหรือผู้เช่าซื้อได้ทราบ หรือควรจะได้ทราบถึงการเรียกที่ดินคืน

หมวด ๔

การออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน

มาตรา ๕๖^[๒๖] ภายใต้บังคับมาตรา ๕๖/๑ แบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการออกใบจอง หนังสือรับรองการทำประโยชน์ ใบไต่สวนหรือโฉนดที่ดิน รวมทั้งใบแทนของหนังสือดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๖/๑^[๒๗] การออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ถ้าเป็นที่ดินที่มีอาณาเขตติดต่อกับที่อื่นหรืออยู่ในเขตที่ดินของรัฐที่มีระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศหรือระวางรูปถ่ายทางอากาศ พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกให้ ได้ต่อเมื่อตรวจสอบกับระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศหรือระวางรูปถ่ายทางอากาศฉบับที่ทำขึ้นก่อนสุดเท่าที่ทางราชการมีอยู่แล้วว่าเป็นที่ดินที่สามารถออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ได้ หรือตรวจสอบด้วยวิธีอื่น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๗^[๒๘] โฉนดที่ดินและหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ให้มีข้อความสำคัญดังต่อไปนี้ ชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ของผู้มีสิทธิในที่ดิน ตำแหน่งที่ดิน จำนวนเนื้อที่ รูปแผนที่ของที่ดินแปลงนั้นซึ่งแสดงเขตข้างเคียงทั้งสี่ทิศ ให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสาขา หรือเจ้าพนักงานที่ดินซึ่งอธิบดีมอบหมาย เป็นผู้ลงลายมือชื่อ และประทับตราประจำตำแหน่งของเจ้าพนักงานที่ดินเป็นสำคัญ กับให้มีสารบัญชสำหรับจดทะเบียนไว้ด้วย

โฉนดที่ดินและหนังสือรับรองการทำประโยชน์ให้ทำเป็นคู่ฉบับรวมสองฉบับมอบให้ผู้มีสิทธิในที่ดินฉบับหนึ่ง อีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ ณ สำนักงานที่ดิน สำหรับฉบับที่เก็บไว้ ณ สำนักงานที่ดินนั้น จะจำลองเป็นรูปถ่ายหรือจัดเก็บ โดยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือเสมือนเป็นต้นฉบับ^[๒๙]

มาตรา ๕๘^[๓๐] เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรจะให้มีการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ในจังหวัดใดในปีใด ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดจังหวัดที่จะทำการสำรวจรังวัด

[๒๖] มาตรา ๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๒๗] มาตรา ๕๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๒๘] มาตรา ๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘

[๒๙] มาตรา ๕๗ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๓๐] มาตรา ๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘

ทำแผนที่หรือพิสูจน์สอบสวนการทำประโยชน์สำหรับปีนั้น เขตจังหวัดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดไม่รวม
ท้องที่ที่ทางราชการได้จำแนกให้เป็นเขตป่าไม้ถาวร

เมื่อได้มีประกาศของรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดท้องที่และวัน
เริ่มต้นของการเดินสำรวจรังวัดในท้องที่นั้นโดยปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานที่ดิน ที่ว่าการอำเภอ ที่ว่าการกิ่ง
อำเภอ ที่ทำการกำนัน และที่ทำการผู้ใหญ่บ้านแห่งท้องที่ก่อนวันเริ่มต้นสำรวจไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

เมื่อได้มีประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดตามวรรคสอง ให้บุคคลตามมาตรา ๕๘ ทวิ วรรคสอง
หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าว นำพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมายเพื่อทำการสำรวจ
รังวัดทำแผนที่หรือพิสูจน์สอบสวนการทำประโยชน์ในที่ดินของตนตามวันและเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้นัด
หมาย

ในการเดินสำรวจพิสูจน์สอบสวนการทำประโยชน์เพื่อออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์
เจ้าพนักงานที่ดินมีอำนาจแต่งตั้งผู้ซึ่งได้รับการอบรมในการพิสูจน์สอบสวนการทำประโยชน์ เป็นเจ้าหน้าที่
ออกไปพิสูจน์สอบสวนการทำประโยชน์แทนตนได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสี่ ให้เจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๕๘ ทวิ^{๔๗} เมื่อได้สำรวจรังวัดทำแผนที่หรือพิสูจน์สอบสวนการทำประโยชน์ในที่ดิน
ตามมาตรา ๕๘ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ แล้วแต่กรณี
ให้แก่บุคคลตามที่ระบุไว้ในวรรคสอง เมื่อปรากฏว่าที่ดินที่บุคคลนั้นครอบครองเป็นที่ดินที่อาจออกโฉนดที่ดิน
หรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ได้ตามประมวลกฎหมายนี้

บุคคลซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่อาจออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามมาวรรค
หนึ่งให้ได้ คือ

(๑) ผู้ซึ่งมีหลักฐานการแจ้งการครอบครองที่ดิน มีใบจอง ใบเหยียบย่ำ หนังสือรับรองการทำ
ประโยชน์ โฉนดตราจอง ตราจองที่ตราว่า “ได้ทำประโยชน์แล้ว” หรือเป็นผู้มีสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยการจัด
ที่ดินเพื่อการครองชีพ

(๒) ผู้ซึ่งได้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ ตริ

(๓) ผู้ซึ่งครอบครองที่ดินและทำประโยชน์ในที่ดิน ภายหลังจากวันที่ประมวลกฎหมายนี้ใช้
บังคับ และไม่มีใบจอง ใบเหยียบย่ำ หรือไม่มีหลักฐานว่าเป็นผู้มีสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อการ
ครองชีพ

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ผู้ซึ่งมีหลักฐานการแจ้งการครอบครองที่ดินตามมาวรรคสอง

(๑) ให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินต่อเนื่องมาจากบุคคลดังกล่าวด้วย
สำหรับบุคคลตามมาวรรคสอง (๒) และ (๓) ให้ออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำ

^{๔๗} มาตรา ๕๘ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘

ประโยชน์ แล้วแต่กรณี ได้ไม่เกินห้าสิบไร่ ถ้าเกินห้าสิบไร่ จะต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นการเฉพาะราย ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ภายในสิบปีนับแต่วันที่ได้รับ โฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้บุคคลตามวรรคสอง (๓) ผู้ได้มาซึ่งสิทธิในที่ดินดังกล่าว โอนที่ดินนั้นให้แก่ผู้อื่น เว้นแต่เป็นการตกทอดทางมรดก หรือโอนให้แก่ทบวงการเมือง องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติ หรือโอนให้แก่สหกรณ์เพื่อชำระหนี้โดยได้รับอนุมัติจากนายทะเบียนสหกรณ์

ภายในกำหนดระยะเวลาห้ามโอนตามวรรคห้า ที่ดินนั้นไม่อยู่ในข่ายแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๕๘ ตริ^(๔๒) เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรจะให้มีการออกโฉนดที่ดินสำหรับที่ดินที่มีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ซึ่งใช้ระวางรูปถ่ายทางอากาศในท้องที่ใด ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดท้องที่นั้นและวันที่เริ่มดำเนินการออกโฉนดที่ดินให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

การทำแผนที่เพื่อออกโฉนดที่ดินตามวรรคหนึ่ง ให้นำหลักฐานเกี่ยวกับระวางรูปถ่ายทางอากาศที่ใช้กับหนังสือรับรองการทำประโยชน์มาปรับแก้ตามหลักวิชาการแผนที่รูปถ่ายทางอากาศโดยไม่ต้องทำการสำรวจรังวัด เว้นแต่กรณีจำเป็นให้เจ้าพนักงานที่ดินทำการสำรวจรังวัด

เมื่อถึงกำหนดวันที่เริ่มดำเนินการออกโฉนดที่ดินตามประกาศของรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ระงับการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมใด ๆ ที่ต้องมีการรังวัดสำหรับที่ดินที่มีหนังสือรับรองการทำประโยชน์โดยใช้ระวางรูปถ่ายทางอากาศในท้องที่ดังกล่าว เว้นแต่ในกรณีจำเป็นเจ้าพนักงานที่ดินจะอนุญาตเฉพาะรายก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

การออกโฉนดที่ดินตามมาตรานี้ ให้ออกแก่ผู้มีชื่อซึ่งเป็นผู้มีสิทธิในหนังสือรับรองการทำประโยชน์

เมื่อได้จัดทำโฉนดที่ดินแปลงใดพร้อมที่จะแจกแล้ว ให้เจ้าพนักงานที่ดินประกาศกำหนดวันแจกโฉนดที่ดินแปลงนั้นแก่ผู้มีสิทธิ และให้ถือว่าหนังสือรับรองการทำประโยชน์สำหรับที่ดินแปลงนั้นได้ยกเลิกตั้งแต่วันที่กำหนดแจกโฉนดที่ดินตามประกาศดังกล่าว และให้ส่งหนังสือรับรองการทำประโยชน์ที่ยกเลิกแล้วนั้นคืนแก่เจ้าพนักงานที่ดิน เว้นแต่กรณีสูญหาย

มาตรา ๕๙^(๔๓) ในกรณีที่ผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินมาขอออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์เป็นการเฉพาะรายไม่ว่าจะได้มีประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๕๘ แล้วหรือไม่ก็ตาม เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นสมควร ให้ดำเนินการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์แล้วแต่กรณี ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประมวลกฎหมายนี้กำหนด

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่ง

^(๔๒) มาตรา ๕๘ ตริ เพิ่ม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘

^(๔๓) มาตรา ๕๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๘๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๕

ได้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินต่อเนื่องมาจากผู้ซึ่งมีหลักฐานการแจ้งการครอบครองด้วย

มาตรา ๕๕ ทวิ^{๔๔๑} ผู้ซึ่งครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินอยู่ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายนี้
ใช้

บังคับโดยไม่มีหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดิน และมีได้แจ้งการครอบครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๕๗ แต่ไม่รวมถึงผู้ซึ่งมิได้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ ตรี ถ้ามีความจำเป็นจะขออนุญาตออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์เป็นการเฉพาะราย เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นสมควรให้ดำเนินการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ แล้วแต่กรณี ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประมวลกฎหมายนี้กำหนด แต่ต้องไม่เกินห้าสิบไร่ ถ้าเกินห้าสิบไร่จะต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินตามวรรคหนึ่งให้
หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินต่อเนื่องมาจากบุคคลดังกล่าวด้วย

มาตรา ๕๕ ตรี^{๔๔๑} ในการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ถ้าปรากฏ
ว่าเนื้อที่ทำการรังวัดใหม่แตกต่างไปจากเนื้อที่ตามใบแจ้งการครอบครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้
ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๕๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินให้ได้เท่า
จำนวนเนื้อที่ที่ได้ทำประโยชน์ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๕ จัตวา^{๔๔๑} การออกโฉนดที่ดินตามมาตรา ๕๘ ทวิ มาตรา ๕๘ ตรี และมาตรา ๕๘ ถ้า
หนังสือแสดงสิทธิในที่ดินเดิมมีรายการภาระผูกพัน หรือมีรายการเปลี่ยนแปลงผู้มีสิทธิในที่ดินในระหว่าง
ดำเนินการออกโฉนดที่ดิน ให้ข้าราชการดังกล่าวมาจดแจ้งไว้ในโฉนดที่ดินด้วย

มาตรา ๕๘ เบญจ^{๔๔๑} การออกโฉนดที่ดินตามมาตรา ๕๘ ทวิ และมาตรา ๕๘ ให้ถือว่าหนังสือ
แสดงสิทธิในที่ดินเดิมเป็นอันยกเลิก และให้ส่งหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินที่ยกเลิกแล้วนั้นคืนแก่เจ้าพนักงาน
ที่ดิน เว้นแต่กรณีสูญหาย

มาตรา ๖๐^{๔๔๑} ในการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ถ้ามีผู้ได้แย้งสิทธิกัน
ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานที่ดิน แล้วแต่กรณี มีอำนาจทำการสอบสวนเปรียบเทียบ ถ้าตกลงกันได้ก็
ให้ดำเนินการไปตามที่ตกลง หากตกลงกันไม่ได้ให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดหรือเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสาขา
มีอำนาจพิจารณาสั่งการไปตามที่เห็นสมควร

เมื่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดหรือเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสาขาสั่งประการใดแล้วให้แจ้ง

^{๔๔๑} มาตรา ๕๕ ทวิ เพิ่มโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๐๕

^{๔๔๒} มาตรา ๕๕ จัตวา เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘

^{๔๔๓} มาตรา ๕๘ เบญจ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘

^{๔๔๔} มาตรา ๖๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘

^{๔๔๕} มาตรา ๖๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘

เป็นหนังสือต่อคุณกรณีเพื่อทราบ และให้ฝ่ายที่ไม่พอใจไปดำเนินการฟ้องต่อศาลภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ในกรณีที่ได้ฟ้องต่อศาลแล้ว ให้รอเรื่องไว้ เมื่อศาลได้พิพากษาหรือมีคำสั่งถึงที่สุดประการใด จึงให้ดำเนินการไปตามกรณี ถ้าไม่ฟ้องภายในกำหนด ก็ให้ดำเนินการไปตามที่เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดหรือเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสาขาสั่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๑^{๔๕๑} เมื่อความปรากฏว่าได้ออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ หรือได้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ หรือจดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์ให้แก่ผู้ใดโดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายซึ่งดำรงตำแหน่งรองอธิบดีหรือผู้ตรวจราชการกรมที่ดินมีอำนาจหน้าที่สั่งเพิกถอนหรือแก้ไขได้

ก่อนที่จะดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นคณะหนึ่ง โดยมีอำนาจเรียกโฉนดที่ดิน หนังสือรับรองการทำประโยชน์ เอกสารที่ได้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม เอกสารที่ได้จดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์ หรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องมาพิจารณา พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบเพื่อให้โอกาสคัดค้าน ถ้าไม่คัดค้านภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้ถือว่าไม่มีการคัดค้าน

คณะกรรมการสอบสวนการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ที่ออกโดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย อย่างน้อยต้องมีเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองและตัวแทนคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นที่ที่ดินนั้นตั้งอยู่เป็นกรรมการ

การสอบสวนตามวรรคสองต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จและส่งให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตามวรรคหนึ่งภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ให้มีคำสั่งให้ทำการสอบสวน ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตามวรรคหนึ่งเพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน โดยให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตามวรรคหนึ่งสั่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ตามความจำเป็นแต่ไม่เกินหกสิบวัน

ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตามวรรคหนึ่งพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่ได้รับรายงานการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสี่ เมื่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตามวรรคหนึ่งพิจารณาประการใดแล้ว ก็ให้ดำเนินการไปตามนั้น

การดำเนินการเพิกถอนหรือแก้ไขตามความในมาตรานี้ ถ้าไม่ได้โฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์มา ให้ถือว่าโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์นั้นสูญหาย และให้เจ้าพนักงานที่ดินออกใบแทนหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินเพื่อดำเนินการต่อไป

^{๔๕๑} มาตรา ๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑

ถ้ามีการคลาดเคลื่อนเนื่องจากเขียนหรือพิมพ์ข้อความผิดพลาดโดยมีหลักฐานชัดเจนและผู้มีส่วนได้เสียยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว ให้เจ้าพนักงานที่ดินมีอำนาจหน้าที่แก้ไขให้ถูกต้องได้

ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดให้เพิกถอนหรือแก้ไขอย่างใดแล้ว ให้เจ้าพนักงานที่ดินดำเนินการตามคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นตามวิธีการที่อธิบดีกำหนด

การตั้งคณะกรรมการสอบสวน การสอบสวน การแจ้งผู้มีส่วนได้เสียเพื่อให้โอกาสคัดค้านและการพิจารณาเพิกถอนหรือแก้ไข ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๒ บรรดาคดีที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ได้ออกโฉนดที่ดินแล้ว เมื่อศาลพิจารณาพิพากษาคดีถึงที่สุดแล้ว ให้ศาลแจ้งผลของคำพิพากษาอันถึงที่สุดหรือคำสั่งนั้นต่อเจ้าพนักงานที่ดินแห่งท้องที่ซึ่งที่ดินนั้นตั้งอยู่ด้วย

มาตรา ๖๓ โฉนดที่ดินของผู้ใดเป็นอันตราย ชำรุด สูญหายด้วยประการใด ให้เจ้าของมาขอรับใบแทนโฉนดที่ดินนั้นได้

เมื่อได้ออกใบแทนไปแล้ว โฉนดที่ดินเดิมเป็นอันยกเลิก เว้นแต่ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น สำหรับการขอใบแทนใบจอง หนังสือรับรองการทำประโยชน์หรือใบไต่สวน ให้นำความดังกล่าวข้างต้นมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๔^{๕๔๑} ถ้าโฉนดที่ดิน ใบไต่สวน หนังสือรับรองการทำประโยชน์ หรือใบจอง ฉบับสำนักงานที่ดินเป็นอันตราย ชำรุด สูญหาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๑ มีอำนาจเรียกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินดังกล่าวจากผู้มีสิทธิในที่ดินมาพิจารณาแล้วจัดทำขึ้นใหม่ โดยอาศัยหลักฐานเดิมได้

หมวด ๕

การรังวัดที่ดิน

มาตรา ๖๕ การรังวัดเพื่อกำหนดโฉนดที่ดิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๖ เพื่อประโยชน์แก่การรังวัด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่และคนงานมีอำนาจเข้าไปในที่ดินของผู้มีสิทธิในที่ดิน หรือผู้ครอบครองในเวลากลางวันได้ แต่จะต้องแจ้งให้ผู้มีสิทธิในที่ดินทราบเสียก่อน และให้ผู้มีสิทธิในที่ดินหรือผู้ครอบครองที่ดินนั้นอำนวยความสะดวกตามควรแก่กรณี

ในกรณีต้องสร้างหมุดหลักฐานการแผนที่ในที่ดินของผู้ใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสร้างหมุดหลักฐานลงได้ตามความจำเป็น

ในการรังวัด เมื่อมีความจำเป็นและโดยสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะขุดดิน ตัด รานกิ่งไม้หรือกระทำการอย่างอื่นแก่สิ่งทีกีดขวางแก่การรังวัดได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ ให้ระลึกลึงการที่จะให้เจ้าของได้รับความเสียหายน้อยที่สุด

^{๕๔๑} มาตรา ๖๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๖๗ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดทำหลักหมายเขตที่ดิน หรือได้สร้างหมุดหลักฐานเพื่อการแผนที่ลงไว้ในที่ใด ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดนอกจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ทำลาย คัดแปลง เคลื่อนย้าย ถอดถอน หลักหมายเขตหรือหมุดหลักฐานเพื่อการแผนที่นั้นไปจากที่เดิม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานที่ดิน

มาตรา ๖๘ เมื่อบุคคลใดมีความจำเป็นที่จะต้องกระทำการตามความในมาตรา ๖๗ ให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานที่ดินเพื่อขออนุญาต

ในกรณีที่เจ้าพนักงานที่ดินไม่อนุญาต ให้เจ้าของที่ดินมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ ภายในสิบห้าวันนับจากวันทราบคำสั่งไม่อนุญาต ให้รัฐมนตรีสั่งภายในหกสิบวันนับจากวันได้รับอุทธรณ์ คำสั่งรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ถ้ารัฐมนตรีไม่สั่งภายในกำหนดหกสิบวันดังกล่าวในวรรคก่อน ให้ถือว่าอนุญาต

มาตรา ๖๘ เมื่อเป็นการสมควรจะทำการสอบเขตที่ดินตามแผนที่ระวางในท้องที่ใด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศให้ผู้มีสิทธิในที่ดินทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน การประกาศให้ทำหนังสือปิดไว้ในบริเวณที่ดินเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบด้วย และให้แจ้งกำหนด วัน เวลา ไปให้ผู้มีสิทธิในที่ดินทราบอีกชั้นหนึ่ง และให้ผู้มีสิทธิในที่ดินนำพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการรังวัดสอบเขตที่ดิน

ผู้มีสิทธิในที่ดินตามความในวรรคก่อน จะตั้งตัวแทนนำพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการรังวัดสอบเขตที่ดินของตนก็ได้

ที่ดินที่ได้ทำการสอบเขตแล้ว ให้เจ้าพนักงานที่ดินมีอำนาจทำโฉนดที่ดินให้ใหม่ แทนฉบับเดิม ส่วนฉบับเดิมเป็นอันยกเลิกและให้ส่งคืน

มาตรา ๖๘ ทวิ^{๔๕๑} ผู้มีสิทธิในที่ดินประสงค์จะขอสอบเขตโฉนดที่ดินเฉพาะรายของตน ให้ยื่นคำขอพร้อมด้วยโฉนดที่ดินนั้นต่อเจ้าพนักงานที่ดินและให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไปทำการรังวัดให้

ในการรังวัด ถ้าปรากฏว่าการครอบครองไม่ตรงกับแผนที่หรือเนื้อที่ในโฉนดที่ดิน เมื่อผู้มีสิทธิในที่ดินข้างเคียงได้รับรองแนวเขตแล้ว ให้เจ้าพนักงานที่ดินมีอำนาจแก้ไขแผนที่หรือเนื้อที่ให้ตรงกับความเป็นจริงได้ เว้นแต่จะเป็นการสมยอมเพื่อหลีกเลี่ยงกฎหมาย

ในกรณีที่ไมอาจติดต่อผู้มีสิทธิในที่ดินข้างเคียงให้มาระวังแนวเขตได้ หรือในกรณีที่ผู้มีสิทธิในที่ดินข้างเคียงได้รับการติดต่อจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มาระวังแนวเขตแล้วแต่ไม่มา หรือมาแต่ไม่ยอมลงชื่อรับรองแนวเขตโดยไม่ได้คัดค้านการรังวัด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้นั้นมาลงชื่อรับรองแนวเขตหรือคัดค้านภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ส่งหนังสือ ถ้าผู้มีสิทธิในที่ดินข้างเคียงไม่ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในกำหนดดังกล่าว และผู้ขอได้ให้การรับรองว่ามีได้ดำเนินการรังวัดรุกล้ำที่ดินข้างเคียงและยินยอมให้แก้ไขแผนที่หรือเนื้อที่ให้ตรงกับความเป็นจริง ให้เจ้าพนักงานที่ดินดำเนินการตามวรรคสองไปได้โดยไม่ต้องมีการรับรองแนวเขต

^{๔๕๑} มาตรา ๖๘ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘

การติดต่อหรือการแจ้งผู้มีสิทธิในที่ดินข้างเคียงตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

หากปรากฏว่ามีผู้คัดค้าน ให้เจ้าพนักงานที่ดินมีอำนาจสอบสวนใกล้เคียงโดยถือหลักฐานแผนที่เป็นหลักในการพิจารณา ถ้าตกลงกันได้ก็ให้ดำเนินการไปตามที่ตกลง แต่ต้องไม่เป็นการสมยอมกันเพื่อหลีกเลี่ยงกฎหมาย หากตกลงกันไม่ได้ให้แจ้งผู้กรณีไปฟ้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าไม่มีการฟ้องภายในกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ขอไม่ประสงค์จะขอจดทะเบียนที่ดินนั้นต่อไป

ในกรณีผู้มีสิทธิในที่ดินประสงค์จะขอให้ตรวจสอบเนื้อที่ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์เฉพาะรายของตน ให้ยื่นคำขอพร้อมด้วยหนังสือรับรองการทำประโยชน์สำหรับที่ดินนั้นต่อเจ้าพนักงานที่ดินและให้นำความในวรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗๐ เพื่อประโยชน์แก่การรังวัด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(๑) เรียกผู้มีสิทธิในที่ดินข้างเคียงมาวางแนวเขต และลงชื่อรับทราบแนวเขตที่ดินของตน

(๒) เรียกให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือสั่งให้ส่งเอกสาร หรือหลักฐานอื่นใดที่เกี่ยวข้องในการสอบสวน

มาตรา ๗๐ ทวิ^[๕๒] ให้นำความในมาตรา ๖๖ และมาตรา ๗๐ มาใช้บังคับแก่การพิสูจน์สอบสวนที่ดินเพื่อออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ และการตรวจสอบเนื้อที่ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์โดยอนุโลม

หมวด ๖

การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม

มาตรา ๗๑^[๕๓] ให้เจ้าพนักงานที่ดิน เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สำหรับอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ในเขตท้องที่สำนักงานที่ดินจังหวัดหรือสำนักงานที่ดินสาขานั้น

ในกรณีที่สำนักงานที่ดินจังหวัดหรือสำนักงานที่ดินสาขาได้นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมแล้ว ให้เจ้าพนักงานที่ดิน เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ในเขตท้องที่สำนักงานที่ดินจังหวัดหรือสำนักงานที่ดินสาขาอื่นได้ด้วย เว้นแต่การจดทะเบียนที่ต้องมีการประกาศหรือต้องมีการรังวัด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา^[๕๔]

^[๕๒] มาตรา ๗๐ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

^[๕๓] มาตรา ๗๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘

^[๕๔] มาตรา ๗๑ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๗๒^{๕๕1} ผู้ใดประสงค์จะจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้คู่กรณีนำหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินมาขอจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๑

การขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามวรรคหนึ่ง สำหรับที่ดินที่มีโฉนดที่ดิน ใบไต่สวนหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ คู่กรณีอาจยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กรมที่ดิน หรือสำนักงานที่ดินแห่งใดแห่งหนึ่ง เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๑ ดำเนินการจดทะเบียนให้ เว้นแต่การจดทะเบียนที่ต้องมีการประกาศหรือต้องมีการรังวัด

มาตรา ๗๓ เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่านิติกรรมที่คู่กรณีนำมาขอจดทะเบียนนั้นเป็นโมฆะกรรม พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต้องจดทะเบียนให้

หากนิติกรรมที่คู่กรณีนำมาขอจดทะเบียนนั้นปรากฏว่าเป็นโมฆะกรรม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับจดทะเบียนในเมื่อคู่กรณีฝ่ายที่อาจเสียหายยื่นยันให้จัด

มาตรา ๗๔ ในการดำเนินการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๗๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสอบสวนคู่กรณี และเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ตามความจำเป็น แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการไปตามควรแก่กรณี

ถ้ามีกรณีเป็นที่ควรเชื่อได้ว่า การขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมนั้น จะเป็นการหลีกเลี่ยงกฎหมาย หรือเป็นที่ควรเชื่อได้ว่าบุคคลใดจะซื้อที่ดินเพื่อประโยชน์แก่คนต่างด้าว ให้ขอคำสั่งต่อรัฐมนตรี คำสั่งรัฐมนตรีเป็นที่สุด

มาตรา ๗๕^{๕๖1} การดำเนินการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินที่มีโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ให้เจ้าพนักงานที่ดินบันทึกข้อตกลงหรือทำสัญญาเกี่ยวกับการนั้น แล้วแต่กรณี แล้วให้จัดบันทึกสารสำคัญลงในโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ฉบับสำนักงานที่ดินและฉบับเจ้าของที่ดินให้ตรงกันด้วย

มาตรา ๗๖ ในกรณีการขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการสอบสวนและรังวัดหมายเขตไว้แล้ว แต่ยังไม่ได้ออกโฉนดที่ดิน ให้ไปขอจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๗๑

การจดทะเบียนดังกล่าวในวรรคก่อน ให้จัดแจ้งในใบไต่สวน อนุโลมตามวิธีการว่าด้วยการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินที่มีโฉนดที่ดิน

มาตรา ๗๗ การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น ถ้าประมวลกฎหมายนี้มีได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

^{๕๕1} มาตรา ๗๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘

^{๕๖1} มาตรา ๗๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๑๘ การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในที่ดินซึ่งได้มาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๘๒ หรือโดยประการอื่นนอกจากนิติกรรมสำหรับที่ดินที่มีโฉนดที่ดินแล้ว ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙^{๑๕๗} ผู้มีสิทธิในที่ดินประสงค์จะแบ่งแยกที่ดินออกเป็นหลายแปลงหรือรวมที่ดินหลายแปลงเข้าเป็นแปลงเดียวกัน ให้ยื่นคำขอพร้อมด้วยหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๑

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ให้นำมาตรา ๖๕ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลมด้วย และถ้าจะต้องจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ก็ให้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเสียก่อน แล้วจึงออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินฉบับใหม่ให้

มาตรา ๒๐^{๑๕๘} ในกรณีใดถอนจากจำนอง หรือใดถอนจากการขายฝากซึ่งที่ดินที่มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์อื่น เมื่อผู้รับจำนองหรือผู้รับซื้อฝากได้ทำหลักฐานเป็นหนังสือว่าได้มีการไถ่ถอนแล้ว ให้ผู้มีสิทธิไถ่ถอนหรือผู้มีสิทธิในอสังหาริมทรัพย์นำหลักฐานที่แสดงว่าได้มีการไถ่ถอนแล้วมาขอจดทะเบียนไถ่ถอนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจเป็นการถูกต้อง ให้จดทะเบียนในหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินหรือในทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ให้ปรากฏการไถ่ถอนนั้น

มาตรา ๒๑^{๑๕๙} การจดทะเบียนสิทธิเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ซึ่งได้มาโดยทางมรดก ให้ผู้ได้รับมรดกนำหลักฐานสำหรับที่ดินหรือหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินหรือหลักฐานเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์อื่น พร้อมด้วยหลักฐานในการได้รับมรดกมายื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๑ ถ้าหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินอยู่กับบุคคลอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน ดังกล่าวนั้นได้^{๑๖๑}

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนพยานหลักฐานและเชื่อได้ว่าผู้ขอเป็นทายาทแล้ว ให้ประกาศโดยทำเป็นหนังสือปิดไว้ในที่เปิดเผยมีกำหนดสามสิบวัน ณ สำนักงานที่ดิน สำนักงานเขตหรือที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอ สำนักงานเทศบาล ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ทำการแขวงหรือที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านแห่งท้องที่ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ตั้งอยู่ และบริเวณอสังหาริมทรัพย์นั้นแห่งละหนึ่งฉบับ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือส่งประกาศดังกล่าวให้บุคคลที่ผู้ขอแจ้งว่าเป็นทายาทและมีได้มาด้วยในวันยื่นคำขอทราบเท่าที่จะทำได้ หากไม่มีทายาทซึ่งมีสิทธิได้รับมรดกได้แจ้งภายในกำหนดเวลาที่ประกาศ และมีหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าผู้ขอมีสิทธิได้รับมรดกแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการจดทะเบียนให้ตามที่ผู้ขอแสดงหลักฐานการมีสิทธิตามกฎหมาย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง^{๑๖๑}

^{๑๕๗} มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

^{๑๕๘} มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๕๙} มาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๑๖๑} มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๑๖๒} มาตรา ๒๑ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

ในกรณีที่มีทายาทซึ่งมีสิทธิได้รับมรดกได้แก่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสอบสวนคู่กรณี และเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือสั่งให้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ตามความจำเป็น และให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบ ถ้าเปรียบเทียบไม่ตกลง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งการไปตามที่เห็นสมควร

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งประการใดแล้ว ให้แจ้งให้คู่กรณีทราบ และให้ฝ่ายที่ไม่พอใจไปดำเนินการฟ้องต่อศาลภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากผู้นั้นมิได้ฟ้องต่อศาลและนำหลักฐานการยื่นฟ้องพร้อมสำเนาคำฟ้องเกี่ยวกับสิทธิในการได้รับมรดกมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ก็ให้ดำเนินการไปตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่ง

ในกรณีที่ทายาทได้ยื่นฟ้องต่อศาลภายในกำหนดเวลาตามความในวรรคสี่ หรือทายาทอื่นซึ่งมีสิทธิได้รับมรดกได้ฟ้องคดีเกี่ยวกับสิทธิในการได้รับมรดกต่อศาลก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมการได้มาโดยทางมรดก เมื่อผู้นั้นนำหลักฐานการยื่นฟ้องพร้อมสำเนาคำฟ้องแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ระงับการจดทะเบียนไว้ เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดประการใดก็ให้ดำเนินการไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

มาตรา ๘๒^{๒๒} ผู้ใดประสงค์จะขอจดทะเบียนลงชื่อผู้จัดการมรดกในหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน หรือประสงค์จะขอจดทะเบียนให้ปรากฏชื่อผู้จัดการมรดกในทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ให้ยื่นคำขอพร้อมด้วยนำหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินหรือหลักฐานเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์อื่นนั้น และหลักฐานการเป็นผู้จัดการมรดกมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๘๑ ถ้าเป็นผู้จัดการมรดกโดยคำสั่งศาล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการจดทะเบียนให้ตามคำขอ แต่ถ้าเป็นผู้จัดการมรดกในกรณีอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนและตรวจสอบหลักฐาน และให้นำความในมาตรา ๘๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อไม่มีผู้ใดได้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนลงชื่อผู้จัดการมรดกในหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินนั้น หรือในทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ได้ แต่ถ้ามีผู้ได้แจ้งก็ให้รอเรื่องไว้และแจ้งให้คู่กรณีไปฟ้องต่อศาล เมื่อศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดประการใดแล้ว ให้ดำเนินการไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลนั้น

ในกรณีที่ผู้จัดการมรดกซึ่งได้มีชื่อในหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินแล้ว ขอจดทะเบียนสิทธิในที่ดินหรือจดทะเบียนสิทธิในที่ดินพร้อมกับอสังหาริมทรัพย์อื่นรวมกับที่ดินดังกล่าวให้แก่ทายาท หรือผู้จัดการมรดกซึ่งปรากฏชื่อในทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์แล้ว ขอจดทะเบียนสิทธิในอสังหาริมทรัพย์อื่นให้แก่ทายาท ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการจดทะเบียนให้ตามคำขอโดยไม่ต้องประกาศตามมาตรา ๘๑

ในกรณีที่ทรัพย์สินของทรัพย์สินซึ่งได้ก่อตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายไว้แล้วขอจดทะเบียนในฐานะเป็นทรัพย์สิน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนพยานหลักฐานแล้ว ให้ดำเนินการจดทะเบียนได้

^{๒๒} มาตรา ๘๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๘๓^{๒๓๑} ผู้ใดมีส่วนได้เสียในที่ดินใดอันอาจจะฟ้องบังคับให้มีการจดทะเบียน หรือให้มีการเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนได้ มีความประสงค์จะขออายัดที่ดิน ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๘๑

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนเอกสารหลักฐานที่ผู้ขอได้นำมาแสดงแล้ว ถ้าเห็นสมควรเชื่อถือก็ให้รับอายัดไว้มีกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่สั่งรับอายัด เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่า การอายัดสิ้นสุดลงและผู้นั้นจะขออายัดซ้ำในกรณีเดียวกันอีกไม่ได้

ถ้าผู้มีส่วนได้เสียคัดค้านว่าการอายัดนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสอบสวนพยานหลักฐานเท่าที่จำเป็น เมื่อเป็นที่เชื่อได้ว่าได้รับอายัดไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งยกเลิกการอายัดนั้น และแจ้งให้ผู้ขออายัดทราบ

หมวด ๘

การกำหนดสิทธิในที่ดินเพื่อการศาสนา

มาตรา ๘๔ การได้มาซึ่งที่ดินของวัดวาอาราม วัดบวชหลวงโรมันคาทอลิก มุลินธิเกี่ยวกับคริสต์จักร หรือมัสยิดอิสลาม ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี และให้ได้มาไม่เกิน ๕๐ ไร่

ในกรณีที่เป็นการสมควร รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ได้มาซึ่งที่ดินเกินจำนวนที่บัญญัติไว้ในวรรคแรกก็ได้

บทบัญญัติในมาตรานี้ไม่กระทบกระเทือนการได้มาซึ่งที่ดินที่มีอยู่แล้วก่อนวันที่ประมวลกฎหมายนี้ใช้บังคับ และการได้มาซึ่งที่ดินของมัสยิดอิสลามโดยทางบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลามในจังหวัดที่มีตำแหน่งคณะโต๊ะอิศลาม

มาตรา ๘๕ ในกรณีที่นิติบุคคลได้มาซึ่งที่ดินเกินกำหนดตามความในมาตรา ๘๔ เมื่อประมวลกฎหมายนี้ใช้บังคับแล้ว ให้นิติบุคคลดังกล่าวจัดการจำหน่ายภายในห้าปี ถ้าไม่จำหน่ายที่ดินภายในเวลาที่กำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจจำหน่ายที่ดินนั้น และให้นำบทบัญญัติเรื่องการบังคับจำหน่ายที่ดินตามความในหมวด ๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๙

การกำหนดสิทธิในที่ดินของคนต่างด้าว

มาตรา ๘๖ คนต่างด้าวจะได้มาซึ่งที่ดินก็โดยอาศัยบทสนธิสัญญาซึ่งบัญญัติให้มีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ได้ และอยู่ในบังคับบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ด้วย

ภายใต้บังคับมาตรา ๘๔ คนต่างด้าวดังกล่าวจะได้มาซึ่งที่ดินเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบกิจการในทางพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การสุสาน การกุศลสาธารณะ หรือการศาสนา ต้อง

^{๒๓๑} มาตรา ๘๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓

เป็นไปตามเงื่อนไขและวิธีการซึ่งกำหนดโดยกฎกระทรวง และต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

มาตรา ๘๗ จำนวนที่ดินที่จะพึงอนุญาตให้ตามความในมาตราก่อน มีกำหนดดังนี้

(๑) ที่อยู่อาศัย ครอบครัวยุติไม่เกิน	๑ ไร่
(๒) ที่ใช้เพื่อพาณิชยกรรม ไม่เกิน	๑ ไร่
(๓) ที่ใช้เพื่ออุตสาหกรรม ไม่เกิน	๑๐ ไร่
(๔) ที่ใช้เพื่อเกษตรกรรม ครอบครัวยุติไม่เกิน	๑๐ ไร่
(๕) ที่ใช้เพื่อการศาสนา ไม่เกิน	๑ ไร่
(๖) ที่ใช้เพื่อการกุศลสาธารณะ ไม่เกิน	๕ ไร่
(๗) ที่ใช้เพื่อการสุสาน ตระกูลละไม่เกิน	ไร่

คนต่างด้าวผู้ใดต้องการมีสิทธิในที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรมเกินกว่าที่บัญญัติไว้ใน (๓) ถ้าเห็นเป็นการสมควร คณะรัฐมนตรีจะอนุญาตให้ได้มาซึ่งที่ดินเกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ โดยกำหนดเงื่อนไขก็ได้ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๘ บทบัญญัติในมาตรา ๘๗ มิให้กระทบกระเทือนแก่ที่ดินของคนต่างด้าวที่มีอยู่แล้วเกินกำหนดตามความในมาตรา ๘๗ ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายนี้ใช้บังคับ ส่วนผู้ที่มีที่ดินอยู่น้อยกว่ากำหนด หรือผู้ที่ได้จำหน่ายที่ดินเดิมของตนไป อาจได้มาซึ่งที่ดินได้อีก แต่รวมแล้วต้องไม่เกินกำหนดตามมาตรา ๘๗

มาตรา ๘๙ เมื่อคนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้ได้มาซึ่งที่ดินเพื่อกิจการใด ผู้รับอนุญาตต้องใช้ที่ดินเพื่อกิจการนั้น จะใช้เพื่อกิจการอื่นไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตให้ใช้เพื่อกิจการอื่นใหม่ตามจำนวนที่ไม่เกินกำหนดในมาตรา ๘๗ ถ้าจะไม่ใช้ที่ดินตามที่ได้รับอนุญาตนั้นต้องแจ้งให้ทราบตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันไม่ใช้ที่ดินนั้น

คนต่างด้าวผู้ใดประสงค์จะใช้ที่ดินเพื่อกิจการอื่นใหม่ ให้ขออนุญาตใหม่ต่อรัฐมนตรีตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรก็ให้มีอำนาจอนุญาต

มาตรา ๙๐ คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้มิและใช้ที่ดินเพื่อกิจการใด ถ้าไม่ใช้ที่ดินนั้นต่อไป หรือได้ใช้ที่ดินเพื่อกิจการอื่น โดยไม่ได้รับอนุญาตใหม่ ให้จัดการจำหน่ายที่ดินนั้นภายในเวลาที่อธิบดีกำหนด ซึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน แต่ไม่ให้เกินหนึ่งปี ถ้าพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ให้อธิบดีมีอำนาจจำหน่ายที่ดินนั้น

มาตรา ๙๑ คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ที่ดินเพื่อกิจการใด ถ้าได้รับอนุญาตใหม่ ให้ใช้ที่ดินนั้นเพื่อกิจการอื่นซึ่งจำนวนที่ดินที่ได้รับอนุญาตนี้ลดลง ให้จำหน่ายที่ดินส่วนที่เกินนั้นภายในเวลาที่อธิบดีกำหนด ซึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน แต่ไม่ให้เกินหนึ่งปี ถ้าพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ให้อธิบดีมีอำนาจจำหน่ายที่ดินนั้น

มาตรา ๙๒ คนต่างด้าวผู้ใดได้รับอนุญาตให้ได้มาซึ่งที่ดินตามความในมาตรา ๘๗ วรรคสอง

ถ้าไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ให้จำหน่ายที่ดินส่วนที่ได้รับอนุญาตให้
ได้มาเกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในวัน ในเวลาที่ยกเลิกกำหนด ซึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน แต่
ไม่เกินหนึ่งปี ถ้าพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ให้อธิบดีมีอำนาจจำหน่ายที่ดินนั้น

มาตรา ๕๓ คนต่างด้าวได้มาซึ่งที่ดิน โดยได้รับมรดกในฐานะที่เป็นทายาทโดยธรรม รัฐมนตรี
จะอนุญาตให้ได้มาซึ่งที่ดินนั้น แต่เมื่อรวมกับที่มีอยู่แล้วไม่เกินจำนวนที่จะพึงมีได้ ตามความในมาตรา ๔๗ ก็ได้

มาตรา ๕๔ บรรดาที่ดินที่คนต่างด้าวได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ได้รับอนุญาต ให้
คนต่างด้าวนั้นจัดการจำหน่ายภายในเวลาที่ยกเลิกกำหนดให้ ซึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน แต่ไม่เกินหนึ่ง
ปี ถ้าไม่จำหน่ายที่ดินภายในเวลาที่กำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจจำหน่ายที่ดินนั้น และให้นำบทบัญญัติเรื่องการ
บังคับจำหน่ายที่ดินตามความในหมวด ๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๕ ผู้ใดได้มาซึ่งที่ดินในขณะที่มีสัญชาติไทย ถ้าภายหลังผู้นั้นเปลี่ยนสัญชาติเป็นคน
ต่างด้าว ให้คงมีสิทธิถือที่ดินได้เท่าที่คนต่างด้าวนั้นจะพึงมี นอกจากนั้นให้ทำการจำหน่าย และให้นำบทบัญญัติ
มาตรา ๕๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๖ เมื่อปรากฏว่าผู้ใดได้มาซึ่งที่ดินแห่งใดในฐานะเป็นเจ้าของแทนคนต่างด้าว หรือนิติ
บุคคลตามความในมาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ ให้อธิบดีมีอำนาจทำการจำหน่ายที่ดินนั้น และให้นำ
บทบัญญัติมาตรา ๕๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๖ ทวิ^{๒๕๑} บทบัญญัติว่าด้วยคนต่างด้าวจะได้มาซึ่งที่ดิน โดยอาศัยบทสนธิสัญญาตาม
มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับคนต่างด้าวซึ่งได้นำเงินมาลงทุนตามจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่ง
ต้องไม่ต่ำกว่าสี่สิบล้านบาท โดยให้ได้มาซึ่งที่ดินเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยได้ไม่เกินหนึ่งไร่ และต้องได้รับอนุญาต
จากรัฐมนตรี

การได้มาซึ่งที่ดินของคนต่างด้าวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยในกฎกระทรวงอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ประเภทของธุรกิจที่คนต่างด้าวลงทุนซึ่งต้องเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคมของ
ประเทศ หรือเป็นกิจการที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ประกาศให้เป็นกิจการที่สามารถขอรับการ
ส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนได้

(๒) ระยะเวลาการดำรงการลงทุนต้องไม่น้อยกว่าสามปี

(๓) บริเวณที่ดินที่อนุญาตให้คนต่างด้าวได้มาต้องอยู่ภายในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมือง
พัทยา เขตเทศบาล หรืออยู่ภายในบริเวณที่กำหนดเป็นเขตที่อยู่อาศัยตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

มาตรา ๕๖ ตริ^{๒๕๑} คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้ได้มาซึ่งที่ดินตามมาตรา ๕๖ ทวิ ถ้ากระทำ
การผิดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๖ ทวิ วรรคสอง ให้จัดการจำหน่าย

^{๒๕๑} มาตรา ๕๖ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๒๕๑} มาตรา ๕๖ ตริ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๒

ที่ดินในส่วนที่ตนมีสิทธิภายในเวลาที่อธิบดีกำหนด ซึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันแต่ไม่เกินหนึ่งปี ถ้าพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้อธิบดีมีอำนาจจำหน่ายที่ดินนั้น

คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาซึ่งที่ดินตามมาตรา ๕๖ ทวิ ถ้าไม่ได้ใช้ที่ดินนั้นเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยภายในกำหนดเวลาสองปีนับแต่วันจดทะเบียนการได้มาให้อธิบดีมีอำนาจจำหน่ายที่ดินนั้น

หมวด ๕

การกำหนดสิทธิในที่ดินของนิติบุคคลบางประเภท

มาตรา ๕๗ นิติบุคคลดังต่อไปนี้ให้มีสิทธิในที่ดินได้เสมือนกับคนต่างด้าว

(๑)^{๒๖๖} บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่มีหุ้นอันเป็นทุนจดทะเบียน ถือโดยคนต่างด้าวเกินกว่าร้อยละสี่สิบเก้าของทุนจดทะเบียน หรือผู้ถือหุ้นเป็นคนต่างด้าวเกินกว่ากึ่งจำนวนผู้ถือหุ้น แล้วแต่กรณี เพื่อประโยชน์แห่งหมวดนี้บริษัทจำกัดได้ออกใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ ให้ถือว่า ใบหุ้นนั้นคนต่างด้าวเป็นผู้ถือ

(๒)^{๒๖๗} ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนแล้ว ที่มีคนต่างด้าวลงหุ้นมีมูลค่าเกินกว่าร้อยละสี่สิบเก้าของทุนทั้งหมด หรือผู้เป็นหุ้นส่วนเป็นคนต่างด้าวเกินกว่ากึ่งจำนวนของผู้เป็นหุ้นส่วน แล้วแต่กรณี

(๓) สมาคมรวมทั้งสหกรณ์ที่มีสมาชิกเป็นคนต่างด้าวเกินกว่ากึ่งจำนวน หรือดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์คนต่างด้าวโดยเฉพาะ หรือเป็นส่วนใหญ่

(๔) มูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์คนต่างด้าวโดยเฉพาะ หรือเป็นส่วนใหญ่

(๕)^{๒๖๘} (ยกเลิก)

มาตรา ๕๘^{๒๖๙} ในกรณีที่นิติบุคคลที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๗ เข้าถือหุ้นหรือลงหุ้น แล้วแต่กรณี ในนิติบุคคลอื่นตามนัยที่กล่าวในมาตรา ๕๗ ให้ถือว่านิติบุคคลอื่นนั้นเป็นคนต่างด้าว

มาตรา ๕๙^{๒๗๐} ในกรณีที่นิติบุคคลตามมาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ จะได้มาหรือต้องจำหน่ายไปซึ่งสิทธิในที่ดิน ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้นิติบุคคลดังกล่าวมีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้สำหรับคนต่างด้าวและบุคคลทั่วไป

มาตรา ๑๐๐ นิติบุคคลใดได้มาซึ่งที่ดินในขณะที่ไม่ต้องด้วยบทบัญญัติของมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ ถ้าภายหลังมีสภาพต้องด้วยบทบัญญัติในมาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^{๒๖๖} มาตรา ๕๗ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๕

^{๒๖๗} มาตรา ๕๗ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๕

^{๒๖๘} มาตรา ๕๗ (๕) ยกเลิกโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๕ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๐๒

^{๒๖๙} มาตรา ๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๕

^{๒๗๐} มาตรา ๕๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

หมวด ๑๐

การค้าที่ดิน^[๑๑]มาตรา ๑๐๑^[๑๒] (ยกเลิก)มาตรา ๑๐๒^[๑๓] (ยกเลิก)

หมวด ๑๑

ค่าธรรมเนียม

มาตรา ๑๐๓^[๑๔] ในการดำเนินการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน การรังวัด การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม หรือการทำธุระอื่น ๆ เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายประมวลกฎหมายนี้

ในกรณีออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามมาตรา ๕๘ ให้เรียกเก็บเฉพาะค่าธรรมเนียมเป็นค่าออกโฉนดที่ดิน ค่าออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ค่าหลักเขตที่ดิน และค่ามอบอำนาจในกรณีที่มีการมอบอำนาจ แล้วแต่กรณี โดยผู้มีสิทธิในที่ดินจะขอรับโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ไปก่อนแต่ยังไม่ชำระเงินค่าธรรมเนียมก็ได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดแจ้งการค้างชำระเงินค่าธรรมเนียมให้ปรากฏในโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์นั้น ถ้าได้ยื่นคำขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมครั้งแรก ให้ผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ชำระค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ^[๑๕]

ในกรณีออกโฉนดที่ดินตามมาตรา ๕๘ ตรี ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย^[๑๖]

มาตรา ๑๐๓ ทวิ^[๑๗] การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่ปรึกษาให้แก่ทางราชการ ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียม

มาตรา ๑๐๔^[๑๘] ในกรณีการขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ ให้ผู้จดทะเบียนเสียค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม โดยคำนวณตามราคาประเมินทุนทรัพย์ตามมาตรา ๑๐๕ เบื้อง

การขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ในกรณีอื่นนอกจากที่กำหนดไว้

[๑๑] หมวด ๑๐ การค้าที่ดิน มาตรา ๑๐๑ ถึง มาตรา ๑๐๒ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

[๑๒] มาตรา ๑๐๑ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

[๑๓] มาตรา ๑๐๒ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

[๑๔] มาตรา ๑๐๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

[๑๕] มาตรา ๑๐๓ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘

[๑๖] มาตรา ๑๐๓ วรรคสาม เพิ่ม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘

[๑๗] มาตรา ๑๐๓ ทวิ เพิ่มโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๒๐

[๑๘] มาตรา ๑๐๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑

ในวรรคหนึ่ง ให้ผู้จดทะเบียนเสียค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม โดยคำนวณตามจำนวนทุนทรัพย์ที่ผู้จดทะเบียนแสดงตามความเป็นจริง

มาตรา ๑๐๕^{๒๕๑} ให้มีคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ ประกอบด้วย

ปลัดกระทรวง

มหาดไทย เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการปกครองหรือผู้แทน อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมืองหรือผู้แทน* อธิบดีกรมธนารักษ์หรือผู้แทน* ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสี่คนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการสำนักงานกลางประเมินราคาทรัพย์สิน เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๐๕ ทวิ^{๒๕๑} กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้

มาตรา ๑๐๕ ตริ^{๒๕๑} นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐๕ ทวิ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสอง ให้อยู่ในตำแหน่งได้เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๑๐๕ จัตวา^{๒๕๒} การประชุมของคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

^{๒๕๑} มาตรา ๑๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๒๕๑} มาตรา ๑๐๕ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๒๕๑} มาตรา ๑๐๕ ตริ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๒๕๒} มาตรา ๑๐๕ จัตวา เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๑๐๕ เบญจ^{๑๒๑} ให้คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ของอสังหาริมทรัพย์ เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายนี้

(๒) ให้ความเห็นชอบต่อการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ที่คณะกรรมการประจำจังหวัด เสนอเพื่อใช้ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมสำหรับอสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในเขต จังหวัดนั้น หรือในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดในเขตจังหวัดนั้น

(๓) วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามที่กรม ที่ดินขอความเห็น

(๔) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์มอบหมายก็ได้ แล้วรายงานต่อคณะกรรมการกำหนดราคา ประเมินทุนทรัพย์

(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น
ราคาประเมินทุนทรัพย์ที่คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ได้ให้ความเห็นชอบตาม (๒) แล้วให้ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานที่ดินจังหวัด สำนักงานที่ดินสาขา และสำนักงานเขต หรือที่ว่าการอำเภอ หรือที่ว่าการกิ่งอำเภอท้องที่

มาตรา ๑๐๕ ฉ^{๑๒๒} ให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัดแต่ละจังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่า ราชการจังหวัด เป็นประธานอนุกรรมการ ปลัดจังหวัด สรรพากรจังหวัด และผู้ทรงคุณวุฒิอีก ไม่เกินสามคน ซึ่งคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์แต่งตั้ง เป็นอนุกรรมการ และให้ธนากรักษ์จังหวัด* เป็น อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการประจำจังหวัดสำหรับกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นประธานอนุกรรมการ ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมสรรพากร เจ้าพนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร และ ผู้ทรงคุณวุฒิอีก ไม่เกินสามคนซึ่งคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์แต่งตั้ง เป็นอนุกรรมการ และ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานกลางประเมินราคาทรัพย์สิน เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

ให้นำมาตรา ๑๐๕ ทวิ มาตรา ๑๐๕ ตริ และมาตรา ๑๐๕ จัตวา มาใช้บังคับแก่ คณะอนุกรรมการประจำจังหวัดโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐๕ สัตต^{๑๒๓} ให้คณะกรรมการประจำจังหวัดมีหน้าที่พิจารณากำหนดราคา ประเมินทุนทรัพย์เพื่อใช้ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมสำหรับอสังหาริมทรัพย์ที่

^{๑๒๑} มาตรา ๑๐๕ เบญจ เพิ่ม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๑๒๒} มาตรา ๑๐๕ ฉ เพิ่ม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๑๒๓} มาตรา ๑๐๕ สัตต เพิ่ม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔

ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดนั้น หรือในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดในเขตจังหวัดนั้น เพื่อเสนอขอความเห็นชอบจาก คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์

มาตรา ๑๐๕^{๑๕๖} เมื่อได้มีการประกาศกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์สำหรับเขตจังหวัดใดไว้แล้ว ถ้าต่อมาปรากฏว่าราคาที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดของอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดในเขตจังหวัดนั้นแตกต่างจากราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ได้ประกาศกำหนดไว้มากพอสมควร ให้คณะกรรมการประจำจังหวัดนั้นพิจารณาปรับปรุงราคาประเมินทุนทรัพย์สำหรับท้องที่นั้น เพื่อเสนอขอความเห็นชอบจาก คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์โดยเร็ว

มาตรา ๑๐๖^{๑๕๗} (ยกเลิก)

หมวด ๑๒

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๐๗^{๑๕๘} ผู้ใดไม่นำพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการสำรวจรังวัดทำแผนที่หรือพิสูจน์สอบสวน การทำประโยชน์ในที่ดินของตน หรือไม่ตั้งตัวแทนเพื่อการดังกล่าว ตามมาตรา ๕๕ หรือมาตรา ๖๕ หรือผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๐๘^{๑๕๙} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ อยู่ก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ฝ่าฝืนปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ถ้าผู้ฝ่าฝืนเพิกเฉยหรือไม่ปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามระเบียบ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ฝ่าฝืนออกจากที่ดินและหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างในที่ดินนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในการกำหนดระเบียบตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจะกำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนต้องเสียค่าตอบแทน ในการใช้ที่ดินนั้นให้แก่รัฐหรือราชการบริหารส่วนท้องถิ่นด้วยก็ได้

มาตรา ๑๐๘ ทวิ^{๑๖๐} นับตั้งแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำแก่ที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ร่วมกัน หรือที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๑๕๖} มาตรา ๑๐๕ อัญญา เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๑๕๗} มาตรา ๑๐๖ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๑๕๘} มาตรา ๑๐๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๕

^{๑๕๙} มาตรา ๑๐๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๕

^{๑๖๐} มาตรา ๑๐๘ ทวิ เพิ่มโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๕

ถ้าความผิดตามวรรคสองได้กระทำเป็นเนื้อที่เกินกว่าห้าสิบไร่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่มีคำพิพากษาว่าผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรานี้ ศาลมีอำนาจสั่งในคำพิพากษาให้ผู้กระทำความผิด คนงาน ผู้รับจ้าง ผู้แทน และบริวารของผู้กระทำความผิดออกไปจากที่ดินนั้นด้วย

บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดดังกล่าว ให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะ มีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

มาตรา ๑๐๘ ^[๕๑] ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๐๙ ผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘ มาตรา ๖๗ หรือมาตรา ๗๔ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๑๑ ^[๕๒] ผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๑๒ นิติบุคคลใด

(๑) ได้มาซึ่งที่ดินเป็นการฝ่าฝืนบทแห่งประมวลกฎหมายนี้

(๒) ใช้ที่ดินนั้นเพื่อกิจการอื่นนอกจากที่ได้รับอนุญาต

(๓) ใช้ที่ดินผิดเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามความในมาตรา ๘๕ ประกอบด้วยมาตรา

๘๗ วรรคสอง

(๔) ไม่แจ้งการไม่ใช้ที่ดินตามความในมาตรา ๘๕ ประกอบด้วยมาตรา ๘๕ หรือ

(๕) ^[๕๓] (ยกเลิก)

มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๓ ผู้ใดได้มาซึ่งที่ดินในฐานะเป็นตัวแทนของคนต่างด้าว หรือนิติบุคคลตามความในมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

^[๕๑] มาตรา ๑๐๘ ตรี เพิ่มโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๘๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๕

^[๕๒] มาตรา ๑๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

^[๕๓] มาตรา ๑๑๒ (๕) ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน^[๕๔]

๑. ค่าธรรมเนียมในการขอสัมปทาน รายละ	๕๐๐ บาท
๒. ค่าสัมปทานปีหนึ่ง ไร่ละ	๒๐ บาท
เศษของไร่ให้คิดเป็นหนึ่งไร่	
๓. ค่าธรรมเนียมออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์	
(๑) ที่ดินเนื้อที่ไม่เกิน ๒๐ ไร่ แปลงละ	๓๐ บาท
(๒) ที่ดินเนื้อที่เกิน ๒๐ ไร่ ส่วนที่เกิน ไร่ละ	๒ บาท
เศษของไร่ให้คิดเป็นหนึ่งไร่	
๔. ค่าธรรมเนียมการพิสูจน์สอบสวนหรือตรวจสอบเนื้อที่เกี่ยวกับหนังสือรับรองการทำประโยชน์	
(๑) ถ้าเรียกเป็นรายแปลง แปลงละ	๓๐ บาท
(๒) ถ้าเรียกเป็นรายวัน วันละ	๓๐ บาท
(๓) ค่าคัดหรือจำลองแผนที่ แปลงละ	๓๐ บาท
(๔) ค่าคำนวณเนื้อที่หรือสอบเสด แปลงละ	๓๐ บาท
(๕) ค่าจับระยะ แปลงละ	๑๐ บาท
๕. ค่าธรรมเนียมออกโฉนดที่ดิน	
(๑) ที่ดินเนื้อที่ไม่เกิน ๒๐ ไร่ แปลงละ	๕๐ บาท
(๒) ที่ดินเนื้อที่เกิน ๒๐ ไร่ ส่วนที่เกิน ไร่ละ	๒ บาท
เศษของไร่ให้คิดเป็นหนึ่งไร่	
๖. ค่าธรรมเนียมรังวัดเกี่ยวกับโฉนดที่ดิน	
(๑) ถ้าเรียกเป็นรายแปลง แปลงละ	๔๐ บาท
(๒) ถ้าเรียกเป็นรายวัน วันละ	๔๐ บาท
(๓) ค่าคัดหรือจำลองแผนที่ แปลงละ	๓๐ บาท
(๔) ค่าคำนวณเนื้อที่หรือสอบเสด แปลงละ	๓๐ บาท
(๕) ค่าจับระยะ แปลงละ	๑๐ บาท
๗. ^[๕๕] ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม	

^[๕๔] บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

^[๕๕] บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน ๗. แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๑

- (๑) มีทุนทรัพย์ให้เรียกเก็บร้อยละ ๒ ของราคาประเมินทุนทรัพย์สำหรับการจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ ส่วนกรณีอื่นให้เรียกเก็บร้อยละ ๒ ของจำนวนทุนทรัพย์ที่ผู้จดทะเบียนแสดงตามความเป็นจริง
เศษของร้อยละให้คิดเป็นหนึ่งร้อย
- (๒) ไม่มีทุนทรัพย์ แปลงละ ๑,๐๐๐ บาท
๘. ค่าธรรมเนียมการขอให้ได้มาซึ่งที่ดินของคนต่างด้าว รายละ ๕๐๐ บาท
ค่าอนุญาต ไร่ละ ๑๐๐ บาท
เศษของไร่ให้คิดเป็นหนึ่งไร่
- ๙.^[๕๖] (ยกเลิก)
๑๐. ค่าธรรมเนียมเบ็ดเตล็ด
- (๑) ค่าคำขอ แปลงละ ๕ บาท
- (๒) ค่าคัดสำเนาเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งค่าคัดสำเนาเอกสารเป็นพยานในคดีแพ่งโดยเจ้าหน้าที่เป็นผู้คัด ร้อยคำแรกหรือไม่ถึงร้อยคำ ๑๐ บาท
ร้อยคำต่อไป ร้อยละ ๕ บาท
เศษของร้อยละให้คิดเป็นหนึ่งร้อย
- (๓) ค่ารับรองเอกสารที่คัด ฉบับละ ๑๐ บาท
- (๔) ค่าตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน แปลงละ ๑๐ บาท
- (๕) ค่ารับอาัยคดีที่ดิน แปลงละ ๑๐ บาท
- (๖) ค่ามอบอำนาจ เรื่องละ ๒๐ บาท
- (๗) ค่าออกไปแทน โฉนดที่ดินหรือหนังสือแสดงสิทธิ ในที่ดินอย่างอื่น ฉบับละ ๕๐ บาท
- (๘) ค่าประกาศ แปลงละ ๑๐ บาท
- (๙) ค่าหลักเขตที่ดิน หลักละ ๑๕ บาท
ถ้าเป็นการเดินสำรวจหรือสอบเขตทั้งตำบลสำหรับกรณีออกโฉนด
คิดเป็นรายแปลง แปลงละ ๖๐ บาท
- (๑๐)^[๕๗] ค่าตรวจสอบข้อมูลด้านงานรังวัด ด้านทะเบียนที่ดิน
ด้านประเมินราคาหรือข้อมูลอื่นครั้งละ ๑๐๐ บาท

^[๕๖] บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน ๙. ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^[๕๗] บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน ๑๐. (๑๐) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓

- (๑๑)^[๕๘] ค่าสำเนาจากสื่อบันทึกข้อมูลทางคอมพิวเตอร์
หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นหรือสำเนาข้อมูลอื่นแผ่นละ ๕๐ บาท

๑๑.^[๕๙] ค่าใช้จ่าย

- (๑) ค่าพาหนะเดินทางให้แก่เจ้าพนักงาน
พนักงานเจ้าหน้าที่ และคนงานที่จ้าง
ไปทำการรังวัดเกี่ยวกับโฉนดที่ดิน หรือ
พิสูจน์สอบสวน หรือตรวจสอบเนื้อที่
เกี่ยวกับหนังสือรับรองการทำประโยชน์
ตามคำขอ ให้อำนาจในลักษณะเหมาจ่าย
ตามระเบียบกระทรวง
มหาดไทยด้วยความเห็นชอบ
ของกระทรวงการคลัง
- (๒) ค่าเบี้ยเลี้ยงให้แก่เจ้าพนักงาน
พนักงานเจ้าหน้าที่ และค่าจ้างคนงาน
ที่จ้างไปทำการรังวัดเกี่ยวกับโฉนดที่ดิน
หรือพิสูจน์สอบสวน หรือตรวจสอบเนื้อที่
เกี่ยวกับหนังสือรับรองการทำประโยชน์
ตามคำขอ ให้อำนาจในลักษณะเหมาจ่าย
ตามระเบียบกระทรวง
มหาดไทยด้วยความเห็นชอบ
ของกระทรวงการคลัง
- (๓) ค่าป่วยการให้แก่เจ้าพนักงานผู้ปกครอง
ท้องที่หรือผู้แทนที่ไปในการรังวัดเกี่ยวกับ
โฉนดที่ดิน หรือพิสูจน์สอบสวน หรือ
ตรวจสอบเนื้อที่เกี่ยวกับหนังสือรับรอง
การทำประโยชน์ คนหนึ่ง วันละ ๑๐๐ บาท
- (๔) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในการรังวัดเกี่ยวกับ
โฉนดที่ดิน หรือพิสูจน์สอบสวน หรือ
ตรวจสอบเนื้อที่เกี่ยวกับหนังสือรับรอง
การทำประโยชน์ ให้อำนาจในลักษณะเหมาจ่าย
ตามระเบียบกระทรวง
มหาดไทยด้วยความเห็นชอบ
ของกระทรวงการคลัง
- (๕) ค่าปิดประกาศให้แก่ผู้ปิดประกาศ แปลงละ ๒๐ บาท
- (๖) ค่าพยานให้แก่พยาน คนละ ๒๐ บาท

^[๕๘] บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน ๑๐. (๑๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓

^[๕๙] บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน ๑๐. แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑

บัญชีค่าตอบแทนท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน^[๑๐๑]

ค่าตอบแทนในการอนุญาต

(๑) ตามมาตรา ๕ (๑) ไร่ละ ๑,๐๐๐ บาทต่อปี

(๒) ตามมาตรา ๕ (๒) หรือมาตรา ๕ (๓)

(ก) การขุดหรือดูดทราย ลูกบาศก์ เมตรละ ๒๘ บาท

(ข) การขุดดินหรือลูกรังหรืออื่น ๆ ไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาทต่อปี

หรือลูกบาศก์เมตรละ ๑๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการใช้พระราชบัญญัติและประมวลกฎหมายที่ดินฉบับนี้ คือ ในขณะนี้ได้มีกฎหมายว่าด้วยที่ดินอยู่หลายฉบับ สมควรนำมาประมวลไว้ในที่เดียวกัน และปรับปรุงเสียใหม่ให้รัฐได้ดำเนินการจัดที่ดินโดยกว้างขวาง เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๕ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๐๒^[๑๐๑]

โดยที่เห็นว่าบทบัญญัติในประมวลกฎหมายที่ดินซึ่งบัญญัติจำกัดสิทธิของบุคคลในการถือกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย เกษตรกรรม อุตสาหกรรม และพาณิชยกรรม โดยให้ถือได้เพียงจำนวนเนื้อที่ดินที่กำหนดไว้ ผู้ใดจะถือกรรมสิทธิ์เกินไปกว่ามีได้นั้น เป็นการจำกัดโดยไม่สมควร และเป็นเหตุบ่อนความเจริญก้าวหน้าในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และส่งผลให้เสียหายแก่การเศรษฐกิจของประเทศ จึงสมควรที่จะยกเลิกข้อจำกัดนี้เสีย อนึ่ง บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายที่กล่าวแล้ว ซึ่งบัญญัติว่านิติบุคคลที่เป็นบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด สมาคม สหกรณ์และมูลนิธิ บรรดาซึ่งเพียงแต่มีผู้จัดการหรือกรรมการเป็นคนต่างด้าว ก็ให้ถือว่าเป็นคนต่างด้าวถูกบั่นทอนสิทธิในการถือกรรมสิทธิ์ที่ดินไปด้วยนั้น ก็ไม่เหมาะสมและชอบด้วยความยุติธรรม และส่งผลเสียหายเช่นเดียวกัน

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๘๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๕^[๑๐๒]

ข้อ ๑๓ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

โดยที่คณะปฏิวัติได้พิจารณาเห็นว่า ประชาชนซึ่งครอบครองที่ดินและได้ทำประโยชน์ในที่ดินนั้น และได้ปฏิบัติตามกฎหมายโดยแจ้งการครอบครองไว้แล้วตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวล

^[๑๐๑] บัญชีค่าตอบแทนท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๑

^[๑๐๒] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๖/ตอนที่ ๘/หน้า ๑๒/๑๓ มกราคม ๒๕๐๒

^[๑๐๓] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๘/ตอนที่ ๓๓/ฉบับพิเศษ หน้า ๘/๓ มีนาคม ๒๕๑๕

กฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๕๕๗ มาเป็นเวลากว่าสิบห้าปี ยังไม่ได้รับหนังสือรับรองการทำประโยชน์ไว้เป็นหลักฐาน สำหรับแสดงสิทธิในที่ดินของตน ทำให้เกิดกรณีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินและเขตที่ดินข้างเคียง ทั้งไม่ได้รับความสะดวกในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินนั้นด้วย คณะปฏิวัติจึงเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดินเพื่อให้ทางราชการสามารถออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น โดยจัดให้มีการเดินสำรวจออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ด้วยการใช้ระวางรูปถ่ายทางอากาศในเขตท้องที่ซึ่งจะได้ประกาศเป็นแห่ง ๆ ไปเช่นเดียวกับการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินทั่วราชอาณาจักร และในขณะเดียวกันจะได้ทำการเดินสำรวจเพื่อออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์สำหรับที่ดินที่มีผู้ครอบครองและทำประโยชน์อยู่แล้ว แต่ไม่ได้แจ้งการครอบครองที่ดินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๕๕๗ รวมทั้งกำหนดมาตรการป้องกันมิให้มีการบุกรุกที่ดินของรัฐด้วย

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕^[๑๐๓]

ข้อ ๑๓ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน เพื่อให้การจัดที่ดินให้ประชาชนดำเนินไปโดยรวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทางเศรษฐกิจและส่งเสริมให้ประชาชนมีที่ดินทำมาหากิน และเห็นสมควรปรับปรุงประมวลกฎหมายที่ดินในเรื่องการควบคุมที่ดินสาธารณะสมบัติ การสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติไว้เพื่ออนุชนรุ่นหลัง รวมทั้งการรังวัด และการจดทะเบียนที่ดิน ให้ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วด้วย

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๕๒๐^[๑๐๔]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทบัญญัติเกี่ยวกับการทำการรังวัดสอบเขตโฉนดที่ดินและการรังวัดแบ่งแยกที่ดินยังไม่เหมาะสม เนื่องจากในการรังวัด ถ้าผู้มีสิทธิในที่ดินข้างเคียงไม่ได้รับรองแนวเขตครบถ้วนแล้วก็ไม่อาจทำการรังวัดสอบเขตโฉนดที่ดิน หรือรังวัดแบ่งแยกที่ดินได้ เพื่อขจัดข้อขัดข้องดังกล่าวเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการทำการรังวัดสอบเขตโฉนดที่ดิน และการรังวัดแบ่งแยกที่ดินเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๒๐^[๑๐๕]

โดยที่ปรากฏว่าได้มีประชาชนผู้มีจิตศรัทธาได้บริจาคที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์อื่นให้แก่ทางราชการ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม หรือประโยชน์ของทางราชการอื่นอยู่เนื่อง ๆ

^[๑๐๓] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๘/ตอนที่ ๑๕๐/ฉบับพิเศษ หน้า ๑๗๑/๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

^[๑๐๔] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๔/ตอนที่ ๘๖/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๑๕ กันยายน ๒๕๒๐

^[๑๐๕] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๔/ตอนที่ ๑๐๘/ฉบับพิเศษ หน้า ๒/๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

เพื่อเป็นการสนองตอบศรัทธาของผู้บริจาคทรัพย์ดังกล่าว จึงเป็นการสมควรให้การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่บริจาคให้แก่ทางราชการได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมตามประมวลกฎหมายที่ดินพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑^[๑๐๖]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากข้อจำกัดการห้ามโอนสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินยังไม่รัดกุมและมีบทบัญญัติบางมาตราในประมวลกฎหมายที่ดินไม่เหมาะสม ทำให้เป็นอุปสรรคแก่การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน สมควรแก้ไขปรับปรุงเสียใหม่ กับทั้งจำเป็นต้องปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดินให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๖^[๑๐๗]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรโอนอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน ในส่วนที่เกี่ยวกับการสำรวจ จำแนก และทำสำมะโนที่ดินเพื่อให้ทราบถึงความสมบูรณ์ตามธรรมชาติและความเหมาะสมแก่การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และการวางแผนการใช้ที่ดิน การพัฒนาที่ดิน การกำหนดบริเวณการใช้ที่ดินและการกำหนดมาตรการเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาที่ดินและกรมพัฒนาที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาที่ดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘^[๑๐๘]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๑๕ การปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายที่ดินซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าเขตนายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวปฏิบัติต่อไปพลางก่อนจนกว่ารัฐมนตรีจะได้ประกาศยกเลิกในราชกิจจานุเบกษาเป็นท้องที่ไป

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

^[๑๐๖] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕/ตอนที่ ๑๓๘/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๑๑ ธันวาคม ๒๕๒๑

^[๑๐๗] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐/ตอนที่ ๑๖๐/ฉบับพิเศษ หน้า ๘/๖ ตุลาคม ๒๕๒๖

^[๑๐๘] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒/ตอนที่ ๒๐๑/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๑๑ ธันวาคม ๒๕๒๘

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการออกเอกสารแสดงสิทธิในที่ดิน และการรับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยการรวมอำนาจหน้าที่ในการออกเอกสารแสดงสิทธิในที่ดินและการรับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์และการทำกิจการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับที่ดินซึ่งแต่เดิมให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าเขต นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ มีอำนาจกระทำการดังกล่าวด้วย มาให้เป็นอำนาจของเจ้าพนักงานที่ดินแต่เพียงฝ่ายเดียวเพื่อให้การบริหารงานเกี่ยวกับที่ดินมีเอกภาพและสะดวกแก่ประชาชนมากขึ้น โดยแก้ไขบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าว และในขณะเดียวกันสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายที่ดินในส่วนที่ยังเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของกรมที่ดินให้เหมาะสมรัดกุม เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างคล่องตัวยิ่งขึ้น นอกจากนี้ได้เพิ่มเติมกรณีของการออกโฉนดที่ดินสำหรับที่ดินที่มีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ซึ่งใช้ระวางรูปถ่ายทางอากาศขึ้นเป็นพิเศษเพราะรัฐมนตรีโยบายที่จะเร่งรัดให้มีการออกโฉนดที่ดินในกรณีนี้ให้รวดเร็วยิ่งขึ้นเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนโดยทั่วไปอีกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔^[๑๐๕]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้คณะกรรมการประเมินทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมและคณะกรรมการประจำจังหวัดซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์และคณะกรรมการประจำจังหวัดขึ้นใหม่ตามมาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๐๕ ฉ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการประกาศใช้ราคาประเมินทุนทรัพย์ตามมาตรา ๑๐๕ เบื้องต้นสำหรับเขตจังหวัดหรือเขตท้องที่ใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามจำนวนทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่คณะกรรมการประจำจังหวัดได้กำหนดไว้แล้วสำหรับเขตจังหวัดหรือเขตท้องที่นั้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าจำนวนทุนทรัพย์ดังกล่าวเป็นราคาประเมินทุนทรัพย์ตามมาตรา ๑๐๕ เบื้องต้น

มาตรา ๕ ค่าของจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการประเมินทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามราคาประเมินทุนทรัพย์ตามมาตรา ๑๐๕ เบื้องต้น แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน หรือตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

^[๑๐๕] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘/ตอนที่ ๑๖๔/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๑๘ กันยายน ๒๕๓๔

มาตรา ๑๐ ในระหว่างที่คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ยังมิได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ให้นำระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการกำหนดจำนวนทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๐ มาใช้บังคับกับการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์โดยอนุโลมเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายที่ดินซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วแก่ประชาชนผู้จดทะเบียนมากยิ่งขึ้น โดยการเปลี่ยนวิธีการคิดค่าธรรมเนียมจากเดิมที่คิดจากจำนวนทุนทรัพย์ของอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนตามการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นการคิดจากราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ทางราชการได้ประกาศกำหนดไว้แล้ว และเป็นการสมควรปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์และของอนุกรรมการประจำจังหวัดให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๕^[๑๐๑]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากบทบัญญัติเกี่ยวกับนิติบุคคลซึ่งมีสิทธิในที่ดินได้เสมือนคนต่างด้าวในประมวลกฎหมายที่ดินสำหรับกรณีของบริษัทจำกัดและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจำกัดได้ก่อให้เกิดปัญหาว่า ทุนของคนต่างด้าวที่มีในบริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจำกัดจะต้องพิจารณารวมไปถึงทุนของคนต่างด้าวในนิติบุคคลอื่นที่เข้าถือหุ้นหรือลงหุ้นในบริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจำกัดด้วยหรือไม่ เพื่อมิให้เกิดปัญหาในการพิจารณาความหมายของบทบัญญัตินี้ดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับนิติบุคคลดังกล่าวให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ สมควรเพิ่มเติมให้เงื่อนไข

ดังกล่าวใช้บังคับกับบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัดและแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๘ ให้สอดคล้องกับการแก้ไขข้างต้นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑^[๑๐๑]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

[๑๐๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘/ตอนที่ ๑๔/หน้า ๓/๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕

[๑๐๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕/ตอนที่ ๘๘ ก/หน้า ๑/๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าขายท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน และบัญชีค่าตอบแทนท้ายประมวลกฎหมายที่ดินได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้อัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าขาย รวมทั้งค่าตอบแทนต่าง ๆ ไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าขายท้ายประมวลกฎหมายที่ดินในส่วนที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่าขาย และบัญชีค่าตอบแทนท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๒^[๑๑๒]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรให้คนต่างด้าวซึ่งได้เข้ามาลงทุนในกิจการที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ อาจได้มาซึ่งที่ดินเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่คนต่างด้าวที่เข้ามาประกอบกิจการในราชอาณาจักร รวมทั้งเป็นปัจจัยเสริมในการตัดสินใจที่จะเข้ามาลงทุนของคนต่างด้าว ตลอดจนเป็นการเพิ่มกำลังซื้อให้กับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของประเทศที่กำลังประสบปัญหาสภาวะซบเซา ซึ่งเป็นมาตรการหนึ่งในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๓^[๑๑๓]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๙ ให้การสอบสวนเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ หรือการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ หรือการจดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์ ตามมาตรา ๖๑ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘ ที่ได้ดำเนินการมาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นการสอบสวนตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

การสอบสวนตามความในวรรคหนึ่งที่อยู่ชั้นตอนการพิจารณาของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งสำนวนการสอบสวนให้อธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสั่งเพิกถอนหรือแก้ไขโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์โดยให้อธิบดีกรมที่ดินหรือ

[๑๑๒] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖/ตอนที่ ๓๕ ก/หน้า ๒๕/๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๒

[๑๑๓] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗/ตอนที่ ๒๕ ก/หน้า ๑/๑ เมษายน ๒๕๔๓

รองอธิบดีซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสั่งเพิกถอนหรือแก้ไข โฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์แต่เพียงฝ่ายเดียวเพื่อให้การดำเนินการสั่งเพิกถอนหรือแก้ไข ในกรณีดังกล่าวเป็นไปด้วยความรวดเร็ว นอกจากนี้ เห็นสมควรแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ซึ่งได้มาโดยทางมรดก การอัยคดีดิน การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ตลอดจนบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดินให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

*พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕^[๑๔]

มาตรา ๔ ในประมวลกฎหมายที่ดิน

(๑) ในมาตรา ๑๔ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” คำว่า “อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ” และคำว่า “อธิบดีกรมที่ดิน” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

(๒) ในมาตรา ๑๐๕ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมที่ดินหรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมธนารักษ์หรือผู้แทน” และคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการหรือผู้แทน” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมืองหรือผู้แทน”

(๓) ในมาตรา ๑๐๕ ฉ ให้แก้ไขคำว่า “เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด” เป็น “ธนารักษ์จังหวัด”

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีภารกิจใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมายโดยไม่ต้องไปค้นหาในกฎหมายโอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับการโอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้ว ซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

^[๑๔] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘/ตอนที่ ๑๐๒ ก/หน้า ๖๖/๘ ตุลาคม ๒๕๔๕

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๐^[๑๑๕]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม เพื่อเป็นการรองรับวิธีการดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมวิธีการในการจัดเก็บในโฉนดที่ดิน และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ให้สามารถจัดเก็บโดยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้ด้วย รวมทั้งกำหนดให้เจ้าพนักงานที่ดินมีอำนาจจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ในเขตท้องที่สำนักงานที่ดินจังหวัดหรือสำนักงานที่ดินสาขาอื่นที่ได้นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วในการให้บริการแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑^[๑๑๖]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๓ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗ ให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๕ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เสียค่าตอบแทนตามมาตรา ๕ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จนกว่าการอนุญาตจะสิ้นสุดลง

มาตรา ๘ ให้ผู้ซึ่งได้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินอยู่ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ โดยมีหลักฐานการแจ้งการครอบครองที่ดิน และยังมีได้ยื่นคำขออออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ นำหลักฐานการแจ้งการครอบครองที่ดินนั้นมายื่นคำขอเพื่อออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อได้รับคำขอและหลักฐานการแจ้งการครอบครองที่ดินตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเพื่อออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดินต่อไป

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หากมีผู้นำหลักฐานการแจ้งการครอบครองที่ดินมาขออออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ให้ได้ต่อเมื่อศาลยุติธรรมได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดว่าผู้นั้นเป็นผู้ซึ่งได้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ

ในการพิจารณาของศาลตามวรรคสาม ให้ศาลแจ้งให้กรมที่ดินทราบ และให้กรมที่ดินตรวจสอบกับระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศหรือระวางรูปถ่ายทางอากาศฉบับที่ทำขึ้นก่อนสุดเท่าที่ทางราชการมีอยู่

^[๑๑๕] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนที่ ๖๑ ก/หน้า ๓๐/๒๗ กันยายน ๒๕๕๐

^[๑๑๖] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๒๕ ก/หน้า ๕๐/๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

พร้อมทั้งทำความเข้าใจเห็นเสนอต่อศาลว่า ผู้ยื่นได้ครอบครองหรือทำประโยชน์ในที่ดินนั้น โดยชอบด้วยกฎหมาย ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับหรือไม่ เพื่อประกอบการพิจารณาของศาล ความเห็นดังกล่าวให้เสนอต่อศาลภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากศาล เว้นแต่ศาลจะขยายระยะเวลาเป็นอย่างอื่น

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ผู้ครอบครองที่ดินตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินต่อเนื่องมาจากบุคคลดังกล่าวด้วย

มาตรา ๕ ให้อธิบดีกรมที่ดินทำการสำรวจ ตรวจสอบหลักฐานการแจ้งการครอบครองที่ดิน และตำแหน่งที่ดินตามหลักฐานการแจ้งการครอบครองที่ดินที่มีอยู่จริงกับทะเบียนการครอบครองที่ดิน ระบุวางแผนหรือระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศหรือระวางรูปถ่ายทางอากาศ ว่าที่ดินที่มีหลักฐานการแจ้งการครอบครองที่ดินนั้น ได้มีการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ไปแล้วหรือไม่ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพบว่าที่ดินแปลงใดได้ออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ไปแล้ว ให้จำหน่ายหลักฐานการแจ้งการครอบครองที่ดินนั้นเสีย

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดและจัดเก็บค่าตอบแทนตามมาตรา ๕ ทวิ บทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน และบทบัญญัติเกี่ยวกับผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสั่งเพิกถอนหรือแก้ไขเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์หรือการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ หรือการจดทะเบียนเอกสารรายการจดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์โดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันกับสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งที่ดินที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕ ตั้งอยู่ มีอำนาจกำหนดและจัดเก็บค่าตอบแทนดังกล่าว เพื่อเป็นการกระจายรายได้ไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นแหล่งรายได้ นั้น รวมทั้งปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยให้มีมาตรการเร่งรัดผู้มีหลักฐานการแจ้งการครอบครองที่ดินมาดำเนินการเพื่อขอออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมให้อธิบดีกรมที่ดินหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมที่ดินมอบหมายซึ่งดำรงตำแหน่งรองอธิบดีหรือผู้ตรวจราชการกรมที่ดินเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสั่งเพิกถอนหรือแก้ไขตามมาตรา ๖๑ เพื่อให้การดำเนินการในกรณีดังกล่าวเป็นไปด้วยความรวดเร็ว และสอดคล้องกับหลักการปฏิรูประบบราชการที่มุ่งเน้นให้มีการกระจายภารกิจและกระจายอำนาจการตัดสินใจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑^[๑๑๖]

^[๑๑๖] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๓๓ ก/หน้า ๗๔/๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากบทบัญญัติเกี่ยวกับการค้าที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินเป็นบทบัญญัติที่มีเจตนารมณ์เพื่อยกเว้นการจำกัดจำนวนการถือครองที่ดินและป้องกันการหลีกเลี่ยงการกำหนดสิทธิในที่ดิน และโดยที่บทบัญญัติในเรื่องการจำกัดจำนวนการถือครองที่ดินนั้น ได้ถูกยกเลิกโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๕ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๒ แต่บทบัญญัติเกี่ยวกับการค้าที่ดินซึ่งเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกันยังไม่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกัน ประกอบกับการค้าที่ดินได้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินควบคุมอยู่แล้ว สมควรยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการค้าที่ดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๖^[๑๕๗]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันได้มีการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐซึ่งมิใช่ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับการจัดทำบริการสาธารณะ แต่เนื่องจากบทนิยามคำว่า ทบวงการเมือง ตามประมวลกฎหมายที่ดินที่กำหนดไว้นั้นยังมิได้ครอบคลุมถึงหน่วยงานของรัฐดังกล่าวด้วย มีผลทำให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวไม่สามารถขอใช้ประโยชน์ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายที่ดินได้ ประกอบกับหลักเกณฑ์ในการจดทะเบียนโฉนดจากจำนอง โฉนดจากการขายฝาก การจดทะเบียนสิทธิเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ซึ่งได้มาโดยทางมรดก และการจดทะเบียนลงชื่อผู้จัดการมรดก ในหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน มิได้รวมถึงอสังหาริมทรัพย์อื่นนอกจากที่ดินด้วย สมควรปรับปรุงบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ปัจจุบันและเกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

THE BEST CENTER
เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์

^[๑๕๗] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐/ตอนที่ ๑๒๐ ก/หน้า ๑/๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๖

**★แนวข้อสอบ พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497
และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 13 พ.ศ. 2556**

1. พระราชบัญญัตินี้ให้ไว้ ณ วันที่ใด

ก. 30 มกราคม พ.ศ. 2497

ข. 30 มีนาคม พ.ศ. 2497

ค. 30 กันยายน พ.ศ. 2497

ง. 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2497

ตอบ ง.

2. ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ

ก. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ข. สภาร่างรัฐธรรมนูญ

ค. สภาผู้แทนราษฎร

ง. สภารัฐธรรมนูญ

ตอบ ค.

3. ประมวลกฎหมายที่ดินตามที่ตราไว้ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ใด

ก. 1 เมษายน พ.ศ. 2497

ข. 1 มิถุนายน พ.ศ. 2497

ค. 1 ตุลาคม พ.ศ. 2497

ง. 1 ธันวาคม พ.ศ. 2497

ตอบ ง.

4. ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของพระราชบัญญัติออกตราจองชั่วคราว ซึ่งประกาศเปลี่ยนนามพระราชบัญญัติเมื่อรัตน โกสินทรศก ๑๒๔ เป็นพระราชบัญญัติใด

ก. พระราชบัญญัติออกโฉนดตราจอง

ข. พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน

ค. พระราชบัญญัติประมวลกฎหมายที่ดิน

ง. พระราชบัญญัติที่ดิน

ตอบ ค.

5. ให้ผู้ที่ได้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินอยู่ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ โดยไม่มีหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดิน แจ้งการครอบครองที่ดินต่อนายอำเภอท้องที่ภายในกี่วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ก. ภายใน 60 วัน

ข. ภายใน 90 วัน

ค. ภายใน 120 วัน

ง. ภายใน 120 วัน

ตอบ ง.

6. ที่ดินที่ได้รับคำรับรองจากใคร ว่า ได้ทำประโยชน์แล้วให้ออนกันได้

ก. เจ้าหน้าที่รังวัด

ข. นายอำเภอ

ค. อธิบดีกรมที่ดิน

ง. คณะกรรมการจัดที่ดิน

ตอบ ข.

7. “ที่ดิน” หมายความว่า พื้นที่ดินทั่วไป และให้หมายความรวมถึง
- ก. ภูเขา ห้วย หนอง คลอง เคาะ และที่ชายทะเลด้วย
 - ข. บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ
 - ค. เคาะ ที่ชายทะเล
 - ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

8. หนังสือแสดงการสอบสวนเพื่อออกโฉนดที่ดิน และให้หมายความรวมถึงใบนำด้วย หมายถึง อะไร
- ก. โฉนดที่ดิน
 - ข. ใบไต่สวน
 - ค. หนังสือรับรองการทำประโยชน์
 - ง. ใบจอง

ตอบ ข

9. หนังสือคำรับรองจากพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าได้ทำประโยชน์ในที่ดินแล้ว หมายถึงอะไร
- ก. โฉนดที่ดิน
 - ข. ใบไต่สวน
 - ค. หนังสือรับรองการทำประโยชน์
 - ง. ใบจอง

ตอบ ค.

10. หนังสือแสดงการยอมให้เข้าครอบครองที่ดินชั่วคราว หมายถึงอะไร
- ก. โฉนดที่ดิน
 - ข. ใบไต่สวน
 - ค. หนังสือรับรองการทำประโยชน์
 - ง. ใบจอง

ตอบ ง.

11. นับตั้งแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ บุคคลใดมีสิทธิในที่ดินตามโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ หากบุคคลนั้นทอดทิ้งไม่ทำประโยชน์ในที่ดิน หรือปล่อยให้ดินให้เป็นที่รกร้างว่างเปล่า เกินกำหนดเวลาที่ปี
- ก. สำหรับที่ดินที่มีโฉนดที่ดิน เกินห้าปีติดต่อกัน
 - ข. สำหรับที่ดินที่มีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ เกินห้าปีติดต่อกัน
 - ค. สำหรับที่ดินที่มีโฉนดที่ดิน เกินสิบปีติดต่อกัน
 - ง. ข้อ ข และ ค ถูก

ตอบ ง.

12. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดแบ่งค่าตอบแทนที่ได้รับตามวรรคหนึ่ง ให้แก่องค์กรการบริหารส่วนจังหวัดในอัตราร้อยละสี่สิบของค่าตอบแทนที่ได้รับภายในกำหนดกี่วันนับแต่วันที่ได้รับ เพื่อเป็นรายได้ขององค์กรการบริหารส่วนจังหวัด และให้ค่าตอบแทนส่วนที่เหลือตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ก. ภายใน 30 วัน
- ข. ภายใน 45 วัน
- ค. ภายใน 60 วัน
- ง. ภายใน 90 วัน

ตอบ ก.

13. “คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ” ประกอบด้วยใคร
- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ข. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
 - ค. ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงกลาโหม
 - ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

14. “คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ” ผู้ใดทำหน้าที่เป็นประธาน
- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ข. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
 - ค. ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงกลาโหม
 - ง. นายกรัฐมนตรี

ตอบ ก.

15. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งมีกำหนดกี่ปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่ง คณะรัฐมนตรีจะแต่งตั้งให้เป็นกรรมการอีกก็ได้
- ก. กำหนด 2 ปี
 - ข. กำหนด 3 ปี
 - ค. กำหนด 4 ปี
 - ง. กำหนด 5 ปี

ตอบ ค.

16. ในการที่อธิบดีใช้อำนาจจำหน่ายที่ดินตามบทแห่งประมวลกฎหมายนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจจำหน่ายโดยการขาย หรือให้เช่าซื้อตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้อธิบดีมีอำนาจเรียกค่าธรรมเนียมได้ไม่เกินร้อยละห้าของราคาจำหน่ายนั้น ถ้าจำหน่ายไม่ได้ภายในสองปี ให้อธิบดีโดยอนุมนตรีรัฐมนตรีมีอำนาจจัดการขายที่ดินนั้นด้วยวิธีผ่อนส่งภายในกี่ปี
- ก. ภายใน 5 ปี
 - ข. ภายใน 7 ปี
 - ค. ภายใน 10 ปี
 - ง. ภายใน 12 ปี

ตอบ ค.

17. การได้มาซึ่งที่ดินของวัดวาอาราม วัดบาคหลวงโรมันคาทอลิก มูลนิธิเกี่ยวกับคริสต์จักร หรือมัสยิดอิสลาม ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี และให้ได้มาไม่เกินกี่ไร่
- ก. ไม่เกิน 25 ไร่
 - ข. ไม่เกิน 30 ไร่
 - ค. ไม่เกิน 50 ไร่
 - ง. ไม่เกิน 65 ไร่

ตอบ ค.

18. ภายใต้บังคับมาตรา ๘๔ คนต่างด้าวจะได้มาซึ่งที่ดินเพื่อใช้เพื่อเกษตรกรรม ครอบครัพละไม่เกินกี่ไร่
- ก. 5 ไร่
ข. 10 ไร่
ค. 12 ไร่
ง. 15 ไร่

ตอบ ข.

19. คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้มีและใช้ที่ดินเพื่อกิจการใดถ้าไม่ใช้ที่ดินนั้นต่อไป หรือได้ใช้ที่ดินเพื่อกิจการอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตใหม่ให้จัดการจำหน่ายที่ดินนั้นภายในเวลาที่อธิบดีกำหนด ซึ่งไม่น้อยกว่ากี่วัน แต่ไม่ให้เกินหนึ่งปี ถ้าพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ให้อธิบดีมีอำนาจจำหน่ายที่ดินนั้น
- ก. 60 วัน
ข. 90 วัน
ค. 150 วัน
ง. 180 วัน

ตอบ ง.

20. ผู้ไต่ฝำฝืนมาตรา ๕ อยู่ก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ไต่ฝำฝืนปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ถ้าผู้ไต่ฝำฝืนเพิกเฉยหรือไม่ปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามระเบียบ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ไต่ฝำฝืนออกจากที่ดินและหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างในที่ดินนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่
- ก. ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ข. ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเก้าเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ค. ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ง. ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ตอบ ค.

21. ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๖ ต้องระวางโทษปรับเท่าไร
- ก. ไม่เกินห้าร้อยบาท
ข. ไม่เกินหนึ่งพันบาท
ค. ไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท
ง. ไม่เกินสองพันบาท

ตอบ ข.

22. นิติบุคคลใดได้มาซึ่งที่ดินเป็นการฝ่าฝืนบทแห่งประมวลกฎหมายนี้ หรือใช้ที่ดินนั้นเพื่อกิจการอื่นนอกจากที่ได้รับอนุญาต หรือใช้ที่ดินผิดเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีกำหนดมีความผิดต้องระวางโทษปรับเท่าไร
- ก. ไม่เกินสองหมื่นบาท
ข. ไม่เกินสามหมื่นบาท
ค. ไม่เกินสี่หมื่นบาท
ง. ไม่เกินห้าหมื่นบาท

ตอบ ง.

23. ผู้ใดได้มาซึ่งที่ดินในฐานะเป็นตัวแทนของคนต่างด้าว หรือนิติบุคคลตามความในมาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ มีความผิดต้องรับโทษเท่าไร

- ก. ระยะเวลาปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ
ข. ระยะเวลาปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ
ค. ระยะเวลาปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ
ง. ระยะเวลาปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

ตอบ ข.

24. การรังวัดเพื่อออกโฉนดที่ดิน อยู่ในหมวดที่เท่าไรตามประมวลกฎหมายที่ดิน
ก. หมวดที่ 3	ข. หมวดที่ 4
ค. หมวดที่ 5	ง. หมวดที่ 6

ตอบ ค.

25. พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดินพ.ศ. 2479 นี้มีทั้งหมดกี่มาตรา
ก. 111 มาตรา	ข. 112 มาตรา
ค. 113 มาตรา	ง. 114 มาตรา

ตอบ ค.

26. อัตราค่าธรรมเนียมการพิสูจน์สอบสวนหรือตรวจสอบเนื้อที่เกี่ยวกับหนังสือรับรองการทำประโยชน์ถ้าเรียกเป็นรายแปลง แปลงละกี่บาท
ก. 20 บาท	ข. 30 บาท
ค. 40 บาท	ค. 50 บาท

ตอบ ข.

27. อัตราค่าธรรมเนียมออกโฉนดที่ดินที่ดินเนื้อที่ไม่เกิน ๒๐ ไร่ แปลงละกี่บาท
ก. 20 บาท	ข. 30 บาท
ค. 40 บาท	ค. 50 บาท

ตอบ ง.

28. อัตราค่าธรรมเนียมรังวัดเกี่ยวกับโฉนดที่ดินถ้าเรียกเป็นรายแปลง แปลงละกี่บาท
ก. 20 บาท	ข. 30 บาท
ค. 40 บาท	ค. 50 บาท

ตอบ ค.

29. อัตราค่าธรรมเนียมการขอให้ได้มาซึ่งที่ดินของคนต่างด้าวรายละกี่บาท
ก. 300 บาท	ค. 400 บาท
ค. 500 บาท	ง. 600 บาท

ตอบ ค.

★ แนวข้อสอบ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ชุดที่ 1.

1. เมื่อไม่มีบทกฎหมายที่จะยกมาปรับแก้คดีได้ ให้วินิจฉัยคดีนั้นโดยใช้หลักใด เป็นอันดับแรก
 1. ให้วินิจฉัยคดีนั้นตามจารีตประเพณีแห่งท้องถิ่น
 2. บทกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่ง
 3. หลักกฎหมายทั่วไป
 4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 1.

แนวคิด มาตรา 4 วรรคแรก เมื่อไม่มีบทกฎหมายที่จะยกมาปรับคดีได้ ให้วินิจฉัยคดีนั้นตาม จารีตประเพณีแห่งท้องถิ่น ถ้าไม่มีจารีตประเพณีเช่นนั้น ให้วินิจฉัยคดีอาศัยเทียบบทกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่ง และถ้าบทกฎหมายเช่นนั้นก็ไม่มีด้วย ให้วินิจฉัยตามหลักกฎหมายทั่วไป

2. ถ้าจะต้องเสียดอกเบี้ยแก่กันและมีได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้โดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันชัดเจน ให้ใช้อัตราร้อยละเท่าใดต่อปี
 1. ร้อยละ 7 ต่อปี
 2. ร้อยละ 7.5 ต่อปี
 3. ร้อยละ 10 ต่อปี
 4. ร้อยละ 15 ต่อปี

ตอบ 2.

แนวคิด มาตรา 7 ถ้าจะต้องเสียดอกเบี้ยแก่กันและมีได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้โดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันชัดเจน ให้ใช้อัตรา ร้อยละ เจ็ดครึ่งต่อปี

3. คำว่า “เหตุสุดวิสัย” มีหมายความว่าอย่างไร
 1. เหตุใดๆ อันจะเกิดขึ้นก็ดี จะให้ผลพิบัติก็ดี เป็นเหตุที่ไม่อาจป้องกันได้
 2. เหตุใดๆ อันจะเกิดขึ้นแม้จะป้องกันหรือป้องกันไม่ได้ก็ตาม
 3. เหตุใดๆ อันจะเกิดขึ้น ที่ไม่สามารถรู้ล่วงหน้า
 4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 1.

แนวคิด มาตรา 8 “เหตุสุดวิสัย” หมายความว่า เหตุใดๆ อันจะเกิดขึ้นก็ดี จะให้ผลพิบัติก็ดี เป็นเหตุที่ไม่อาจป้องกันได้ แม้ทั้งบุคคลผู้ต้องประสบหรือใกล้จะต้องประสบเหตุนั้นจะได้จัดการระมัดระวังตามสมควรอันพึงคาดหมายได้จากบุคคลในฐานะและภาวะเช่นนั้น

4. ข้อใดมีฐานะเสมอกับลายมือชื่อ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
 1. ลายพิมพ์นิ้วมือ
 2. แงงไค ตราประทับ

3. เครื่องหมายอื่นใดก็ตาม หากมีพยานลงลายมือชื่อรับรองไว้ด้วยสองคน
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 3.

แนวคิด มาตรา 9 วรรคสอง ลายพิมพ์นิ้วมือ แกดไต ตราประทับ หรือเครื่องหมายอื่นทำนองเช่นนั้นที่ทำลงในเอกสารแทนการลงลายมือชื่อ หากมีพยานลงลายมือชื่อรับรองไว้ด้วยสองคนแล้วให้ถือเสมือนกับลงลายมือชื่อ

5. เมื่อความข้อใดข้อหนึ่งในเอกสารอาจตีความได้สองนัย กรณีดังกล่าวจะต้องถือตามข้อความตามนัยใด
 1. ข้อความตามนัยที่จะบังคับได้
 2. ข้อความตามนัยที่ไร้ผล ไม่อาจบังคับได้
 3. ข้อความตามนัยที่เขียนขึ้นก่อน
 4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 1.

แนวคิด มาตรา 10 เมื่อความข้อใดข้อหนึ่งในเอกสารอาจตีความได้สองนัย นัยไหนจะทำให้เป็นผลบังคับได้ ให้ถือเอาตามนัยนั้นดีกว่าที่จะถือเอาที่ไร้ผล

6. ในกรณีที่จำนวนเงินหรือปริมาณในเอกสารแสดงไว้ทั้งตัวอักษรและตัวเลขถ้าตัวอักษรกับตัวเลขไม่ตรงกัน และมีอาจหยั่งทราบเจตนาอันแท้จริงได้ ให้ถือเอาจำนวนตามข้อใด
 1. ให้ถือเอาจำนวนเงินหรือปริมาณที่เป็นตัวอักษรเป็นประมาณ
 2. ให้ถือเอาจำนวนเงินหรือปริมาณที่เป็นตัวเลขเป็นประมาณ
 3. ให้ถือว่าจำนวนเงินหรือปริมาณที่เป็นอันไร้ผลทั้งหมด
 4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 1.

แนวคิด มาตรา 12 ในกรณีที่จำนวนเงินหรือปริมาณในเอกสารแสดงไว้ทั้งตัวอักษรและตัวเลข ถ้าตัวอักษรกับตัวเลขไม่ตรงกัน และมีอาจหยั่งทราบเจตนาอันแท้จริงได้ ให้ถือเอาจำนวนเงินหรือปริมาณที่เป็นตัวอักษรเป็นประมาณ

7. ถ้าจำนวนเงินหรือปริมาณในเอกสารแสดงไว้เป็นตัวอักษรหลายแห่งหรือเป็นตัวเลขหลายแห่ง แต่ที่แสดงไว้หลายแห่งนั้นไม่ตรงกัน และมีอาจหยั่งทราบเจตนาอันแท้จริงได้ ให้ถือเอาจำนวนเงินหรือปริมาณตามข้อใด
 1. จำนวนเงินหรือปริมาณมากที่สุดเป็นประมาณ
 2. จำนวนเงินหรือปริมาณน้อยที่สุดเป็นประมาณ
 3. ให้ถือว่าจำนวนเงินหรือปริมาณนั้นๆตกเป็นอันไร้ผลทั้งหมด
 4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2.

แนวคิด มาตรา 13 ถ้าจำนวนเงินหรือปริมาณในเอกสารแสดงไว้เป็นตัวอักษรหลายแห่งหรือเป็นตัวเลขหลายแห่ง แต่ที่แสดงไว้หลายแห่งนั้นไม่ตรงกัน และมีอาจหยังทราบเจตนาอันแท้จริงได้ ให้ถือเอาจำนวนเงินหรือปริมาณ น้อยที่สุดเป็นประมาณ

8. ในกรณีที่เอกสารทำขึ้นไว้หลายภาษา ไม่ว่าจะป็นฉบับเดียวกันหรือหลายฉบับก็ตาม โดยมีภาษาไทยด้วย ถ้าข้อความในหลายภาษานั้นแตกต่างกัน และมีอาจหยังทราบเจตนาของคู่กรณีได้ว่าจะใช้ภาษาใดบังคับให้ถือตามภาษาใด

1. ภาษาของคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	2. ภาษาของคู่สัญญาฝ่ายที่เสียเปรียบ
3. ภาษาไทย	4. ภาษาอังกฤษ

ตอบ 3.

แนวคิด มาตรา 14 ในกรณีที่เอกสารทำขึ้นไว้หลายภาษา ไม่ว่าจะป็นฉบับเดียวกันหรือหลายฉบับก็ตาม โดยมีภาษาไทยด้วย ถ้าข้อความในหลายภาษานั้นแตกต่างกัน และมีอาจหยังทราบเจตนาของคู่กรณีได้ว่าจะใช้ภาษาใดบังคับ ให้ถือตามภาษาไทย

9. สภาพบุคคลย่อมเริ่มแต่เมื่อใด

1. เมื่อคลอด	2. เมื่อคลอดแล้วอยู่รอดเป็นทารก
3. เมื่อมีบัตรประจำตัวประชาชน	4. เมื่อทำนิติกรรมได้ตามกฎหมาย

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 15 วรรคแรก สภาพบุคคลย่อมเริ่มแต่เมื่อคลอดแล้วอยู่รอดเป็นทารกและสิ้นสุดลงเมื่อตาย

10. การนับอายุของบุคคลให้เริ่มนับแต่วันใดเป็นวันแรก

1. นับแต่วันเกิด	2. นับแต่วันรุ่งขึ้นจากวันเกิด
3. นับแต่วันแจ้งเจ้าพนักงานทางทะเบียน	4. นับตั้งแต่วันต้นปีปฏิทิน

ตอบ 1.

แนวคิด มาตรา 16 การนับอายุของบุคคล ให้เริ่มนับแต่วันเกิด

11. จากข้อ 10. ในกรณีที่รู้ว่าเกิดในเดือนใด แต่ไม่รู้ว่าเกิดในวันใดแน่ชัด ให้ถือว่าเกิดตามวันใด

1. นับแต่วันแจ้งเจ้าพนักงานทางทะเบียน
2. ให้นับวันที่หนึ่งแห่งเดือนนั้นเป็นวันเกิด
3. ให้นับวันสิ้นเดือนก่อนเดือนเกิดเป็นวันเกิด
4. ให้นับวันที่ 1 มกราคม ของปีนั้นเป็นวันเกิด

ตอบ 2.

แนวคิด มาตรา 16 "... ในกรณีที่รู้ว่าเกิดในเดือนใดแต่ไม่รู้ว่าวันเกิด ให้นับวันที่หนึ่งแห่งเดือนนั้นเป็นวันเกิด แต่ถ้าพ้นวิสัยที่จะหยังรู้เดือนและวันเกิดของบุคคลใด ให้นับอายุบุคคลนั้นตั้งแต่วันต้นปีปฏิทิน ซึ่งเป็น

ปีที่บุคคลนั้นเกิด”

12. ในกรณีบุคคลหลายคนตายในเหตุอันตราร่วมกัน ถ้าเป็นการพันวิสัยที่จะกำหนดได้ว่าคนไหนตายก่อนหลัง ให้ถือว่าตายนั้นมียผลอย่างไรตามกฎหมาย

1. ตายพร้อมกัน
2. ไม่ถือว่าตายพร้อมกัน
3. ให้ถือว่าเอาการแจ้งเหตุแห่งการตายต่อเจ้าพนักงานเป็นสำคัญ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 1.

แนวคิด มาตรา 17 ในกรณีบุคคลหลายคนตายในเหตุอันตราร่วมกัน ถ้าเป็นการพันวิสัยที่จะกำหนดได้ว่าคนไหนตายก่อนหลัง ให้ถือว่าตายพร้อมกัน

13. บุคคลย่อมพ้นจากภาวะผู้เยาว์และบรรลุนิติภาวะเมื่อมีอายุเท่าใด

1. ยี่สิบปีบริบูรณ์
2. เกินยี่สิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป
3. สิบแปดปีบริบูรณ์
4. เกินสิบแปดปีบริบูรณ์ขึ้นไป

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 19 บุคคลย่อมพ้นจากภาวะผู้เยาว์และบรรลุนิติภาวะเมื่อมี อายุยี่สิบปีบริบูรณ์

14. นอกจากผู้เยาว์จะบรรลุนิติภาวะโดยอายุแล้ว ผู้เยาว์อาจบรรลุนิติภาวะได้ในกรณีตามข้อใด

1. สมรส
2. ทำบัตรประจำตัวประชาชน
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ได้รับความยินยอมจากบิดามารดา

ตอบ 1.

แนวคิด 20 ผู้เยาว์ย่อมบรรลุนิติภาวะ เมื่อทำการสมรส หากการสมรสนั้นได้ทำตามบทบัญญัติมาตรา 1448

15. ผู้เยาว์จะทำนิติกรรมตามกฎหมายได้ ต้องปฏิบัติตามข้อใด

1. ต้องได้รับความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรมก่อน
2. ผู้เยาว์อาจทำการใดๆ ได้ทั้งสิ้น ซึ่งเป็นการต้องทำเองเฉพาะตัว
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ไม่อาจกระทำนิติกรรมใดๆ ได้เลย

ตอบ 3.

แนวคิด มาตรา 21 ผู้เยาว์จะทำนิติกรรมใดๆ ต้องได้รับความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรมก่อน มาตรา 23 ผู้เยาว์อาจทำการใดๆ ได้ทั้งสิ้น ซึ่งเป็นการต้องทำเองเฉพาะตัว

16. โดยหลักแล้ว หากผู้เยาว์กระทำนิติกรรม โดยปราศจากความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมแล้ว กรณีเช่นว่านั้นจะมีผลอย่างไรตามกฎหมาย

1. โฆษะ
2. โมฆียะ
3. ไม่บริบูรณ์
4. สมบูรณ์

ตอบ 2.

แนวคิด มาตรา 21 ผู้เยาว์จะทำนิติกรรมใดๆ ต้องได้รับความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรมก่อน การใดๆ ที่ผู้เยาว์ได้ทำลงปราศจากความยินยอมเช่นว่านั้นเป็น โหมฆิยะ เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

17. ข้อใดกล่าวถูกต้อง เกี่ยวกับการทำนิติกรรมของผู้เยาว์

1. ผู้เยาว์อาจทำการใดๆ ได้ทั้งสิ้น หากเป็นเพียงเพื่อจะเข้าไปซึ่งสิทธิอันใดอันหนึ่ง หรือเป็นการเพื่อให้หลุดพ้นจากหน้าที่อันใดอันหนึ่ง
2. ผู้เยาว์อาจทำการใดๆ ได้ทั้งสิ้น ซึ่งเป็นการสมแก่ฐานานุรูปแห่งตนและเป็นการอันจำเป็นในการดำรงชีพตามสมควร
3. ผู้เยาว์อาจทำพินัยกรรมได้เมื่ออายุสิบห้าปีบริบูรณ์
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4.

แนวคิด มาตรา 22 ผู้เยาว์อาจทำการใดๆ ได้ทั้งสิ้น หากเป็นเพียงเพื่อจะเข้าไปซึ่งสิทธิอันใดอันหนึ่ง หรือเป็นการเพื่อให้หลุดพ้นจากหน้าที่อันใดอันหนึ่ง

มาตรา 24 ผู้เยาว์อาจทำการใดๆ ได้ทั้งสิ้น ซึ่งเป็นการสมแก่ฐานานุรูปแห่งตนและเป็นการอันจำเป็นในการดำรงชีพตามสมควร

มาตรา 25 ผู้เยาว์อาจทำพินัยกรรมได้เมื่ออายุสิบห้าปีบริบูรณ์

18. นายไก่อายุ 18 ปีบริบูรณ์ ซื้อรถยนต์ด้วยเงินของตนเอง ซึ่งมีมูลค่า 5 ล้านบาทจากนายดำ โดยผู้แทนของนายไก่อไม่ทราบเรื่องด้วย นิติกรรมดังกล่าวมีผลอย่างไร เหตุผลตามข้อใดถูกต้องที่สุด

1. ไม่ถือเป็นนิติกรรมที่จำเป็นในการดำรงชีพของผู้เยาว์
2. ไม่ถือเป็นนิติกรรมที่ผู้เยาว์ต้องทำเองเฉพาะตัว
3. ไม่ถือเป็นนิติกรรมที่ผู้เยาว์จะเข้าไปซึ่งสิทธิหรือเพื่อให้หลุดพ้นจากหน้าที่อันใดอันหนึ่ง
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4.

แนวคิด การที่นายไก่ออายุ 18 ปีบริบูรณ์ ซึ่งยังเป็นผู้เยาว์ นำเงินส่วนตัวไปซื้อรถยนต์นั้น ไม่ถือเป็นนิติกรรมที่จำเป็นในการดำรงชีพของผู้เยาว์ หรือนิติกรรมที่ผู้เยาว์ต้องทำเองเฉพาะตัว หรือนิติกรรมที่ผู้เยาว์จะเข้าไปซึ่งสิทธิหรือเพื่อให้หลุดพ้นจากหน้าที่อันใดอันหนึ่ง ซึ่งเป็นข้อยกเว้นที่ผู้เยาว์สามารถทำได้เองโดยลำพังแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อปรากฏว่านายไก่อไม่ได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรม สัญญาซื้อขายรถยนต์ดังกล่าวจึงมีผลเป็นโหมฆิยะ ตามมาตรา 21

19. ผู้แทนโดยชอบธรรมอาจให้ความยินยอมแก่ผู้เยาว์ในการประกอบธุรกิจทางการค้าหรือธุรกิจอื่น หรือในการทำสัญญาเป็นลูกจ้างในสัญญาจ้างแรงงานได้ ดังนั้น ในความเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจหรือการจ้างแรงงาน ให้ผู้เยาว์มีฐานะอย่างไร

1. ยังเป็นผู้เยาว์ที่ต้องได้รับความยินยอมในการจัดการงานของตนในแต่ละครั้ง
2. ให้ผู้เยาว์มีฐานะเสมือนดังบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2.

แนวคิด มาตรา 27 ผู้แทนโดยชอบธรรมอาจให้ความยินยอมแก่ผู้เยาว์ในการประกอบธุรกิจทางการค้าหรือธุรกิจอื่น หรือในการทำสัญญาเป็นลูกจ้างในสัญญาจ้างแรงงานได้ ในกรณีที่ผู้แทนโดยชอบธรรมไม่ให้ความยินยอมโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้เยาว์อาจร้องขอต่อศาลให้สั่งอนุญาตได้

ในความสัมพันธ์กับการประกอบธุรกิจหรือการจ้างแรงงานตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้เยาว์มีฐานะเสมือนดังบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว

20. ผู้ใดมีอำนาจในการร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคลวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถ

1. ปู่ย่า ตายาย
2. ผู้ปกครองหรือผู้พิทักษ์ก็ดี
3. พนักงานอัยการ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4.

แนวคิด มาตรา 28 วรรคหนึ่ง บุคคลวิกลจริตผู้ใด ถ้าคู่สมรสก็ดี ผู้บุพการีกว่าคือ บิดา มารดา ปู่ย่า ตายาย ทวดก็ดี ผู้สืบสันดานกล่าวคือ ลูก หลาน เหลน ลื้อก็ดี ผู้ปกครองหรือผู้พิทักษ์ก็ดี ผู้ซึ่งปกครองดูแลบุคคลนั้นอยู่ก็ดี หรือพนักงานอัยการก็ดี ร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคลวิกลจริตผู้นั้นเป็นคนไร้ความสามารถ ศาลจะสั่งให้บุคคลวิกลจริตผู้นั้นเป็นคนไร้ความสามารถก็ได้

21. บุคคลซึ่งศาลได้สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถตามข้อ 20. ต้องให้อยู่ในความคุ้มครองของบุคคลตามข้อใด

1. ผู้คุ้มครอง
2. ผู้อนุบาล
3. ผู้พิทักษ์
4. ผู้ดูแล

ตอบ 2.

แนวคิด มาตรา 28 วรรคสอง บุคคลซึ่งศาลได้สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดให้อยู่ในความอนุบาล การแต่งตั้ง ผู้อนุบาล อำนาจหน้าที่ของผู้อนุบาลและการสิ้นสุดของความเป็นผู้อนุบาลให้เป็นไปตามบทบัญญัติบรรพ 5 แห่งประมวลกฎหมายนี้

22. การใดๆ อันบุคคลซึ่งศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถได้กระทำการนั้นเป็นอย่างไรตามกฎหมาย

1. สมบูรณ์
2. โฆษะ
3. โฆษียะ
4. ไม่บริบูรณ์

ตอบ 3.

แนวคิด มาตรา 29 การใดๆ อันบุคคลซึ่งศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถได้กระทำการนั้น เป็น โฆษียะ

23. การใดๆ อันบุคคลวิกลจริตซึ่งศาลยังมิได้สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถได้กระทำการนั้นจะเป็นโมฆียะต่อเมื่อได้กระทำตามข้อใด

1. ได้กระทำในขณะที่บุคคลนั้นจริตวิกลอยู่
2. ได้กระทำในขณะที่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้รู้แล้วด้วยว่าผู้กระทำเป็นคนวิกลจริต
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2. ประกอบกัน
4. ตกเป็นโมฆียะทันทีไม่ว่าอีกฝ่ายจะรู้ว่าเป็นบุคคลวิกลจริตหรือไม่ก็ตาม

ตอบ 3.

แนวคิด มาตรา 30 การใดๆ อันบุคคลวิกลจริตซึ่งศาลยังมิได้สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถได้กระทำการนั้นจะเป็นโมฆียะต่อเมื่อได้กระทำในขณะที่บุคคลนั้นจริตวิกลอยู่ และคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้รู้แล้วด้วยว่าผู้กระทำเป็นคนวิกลจริต

24. ถ้าเหตุที่ทำให้เป็นคนไร้ความสามารถได้สิ้นสุดไปแล้วและเมื่อบุคคลผู้นั้นเองหรือบุคคลใดๆ ดังกล่าวมาในมาตรา 28 ร้องขอต่อศาลก็ให้ศาลสั่งเพิกถอนคำสั่งที่ให้เป็นคนไร้ความสามารถนั้น คำสั่งของศาลตามมาตรา นี้ ให้ประกาศลงในสื่อตามข้อใด

1. หนังสือพิมพ์แห่งท้องถิ่น
2. ราชกิจจานุเบกษา
3. หนังสือของกระทรวงมหาดไทย
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 2.

แนวคิด มาตรา 31 ถ้าเหตุที่ทำให้เป็นคนไร้ความสามารถได้สิ้นสุดไปแล้วและเมื่อบุคคลผู้นั้นเองหรือบุคคลใดๆ ดังกล่าวมาในมาตรา 28 ร้องขอต่อศาลก็ให้ศาลสั่งเพิกถอนคำสั่งที่ให้เป็นคนไร้ความสามารถนั้น คำสั่งของศาลตามมาตรา นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

25. บุคคลใดมีกายพิการหรือมีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบหรือประพฤตีสुरูยสุรายเสเพลเป็นอาจิม หรือติดสุรายาเมา หรือมีเหตุอื่นใดทำนองเดียวกันนั้น จนไม่สามารถจะจัดทำกรงานโดยตนเองได้ หรือจัดกิจการไปในทางที่อาจจะเสื่อมเสียแก่ทรัพย์สินของตนเองหรือครอบครัว เมื่อบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา 28 ร้องขอต่อศาล ศาลจะสั่งให้บุคคลนั้นมีฐานะอย่างไร

1. คนไร้ความสามารถ
2. คนเสมือนไร้ความสามารถ
3. คนเสมือนวิกลจริต
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 2.

แนวคิด มาตรา 32 วรรคแรก บุคคลใดมีกายพิการหรือมีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบหรือประพฤตีสुरูยสุรายเสเพลเป็นอาจิม หรือติดสุรายาเมา หรือมีเหตุอื่นใดทำนองเดียวกันนั้น จนไม่สามารถจะจัดทำกรงานโดยตนเองได้ หรือจัดกิจการไปในทางที่อาจจะเสื่อมเสียแก่ทรัพย์สินของตนเองหรือครอบครัว เมื่อบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา 28 ร้องขอต่อศาล ศาลจะสั่งให้บุคคลนั้นเป็น คนเสมือนไร้ความสามารถ ก็ได้

26. บุคคลซึ่งศาลได้สั่งให้เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ ต้องจัดให้อยู่ในความคุ้มครองของบุคคลใด

1. ผู้แทนโดยชอบธรรม
2. ผู้พิทักษ์
3. ผู้พิทักษ์คุ้มครอง
4. ผู้ปกครอง

ตอบ 2.

แนวคิด มาตรา 32 วรรคสอง บุคคลซึ่งศาลได้สั่งให้เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดให้อยู่ในความพิทักษ์ การแต่งตั้ง ผู้พิทักษ์ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติบรรพ 5 แห่งประมวลกฎหมายนี้

27. ในกรณีตามข้อใด ที่คนเสมือนไร้ความสามารถนั้น ต้องได้รับความยินยอมของผู้พิทักษ์ก่อนแล้วจึงจะทำการได้

1. กู้ยืมหรือให้กู้ยืมเงิน ยืมหรือให้ยืมสังหาริมทรัพย์อันมีค่า
2. เช่าหรือให้เช่าสังหาริมทรัพย์มีกำหนดระยะเวลาเกินกว่าหกเดือน
3. ให้โดยเสน่หา
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4.

แนวคิด มาตรา 34 คนเสมือนไร้ความสามารถนั้น ต้องได้รับความยินยอมของผู้พิทักษ์ก่อนแล้วจึงจะทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ได้

- (3) กู้ยืมหรือให้กู้ยืมเงิน ยืมหรือให้ยืมสังหาริมทรัพย์อันมีค่า
- (5) เช่าหรือให้เช่าสังหาริมทรัพย์มีกำหนดระยะเวลาเกินกว่าหกเดือนหรือสังหาริมทรัพย์มีกำหนดระยะเวลาเกินกว่าสามปี
- (6) ให้โดยเสน่หา เว้นแต่การให้ที่พอควรแก่ฐานะานุรูป เพื่อการกุศล การสังคม หรือตามหน้าที่

ธรรมจรรยา

28. จากข้อ 27. หากคนเสมือนไร้ความสามารถ ไม่ได้รับความยินยอมในการทำนิติกรรมดังกล่าว นิติกรรมนั้นจะมีผลอย่างไรตามกฎหมาย

1. โมฆียะ
2. สมบูรณ์
3. โมฆะ
4. ไม่บริบูรณ์

ตอบ 1.

แนวคิด มาตรา 34 วรรคท้าย การใดกระทำลงโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรานี้ การนั้นเป็น โมฆียะ

29. ภูมิลำเนาของบุคคลธรรมดา มีความหมายตามข้อใด

1. ถิ่นที่อยู่ตามทะเบียนเป็นสำคัญ
2. ถิ่นอันบุคคลนั้นมีสถานที่อยู่เป็นแหล่งสำคัญ
3. ถิ่นที่บุคคลนั้นประกอบกิจการงานเป็นสำคัญ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 2.

แนวคิด มาตรา 37 ภูมิลำเนาของบุคคลธรรมดา ได้แก่ ถิ่นอันบุคคลนั้นมีสถานที่อยู่เป็นแหล่งสำคัญ

30. ภูมิลำเนาของผู้เยาว์ ได้แก่ข้อใด

1. ถิ่นที่อยู่ตามทะเบียนเป็นสำคัญ
2. ถิ่นอันบุคคลนั้นมีสถานที่อยู่เป็นแหล่งสำคัญ
3. ภูมิลำเนาของผู้แทนโดยชอบธรรมซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครอง
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 3.

แนวคิด มาตรา 44 วรรคแรก ภูมิลำเนาของผู้เยาว์ ได้แก่ ภูมิลำเนาของผู้แทนโดยชอบธรรมซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครอง

31. ข้อใดกล่าวถูกต้อง

1. ภูมิลำเนาของคนไร้ความสามารถ ได้แก่ภูมิลำเนาของผู้อุปบาล
2. ภูมิลำเนาของข้าราชการ ได้แก่ถิ่นอันเป็นที่ทำการตามตำแหน่งหน้าที่
3. ภูมิลำเนาของผู้ที่ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลหรือตามคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ได้แก่ เรือนจำหรือทัณฑสถานที่ถูกจำคุกอยู่ จนกว่าจะได้รับการปล่อยตัว
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4.

แนวคิด มาตรา 45 ภูมิลำเนาของคนไร้ความสามารถ ได้แก่ ภูมิลำเนาของผู้อุปบาล

มาตรา 46 ภูมิลำเนาของข้าราชการ ได้แก่ถิ่นอันเป็นที่ทำการตามตำแหน่งหน้าที่ หากมิใช่เป็นตำแหน่งหน้าที่ชั่วคราวชั่วคราวระยะเวลาหรือเป็นเพียงแต่งตั้งไปเฉพาะการครั้งเดียวคราวเดียว

มาตรา 47 ภูมิลำเนาของผู้ที่ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลหรือตามคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ได้แก่ เรือนจำหรือทัณฑสถานที่ถูกจำคุกอยู่ จนกว่าจะได้รับการปล่อยตัว

32. ถ้าบุคคลใดไปเสียจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่โดยมิได้ตั้งตัวแทนผู้รับมอบอำนาจทั่วไป และไม่มีใครรู้แน่ว่าบุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ ตามกฎหมายบุคคลนั้นมีฐานะอย่างไร

1. สาบสูญ
2. ผู้ไม่อยู่
3. ผู้ไม่ปรากฏตัว
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 2.

แนวคิด มาตรา 48 วรรคแรก ถ้าบุคคลใดไปเสียจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่โดยมิได้ตั้งตัวแทนผู้รับมอบอำนาจทั่วไป และไม่มีใครรู้แน่ว่าบุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการร้องขอ ศาลจะสั่งให้ทำการอย่างหนึ่งอย่างใดไปพลางก่อนตามที่จำเป็นเพื่อจัดการทรัพย์สินของบุคคล ผู้ไม่อยู่นั้นก็ได้

33. ความเป็นผู้จัดการทรัพย์สินของผู้ไม่อยู่ยอมสิ้นสุดลงในกรณีตามข้อใด

1. ผู้ไม่อยู่นั้นกลับมา
2. ผู้จัดการทรัพย์สินเป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
3. ศาลถอดถอนผู้จัดการทรัพย์สิน
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4.

แนวคิด มาตรา 58 ความเป็นผู้จัดการทรัพย์สินยอมสิ้นสุดลงในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) ผู้ไม่อยู่นั้นกลับมา
- (2) ผู้ไม่อยู่นั้นมิได้กลับมาแต่ได้จัดการทรัพย์สินหรือตั้งตัวแทนเพื่อจัดการทรัพย์สินของตนแล้ว
- (3) ผู้ไม่อยู่ถึงแก่ความตายหรือศาลมีคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญ
- (4) ผู้จัดการทรัพย์สินลาออกหรือถึงแก่ความตาย
- (5) ผู้จัดการทรัพย์สินเป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (6) ผู้จัดการทรัพย์สินเป็นบุคคลล้มละลาย
- (7) ศาลถอดถอนผู้จัดการทรัพย์สิน

34. ถ้าบุคคลใดได้ไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ และไม่มีใครรู้แน่ว่าบุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ตลอดระยะเวลาห้าปี เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการร้องขอ ศาลจะสั่งให้บุคคลนั้นมีฐานะตามข้อใด

1. เป็นผู้ไม่อยู่อย่างสมบูรณ์แบบ
2. เป็นคนสาบสูญ
3. เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 2.

แนวคิด มาตรา 61 วรรคแรก ถ้าบุคคลใดได้ไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ และไม่มีใครรู้แน่ว่าบุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ตลอดระยะเวลาห้าปี เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการร้องขอ ศาลจะสั่งให้บุคคลนั้น เป็นคนสาบสูญ ก็ได้

35. บุคคลซึ่งศาลได้มีคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญ ให้ถือว่าถึงแก่ความตายเมื่อใด

1. เมื่อศาลมีคำสั่ง
2. เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามที่ระบุไว้ในมาตรา 61
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2.

แนวคิด มาตรา 62 บุคคลซึ่งศาลได้มีคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญ ให้ถือว่าถึงแก่ความตายเมื่อครบกำหนดระยะเวลาดังที่ระบุไว้ในมาตรา 61

36. คำสั่งศาลให้เป็นคนسابสูญหรือคำสั่งถอนคำสั่งให้เป็นคนسابสูญให้ประกาศโดยวิธีใด
1. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 2. ให้ประกาศในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น
 3. ถูกทั้งข้อ 1.และ 2.
 4. ให้ประกาศตามคำสั่งศาลหรือวิธีอื่นตามที่เห็นควร

ตอบ 1.

แนวคิด มาตรา 64 คำสั่งศาลให้เป็นคนسابสูญหรือคำสั่งถอนคำสั่งให้เป็นคนسابสูญให้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

37. นิติบุคคลย่อมมีสิทธิและหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น ภายในขอบแห่งอำนาจหน้าที่หรือวัตถุประสงค์ดังได้บัญญัติหรือกำหนดไว้ในข้อใด

1. กฎหมาย
2. ข้อบังคับ
3. ตราสารจัดตั้ง
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4.

แนวคิด มาตรา 66 นิติบุคคลย่อมมีสิทธิและหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น ภายในขอบแห่งอำนาจหน้าที่หรือวัตถุประสงค์ดังได้บัญญัติหรือกำหนดไว้ใน กฎหมาย ข้อบังคับ หรือตราสารจัดตั้ง

38. ในกรณีที่นิติบุคคลมีผู้แทนหลายคน การดำเนินกิจการของนิติบุคคลให้เป็นไปตามข้อใด

1. ประธานของผู้แทนนิติบุคคลนั้น
2. เสียงข้างมากของผู้แทนของนิติบุคคลนั้น
3. เสียงข้างมากสองในสามของผู้แทนของนิติบุคคลนั้น
4. มติของผู้ถือหุ้นทั้งหมด

ตอบ 2.

แนวคิด มาตรา 71 ในกรณีที่นิติบุคคลมีผู้แทนหลายคน การดำเนินกิจการของนิติบุคคลให้เป็นไปตามเสียงข้างมากของผู้แทนของนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะได้มีข้อกำหนดไว้เป็นประการอื่นในกฎหมาย ข้อบังคับ หรือตราสารจัดตั้ง

39. อสังหาริมทรัพย์ มีความหมายตามข้อใด

1. ที่ดิน
2. ทรัพย์สินอันติดอยู่กับที่ดินมีลักษณะเป็นการถาวรหรือประกอบเป็นอันเดียวกับที่ดินนั้น
3. ทรัพย์สินอื่นเกี่ยวกับที่ดิน
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4.

แนวคิด มาตรา 139 อสังหาริมทรัพย์ หมายความว่า ที่ดินและทรัพย์สินอันติดอยู่กับที่ดินมีลักษณะเป็นการถาวรหรือประกอบเป็นอันเดียวกับที่ดินนั้น และหมายความรวมถึงทรัพย์สินอื่นเกี่ยวกับที่ดินหรือทรัพย์สินอันติดอยู่กับที่ดินหรือประกอบเป็นอันเดียวกับที่ดินนั้นด้วย

40. ข้อใดเป็น “อสังหาริมทรัพย์” ตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. เครื่องจักรโรงงานขนาดใหญ่
2. รถครนน้ำหนัก 30 ตัน
3. สิทธิอาศัย
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 3.

แนวคิด อสังหาริมทรัพย์ หมายความว่า รวมถึง ทรัพย์สินอื่นเกี่ยวกับที่ดิน หรือทรัพย์สินอันติดอยู่กับที่ดินหรือประกอบเป็นอันเดียวกับที่ดินนั้นด้วย

41. ข้อใดเป็น “สังหาริมทรัพย์” ตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. บ้านน็อคดาวนที่สามารถเคลื่อนย้ายได้
2. เรือขนส่งสินค้าขนาดใหญ่ที่นำขึ้นเทียบท่า
3. ตู้คอนเทนเนอร์
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4.

แนวคิด มาตรา 140 สังหาริมทรัพย์ หมายความว่า ทรัพย์สินอื่นนอกจากอสังหาริมทรัพย์ และหมายความรวมถึงสิทธิอื่นเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้นด้วย

42. ข้อใดเป็น “ทรัพย์สินแบ่งได้” ตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. ที่ดิน
2. บ้าน
3. รถยนต์
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 1.

แนวคิด มาตรา 141 ทรัพย์สินแบ่งได้ หมายความว่า ทรัพย์สินอันอาจแยกออกจากกันเป็นส่วนๆ ได้จริง ถัดชัดแจ้ง แต่ละส่วนได้รูปบริบูรณ์ลำพังตัว

43. ข้อใดเป็น “ทรัพย์สินแบ่งไม่ได้” ตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. หุ่นในบริษัท
2. หุ่นส่วน
3. มรดก
4. ถูกทั้งข้อ 1.และ 2.

ตอบ 4.

แนวคิด มาตรา 143 ทรัพย์สินแบ่งไม่ได้ หมายความว่า ทรัพย์สินอันจะแยกออกจากกันไม่ได้เนื่องจากเปลี่ยนแปลงภาวะของทรัพย์สิน และหมายความรวมถึงทรัพย์สินที่มีกฎหมายบัญญัติว่าแบ่งไม่ได้ด้วย

44. ข้อใดเป็นความหมายของ “ทรัพย์สินนอกพาณิชย์” ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. ทรัพย์สินที่ไม่สามารถถือเอาได้
2. ทรัพย์สินที่โอนแก่กันมิได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

3. ทรัพย์ที่ไม่อาจเคลื่อนที่ได้

4. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.

ตอบ 4.

แนวคิด มาตรา 143 ทรัพย์นอกพาณิชย์ หมายความว่า ทรัพย์ที่ไม่สามารถถือเอาได้ และทรัพย์ที่โอนแก่กันมิได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

45. ข้อใดเป็นความหมายที่เป็นองค์ประกอบของ “ส่วนควบของทรัพย์” ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. ส่วนซึ่งโดยสภาพแห่งทรัพย์เป็นสาระสำคัญในความเป็นอยู่ของทรัพย์นั้น
2. ส่วนซึ่งโดยจารีตประเพณีแห่งท้องถิ่นเป็นสาระสำคัญในความเป็นอยู่ของทรัพย์นั้น
3. ไม่อาจแยกจากกันได้นอกจากจะทำลาย ทำให้บุบสลาย หรือทำให้ทรัพย์นั้นเปลี่ยนแปลงรูปทรงหรือสภาพไป

4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4.

แนวคิด มาตรา 144 วรรคแรก ส่วนควบของทรัพย์ หมายความว่า ส่วนซึ่งโดยสภาพแห่งทรัพย์หรือโดยจารีตประเพณีแห่งท้องถิ่นเป็นสาระสำคัญในความเป็นอยู่ของทรัพย์นั้น และไม่อาจแยกจากกันได้นอกจากจะทำลาย ทำให้บุบสลาย หรือทำให้ทรัพย์นั้นเปลี่ยนแปลงรูปทรงหรือสภาพไป

46. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับ “ส่วนควบของทรัพย์” ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. เจ้าของทรัพย์ย่อมมีกรรมสิทธิ์ในส่วนควบของทรัพย์นั้น
2. ไม้ยืนต้นเป็นส่วนควบกับที่ดินที่ไม้นั้นขึ้นอยู่
3. ทรัพย์ซึ่งติดกับที่ดินหรือติดกับโรงเรือนเพียงชั่วคราว ก็ถือว่าเป็นส่วนควบกับที่ดินหรือโรงเรือนนั้น
4. ไม้ล้มลุกหรือธัญชาติอันจะเก็บเกี่ยวรวงผลได้คราวหนึ่งหรือหลายคราวต่อปีไม่เป็นส่วนควบกับที่ดิน

ตอบ 3.

แนวคิด มาตรา 145 วรรคสอง เจ้าของทรัพย์ย่อมมีกรรมสิทธิ์ในส่วนควบของทรัพย์นั้น

มาตรา 145 ไม้ยืนต้นเป็นส่วนควบกับที่ดินที่ไม้นั้นขึ้นอยู่

ไม้ล้มลุกหรือธัญชาติอันจะเก็บเกี่ยวรวงผลได้คราวหนึ่งหรือหลายคราวต่อปีไม่เป็นส่วนควบกับที่ดิน

มาตรา 146 ทรัพย์ซึ่งติดกับที่ดินหรือติดกับโรงเรือนเพียงชั่วคราว ไม่ถือว่าเป็นส่วนควบกับที่ดินหรือโรงเรือนนั้น

47. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับความหมายของ “อุปกรณ์” ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. โดยปกตินิยมเฉพาะถิ่นหรือโดยเจตนาชัดแจ้งของเจ้าของทรัพย์ที่เป็นประธาน
2. เป็นของใช้ประจำอยู่กับทรัพย์ที่เป็นประธานเป็นอาจิม
3. อุปกรณ์ที่แยกออกจากทรัพย์ที่เป็นประธานแม้เป็นการชั่วคราว ก็ถือว่าเป็นขาดจากการเป็นอุปกรณ์ของ

ทรัพย์ที่เป็นประธานนั้นแล้ว

4. เพื่อประโยชน์แก่การจัดดูแล ไร่สอย หรือรักษาทรัพย์ที่เป็นประธาน

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 147 อุปกรณ์ หมายความว่า สंहามทรัพย์ซึ่งโดยปกตินิยมเฉพาะถิ่นหรือโดยเจตนาขัดแย้งของเจ้าของทรัพย์ที่เป็นประธาน เป็นของใช้ประจำอยู่กับทรัพย์ที่เป็นประธานเป็นอาณัติเพื่อประโยชน์แก่การจัดดูแล ไร่สอย หรือรักษาทรัพย์ที่เป็นประธาน และเจ้าของทรัพย์ได้นำมาสู่ทรัพย์ที่เป็นประธานโดยการนำมาติดต่อกับหรือปรับเข้าไว้ หรือทำโดยประการอื่นใดในฐานะเป็นของใช้ประกอบกับทรัพย์ที่เป็นประธานนั้น

อุปกรณ์ที่แยกออกจากทรัพย์ที่เป็นประธานเป็นการชั่วคราว ก็ยังไม่ขาดจากการเป็นอุปกรณ์ของทรัพย์ที่เป็นประธานนั้น

48. ดอกผลของทรัพย์ ได้แก่ข้อใด

1. ดอกผลธรรมดา	2. ดอกผลนิตินัย
3. ดอกเบี้ย	4. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 148 วรรคแรก ดอกผลของทรัพย์ ได้แก่ ดอกผลธรรมดาและดอกผลนิตินัย

49. การใดมีวัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามขัดแย้งโดยกฎหมายเป็นการพ้นวิสัยหรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การนั้นมีผลอย่างไร

1. โมฆียะ	2. โมฆะ
3. ไม่มีผลตามกฎหมาย	4. ไม่บริบูรณ์

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 150 การใดมีวัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามขัดแย้งโดยกฎหมายเป็นการพ้นวิสัยหรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การนั้นเป็น โมฆะ

50. ข้อใดเป็นแบบที่กฎหมายกำหนด

1. ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
2. จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
3. ทำเป็นหนังสือ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 152 ข้อสังเกต การใดมิได้ทำให้ถูกต้องตามแบบที่กฎหมายบังคับไว้ การนั้นเป็น โมฆะ

51. ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กับคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง มีผลตามกฎหมายอย่างไร

1. โมฆียะ	2. โมฆะ
3. ไม่มีผลตามกฎหมาย	4. ไม่บริบูรณ์

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 155 วรรคแรก การแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กับคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งเป็น โมฆะ แต่จะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกผู้กระทำการโดยสุจริต และต้องเสียหายจากการแสดงเจตนาหลงนั้นมิได้

52. นิติกรรมตามข้อใดที่กระทำแล้วมีผลตกเป็นโมฆียะตามกฎหมาย

1. นิติกรรมจากกลั่นแฉก
2. นิติกรรมจากกล่มหมู่
3. นิติกรรมจากการสำคัญผิดในคุณสมบัติ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 157 การแสดงเจตนาโดยสำคัญผิดในคุณสมบัติของบุคคลหรือทรัพย์สินเป็น โฆษิต
มาตรา 159 การแสดงเจตนาเพราะถูกกลั่นแฉกเป็น โฆษิต
มาตรา 164 การแสดงเจตนาเพราะถูกหล่มหมู่เป็น โฆษิต

53. ข้อใดถือเป็นการสำคัญผิดในสาระสำคัญแห่งนิติกรรม

1. ความสำคัญผิดในลักษณะของนิติกรรม
2. ความสำคัญผิดในตัวบุคคลซึ่งเป็นผู้กระทำความผิด
3. ความสำคัญผิดในทรัพย์สินซึ่งเป็นวัตถุแห่งนิติกรรม
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 156 การแสดงเจตนาโดยสำคัญผิดในสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งนิติกรรมเป็น โฆษิต
ความสำคัญผิดในสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งนิติกรรมตามวรรคหนึ่ง ได้แก่ ความสำคัญผิดในลักษณะของนิติ
กรรม ความสำคัญผิดในตัวบุคคลซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดและความสำคัญผิดในทรัพย์สินซึ่งเป็นวัตถุแห่งนิติ
กรรม เป็นต้น

54. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับนิติกรรมที่ตกเป็น โฆษิต ตามมาตรา 172

1. โฆษิตกรรมนั้นอาจให้สัตยาบันแก่กันได้ภายในหน้า
2. ผู้มีส่วนได้เสียคนหนึ่งคนใดจะยกความเสียหายแก่แห่ง โฆษิตกรรมขึ้นกล่าวอ้างก็ได้
3. ถ้าจะต้องคืนทรัพย์สินอันเกิดจาก โฆษิตกรรม ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยลาภมิควรได้แห่งประมวล
กฎหมายนี้มาใช้บังคับ
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 172 โฆษิตกรรมนั้นไม่อาจให้สัตยาบันแก่กันได้ และผู้มีส่วนได้เสียคนหนึ่งคนใด
จะยกความเสียหายแก่แห่ง โฆษิตกรรมขึ้นกล่าวอ้างก็ได้

ถ้าจะต้องคืนทรัพย์สินอันเกิดจาก โฆษิตกรรม ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยลาภมิควรได้แห่งประมวลกฎหมายนี้มาใช้
บังคับ

55. บุคคลตามข้อใดที่ไม่อาจบอกล้างนิติกรรมที่ตกเป็น โฆษิตได้

1. ผู้แทนโดยชอบธรรม
2. ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์
3. ผู้ทำกลั่นแฉก
4. บุคคลผู้แสดงเจตนาเพราะสำคัญผิด

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 175

56. ข้อใดถือเป็นการให้สัตยาบันแก่นิติกรรมที่ตกเป็นโมฆียะ

1. ได้ปฏิบัติการชำระหนี้แล้วทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
2. ได้มีการแปลงหนี้ใหม่
3. ได้มีการให้ประกันเพื่อหนี้นั้น
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 180 ภายหลังจากอันพึงให้สัตยาบันได้ตามมาตรา 179 ถ้ามีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้เกิดขึ้นเกี่ยวกับโมฆียะกรรม โดยการกระทำของบุคคลซึ่งมีสิทธิบอกล้างโมฆียะกรรมตามมาตรา 175 ถ้ามิได้สงวนสิทธิไว้แจ้งชัดประการใดให้ถือว่าเป็นการให้สัตยาบัน

- (1) ได้ปฏิบัติการชำระหนี้แล้วทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
- (2) ได้มีการเรียกให้ชำระหนี้นั้นแล้ว
- (3) ได้มีการแปลงหนี้ใหม่
- (4) ได้มีการให้ประกันเพื่อหนี้นั้น
- (5) ได้มีการโอนสิทธิหรือความรับผิดชอบทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
- (6) ได้มีการกระทำอย่างอื่นอันแสดงได้ว่าเป็นการให้สัตยาบัน

57. สิทธิเรียกร้องใดๆ ถ้ามิได้ใช้บังคับภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด สิทธิเรียกร้องนั้นเป็นอย่างไร

1. สิทธิเรียกร้องนั้นเป็นอันระงับ
2. สิทธิเรียกร้องเป็นอันขาดอายุความ
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 193/9 สิทธิเรียกร้องใดๆ ถ้ามิได้ใช้บังคับภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด สิทธิเรียกร้องนั้น เป็นอันขาดอายุความ

58. จากข้อ 57. สิทธิเรียกร้องใดๆ ถ้ามิได้ใช้บังคับภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ลูกหนี้มีสิทธิอย่างไร

1. ลูกหนี้มีสิทธิที่จะปฏิเสธการชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้องนั้นได้
2. ลูกหนี้ไม่มีสิทธิปฏิเสธการชำระหนี้ได้
3. ลูกหนี้มีสิทธิหักกลบลบหนี้ได้
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 193/10 สิทธิเรียกร้องที่ขาดอายุความ ลูกหนี้มีสิทธิที่จะปฏิเสธการชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้องนั้นได้

59. การเริ่มนับอายุความให้เริ่มนับแต่เมื่อใด

1. นับแต่เมื่อตกลงกัน
2. นับแต่ขณะที่อาจบังคับสิทธิเรียกร้องได้เป็นต้นไป

3. นับแต่เมื่อหนีนั้นขนาดการชำระ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 193/12 อายุความให้เริ่มนับแต่ขณะที่อาจบังคับสิทธิเรียกร้องได้เป็นต้นไป ถ้าเป็นสิทธิเรียกร้องให้งดเว้นกระทำการอย่างใดให้เริ่มนับแต่เวลาแรกที่ฝ่าฝืนกระทำการนั้น

60. อายุความยอมระงับคดีได้ ในกรณีตามข้อใด

1. ลูกหนี้ได้ชำระดอกเบี้ย
2. ลูกหนี้รับสภาพหนี้ต่อเจ้าหนี้ตามสิทธิเรียกร้องโดยทำเป็นหนังสือรับสภาพหนี้ให้ ชำระหนี้ให้

บางส่วน

3. หนี้ได้ฟ้องคดีเพื่อตั้งหลักฐานสิทธิเรียกร้องหรือเพื่อให้ชำระหนี้
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 193/14 (1)(2) อายุความยอมระงับคดีในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ลูกหนี้รับสภาพหนี้ต่อเจ้าหนี้ตามสิทธิเรียกร้องโดยทำเป็นหนังสือรับสภาพหนี้ให้ ชำระหนี้ให้บางส่วน ชำระดอกเบี้ย ให้ประกัน หรือกระทำการใดๆ อันปราศจากข้อสงสัยแสดงให้เห็นเป็นปริยายว่ายอมรับสภาพหนี้ตามสิทธิเรียกร้อง

(2) เจ้าหนี้ได้ฟ้องคดีเพื่อตั้งหลักฐานสิทธิเรียกร้องหรือเพื่อให้ชำระหนี้

61. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับเรื่องอายุความระงับคดี

1. เมื่ออายุความระงับคดีแล้ว ระยะเวลาที่ล่วงไปก่อนนั้นไม่นับเข้าในอายุความ
2. เมื่อเหตุที่ทำให้อายุความระงับคดีสิ้นสุดเวลาใดให้เริ่มนับอายุความใหม่ตั้งแต่นั้น
3. หากคดีนั้นได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกคำฟ้องให้ถือว่าอายุความได้ระงับคดีนับแต่เวลาขึ้นฟ้อง
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 193/15 เมื่ออายุความระงับคดีแล้วระยะเวลาที่ล่วงไปก่อนนั้นไม่นับเข้าในอายุความ

เมื่อเหตุที่ทำให้อายุความระงับคดีสิ้นสุดเวลาใด ให้เริ่มนับอายุความใหม่ตั้งแต่นั้น

มาตรา 193/17 ในกรณีที่อายุความระงับคดีเพราะเหตุตามมาตรา 193/14(2) หากคดีนั้นได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกคำฟ้อง หรือคดีเสร็จไปโดยการจำหน่ายคดีเพราะเหตุถอนฟ้อง หรือทิ้งฟ้อง ให้ถือว่าอายุความไม่เคยระงับคดี

62. ผู้รับจ้าง ผู้รับจํา ผู้ทรงสิทธิยึดหน่วง หรือผู้ทรงบูรณสิทธิเหนือทรัพย์สินของลูกหนี้คนอื่นได้ยึดถือไว้ ยังคงมีสิทธิบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินที่จ้าง จํา หรือที่ได้ยึดถือไว้ แม้ว่าสิทธิเรียกร้องส่วนที่เป็นประธานจะขาดอายุความแล้วก็ตาม แต่จะใช้สิทธินั้นบังคับให้ชำระดอกเบี้ยที่ค้างย้อนหลังเกินกี่ปีขึ้นไปไม่ได้

1. 3 ปี
2. 5 ปี
3. 7 ปี
4. 9 ปี

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 193/27 ผู้รับจ้าง ผู้รับจํา ผู้ทรงสิทธิยึดหน่วง หรือผู้ทรงบูรณสิทธิเหนือ

ทรัพย์สินของลูกหนี้ของตนได้ยึดถือไว้ ยังคงมีสิทธิบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินที่จำนอง จำน่า หรือที่ได้ยึดถือไว้ แม้ว่าสิทธิเรียกร้องส่วนที่เป็นประธานจะขาดอายุความแล้วก็ตาม แต่จะใช้สิทธินั้นบังคับให้ชำระดอกเบี้ยที่ค้างย้อนหลังเกิน ห้าปี ขึ้นไปไม่ได้

63. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับเรื่องอายุความ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. เมื่อไม่ได้ยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้ ศาลจะอ้างเอาอายุความมาเป็นเหตุยกฟ้องไม่ได้
2. อายุความนั้น ถ้าประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นมิได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะ ให้มีกำหนดสิบปี
3. ในการอ้างเหตุอายุความขึ้นต่อสู้คดีของจำเลย โจทก์ต้องมีภาระการพิสูจน์เสมอ
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 193/29 เมื่อไม่ได้ยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้ ศาลจะอ้างเอาอายุความมาเป็นเหตุยกฟ้องไม่ได้

อายุความนั้น ถ้าประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นมิได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะ ให้มีกำหนดสิบปี

64. สิทธิเรียกร้องของรัฐที่จะเรียกเอาค่าภาษีอากรให้มีกำหนดอายุความกี่ปี

1. 5 ปี
2. 10 ปี
3. 15 ปี
4. 20 ปี

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 193/31 สิทธิเรียกร้องของรัฐที่จะเรียกเอาค่าภาษีอากรให้มีกำหนดอายุความสิบปี ส่วนสิทธิเรียกร้องของรัฐที่จะเรียกเอาหนี้อื่นๆ ให้บังคับตามบทบัญญัติในลักษณะนี้

65. สิทธิเรียกร้องที่เกิดขึ้นโดยคำพิพากษาของศาลที่ถึงที่สุด หรือโดยสัญญาประนีประนอมยอมความให้มีกำหนดอายุความกี่ปี

1. ตามกำหนดอายุความในมูลหนี้ตามสัญญาเดิม
2. 5 ปี
3. 10 ปี
4. ตามที่ศาลกำหนด

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 193/32 สิทธิเรียกร้องที่เกิดขึ้นโดยคำพิพากษาของศาลที่ถึงที่สุด หรือโดยสัญญาประนีประนอมยอมความ ให้มีกำหนดอายุความ สิบปี ทั้งนี้ ไม่ว่าสิทธิเรียกร้องเดิมจะมีกำหนดอายุความ

66. หน้าที่สำคัญที่สุดของลูกหนี้คือข้อใด

1. ชำระหนี้
2. ไม่กระทำการใดให้เจ้าหนี้เสื่อมเสียสิทธิ
3. ชำระหนี้ให้ตรงกำหนดเวลา
4. ชำระหนี้ให้ตรงตามมูลหนี้

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 194 ด้วยอำนาจแห่งมูลหนี้ เจ้าหนี้อย่อมมีสิทธิจะเรียกให้ ลูกหนี้ชำระหนี้ได้ อนึ่ง การชำระหนี้ด้วยงดเว้นการอันใดอันหนึ่งก็ย่อมมิได้

67. เมื่อทรัพย์ซึ่งเป็นวัตถุแห่งหนี้นั้นได้ระบุนั้นไว้แต่เพียงเป็นประเภทและถ้าตามสภาพแห่งนิติกรรม หรือตามเจตนาของคู่กรณีไม่อาจจะกำหนดได้ว่าทรัพย์นั้นจะพึงเป็นชนิดอย่างไร ลูกหนี้จะต้องส่งมอบทรัพย์ชนิดอย่างไร

1. ชนิดอย่างต่ำ
2. ชนิดปานกลาง
3. ชนิดอย่างดี
4. ชนิดอย่างดีมาก

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 195 วรรคแรก เมื่อทรัพย์ซึ่งเป็นวัตถุแห่งหนึ่งนั้นได้ระบุไว้แต่เพียงเป็นประเภท และถ้าตามสภาพแห่งนิติกรรม หรือตามเจตนาของคู่กรณีไม่อาจจะกำหนดได้ว่าทรัพย์นั้นจะพึงเป็นชนิดอย่างไร ไซ้ ท่านว่าลูกหนี้จะต้องส่งมอบทรัพย์ ชนิดปานกลาง

68. ถ้าเวลาอันจะพึงชำระหนี้ นั้นมิได้กำหนดลงไว้หรือจะอนุมานจากพฤติการณ์ทั้งปวงก็ไม่ได้ เช่นนี้สิทธิของเจ้าหนี้ และลูกหนี้จะเป็นไปตามข้อใด

1. เจ้าหนี้อย่อมจะเรียกให้ชำระหนี้ได้โดยพลัน ส่วนฝ่ายลูกหนี้จะชำระหนี้ของตนได้ต่อเมื่อเจ้าหนี้ได้เดือนแล้ว
2. เจ้าหนี้อย่อมจะเรียกให้ชำระหนี้ได้โดยพลัน ส่วนฝ่ายลูกหนี้จะชำระหนี้ของตนได้ต่อเมื่อเจ้าหนี้ได้โดยพลันคู่กัน
3. เจ้าหนี้อย่อมจะเรียกให้ชำระหนี้ได้ต่อเมื่อได้เดือนแล้ว ส่วนฝ่ายลูกหนี้จะชำระหนี้ของตนได้ต่อเมื่อเจ้าหนี้ได้เดือนแล้วเช่นกัน
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 203 วรรคแรก ถ้าเวลาอันจะพึงชำระหนี้ นั้นมิได้กำหนดลงไว้ หรือจะอนุมานจากพฤติการณ์ทั้งปวงก็ไม่ได้ ไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้อย่อมจะเรียกให้ชำระหนี้ได้โดยพลัน และฝ่ายลูกหนี้ก็ย่อมจะชำระหนี้ของตนได้โดยพลันคู่กัน

69. ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้คำเตือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ ดังนั้น จะถือว่าลูกหนี้มีฐานะอย่างไร

1. ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว
2. ลูกหนี้ได้ชื่อว่าไม่ชำระหนี้ จำต้องถูกยึดทรัพย์บังคับคดีได้ทันที
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 204 วรรคแรก ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้คำเตือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ ไซ้ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว

70. ในกรณีหนี้อันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดนับแต่เมื่อใด

1. ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำละเมิด
2. ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำสัญญาประนีประนอมยอมความ
3. ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่เจ้าหนี้ต้องชำระค่าเสียหายจากการถูกละเมิดนั้น
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 206 ในกรณีหนี้อันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำละเมิด

71. ถ้าลูกหนี้ขอปฏิบัติชำระหนี้ และเจ้าหนี้ไม่รับชำระหนี้ นั้น โดยปราศจากมูลเหตุอันจะอ้างกฎหมายได้ จะถือว่ามิผลตามกฎหมายเป็นอย่างไร

1. หนี้เป็นอันระงับสิ้นไป
2. เจ้าหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัด
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 207 ถ้าลูกหนี้ขอปฏิบัติชำระหนี้ และเจ้าหนี้ไม่รับชำระหนี้ นั้น โดยปราศจากมูลเหตุอันจะอ้างกฎหมายได้ ไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัด

72. จากข้อ 71. การกระทำของเจ้าหนี้ดังกล่าว จะมีผลตามข้อใด

1. หนี้เป็นอันระงับไป ลูกหนี้มีสิทธิที่จะไม่ชำระหนี้ได้
2. จะคิดดอกเบี้ยในระหว่างที่เจ้าหนี้ผิดนัดหาได้ไม่
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 221 หนี้เงินอันต้องเสียดอกเบี้ยนั้น ท่านว่าจะคิดดอกเบี้ยในระหว่างที่เจ้าหนี้ผิดนัดหาได้ไม่

73. เมื่อสภาพแห่งหนี้ไม่เปิดช่องให้บังคับชำระหนี้ได้ ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้กระทำการอันหนึ่งอันใด เจ้าหนี้มีสิทธิตามข้อใด

1. สั่งให้บุคคลภายนอกกระทำการอันนั้นแทนลูกหนี้ได้
2. เจ้าหนี้จะร้องขอต่อศาลให้สั่งบังคับให้บุคคลภายนอกกระทำการอันนั้น โดยให้ลูกหนี้เสียค่าใช้จ่ายให้
3. เจ้าหนี้จะร้องขอต่อศาลให้ลูกหนี้เสียค่าใช้จ่ายให้ได้
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 212 วรรคแรก เมื่อสภาพแห่งหนี้ไม่เปิดช่องให้บังคับชำระหนี้ได้ ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้กระทำการอันหนึ่งอันใด เจ้าหนี้จะร้องขอต่อศาลให้สั่งบังคับให้บุคคลภายนอกกระทำการอันนั้น โดยให้ลูกหนี้เสียค่าใช้จ่ายให้ก็ได้

74. เมื่อสภาพแห่งหนี้ไม่เปิดช่องให้บังคับชำระหนี้ได้ และถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้กระทำการใดกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เจ้าหนี้มีสิทธิตามข้อใด

1. สั่งให้บุคคลภายนอกกระทำการอันนั้นแทนลูกหนี้ได้
2. เจ้าหนี้จะร้องขอต่อศาล ขอให้ศาลสั่งให้ถือเอาตามคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของลูกหนี้ก็ได้
3. ถูกทั้งข้อ 1.และ 2.
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 213 วรรคสอง เมื่อสภาพแห่งหนี้ไม่เปิดช่องให้บังคับชำระหนี้ได้ ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้กระทำการอันหนึ่งอันใด เจ้าหนี้จะร้องขอต่อศาลให้สั่งบังคับให้บุคคลภายนอกกระทำการอันนั้น โดยให้ลูกหนี้เสียค่าใช้จ่ายให้ก็ได้ แต่ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้กระทำการใดกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ไซ้ ศาลจะสั่งให้ถือเอาตามคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของลูกหนี้ก็ได้

75. เมื่อสภาพแห่งหนึ่งไม่เปิดช่องให้บังคับชำระหนี้ได้ และถ้าวัตถุแห่งหนึ่งเป็นอันหนึ่งอันเดียวแห่งหนึ่ง เจ้าหนี้มีสิทธิตามข้อใด

1. เจ้าหนี้จะเรียกร้องให้หรือถอนการที่ได้กระทำลงแล้วนั้น โดยให้ลูกหนี้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้
2. เจ้าหนี้จะร้องขอต่อศาลให้จัดการอันควรเพื่อกาลภายหน้าด้วยก็ได้
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 213 วรรคสาม ส่วนหนึ่งซึ่งมีวัตถุเป็นอันหนึ่งอันเดียวแห่งหนึ่ง เจ้าหนี้จะเรียกร้องให้หรือถอนการที่ได้กระทำลงแล้วนั้น โดยให้ลูกหนี้เสียค่าใช้จ่าย และให้จัดการอันควรเพื่อกาลภายหน้าด้วยก็ได้

76. ถ้าโดยเหตุผิดนัด การชำระหนี้กลายเป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้ เจ้าหนี้จะมีสิทธิอย่างไร

1. เจ้าหนี้จะบอกปิดไม่รับชำระหนี้
2. เจ้าหนี้จะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อการไม่ชำระหนี้ก็ได้
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 216 ถ้าโดยเหตุผิดนัด การชำระหนี้กลายเป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้เจ้าหนี้จะบอกปิดไม่รับชำระหนี้ และ จะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อการไม่ชำระหนี้ก็ได้

77. ถ้าการชำระหนี้กลายเป็นพ้นวิสัยเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นภายหลังที่ได้ก่อหนี้ และซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบ ดังนั้น จะมีผลทางกฎหมายอย่างไร

1. ลูกหนี้เป็นอันหลุดพ้นจากการชำระหนี้
2. สัญญาที่สร้างขึ้นตกเป็นโมฆะ เพราะเหตุวัตถุที่ประสงค์ตกเป็นอันพ้นวิสัย
3. เจ้าหนี้มีสิทธิเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนได้
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 219 ถ้าการชำระหนี้กลายเป็นพ้นวิสัยเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นภายหลังที่ได้ก่อหนี้ และซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบนั้น ไซ้ ท่านว่า ลูกหนี้เป็นอันหลุดพ้นจากการชำระหนี้

78. หนี้เงินนั้น ท่านให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดร้อยละเท่าใดต่อปี

1. 7 ต่อปี	2. 7.5 ต่อปี
3. 10 ต่อปี	4. 15 ต่อปี

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 224 วรรคหนึ่ง หนี้เงินนั้น ท่านให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดร้อยละเจ็ดกึ่งต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้น โดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น

79. ข้อใดกล่าวถูกต้อง เกี่ยวกับเรื่องการรับช่วงสิทธิ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. บุคคลผู้รับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้ ชอบที่จะใช้สิทธิทั้งหลายบรรดาที่เจ้าหนี้มีอยู่โดยมูลหนี้
2. การรับช่วงสิทธิย่อมมีขึ้นด้วยอำนาจกฎหมาย

3. บุคคลผู้มีความผูกพันร่วมกับผู้อื่น หรือเพื่อผู้อื่นในอันจะต้องใช้หนี้มีส่วนได้เสียด้วยในการใช้หนี้ นั้น และเข้าใช้หนี้ นั้น ก็ย่อมเข้ารับช่วงสิทธิได้เช่นกัน

4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา มาตรา 226 บุคคลผู้รับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้ ชอบที่จะใช้สิทธิทั้งหลายบรรดาที่ เจ้าหนี้อยู่โดยมูลหนี้ รวมทั้งประกันแห่งหนี้ นั้นได้ในนามของตนเอง

มาตรา 229 การรับช่วงสิทธิย่อมมีขึ้นด้วยอำนาจกฎหมาย และย่อมสำเร็จเป็นประโยชน์แก่บุคคลดังกล่าวต่อไปนี้ คือ

(3) บุคคลผู้มีความผูกพันร่วมกับผู้อื่น หรือเพื่อผู้อื่นในอันจะต้องใช้หนี้มีส่วนได้เสียด้วยในการใช้หนี้ นั้น และเข้าใช้หนี้ นั้น

80. ถ้าลูกหนี้ขัดขืนไม่ยอมใช้สิทธิเรียกร้อง หรือเพิกเฉยเสียไม่ใช้สิทธิเรียกร้อง เป็นเหตุให้เจ้าหนี้ต้องเสียประโยชน์ ดังนั้น เจ้าหนี้จะมีสิทธิอย่างไร

1. เจ้าหนี้ไม่มีสิทธิอย่างไร เพราะเป็นข้อโต้แย้งสิทธิของลูกหนี้เฉพาะตัวเท่านั้น
2. เจ้าหนี้จะใช้สิทธิเรียกร้องนั้นในนามของตนเอง แทนลูกหนี้เพื่อป้องกันสิทธิของตนในมูลหนี้ นั้นก็ได้
3. เจ้าหนี้มีสิทธิเพียงยื่นคำร้องขอเฉลี่ยทรัพย์กับเจ้าหนี้รายอื่นเท่านั้น
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 233 ถ้าลูกหนี้ขัดขืนไม่ยอมใช้สิทธิเรียกร้อง หรือเพิกเฉยเสียไม่ใช้สิทธิเรียกร้อง เป็นเหตุให้เจ้าหนี้ต้องเสียประโยชน์ไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้จะใช้สิทธิเรียกร้องนั้นในนามของตนเอง แทนลูกหนี้ เพื่อป้องกันสิทธิของตนในมูลหนี้ นั้นก็ได้ เว้นแต่ในข้อที่เป็นการของลูกหนี้ส่วนตัวโดยแท้

81. ผู้ใดเป็นผู้ครอบทรัพย์สินของผู้อื่น และมีหนี้อันเป็นคุณประโยชน์แก่ตนเกี่ยวกับทรัพย์สินซึ่งครองนั้น ท่านว่าผู้นั้นมีสิทธิอย่างไร

1. มีสิทธิยึดถือ	2. มีสิทธิยึดหน่วง
3. มีสิทธิครอบครอง	4. มีบุริมสิทธิ

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 241 ผู้ใดเป็นผู้ครอบทรัพย์สินของผู้อื่น และมีหนี้อันเป็นคุณประโยชน์แก่ตนเกี่ยวกับทรัพย์สินซึ่งครองนั้นไซ้ ท่านว่าผู้นั้นจะยึดหน่วงทรัพย์สินนั้นไว้ จนกว่าจะได้ชำระหนี้ก็ได้ แต่ความที่กล่าวนี้ท่านมิให้ใช้บังคับ เมื่อหนี้ นั้นยังไม่ถึงกำหนด

82. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับเรื่องลูกหนี้ร่วม

1. การที่ลูกหนี้ร่วมกันคนหนึ่งชำระหนี้ นั้น ย่อมได้เป็นประโยชน์แก่ลูกหนี้คนอื่นๆ ด้วย
2. ลูกหนี้ร่วมกันคนหนึ่งมีสิทธิเรียกร้องอย่างไร ลูกหนี้คนอื่นๆ มีสิทธิที่จะเอาสิทธิอันนั้นไปใช้หักกลบลบหนี้ได้เช่นกัน
3. การปลดหนี้ให้แก่ลูกหนี้ร่วมกันคนหนึ่งนั้น ย่อมเป็นไปเพื่อประโยชน์แก่ลูกหนี้คนอื่นๆ เพียงเท่า ส่วนของลูกหนี้ที่ได้ปลดให้

4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 292 วรรคสอง ลูกหนี้ร่วมกันคนหนึ่งมีสิทธิเรียกร้องอย่างไร ลูกหนี้คนอื่นๆ จะเอาสิทธิอันนั้นไปใช้หักกลบลบหนี้หาได้ไม่

83. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับเรื่องเจ้าหนี้ร่วม

1. การที่เจ้าหนี้ร่วมกันคนหนึ่งผิดนัด ย่อมไม่เป็นโทษแก่เจ้าหนี้คนอื่นๆ แต่อย่างไร
2. ถ้าสิทธิเรียกร้องและหนี้สินนั้นเป็นอันเคลื่อนกลืนกันไปในเจ้าหนี้ร่วมกันคนหนึ่ง สิทธิของเจ้าหนี้คนอื่นๆ อันมีต่อลูกหนี้ก็ย่อมเป็นอันระงับสิ้นไป
3. ข้อความจริงใดที่เข้าถึงเจ้าหนี้คนหนึ่งเท่านั้นหาเป็นไปเพื่อคุณหรือโทษแก่เจ้าหนี้คนอื่นๆ ด้วยไม่
4. ในระหว่างเจ้าหนี้ร่วมกันนั้น ท่านว่าต่างคนชอบที่จะได้รับชำระหนี้เป็นส่วนเท่าๆ กัน

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 299 วรรคแรก การที่เจ้าหนี้ร่วมกันคนหนึ่งผิดนัดนั้น ย่อมเป็นโทษแก่เจ้าหนี้คนอื่นๆ ด้วย

84. ข้อใดกล่าวถูกต้อง เกี่ยวกับเรื่องการรับชำระหนี้

1. อันการชำระหนี้ นั้น ท่านว่าบุคคลภายนอกจะเป็นผู้ชำระก็ได้
2. บุคคลผู้ไม่มีส่วนได้เสียด้วยในการชำระหนี้ นั้น จะเข้าชำระหนี้โดยขึ้นใจลูกหนี้หาได้ไม่
3. ถ้าเจ้าหนี้ยอมรับการชำระหนี้ อย่างอื่นแทนการชำระหนี้ที่ได้ตกลงกันไว้ ท่านว่าหนี้นั้นก็เป็นอันระงับสิ้นไป
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 314 อันการชำระหนี้ นั้น ท่านว่าบุคคลภายนอกจะเป็นผู้ชำระก็ได้ เว้นแต่สภาพแห่งหนี้จะไม่เปิดช่องให้บุคคลภายนอกชำระ หรือจะขัดกับเจตนาอันคู่กรณีได้แสดงไว้

บุคคลผู้ไม่มีส่วนได้เสียด้วยในการชำระหนี้ นั้น จะเข้าชำระหนี้โดยขึ้นใจลูกหนี้หาได้ไม่

มาตรา 321 วรรคแรก ถ้าเจ้าหนี้ยอมรับการชำระหนี้ อย่างอื่นแทนการชำระหนี้ที่ได้ตกลงกันไว้ ท่านว่าหนี้ นั้นก็เป็นอันระงับสิ้นไป

85. ข้อใดไม่ทำให้หนี้ระงับ

1. ปลดหนี้
2. หนี้ขาดอายุความ
3. แปลงหนี้ใหม่
4. เจ้าหนี้ยอมรับทรัพย์สินอย่างอื่นแทนเงิน

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 193/10 หลัก เป็นเพียงให้สิทธิแก่ลูกหนี้ที่จะปฏิเสธการรับชำระหนี้เท่านั้น แต่ไม่ได้ทำให้หนี้นั้นระงับไปแต่อย่างไร

86. เมื่อคู่กรณีที่เกี่ยวข้องได้ทำสัญญาเปลี่ยนสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งหนี้ ทำให้หนี้นั้นเป็นอันระงับสิ้นไป กรณีดังกล่าวถือเป็นการกระทำตามข้อใด

1. การปลดหนี้
2. การแปลงหนี้ใหม่
3. การชำระหนี้ อย่างอื่น
4. หนี้เคลื่อนกลืนกัน

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 349 วรรคแรก เมื่อกรณีที่เกี่ยวข้องได้ทำสัญญาเปลี่ยนสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่ง
หนี้ไซ้ ท่านว่าหนี้เป็นอันระงับสิ้นไปด้วย แปลงหนี้ใหม่

87. ข้อใดถือเป็นการแปลงหนี้ใหม่ อันจะทำให้หนี้เดิมเป็นอันระงับสิ้นไป

1. การทำหนี้เดิมที่มีเงื่อนไข โดยให้กลายเป็นหนี้ปราศจากเงื่อนไข
2. การทำให้หนี้เดิมที่ไม่มีเงื่อนไข กลายเป็นหนี้ที่มีเงื่อนไข
3. การเปลี่ยนตัวลูกหนี้รายใหม่
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 349 วรรคสอง ถ้าทำหนี้มีเงื่อนไขให้กลายเป็นหนี้ปราศจากเงื่อนไขก็ดี เพิ่มเติม
เงื่อนไขเข้าในหนี้ปราศจากเงื่อนไขก็ดี เปลี่ยนเงื่อนไขก็ดี ท่านถือว่าเป็นอันเปลี่ยนสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่ง
หนี้

มาตรา 350 แปลงหนี้ใหม่ด้วยเปลี่ยนตัวลูกหนี้ จะทำเป็นสัญญาระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้คนใหม่ก็
ได้ แต่จะทำโดยขึ้นใจลูกหนี้เดิมหาได้ไม่

88. ถ้าสิทธิและความรับผิดชอบในหนี้รายใดตกอยู่แก่บุคคลคนเดียว ท่านว่าหนี้รายนั้นเป็นอันระงับสิ้นไป
กรณีดังกล่าวถือเป็นการกระทำตามข้อใด

1. การปลดหนี้
2. หนี้เคลื่อนกลิ้งกัน
3. การหักกลบลบหนี้
4. การชำระหนี้

ตอบ 2. แนวคิด ส่วนที่ 5 หนี้เคลื่อนกลิ้งกัน มาตรา 353 ถ้าสิทธิและความรับผิดชอบในหนี้รายใดตกอยู่แก่
บุคคลคนเดียว ท่านว่าหนี้รายนั้นเป็นอันระงับสิ้นไป เว้นแต่เมื่อหนี้ดังกล่าวตกไปอยู่ในบังคับแห่งสิทธิของ
บุคคลภายนอก หรือเมื่อสลักหลังตัวเงินกลับคืนตามความในมาตรา 917 วรรคสาม

89. คำเสนอใดเขาออกปิดไปยังผู้เสนอแล้วก็ดี หรือมิได้สนองรับภายในเวลากำหนดก็ดี จะถือว่าคำเสนอนั้น
มีผลอย่างไร

1. คำเสนอนั้น ตกเป็นโมฆะ
2. คำเสนอนั้นเป็นอันสิ้นความผูกพันแต่นั้นไป
3. คำเสนอนั้นท่านว่าเป็นอันมีผลผูกพันจนกว่าจะได้รับคำสนอง
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 357 คำเสนอใดเขาออกปิดไปยังผู้เสนอแล้วก็ดี หรือมิได้สนองรับภายในเวลา
กำหนดดังกล่าวมาในมาตราทั้งสามก่อนนี้ก็ดี คำเสนอนั้นท่านว่าเป็นอันสิ้นความผูกพันแต่นั้นไป

90. กรณีตามข้อใด ที่ถือได้ว่าเป็นคำสนองที่มีผลเป็นคำสนองขึ้นใหม่ อันผู้เสนอแต่แรกต้องสนองรับ จึงจะ
เกิดสัญญาตามกฎหมาย

1. คำสนองมาถึงล่วงเวลา
2. คำสนองอันมีข้อความเพิ่มเติม
3. คำสนองอัน มีข้อจำกัด หรือมีข้อแก้ไขอย่างอื่น

4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 359 ถ้าคำสนองมาถึงล่วงเวลา ท่านให้ถือว่าคำสนองนั้นกลายเป็นคำเสนอขึ้นใหม่

คำสนองอันมีข้อความเพิ่มเติม มีข้อจำกัด หรือมีข้อแก้ไขอย่างอื่นประกอบด้วยนั้น ท่านให้ถือว่าเป็นคำบอกปิดไม่รับ ทั้งเป็นคำเสนอขึ้นใหม่ด้วยในตัว

91. อันสัญญาระหว่างบุคคลซึ่งอยู่ห่างกัน โดยระยะทางนั้น ย่อมเกิดเป็นสัญญาขึ้นแต่เวลาเมื่อใด

1. เมื่อมีคำบอกกล่าวสนองเกิดขึ้น
2. เมื่อคำบอกกล่าวสนองได้ส่งไปยังผู้เสนอ
3. เมื่อคำบอกกล่าวสนองไปถึงผู้เสนอ
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 361 วรรคแรก อันสัญญาระหว่างบุคคลซึ่งอยู่ห่างกัน โดยระยะทางนั้น ย่อมเกิดเป็นสัญญาขึ้นแต่เวลาเมื่อคำบอกกล่าวสนองไปถึงผู้เสนอ

92. กรณีตามข้อใด ที่ถือว่าแม้มีคำเสนอและคำสนองเกิดขึ้นแล้ว แต่ก็ยังไม่ทำให้เกิดสัญญาขึ้นในขณะนั้น

1. คู่สัญญายังไม่ตกลงกันหมดทุกข้อในส่วนข้อสัญญาที่เป็นสาระสำคัญแห่งสัญญานั้น
2. ถ้าได้ตกลงกันว่าสัญญาดังกล่าวจะต้องทำเป็นหนังสือ แต่ยังมีได้ทำเป็นหนังสือในขณะนั้น
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. เมื่อมีคำเสนอและคำสนองเกิดขึ้น ถือว่าเกิดสัญญาแล้วทุกกรณี ข้อตกลงอื่นเป็นเพียงสิทธิและหน้าที่ต่อกันภายหลังเกิดสัญญาเท่านั้น

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 366 ข้อความใดๆ แห่งสัญญาอันคู่สัญญาแม่เพียงฝ่ายเดียวได้แสดงไว้ว่าเป็นสาระสำคัญอันจะต้องตกลงกันหมดทุกข้อนั้น หากคู่สัญญายังไม่ตกลงกันได้หมดทุกข้ออยู่ตราใด เมื่อกรณีเป็นที่สงสัย ท่านนับว่ายังมีได้มีสัญญาต่อกันการที่ได้ทำความเข้าใจกันได้เฉพาะบางสิ่งบางอย่าง ถึงแม้ว่าจะได้ตกลงไว้ก็หาเป็นการผูกพันไม่

ถ้าได้ตกลงกันว่าสัญญาอันมุ่งจะทำนั้นจะต้องทำเป็นหนังสือไว้ เมื่อกรณีเป็นที่สงสัย ท่านนับว่ายังมีได้มีสัญญาต่อกันจนกว่าจะได้ทำขึ้นเป็นหนังสือ

93. ข้อใดเป็นหลักในการตีความสัญญา ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. ให้ตีความตามตัวอักษรเท่านั้น
2. ให้ตีความตามเจตนาซึ่งกว่าถ้อยคำในตัวอักษร
3. ให้ตีความไปตามความประสงค์ในทางสุจริต โดยพิเคราะห์ถึงปกติประเพณีด้วย
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 368 สัญญานั้นท่าน ให้ตีความไปตามความประสงค์ในทางสุจริต โดยพิเคราะห์ถึงปกติประเพณีด้วย

94. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับมัดจำ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. มัดจำ ต้องได้ให้แก่กันไว้ในวันทำสัญญาเท่านั้น
2. มัดจำ ย่อมเป็นประกันการที่จะปฏิบัติตามสัญญานั้น

3. หากจะต้องริบมัดจำ ศาลมีอำนาจที่จะสั่งให้ไม่รับได้
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 377 เมื่อเข้าทำสัญญา ถ้าได้ให้สิ่งใดไว้เป็นมัดจำ ท่านให้ถือว่ากรณีที่ให้มัดจำนั้นยอมเป็นพยานหลักฐานว่าสัญญานั้นได้ทำกันขึ้นแล้ว อนึ่งมัดจำนี้ยอมเป็นประกันการที่จะปฏิบัติตามสัญญานั้นด้วย

95. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับเบี้ยปรับ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. ถ้าเบี้ยปรับที่รับนั้นสูงเกินส่วน ศาลจะลดลงเป็นจำนวนพอสมควรก็ได้
2. ถ้าลูกหนี้ได้สัญญาไว้ว่าจะให้เบี้ยปรับเมื่อตนไม่ชำระหนี้ เจ้าหนี้จะเรียกเอาเบี้ยปรับอันจะพึงรับนั้นแทนการชำระหนี้ก็ได้
3. ถ้าเจ้าหนี้มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อการไม่ชำระหนี้ จะเรียกเอาเบี้ยปรับอันจะพึงรับนั้นในฐานะเป็นจำนวนน้อยที่สุดแห่งค่าเสียหายก็ได้
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 380 หลัก ถ้าลูกหนี้ได้สัญญาไว้ว่าจะให้เบี้ยปรับเมื่อตนไม่ชำระหนี้ เจ้าหนี้จะเรียกเอาเบี้ยปรับอันจะพึงรับนั้นแทนการชำระหนี้ก็ได้

ถ้าเจ้าหนี้มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อการไม่ชำระหนี้ จะเรียกเอาเบี้ยปรับอันจะพึงรับนั้นในฐานะเป็นจำนวนน้อยที่สุดแห่งค่าเสียหายก็ได้

มาตรา 383 ถ้าเบี้ยปรับที่รับนั้นสูงเกินส่วน ศาลจะลดลงเป็นจำนวนพอสมควรก็ได้

96. ข้อใดเป็นเหตุในการเลิกสัญญาแก่กันได้

1. สัญญากำหนดไว้
2. บทบัญญัติของกฎหมาย
3. ความตกลงของคู่สัญญาในภายหลัง
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 386 วรรคหนึ่ง ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งมีสิทธิเลิกสัญญาโดยข้อสัญญาหรือโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การเลิกสัญญาเช่นนั้นยอมทำด้วยแสดงเจตนาแก่อีกฝ่ายหนึ่ง

97. บุคคลตามข้อใดไม่มีสิทธิจะได้รับคืนทรัพย์ ตามหลักเรื่องลาภมิควรได้

1. บุคคลผู้ชำระหนี้อันมีเงื่อนไขบงคับเมื่อก่อนถึงกำหนดเวลานั้น
2. บุคคลผู้ชำระหนี้ซึ่งขาดอายุความแล้ว
3. บุคคลผู้ชำระหนี้ตามหน้าที่ศีลธรรม หรือตามควรแก่อัธยาศัยในสมาคม
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 408 บุคคลดังจะกล่าวต่อไปนี้ไม่มีสิทธิจะได้รับคืนทรัพย์ คือ

- (1) บุคคลผู้ชำระหนี้อันมีเงื่อนไขบงคับเมื่อก่อนถึงกำหนดเวลานั้น
- (2) บุคคลผู้ชำระหนี้ซึ่งขาดอายุความแล้ว
- (3) บุคคลผู้ชำระหนี้ตามหน้าที่ศีลธรรม หรือตามควรแก่อัธยาศัยในสมาคม

98. ตามหลักเรื่องลาภมิควรได้ เมื่อทรัพย์สินอันจะต้องคืนนั้นเป็นอย่างอื่นนอกจากจำนวนเงิน และบุคคลได้รับไว้โดยสุจริต ท่านว่าบุคคลเช่นนั้นจะต้องปฏิบัติอย่างไร

1. บุคคลเช่นนั้นจำต้องคืนทรัพย์สินเพียงตามสภาพที่เป็นอยู่
2. บุคคลนั้นมีต้องรับผิดชอบในการที่ทรัพย์สินสูญหายหรือบุบสลาย
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. บุคคลเช่นนั้นจำต้องคืนทรัพย์สินเพียงตามสภาพที่เป็นอยู่ และจะต้องรับผิดชอบในการสูญหายหรือบุบสลายนั้นเต็มภูมิ แม้กระทั่งการสูญหายหรือบุบสลายจะเกิดเพราะเหตุสุดวิสัย

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 413 วรรคแรก เมื่อทรัพย์สินอันจะต้องคืนนั้นเป็นอย่างอื่นนอกจากจำนวนเงิน และบุคคลได้รับไว้โดยสุจริต ท่านว่าบุคคลเช่นนั้นจำต้องคืนทรัพย์สินเพียงตามสภาพที่เป็นอยู่ และมีต้องรับผิดชอบในการที่ทรัพย์สินสูญหายหรือบุบสลาย แต่ถ้าได้อะไรมาเป็นค่าสินไหมทดแทนเพื่อการสูญหายหรือบุบสลายเช่นนั้นก็ต้องให้ไปด้วย

99. ข้อใดกล่าวผิด ในเรื่องความรับผิดชอบเพื่อการละเมิดของลูกจ้างกับนายจ้าง

1. นายจ้างต้องร่วมกันรับผิดชอบกับลูกจ้างในผลแห่งละเมิด ซึ่งลูกจ้างได้กระทำไปในทางการที่จ้างนั้น
2. บุคคลภายนอกจะฟ้องทั้งลูกจ้างและนายจ้างให้รับผิดชอบร่วมกันในผลแห่งละเมิดได้
3. นายจ้างซึ่งได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกเพื่อละเมิดอันลูกจ้างได้ทำนั้น ไม่อาจที่จะไปไล่เบียดในค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวเอาแก่ลูกจ้างผู้นั้นได้
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 425 นายจ้างต้องร่วมกันรับผิดชอบกับลูกจ้างในผลแห่งละเมิด ซึ่งลูกจ้างได้กระทำไปในทางการที่จ้างนั้น

มาตรา 426 นายจ้างซึ่งได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกเพื่อละเมิดอันลูกจ้างได้ทำนั้น ชอบที่จะได้ชดเชยจากลูกจ้างนั้น

100. ผู้ว่าจ้างทำของไม่ต้องรับผิดชอบเพื่อความเสียหาย อันผู้รับจ้างได้ก่อให้เกิดขึ้นแก่บุคคลภายนอกในระหว่างทำการงานที่ว่าจ้าง เว้นแต่กรณีตามข้อใด

1. ผู้ว่าจ้างจะเป็นผู้ผิดในส่วนของงานที่สั่งให้ทำ
2. ผู้ว่าจ้างจะเป็นผู้ผิดในส่วนในคำสั่งที่ตนให้ไว้
3. ผู้ว่าจ้างจะเป็นผู้ผิดในส่วนในการเลือกหาผู้รับจ้าง
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 428 ผู้ว่าจ้างทำของไม่ต้องรับผิดชอบเพื่อความเสียหายอันผู้รับจ้างได้ก่อให้เกิดขึ้นแก่บุคคลภายนอกในระหว่างทำการงานที่ว่าจ้าง เว้นแต่ ผู้ว่าจ้างจะเป็นผู้ผิดในส่วนของงานที่สั่งให้ทำ หรือในคำสั่งที่ตนให้ไว้ หรือในการเลือกหาผู้รับจ้าง

★ แนวข้อสอบ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ชุดที่ 2.

1. บุคคลใดแม้ไร้ความสามารถเพราะเหตุเป็นผู้เยาว์หรือวิกลจริตก็ยังคงรับผิดชอบในผลที่ตนทำละเมิด และ บิดามารดาหรือผู้อนุบาลของบุคคลเช่นว่านี้ย่อมต้องรับผิดชอบร่วมกับเขาด้วย เว้นแต่มีเหตุยกเว้นตามข้อใด

1. พิสูจน์ได้ว่าตนไม่ได้ช่วยด้วยในขณะนั้น
2. พิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควร
3. พิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่หน้าที่ดูแลซึ่งทำอยู่นั้น
4. พิสูจน์ได้ว่าตนได้ตัดเตือนและลงโทษบุตรแล้ว

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 429 บุคคลใดแม้ไร้ความสามารถเพราะเหตุเป็นผู้เยาว์หรือวิกลจริตก็ยังคงรับผิดชอบในผลที่ตนทำละเมิด บิดามารดาหรือผู้อนุบาลของบุคคลเช่นว่านี้ย่อมต้องรับผิดชอบร่วมกับเขาด้วย เว้นแต่ จะ พิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่หน้าที่ดูแลซึ่งทำอยู่นั้น

2. ครูบาอาจารย์ นายจ้าง หรือบุคคลอื่นซึ่งรับดูแลบุคคลผู้ไร้ความสามารถอยู่เป็นนิตย์ก็ดี ชั่วครั้งคราวก็ดี จำต้องรับผิดชอบร่วมกับผู้ไร้ความสามารถในการละเมิด ซึ่งเขาได้กระทำลงในระหว่างที่อยู่ในความดูแลของตน และต้องพิสูจน์ได้ว่าบุคคลนั้นๆ ได้กระทำตามข้อใด

1. พิสูจน์ได้ว่าบุคคลนั้นๆ อยู่ด้วยในขณะนั้น
2. พิสูจน์ได้ว่าบุคคลนั้นๆ มิได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควร
3. พิสูจน์ได้ว่าบุคคลนั้นๆ มิได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่หน้าที่ดูแลซึ่งทำอยู่นั้น
4. พิสูจน์ได้ว่าบุคคลนั้นๆ มิได้ตัดเตือนผู้เยาว์ที่อยู่ในความดูแลเลย

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 430 ครูบาอาจารย์ นายจ้าง หรือบุคคลอื่นซึ่งรับดูแลบุคคลผู้ไร้ความสามารถอยู่ เป็นนิตย์ก็ดี ชั่วครั้งคราวก็ดี จำต้องรับผิดชอบร่วมกับผู้ไร้ความสามารถในการละเมิด ซึ่งเขาได้กระทำลงใน ระหว่างที่อยู่ในความดูแลของตนถ้าหากพิสูจน์ได้ว่าบุคคลนั้นๆ มิได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควร

3. ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นเพราะสัตว์ ผู้ใดจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการใช้ค่าสินไหมทดแทน

1. เจ้าของสัตว์
2. บุคคลผู้รับเลี้ยงรับรักษาไว้แทนเจ้าของ
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. กรมปศุสัตว์หรือหน่วยงานราชการอื่นๆ

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 433 วรรคแรก ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นเพราะสัตว์ ท่านว่าเจ้าของสัตว์หรือ บุคคล ผู้รับเลี้ยงรับรักษาไว้แทนเจ้าของ จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ฝ่ายที่ต้องเสียหายเพื่อความเสียหายอย่าง ใดๆ อันเกิดแต่สัตว์นั้น

4. ข้อใดเป็นข้อยกเว้นที่ผู้ครอบครองหรือควบคุมยานพาหนะจะไม่ต้องรับผิดชอบ เพื่อการเสียหายอันเกิดแต่ ยานพาหนะอันเดินด้วยกำลังเครื่องจักรกลนั้น

1. เหตุสุดวิสัย

2. เกิดเพราะความผิดของผู้ต้องเสียหายนั่นเอง
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. มิได้ตั้งใจหรือประมาท

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 437 วรรคแรก บุคคลใดครอบครองหรือควบคุมดูแลยานพาหนะอย่างใด ๆ อันเดินด้วยกำลังเครื่องจักรกล บุคคลนั้นจะต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายอันเกิดแต่ยานพาหนะนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการเสียหายนั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัย หรือเกิดเพราะความผิดของผู้ต้องเสียหายนั่นเอง

5. ในคดีละเมิดนั้น ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามหลักข้อใด
 1. ตามความเหมาะสม
 2. ตามทุนทรัพย์ที่เสียหาย ไม่จำกัดเจตนา
 3. ตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด
 4. ตามแรงจูงใจของผู้ก่อเหตุละเมิด

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 438 วรรคแรก ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด

6. ข้อใด มีความหมายถึงค่าสินไหมทดแทนในคดีละเมิด
 1. การคืนทรัพย์สินอันผู้เสียหายต้องเสียไป
 2. ค่าเสียหายอันจะพึงบังคับให้ใช้เพื่อความเสียหายอย่างใด ๆ อันได้เกิดขึ้นนั้นด้วย
 3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
 4. เฉพาะค่าเสียหายอย่างใด ๆ ในทางทรัพย์สินเท่านั้น

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 438 วรรคสอง ค่าสินไหมทดแทนนั้น ได้แก่การคืนทรัพย์สินอันผู้เสียหายต้องเสียไปเพราะละเมิด หรือใช้ราคาทรัพย์สินนั้น รวมทั้งค่าเสียหายอันจะพึงบังคับให้ใช้เพื่อความเสียหายอย่างใด ๆ อันได้เกิดขึ้นนั้นด้วย

7. ในกรณีที่ทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความนั้น บุคคลนั้นจำต้องใช้ค่าสินไหมตามข้อใด
 1. ค่าปลงศพรวมทั้งค่าใช้จ่ายอันจำเป็นอย่างอื่น ๆ อีกด้วย
 2. ค่าขาดไร้อุปการะ
 3. ค่ารักษาพยาบาลรวมทั้งค่าเสียหายที่ต้องขาดประโยชน์ทำมาหาได้เพราะไม่สามารถประกอบการทำงานนั้นด้วย
 4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 443 ในกรณีที่ทำให้เขาถึงตายนั้น ค่าสินไหมทดแทนได้แก่ค่าปลงศพรวมทั้งค่าใช้จ่ายอันจำเป็นอย่างอื่น ๆ อีกด้วย

ถ้ามิได้ตายในทันที ค่าสินไหมทดแทนได้แก่ค่ารักษาพยาบาลรวมทั้งค่าเสียหายที่ต้องขาดประโยชน์ทำมาหาได้เพราะไม่สามารถประกอบการทำงานนั้นด้วย

ถ้าว่าเหตุที่ตายลงนั้น ทำให้บุคคลหนึ่งคนใดต้องขาดไร้อุปการะตามกฎหมายไปด้วยไซ้ ท่านว่าบุคคล

คนนั้นชอบที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น

8. สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิดนั้น ท่านว่าขาดอายุความเมื่อพ้นกำหนดกี่ปี

1. 1 ปีนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือเมื่อพ้นกำหนด 5 ปีนับแต่วันทำละเมิด
2. 2 ปีนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือเมื่อพ้นกำหนด 5 ปีนับแต่วันทำละเมิด
3. 1 ปีนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือเมื่อพ้นกำหนด 10 ปีนับแต่วันทำละเมิด
4. 2 ปีนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือเมื่อพ้นกำหนด 10 ปีนับแต่วันทำละเมิด

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 448 วรรคแรก สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิดนั้น ท่านว่าขาดอายุความเมื่อพ้น ปีหนึ่ง นับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือเมื่อพ้น สิบปี นับแต่วันทำละเมิด

9. การซื้อขายทรัพย์สินตามข้อใด หากไม่ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนจะมีผลตกเป็นโมฆะ

1. อสังหาริมทรัพย์
2. เรือระวางตั้งแต่ 5 ตันขึ้นไป
3. สัตว์พาหนะ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 456 วรรคแรก การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นโมฆะ วิธีนี้ให้ใช้ถึงซื้อขายเรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งซื้อขายแพและสัตว์พาหนะด้วย

10. ข้อใดเป็นหลักฐานในการฟ้องร้องบังคับคดี ในสัญญาจะขายหรือจะซื้อ หรือค้ำประกันในการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

1. หลักฐานเป็นหนังสืออย่างหนึ่งอย่างใดลงลายมือชื่อฝ่ายผู้ต้องรับผิดชอบเป็นสำคัญ
2. การวางมัดจำ
3. การส่งมอบการครอบครองอสังหาริมทรัพย์
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 456 วรรคสอง สัญญาจะขายหรือจะซื้อ หรือค้ำประกันในการซื้อขายทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้ามิได้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างหนึ่งอย่างใดลงลายมือชื่อฝ่ายผู้ต้องรับผิดชอบเป็นสำคัญ หรือได้วางประจำไว้หรือได้ชำระหนี้บางส่วนแล้วจะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่

11. ข้อใดเป็นหลักฐานในการฟ้องร้องบังคับคดีในสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งตกลงเป็นราคา 20,000 บาท หรือกว่านั้นขึ้นไป

1. หลักฐานเป็นหนังสืออย่างหนึ่งอย่างใดลงลายมือชื่อฝ่ายผู้ต้องรับผิดชอบเป็นสำคัญ
2. การวางมัดจำ

3. การส่งมอบการครอบครองอสังหาริมทรัพย์
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 456 วรรคสอง สัญญาจะขายหรือจะซื้อ หรือค้ำประกันในการซื้อขายทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้ามิได้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างหนึ่งอย่างใดลงลายมือชื่อฝ่ายผู้ต้องรับผิดชอบหรือได้วางประจำไว้หรือได้ชำระหนี้บางส่วนแล้ว จะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่1.
บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับถึงสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ซึ่งตกลงกันเป็นราคาสองหมื่นบาท หรือกว่านั้นขึ้นไปด้วย

12. ข้อใด ไม่ใช่สัตว์พาหนะ ตามความหมายในมาตรา 456 วรรคหนึ่ง

1. ช้าง
2. อูฐ
3. ล่อ
4. ลา

ตอบ 2. แนวคิด สัตว์พาหนะตามกฎหมายไทย อันจะต้องจดทะเบียนฯ ได้แก่ ช้าง ม้า วัว ควาย ลา ล่อ เท่านั้น

13. หากมีค่าฤชาธรรมเนียมทำสัญญาซื้อขายกัน ให้ผู้ใดเป็นผู้ออก

1. ผู้ซื้อ
2. ผู้ขาย
3. ผู้ซื้อและผู้ขายออกคนละส่วนๆละเท่าๆกัน
4. ผู้ซื้อออก 1 ใน 3 ส่วนของราคาที่ซื้อขาย นอกนั้นให้ตกเป็นภาระแก่ผู้ขาย

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 457 ค่าฤชาธรรมเนียมทำสัญญาซื้อขายนั้น ผู้ซื้อผู้ขายพึงออกใช้เท่ากันทั้งสองฝ่าย

14. ในการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์นั้น ถ้าขาดคบกพร่องหรือลำจำนวนไม่เกินกว่าร้อยละเท่าใดแห่งเนื้อที่ทั้งหมดอันได้ระบุไว้ นั้น ท่านว่าผู้ซื้อจำต้องรับเอาและใช้ราคาตามส่วน

1. ร้อยละ 3
2. ร้อยละ 4
3. ร้อยละ 5
4. ร้อยละ 7

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 466 ในการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์นั้น หากว่าได้ระบุจำนวนเนื้อที่ทั้งหมดไว้ และผู้ขายส่งมอบทรัพย์สินน้อยหรือมากไปกว่าที่ได้สัญญาไว้ ท่านว่าผู้ซื้อจะปฏิเสธ หรือจะรับเอาไว้และใช้ราคาตามส่วนก็ได้ตามแต่จะเลือก

อนึ่ง ถ้าขาดคบกพร่องหรือลำจำนวนไม่เกินกว่า ร้อยละห้า แห่งเนื้อที่ทั้งหมดอันได้ระบุไว้ นั้น ท่านว่าผู้ซื้อจำต้องรับเอาและใช้ราคาตามส่วน

15. ผู้ขายย่อมไม่ต้องรับผิดชอบในกรณีตามข้อใด

1. ถ้าผู้ซื้อได้รู้อยู่แล้วแต่ในเวลาซื้อขายว่ามีความชำรุดบกพร่อง
2. ถ้าความชำรุดบกพร่องนั้นเป็นอันเห็นประจักษ์แล้วในเวลาส่งมอบ และผู้ซื้อรับเอาทรัพย์สินนั้นไว้โดยมิได้อิดเอื้อน
3. ถ้าทรัพย์สินนั้นได้ขายทอดตลาด

4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 473 ผู้ขายย่อมไม่ต้องรับผิดชอบในกรณีดังกล่าวต่อไปนี้ คือ

(1) ถ้าผู้ซื้อได้รู้อยู่แล้วแต่ในเวลาซื้อขายว่ามีความชำรุดบกพร่องหรือควรจะได้รู้เช่นนั้นหากได้ใช้ความระมัดระวังอันจะพึงคาดหมายได้แต่วิญญูชน

(2) ถ้าความชำรุดบกพร่องนั้นเป็นอันเห็นประจักษ์แล้วในเวลาส่งมอบ และผู้ซื้อรับเอาทรัพย์สินนั้นไว้โดยมิได้อิดเอื้อน

(3) ถ้าทรัพย์สินนั้นได้ขายทอดตลาด

16. ข้อใดคือความหมายของสัญญาขายฝากตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. สัญญาซื้อขายซึ่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินตกไปยังผู้ซื้อ
2. สัญญาซื้อขายซึ่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินตกไปยังผู้ซื้อ โดยมีข้อตกลงกันว่าผู้ขายอาจไถ่ทรัพย์สินนั้นคืนได้
3. สัญญาซื้อขายซึ่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินตกไปยังผู้ซื้อ โดยมีข้อตกลงกันว่าผู้ขายอาจเช่าทรัพย์สินที่ซื้อขายต่อไปได้
4. สัญญาซื้อขายซึ่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินตกไปยังผู้ซื้อ โดยมีข้อตกลงกันว่าผู้ขายอาจอาศัยอยู่ทรัพย์สินนั้นคืนได้

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 491 อันว่าขายฝากนั้น คือ สัญญาซื้อขายซึ่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินตกไปยังผู้ซื้อ โดยมีข้อตกลงกันว่าผู้ขายอาจไถ่ทรัพย์สินนั้นคืนได้

17. ท่านห้ามมิให้ใช้สิทธิไถ่ทรัพย์สินซึ่งขายฝากที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามข้อใด

1. 5 ปี นับแต่เวลาซื้อขาย
2. 10 ปี นับแต่เวลาซื้อขาย
3. 5 ปี นับแต่เวลาให้ค้ำประกันในการไถ่ทรัพย์สิน
4. 10 ปี นับแต่เวลาให้ค้ำประกันในการไถ่ทรัพย์สิน

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 494 (1) ท่านห้ามมิให้ใช้สิทธิไถ่ทรัพย์สินซึ่งขายฝากเมื่อพ้นเวลาดังกล่าวต่อไปนี้

(1) ถ้าเป็นอสังหาริมทรัพย์ กำหนด สิบปีนับแต่เวลาซื้อขาย

18. การให้ตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จะสมบูรณ์ต่อเมื่อได้กระทำตามข้อใด

1. ต่อเมื่อได้ทำสัญญาต่อกัน
2. ต่อเมื่อผู้รับยอมรับเอาทรัพย์สินนั้น
3. ต่อเมื่อส่งมอบทรัพย์สิน
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 523 การให้นั้น ท่านว่าย่อม สมบูรณ์ต่อเมื่อส่งมอบทรัพย์สินที่ให้

19. การให้ทรัพย์สินซึ่งถ้าจะซื้อขายกันจะต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น ท่านว่าย่อมสมบูรณ์ต่อเมื่อได้กระทำตามข้อใด

1. ต่อเมื่อได้ทำสัญญาต่อกัน
2. ต่อเมื่อผู้รับขอมรับเอาทรัพย์สินนั้น
3. ขอมสมบรูณ์ต่อเมื่อได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณีเช่นนี้ การให้ขอมเป็นอันสมบรูณ์โดยมิพักต้องส่งมอบ
4. ขอมสมบรูณ์ต่อเมื่อได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ในกรณีเช่นนี้ การให้ขอมเป็นอันสมบรูณ์โดยการส่งมอบการครอบครองนั้นด้วย

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 525 การให้ทรัพย์สินซึ่งถ้าจะซื้อขายกันจะต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น ท่านว่าขอมสมบรูณ์ ต่อเมื่อได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณีเช่นนี้ การให้ขอมเป็นอันสมบรูณ์โดยมิพักต้องส่งมอบ

20. ผู้ให้จะเรียกถอนคืนการให้ ได้ในกรณีตามข้อใด

1. ถ้าผู้รับได้ทำให้ผู้ให้เสียชื่อเสียง
2. ถ้าผู้รับได้หมิ่นประมาทผู้ให้อย่างร้ายแรง
3. ถ้าผู้รับได้บอกปิดไม่ยอมให้สิ่งของจำเป็นเลี้ยงชีวิตแก่ผู้ให้ ในเวลาที่ผู้ให้ยาก ไร้และผู้รับยังสามารถจะให้ได้
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 531 อันผู้ให้จะเรียกถอนคืนการให้เพราะเหตุผู้รับประพฤติเนรคุณนั้นท่านว่าอาจจะเรียกได้แต่เพียงในกรณีดังจะกล่าวต่อไปนี้

- (1) ถ้าผู้รับได้ประทุษร้ายต่อผู้ให้เป็นความผิดฐานอาญาอย่างร้ายแรงตามประมวลกฎหมายลักษณะอาญา หรือ
- (2) ถ้าผู้รับได้ทำให้ผู้ให้เสียชื่อเสียง หรือหมิ่นประมาทผู้ให้อย่างร้ายแรง หรือ
- (3) ถ้าผู้รับได้บอกปิดไม่ยอมให้สิ่งของจำเป็นเลี้ยงชีวิตแก่ผู้ให้ ในเวลาที่ผู้ให้ยาก ไร้และผู้รับยังสามารถจะให้ได้

21. การให้ตามข้อใด จะถอนคืนเพราะเหตุเนรคุณไม่ได้

1. ให้สังฆาริมทรัพย์
2. ให้โดยหน้าที่ธรรมจรรยา
3. ให้ในการสมรส
4. ถูกทั้งข้อ 2. และ 3.

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 535 การให้อันจะกล่าวต่อไปนี้ ท่านว่าจะถอนคืนเพราะเหตุเนรคุณไม่ได้ คือ

- (1) ให้เป็นบำเหน็จสินจ้างโดยแท้
- (2) ให้สิ่งที่มีค่าการระคิดพัน
- (3) ให้โดยหน้าที่ธรรมจรรยา
- (4) ให้ในการสมรส

22. ในการเช่าอสังหาริมทรัพย์ โดยทำหนังสือสัญญาเป็นหนังสือ ถ้าการเช่าดังกล่าวมีกำหนดว่าสามปีขึ้นไป หรือกำหนดตลอดอายุของผู้เช่าหรือผู้ให้เช่า หากไม่ได้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ จะฟ้องร้องบังคับคดีได้หรือไม่

1. ฟ้องร้องบังคับคดีไม่ได้แต่อย่างใด
2. ฟ้องร้องให้บังคับคดีได้แต่เพียงสามปี
3. ฟ้องร้องให้บังคับคดีได้แต่เพียงห้าปี
4. ฟ้องร้องให้บังคับคดีได้แต่เพียงสิบปี

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 538 เช่าอสังหาริมทรัพย์นั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างหนึ่งอย่างใดลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบเป็นสำคัญ ท่านว่าจะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่ ถ้าเช่ามีกำหนดว่าสามปีขึ้นไป หรือกำหนดตลอดอายุของผู้เช่าหรือผู้ให้เช่าไซ้ หากมิได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ท่านว่าการเช่านั้น จะฟ้องร้องให้บังคับคดีได้แต่เพียงสามปี

23. ในการทำสัญญาเช่าอสังหาริมทรัพย์ ห้ามมิให้เช่ากันเป็นกำหนดเวลาเกินกี่ปี

1. 20 ปี
2. 30 ปี
3. 50 ปี
4. สามารถทำสัญญากันได้โดยไม่มีจำกัดเวลาแต่อย่างใด

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 540 วรรคแรก อันอสังหาริมทรัพย์ ท่านห้ามมิให้เช่ากันเป็นกำหนดเวลาเกินกว่าสามสิบปี ถ้าได้ทำสัญญากันไว้เป็นกำหนดเวลานานกว่านั้นท่านก็ให้ลดลงมาเป็นสามสิบปี

24. คดีอันผู้ให้เช่าจะฟ้องผู้เช่าเกี่ยวแก่สัญญาเช่านั้น ห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นกำหนดเท่าใดนับแต่วันส่งคืนทรัพย์สินที่เช่า

1. 6 เดือน
2. 8 เดือน
3. 9 เดือน
4. 1 ปี

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 563 คดีอันผู้ให้เช่าจะฟ้องผู้เช่าเกี่ยวแก่สัญญาเช่านั้นท่านห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นกำหนดหกเดือน นับแต่วันส่งคืนทรัพย์สินที่เช่า

25. ข้อใดถือเป็นความหมายของสัญญาเช่าซื้อ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. สัญญาซึ่งเจ้าของเอาทรัพย์สินออกให้เช่า
2. โดยให้คำมั่นว่าจะขายทรัพย์สินนั้นหรือจะให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นสิทธิแก่ผู้เช่า
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. สัญญาซื้อขายซึ่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินตกไปยังผู้ซื้อ โดยมีข้อตกลงกันว่าผู้ขายอาจไถ่ทรัพย์สินนั้นคืนได้

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 572 วรรคแรก อันว่าเช่าซื้อนั้น คือสัญญาซึ่งเจ้าของเอาทรัพย์สินออกให้เช่า และให้คำมั่นว่าจะขายทรัพย์สินนั้นหรือจะให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นสิทธิแก่ผู้เช่า โดยเงื่อนไขที่ผู้เช่าได้ใช้เงินเป็น

จำนวนเท่านั้นเท่านี้คร่าว

26. สัญญาเช่าซื้อ หากไม่ทำเป็นหนังสือ จะมีผลตามกฎหมายอย่างไร

1. มีผลสมบูรณ์
2. โฆษะ
3. โฆษยะ
4. ไม่บริบูรณ์

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 572 วรรคสอง สัญญาเช่าซื้อนั้นถ้าไม่ทำเป็นหนังสือ ท่านว่าเป็น โฆษะ

27. ในกรณีใดที่ผู้ให้เช่าซื้อจะบอกเลิกสัญญาเช่าซื้อได้

1. ในกรณีผิดนัดไม่ใช้เงินสองคราวติด ๆ กัน
2. กระทำผิดสัญญาในข้อที่เป็นส่วนสำคัญ
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 574 ในกรณีผิดนัดไม่ใช้เงินสองคราวติด ๆ กัน หรือกระทำการผิดสัญญาในข้อที่เป็นส่วนสำคัญ เจ้าของทรัพย์สินจะบอกเลิกสัญญาเสียก็ได้ ถ้าเช่นนั้นบรรดาเงินที่ได้ใช้มาแล้วแต่ก่อน ให้ริบเป็นของเจ้าของทรัพย์สินและเจ้าของทรัพย์สินชอบที่จะกลับเข้าครองทรัพย์สินนั้นได้ด้วย

28. การให้ยืมใช้คงรูป ย่อมบริบูรณ์ต่อเมื่อได้กระทำตามข้อใด

1. ต่อเมื่อได้เข้าทำสัญญา
2. ต่อเมื่อได้ส่งมอบทรัพย์สินซึ่งให้ยืม
3. ต่อเมื่อได้ตกลงส่งมอบทรัพย์สินซึ่งให้ยืม
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 641 การให้ยืมใช้คงรูปนั้น ท่านว่าย่อมบริบูรณ์ต่อเมื่อส่งมอบทรัพย์สินซึ่งให้ยืม

29. ข้อใดกล่าวถูกต้อง เกี่ยวกับการยืมใช้คงรูป

1. ค่าเช่าธรรมเนียมในการทำสัญญาก็ดี ค่าส่งมอบและค่าส่งคืนทรัพย์สินซึ่งยืมก็ดี ย่อมตกแก่ผู้ยืมเป็นผู้เสีย
2. ผู้ยืมจำต้องส่งมอบทรัพย์สินซึ่งยืม ไปเหมือนเช่นวิญญูชนจะพึงส่งมอบทรัพย์สินของตนเอง
3. อันการยืมใช้คงรูป ย่อมระงับสิ้นไปด้วยมรณะแห่งผู้ยืม
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 642 ค่าเช่าธรรมเนียมในการทำสัญญาก็ดี ค่าส่งมอบและค่าส่งคืนทรัพย์สินซึ่งยืมก็ดี ย่อมตกแก่ผู้ยืมเป็นผู้เสีย

มาตรา 644 ผู้ยืมจำต้องส่งมอบทรัพย์สินซึ่งยืมไปเหมือนเช่นวิญญูชนจะพึงส่งมอบทรัพย์สินของตนเอง

มาตรา 648 อันการยืมใช้คงรูป ย่อมระงับสิ้นไปด้วยมรณะแห่งผู้ยืม

30. ข้อใดกล่าวถูกต้อง เกี่ยวกับการยืมใช้สิ้นเปลือง ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. ผู้ยืมต้องโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินชนิดใช้ไปสิ้นไปนั้นเป็นปริมาณมีกำหนดให้ไปแก่ผู้ยืม

2. ผู้ยืมตกลงว่าจะคืนทรัพย์สินเป็นประเภท ชนิด และปริมาณเช่นเดียวกันให้แทนทรัพย์สินซึ่งให้ยืม
นั้น

3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.

4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 650 วรรคแรก อันว่าผู้ยืมใช้สิ่งไปสิ่งนั้น คือสัญญาซึ่งผู้ให้ยืมโอนกรรมสิทธิ์ใน
ทรัพย์สินชนิดใช้ไปสิ่งไปนั้นเป็นปริมาณมีกำหนดให้ไปแก่ผู้ยืม และผู้ยืมตกลงว่าจะคืนทรัพย์สินเป็นประเภท
ชนิด และปริมาณเช่นเดียวกันให้แทนทรัพย์สินซึ่งให้ยืมนั้น

31. การกู้ยืมเงินกว่าสองพันบาทขึ้นไป จะต้องมีหลักฐานตามข้อใด จึงจะฟ้องร้องบังคับคดีกันได้

1. มีหลักฐานแห่งการกู้ยืม

2. มีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญ

3. มีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ให้กู้เป็นสำคัญ

4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 653 วรรคแรก การกู้ยืมเงินกว่าสองพันบาทขึ้นไปนั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานแห่งการ
กู้ยืมเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญ จะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่

32. ในการกู้ยืมเงินมีหลักฐานเป็นหนังสือนั้น การจะนำสืบการใช้เงินได้ต่อเมื่อมีหลักฐานตามข้อใด

1. มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ให้ยืมมาแสดง

2. เอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมนั้น

3. ได้แทงเพิกถอนลงในเอกสารนั้น

4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 653 วรรคสอง ในการกู้ยืมเงินมีหลักฐานเป็นหนังสือนั้น ท่านว่าจะนำสืบการใช้
เงินได้ต่อเมื่อมีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ให้ยืมมาแสดงหรือเอกสารอันเป็นหลักฐาน
แห่งการกู้ยืมนั้นได้เวนคืนแล้ว หรือได้แทงเพิกถอนลงในเอกสารนั้นแล้ว

33. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับการค้ำประกัน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. ลูกหนี้ผิดนัดลงเมื่อใด เจ้าหนี้ชอบที่จะเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ได้แต่นั้น

2. ถ้ามิได้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ค้ำประกันเป็นสำคัญ จะฟ้องร้องให้
บังคับคดีหาได้ไม่

3. อายุความสะดุดหยุดลงเป็นโทษแก่ลูกหนี้นั้น แต่ไม่เป็นโทษแก่ผู้ค้ำประกันแต่อย่างใด

4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 692 อายุความสะดุดหยุดลงเป็นโทษแก่ลูกหนี้นั้น ย่อมเป็นโทษแก่ผู้ค้ำประกันด้วย

34. ผู้ค้ำประกันซึ่งได้ชำระหนี้แล้ว ย่อมมีสิทธิอย่างไร

1. ไล่เบี้ยเอาจากลูกหนี้เพื่อคืนเงินกับดอกเบี้ย

2. เพื่อการที่ต้องสูญหายหรือเสียหายไปอย่างไร ๆ เพราะการค้ำประกันนั้น

3. ผู้ค้าประกันยอมเข้ารับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้บรรดามีเหนือลูกหนี้ด้วย
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 693 ผู้ค้าประกันซึ่งได้ชำระหนี้แล้ว ย่อมมีสิทธิที่จะไล่เบียดเอาจากลูกหนี้เพื่อคืนเงินกับดอกเบี้ยและเพื่อการที่ต้องสูญหายหรือเสียหายไปอย่างไร ๆ เพราะการค้ำประกันนั้น

อนึ่ง ผู้ค้าประกันยอมเข้ารับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้บรรดามีเหนือลูกหนี้ด้วย

35. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับเกี่ยวกับการจ้างงาน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. เป็นการเอาทรัพย์สินตราไว้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง โดยไม่ส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้รับ
2. ผู้รับจ้างชอบที่จะได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินที่จ้างก่อนเจ้าหนี้สามัญ
3. สंहาริมทรัพย์ไม่อาจจ้างงานได้ แม้หากว่าจะได้จดทะเบียนไว้ตามกฎหมายแล้วก็ตาม
4. การจ้างงานทรัพย์สินนั้น นอกจากผู้เป็นเจ้าของในขณะนั้นแล้ว ท่านว่าใครอื่นจะจ้างงานหาได้ไม่

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 703 วรรคสอง สंहาริมทรัพย์อันจะกล่าวต่อไปนี้ก็อาจจ้างงานได้คู่กัน หากว่าได้จดทะเบียนไว้แล้วตามกฎหมาย คือ

- (1) เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป
- (2) แพ
- (3) สัตว์พาหนะ
- (4) สंहาริมทรัพย์อื่น ๆ ซึ่งกฎหมายหากบัญญัติไว้ให้จดทะเบียนเฉพาะการ

36. ทรัพย์สินซึ่งจ้างงานยอมเป็นประกันเพื่อการชำระหนี้ กับหนี้อุปกรณ์ตามข้อใด

1. ดอกเบี้ย
2. ค่าสินไหมทดแทนในการไม่ชำระหนี้
3. ค่าฤชาธรรมเนียมในการบังคับจ้างงาน
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 715 ทรัพย์สินซึ่งจ้างงานยอมเป็นประกันเพื่อการชำระหนี้กับทั้งค่าอุปกรณ์ต่อไปนี้ด้วย คือ

- (1) ดอกเบี้ย
- (2) ค่าสินไหมทดแทนในการไม่ชำระหนี้
- (3) ค่าฤชาธรรมเนียมในการบังคับจ้างงาน

37. ข้อใด ไม่อาจทำให้สัญญาจ้างงานระงับได้

1. เมื่อปลดจ้างงานให้แก่ผู้จ้างด้วยหนังสือเป็นสำคัญ
2. เมื่อหนี้ประธานขาดอายุความ
3. เมื่อถอนจ้างงาน
4. ไม่มีข้อถูก

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 744 อันจ้างงานยอมระงับสิ้นไป

(1) เมื่อหนี้ที่ประกันระงับสิ้นไปด้วยเหตุประการอื่นใดมิใช่เหตุอายุความ

38. ผู้รับจำนองจะบังคับจำนองแม่เมื่อหนี้ที่ประกันนั้นขาดอายุความแล้วก็ได้ แต่จะบังคับเอาดอกเบี้ยที่ค้างชำระในการจำนองเกินกว่ากี่ปีไม่ได้

1. 4 ปี
2. 5 ปี
3. 7 ปี
4. 10 ปี

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 745 ผู้รับจำนองจะบังคับจำนองแม่เมื่อหนี้ที่ประกันนั้นขาดอายุความแล้วก็ได้ แต่จะบังคับเอาดอกเบี้ยที่ค้างชำระในการจำนอง เกินกว่า ห้าปี ไม่ได้

39. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับสัญญาจำนำ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. เป็นการส่งมอบสังหาริมทรัพย์สิ่งหนึ่งให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้รับจำนำ เพื่อเป็นประกันการชำระหนี้
2. คู่สัญญาจำนำจะตกลงกันให้บุคคลภายนอกเป็นผู้เก็บรักษาทรัพย์สินจำนำไว้ก็ได้
3. ถ้าทรัพย์สินที่จำนำเป็นสิทธิซึ่งมีตราสาร มิจำเป็นต้องส่งมอบตราสารแก่ผู้รับจำนำก็ได้
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 750 ถ้าทรัพย์สินที่จำนำเป็นสิทธิซึ่งมีตราสาร และมีได้ส่งมอบตราสารนั้นให้แก่ผู้รับจำนำ ทั้งมิได้บอกกล่าวเป็นหนังสือแจ้งการจำนำแก่ลูกหนี้แห่งสิทธินั้นด้วยไซ้ ท่านว่าการจำนำย่อมเป็นโมฆะ

40. ข้อใด มีผลทำให้สัญญาจำนำระงับสิ้นไป

1. เมื่อหนี้ซึ่งจำนำเป็นประกันอยู่นั้นระงับสิ้นไปเพราะเหตุประการอื่นมิใช่เพราะอายุความ
2. เมื่อผู้รับจำนำยอมให้ทรัพย์สินจำนำกลับคืนไปสู่ครอบครองของผู้จำนำ
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 769 อันจำนำยอมระงับสิ้นไป

- (1) เมื่อหนี้ซึ่งจำนำเป็นประกันอยู่นั้นระงับสิ้นไป เพราะเหตุประการอื่นมิใช่เพราะอายุความ หรือ
- (2) เมื่อผู้รับจำนำยอมให้ทรัพย์สินจำนำกลับคืนไปสู่ครอบครองของผู้จำนำ

41. ข้อใดกล่าวถูกต้อง เกี่ยวกับการเป็นตัวแทน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. กิจการอันใดที่ท่านบังคับไว้โดยกฎหมายว่าต้องทำเป็นหนังสือ การตั้งตัวแทนเพื่อกิจการอันนั้นก็ต้องทำเป็นหนังสือด้วย
2. ตัวการคนใดใช้บุคคลผู้ไร้ความสามารถเป็นตัวแทน ท่านว่าตัวการคนนั้นย่อมต้องผูกพันในกิจการที่ตัวแทนกระทำ
3. ถ้าตัวแทนได้รับมอบอำนาจแต่เฉพาะการ ท่านว่าจะทำการแทนตัวการได้แต่เพียงในสิ่งที่จำเป็น เพื่อให้กิจอันเขาได้มอบหมายแก่ตนนั้นสำเร็จลุล่วงไป
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4.

42. ในกรณีใดที่ตัวแทนจะต้องรับผิดชอบต่อการ เมื่อมีความเสียหายอย่างใด ๆ เกิดขึ้น

1. เพราะความประมาทเลินเล่อของตัวแทน
2. เพราะไม่ทำการเป็นตัวแทน
3. เพราะทำการโดยปราศจากอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 812 ถ้ามีความเสียหายเกิดขึ้นอย่างใด ๆ เพราะความประมาทเลินเล่อของตัวแทน ก็ดี เพราะไม่ทำการเป็นตัวแทนก็ดี หรือเพราะทำการโดยปราศจากอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจก็ดี ท่านว่า ตัวแทนจะต้องรับผิดชอบ

43. อันสัญญาตัวแทนย่อมระงับสิ้นไปด้วยเหตุตามข้อใด

1. ตัวการถอนตัวแทน หรือด้วยตัวแทนบอกเลิกเป็นตัวแทน
2. ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตาย
3. ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตกเป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือล้มละลาย
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 826 อันสัญญาตัวแทนย่อมระงับสิ้นไปด้วยตัวการถอนตัวแทน หรือด้วยตัวแทนบอกเลิกเป็นตัวแทน

อนึ่ง สัญญาตัวแทนย่อมระงับสิ้นไป เมื่อคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตาย หรือตกเป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือล้มละลาย เว้นแต่จะปรากฏว่าขัดกับข้อสัญญาหรือสภาพแห่งกิจการนั้น

44. สัญญาประนีประนอมยอมความนั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อฝ่ายที่ ต้องรับผิดชอบ หรือลายมือชื่อตัวแทนของฝ่ายนั้นเป็นสำคัญ จะมีผลในทางกฎหมายอย่างไร

1. โมฆียะ
2. โมฆะ
3. จะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่
4. มีผลสมบูรณ์ทุกประการ

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 851 อันสัญญาประนีประนอมยอมความนั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อฝ่ายที่ ต้องรับผิดชอบ หรือลายมือชื่อตัวแทนของฝ่ายนั้นเป็นสำคัญ ท่านว่าจะฟ้องร้องให้ บังคับคดีหาได้ไม่

45. เมื่อคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายได้ตกลงทำสัญญาประนีประนอมยอมความกันแล้ว ข้อใดเป็นผลของสัญญา ประนีประนอมยอมความ

1. ทำให้การเรียกร้องซึ่งแต่ละฝ่ายได้ยอมสละนั้นระงับสิ้นไป
2. ทำให้แต่ละฝ่ายได้สิทธิตามที่แสดงในสัญญานั้นว่าเป็นของตน
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. คู่ความไม่อาจนำคดีมาฟ้องร้องยังศาลได้อีกต่อไป

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 852 ผลของสัญญาประนีประนอมยอมความนั้น ย่อมทำให้การเรียกร้องซึ่งแต่ละ

ฝ่ายได้ยอมสละนั้นระงับสิ้นไป และ ทำให้แต่ละฝ่ายได้สิทธิตามที่แสดงในสัญญาว่าเป็นของตน

46. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับสัญญาประกันภัย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. “ผู้รับประกันภัย” หมายความว่า คู่สัญญาฝ่ายซึ่งตกลงจะใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือใช้เงินจำนวนหนึ่งให้
2. “ผู้เอาประกันภัย” หมายความว่า คู่สัญญาฝ่ายซึ่งตกลงจะส่งเบี้ยประกันภัย
3. ผู้เอาประกันภัยและผู้รับประกันภัยนั้น จะเป็นบุคคลคนหนึ่งคนเดียวกันไม่ได้
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 862 ตามข้อความในลักษณะนี้

คำว่า “ผู้รับประกันภัย” ท่านหมายความว่า คู่สัญญาฝ่ายซึ่งตกลงจะใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือใช้เงินจำนวนหนึ่งให้

คำว่า “ผู้เอาประกันภัย” ท่านหมายความว่า คู่สัญญาฝ่ายซึ่งตกลงจะส่งเบี้ยประกันภัย

คำว่า “ผู้รับประกันภัย” ท่านหมายความว่า บุคคลผู้จะพึงได้รับค่าสินไหมทดแทนหรือรับจำนวนเงินใช้ให้

อนึ่ง ผู้เอาประกันภัยและผู้รับประกันภัยนั้น จะเป็นบุคคลคนหนึ่งคนเดียวกันก็ได้

47. สัญญาประกันภัยนั้น ถ้าผู้เอาประกันภัยมิได้มีส่วนได้เสียในเหตุที่ประกันภัยไว้ นั้น จะมีผลอย่างไรตามกฎหมาย

1. ย่อมไม่ผูกพันคู่สัญญาแต่อย่างหนึ่งอย่างใด
2. ตกเป็นโมฆียะ
3. ตกเป็นโมฆะ
4. มีผลสมบูรณ์

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 863 อันสัญญาประกันภัยนั้น ถ้าผู้เอาประกันภัย มิได้มีส่วนได้เสียในเหตุที่ประกันภัยไว้ นั้น ไซ้ ท่านว่า ย่อมไม่ผูกพันคู่สัญญาแต่อย่างหนึ่งอย่างใด

48. ถ้าในเวลาทำสัญญาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยก็ตีหรือในกรณีประกันชีวิต บุคคลอันการจ่ายเงินยอมอาศัยความทรงชีพหรือมรณะของเขานั้น รู้อยู่แล้วละเว้นเสียไม่เปิดเผยข้อความจริงซึ่งอาจจะได้จูงใจผู้รับประกันภัยให้เรียกเบี้ยประกันภัยสูงขึ้นอีกหรือให้บอกปิดไม่ยอมทำสัญญา หรือว่ารู้อยู่แล้วแถลงข้อความนั้นเป็นความเท็จ สัญญา นี้ จะมีผลอย่างไรตามกฎหมาย

1. ย่อมไม่ผูกพันคู่สัญญาแต่อย่างหนึ่งอย่างใด
2. ตกเป็นโมฆียะ
3. ตกเป็นโมฆะ
4. มีผลสมบูรณ์

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 865 วรรคแรก ถ้าในเวลาทำสัญญาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยก็ตีหรือในกรณีประกันชีวิต บุคคลอันการจ่ายเงินยอมอาศัยความทรงชีพหรือมรณะของเขานั้นก็ตี รู้อยู่แล้วละเว้นเสียไม่เปิดเผยข้อความจริงซึ่งอาจจะได้จูงใจผู้รับประกันภัยให้เรียกเบี้ยประกันภัยสูงขึ้นอีกหรือให้บอกปิดไม่ยอมทำสัญญา หรือว่ารู้อยู่แล้วแถลงข้อความนั้นเป็นความเท็จ ไซ้ ท่านว่า สัญญานั้น เป็นโมฆียะ

49. จากข้อ 48. ถ้ามิได้ใช้สิทธิบอกล้าง ภายในระยะเวลาเท่าใด สิทธิ นั้นจะเป็นอันระงับสิ้นไป

1. 1 เดือน นับแต่วันที่ผู้รับประกันภัยทราบมูลอันจะบอกล้างได้

2. ภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันทำสัญญา
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ภายในกำหนด 1 ปี นับแต่วันที่ผู้รับประกันภัยทราบมูลอันจะบอกล้างได้

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 865 วรรคสอง ถ้ามิได้ใช้สิทธิบอกล้างภายในกำหนด เดือนหนึ่ง นับแต่วันที่ผู้รับประกันภัยทราบมูลอันจะบอกล้างได้ก็ดี หรือมิได้ใช้สิทธินั้นภายในกำหนด ห้าปี นับแต่วันทำสัญญาก็ดี ท่านว่าสิทธินั้นเป็นอันระงับสิ้นไป

50. ข้อใดเป็นรายการที่ต้องมีในกรมธรรม์ประกันภัย

1. วัตถุประสงค์ประกันภัย
2. ภัยใดซึ่งผู้รับประกันภัยรับเสี่ยง
3. จำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัย
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 867 วรรคสาม กรมธรรม์ประกันภัย ต้องลงลายมือชื่อของผู้รับประกันภัยและมีรายการดังต่อไปนี้

- (1) วัตถุประสงค์ประกันภัย
- (2) ภัยใดซึ่งผู้รับประกันภัยรับเสี่ยง
- (4) จำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัย...”

51. ผู้รับประกันภัยจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนในกรณีตามข้อใด

1. เพื่อจำนวนวินาศภัยอันแท้จริง
2. เพื่อความบอบสลายอันเกิดแก่ทรัพย์สินซึ่งได้เอาประกันภัยไว้ เพราะได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกัน

ความวินาศภัย

3. เพื่อบรรดาค่าใช้จ่ายอันสมควรซึ่งได้เสียไป เพื่อรักษาทรัพย์สินซึ่งเอาประกันภัยไว้ในวันมิให้วินาศ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 877 ผู้รับประกันภัยจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

- (1) เพื่อจำนวนวินาศภัยอันแท้จริง
- (2) เพื่อความบอบสลายอันเกิดแก่ทรัพย์สินซึ่งได้เอาประกันภัยไว้เพราะ ได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกัน

ความวินาศภัย

- (3) เพื่อบรรดาค่าใช้จ่ายอันสมควรซึ่งได้เสียไปเพื่อรักษาทรัพย์สินซึ่งเอาประกันภัยไว้ในวันมิให้วินาศ

52. ผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบในเมื่อความวินาศภัยหรือเหตุอื่นซึ่งได้ระบุไว้ในสัญญานั้นได้เกิดขึ้น หากมีเหตุผลตามข้อใด

1. เพราะความทุจริตของผู้เอาประกันภัย
2. ความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้รับประกันภัย
3. ถูกทั้งข้อ 1.และ 2.
4. ผู้รับประกันภัยต้องรับผิดชอบในเมื่อความวินาศภัยหรือเหตุอื่นซึ่งได้ระบุไว้ในสัญญานั้นทุกกรณี

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 879 วรรคแรก ผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบในเมื่อความวินาศภัยหรือเหตุอื่นซึ่ง

ได้ระบุไว้ในสัญญาฉบับนั้น ได้เกิดขึ้นเพราะความทุจริต หรือ ความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัย

53. ถ้าความวินาศภัยนั้นได้เกิดขึ้นเพราะการกระทำของบุคคลภายนอก หากผู้รับประกันภัยได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัยไปแล้ว ผู้รับประกันภัยย่อมมีสิทธิตามข้อใด

1. ไม่มีสิทธิอย่างไร เพราะไม่มีกฎหมายให้อำนาจ
2. ย่อมเข้ารับช่วงสิทธิของผู้เอาประกันภัยและของผู้รับประกันภัยซึ่งมีต่อบุคคลภายนอกเพียงนั้น
3. ย่อมใช้สิทธิในนามตนเอง ในการฟ้องเรียกเอาค่าเสียหายจากบุคคลภายนอกได้
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 880 วรรคแรก ถ้าความวินาศภัยนั้นได้เกิดขึ้นเพราะการกระทำของบุคคลภายนอกไซ้ ผู้รับประกันภัยได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนไปเป็นจำนวนเพียงใด ผู้รับประกันภัยย่อมเข้ารับช่วงสิทธิของผู้เอาประกันภัยและของผู้รับประกันภัยซึ่งมีต่อบุคคลภายนอกเพียงนั้น

54. ในสัญญาประกันชีวิตนั้น การใช้จำนวนเงินย่อมอาศัยปัจจัยในข้อใดเป็นสำคัญ

1. ความทรงชีพ
2. ความมรณะ
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. แล้วแต่จะกำหนดในสัญญา ซึ่งอาจจะเป็นทรัพย์สินก็ได้

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 889 ในสัญญาประกันชีวิตนั้น การใช้จำนวนเงินย่อมอาศัยความทรงชีพหรือมรณะของบุคคลคนหนึ่ง

55. ข้อใดเป็นข้อยกเว้นที่ผู้รับประกันชีวิต จะไม่ต้องจ่ายเงินตามสัญญาประกันชีวิตนั้น

1. เมื่อผู้เอาประกันภัยฆ่าตัวตายภายใน 1 ปี นับแต่วันทำสัญญา
2. เมื่อผู้เอาประกันภัยถูกผู้รับประกันภัยฆ่าตายโดยเจตนา
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ผู้รับประกันชีวิต จะต้องจ่ายเงินตามสัญญาประกันชีวิตทุกกรณี

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 895 เมื่อใดจะต้องใช้จำนวนเงินในเหตุมรณะของบุคคลคนหนึ่งคนใดท่านว่าผู้รับประกันภัยจำต้องใช้เงินนั้นในเมื่อมรณภัยอันนั้นเกิดขึ้น เว้นแต่

- (1) บุคคลผู้นั้นได้กระทำอัตวินิบาตด้วยใจสมัครภายในปีหนึ่งนับแต่วันทำสัญญาหรือ
- (2) บุคคลผู้นั้นถูกผู้รับประกันภัยฆ่าตายโดยเจตนา

ในกรณีที่ 2 นี้ท่านว่าผู้รับประกันภัยจำต้องใช้เงินค่าไถ่ถอนกรมธรรม์ให้แก่ผู้เอาประกันภัย หรือให้แก่ทายาทของผู้นั้น

56. ข้อใดเป็นตัวเงิน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. ตัวแลกเงิน
2. ตัวสัญญาใช้เงิน
3. เช็ค
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 898 อันตัวเงินตามความหมายแห่งประมวลกฎหมายนี้มีสามประเภท ๆ หนึ่งคือ ตัวแลกเปลี่ยน ประเภทหนึ่งคือ ตัวสัญญาใช้เงิน ประเภทหนึ่ง คือ เช็ค

57. ข้อความอันใดซึ่งมิได้มีบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายลักษณะตัวเงินนี้ ถ้าหากเขียนลงในตัวเงิน ข้อความอันนั้นจะมีผลอย่างไรตามกฎหมาย

1. โฆษะ
2. สมบูรณ์
3. หาเป็นผลอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ตัวเงินนั้นไม่
4. โฆษียะ

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 899 ข้อความอันใดซึ่งมิได้มีบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายลักษณะนี้ ถ้าเขียนลงในตัวเงิน ท่านว่าข้อความอันนั้นหาเป็นผลอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ตัวเงินนั้นไม่

58. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับตัวเงินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. บุคคลผู้ลงลายมือชื่อของตนในตัวเงินย่อม จะต้องรับผิดชอบในความในตัวเงินนั้น
2. ถ้าบุคคลคนใดลงลายมือชื่อของตนในตัวเงิน และได้เขียนแกลงว่ากระทำการแทนบุคคลอีกคนหนึ่งไซ้ ท่านว่าบุคคลคนนั้นย่อมเป็นผู้รับผิดชอบในความในตัวเงินนั้น
3. ในการใช้เงินตามตัวเงิน สามารถที่จะให้วันผ่อนแก่กันได้
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 903 ในการใช้เงินตามตัวเงิน ท่านมิให้ให้วันผ่อน

59. ข้อใดเป็นการกระทำที่เรียกว่า “การสลักหลังลอย”

1. การส่งมอบตัวเงินให้แก่กัน
2. ผู้สลักหลังลงลายมือชื่อของตนที่ด้านหลังตัวแลกเปลี่ยนหรือที่ใบประจำต่อ แล้วส่งมอบตัวเงินนั้น
3. เป็นการสลักหลังที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
4. เป็นการสลักหลังที่ได้ระบุชื่อผู้รับประโยชน์ด้วย

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 919 วรรคสอง การสลักหลังย่อมสมบูรณ์แม้ทั้งมิได้ระบุชื่อผู้รับประโยชน์ไว้ด้วย หรือ แม้ผู้สลักหลังจะมีได้กระทำการอะไรยิ่งไปกว่า ลงลายมือชื่อของตนที่ด้านหลังตัวแลกเปลี่ยนหรือที่ใบประจำต่อก็ ย่อมพึงเป็นสมบูรณ์ดุจกัน การสลักหลังเช่นนี้ท่านเรียกว่า “สลักหลังลอย”

60. ตัวแลกเปลี่ยนอันสั่งให้ใช้เงินแก่ผู้ถืออันนั้น ย่อมโอนไปด้วยวิธีการตามข้อใด

1. การส่งมอบ
2. การสลักหลังลอย
3. การสลักหลังเฉพาะ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา ตัวแลกเปลี่ยนอันสั่งให้ใช้เงินแก่ผู้ถืออันนั้น ท่านว่ายอมโอนไปเพียงด้วยส่งมอบให้กัน

61. ผู้ทรงที่ได้รับตัวมาจากการสลักหลังลอย จะโอนตัวต่อไปโดยวิธีการตามข้อใด

1. การส่งมอบ
2. การสลักหลังลอย
3. การสลักหลังเฉพาะ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 920 อันการสลักหลังยอมโอนไปซึ่งบรรดาสหิทธิอันเกิดแต่ตัวแลกเงิน ถ้าสลักหลังลอย ผู้ทรงจะปฏิบัติดังกล่าวต่อไปนี้ประการหนึ่งประการใดก็ได้ คือ

- (1) กรอกความลงในที่ว่างด้วยเขียนชื่อของตนเองหรือชื่อบุคคลอื่นผู้ใดผู้หนึ่ง
- (2) สลักหลังตัวเงินต่อไปอีกเป็นสลักหลังลอย หรือสลักหลังให้แก่บุคคลอื่นผู้ใดผู้หนึ่ง
- (3) โอนตัวเงินนั้นให้ไปแก่บุคคลภายนอกโดยไม่กรอกความลงในที่ว่างและไม่สลักหลังอย่างหนึ่งอย่างใด

ใด

62. “การรับรอง” ตัวแลกเงิน ต้องกระทำตามข้อใด

1. เขียนลงไว้ในด้านหน้าแห่งตัวแลกเงินเป็นถ้อยคำสำนวนว่า “รับรองแล้ว” และลงลายมือชื่อของผู้จ่าย
2. ลงลายมือชื่อของผู้จ่ายลงไว้ในด้านหน้าแห่งตัวแลกเงิน
3. ลงลายมือชื่อของผู้จ่ายลงไว้ในด้านหลังแห่งตัวแลกเงิน
4. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 931 การรับรองนั้นพึงกระทำด้วยเขียนลงไว้ในด้านหน้าแห่งตัวแลกเงินเป็นถ้อยคำสำนวนว่า “รับรองแล้ว” หรือความอย่างอื่นทำนองเช่นเดียวกันนั้น และลงลายมือชื่อของผู้จ่าย อนึ่งแต่เพียงลายมือชื่อของผู้จ่ายลงไว้ในด้านหน้าแห่งตัวแลกเงิน ท่านก็จัดว่าเป็นคำรับรองแล้ว

63. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับการรับอาวัลตัวแลกเงิน

1. แม้คู่สัญญาแห่งตัวเงินนั้นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะเป็นผู้รับอาวัลได้
2. ในคำรับอาวัล หากมิได้ระบุว่ารับประกันผู้ใด ให้ถือว่ารับประกันผู้จ่าย
3. ผู้รับอาวัลย่อมต้องผูกพันเป็นอย่างเดียวกันกับบุคคลซึ่งตนประกัน
4. เพียงแต่ลงลายมือชื่อของผู้รับอาวัลในด้านหน้าแห่งตัวเงิน ก็จัดว่าเป็นคำรับอาวัล

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 939 วรรคสี่ ในคำรับอาวัลต้องระบุว่ารับประกันผู้ใด หากมิได้ระบุ ท่านให้ถือว่ารับประกัน ผู้ส่งจ่าย

64. ในคดีฟ้องผู้รับรองตัวแลกเงิน ผู้ออกตัวสัญญาใช้เงิน ห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นเวลาที่ปี นับแต่วันที่ตัวนั้น ๆ ถึงกำหนดใช้เงิน

1. 1 ปี	2. 2 ปี
3. 3 ปี	4. 4 ปี

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา ในคดีฟ้องผู้รับรองตัวแลกเงินก็ดี ผู้ออกตัวสัญญาใช้เงินก็ดี ท่านห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นเวลาสามปี นับแต่วันที่ตัวนั้น ๆ ถึงกำหนดใช้เงิน

65. ในคดีที่ผู้ทรงตัวเงินฟ้องผู้สลักหลังและผู้ส่งจ่าย ท่านห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นเวลาที่ปี นับแต่วันที่ได้ลงในคำคัดค้านซึ่งได้ทำขึ้นภายในเวลาอันถูกต้องตามกำหนด

1. 1 ปี	2. 2 ปี
3. 3 ปี	4. 4 ปี

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 1002 ในคดีที่ผู้ทรงตัวเงินฟ้องผู้สลักหลังและผู้ส่งจ่าย ท่านห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้น

เวลา ปีหนึ่ง นับแต่วันที่ได้ลงในคำคัดค้านซึ่งได้ทำขึ้นภายในเวลาอันถูกต้องตามกำหนด หรือนับแต่วันตั้งเงินถึงกำหนด ในกรณีที่มีข้อกำหนดไว้ว่า “ไม่จำเป็นต้องมีคำคัดค้าน”

66. ในคดีผู้สละหลังทั้งหลายฟ้องไล่เบียดกันเองและไล่เบียดเอาแก่ผู้ส่งจ่ายแห่งตัวเงิน ห้ามมิให้ฟ้องคดีเมื่อพ้นเวลาที่เดือน นับแต่วันที่ผู้สละหลังเข้าถือเอาตัวเงินและใช้เงิน หรือนับแต่วันที่ผู้สละหลังนั้นเองถูกฟ้อง

1. 3 เดือน	2. 4 เดือน
3. 6 เดือน	4. 9 เดือน

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 1003 ในคดีผู้สละหลังทั้งหลายฟ้องไล่เบียดกันเองและไล่เบียดเอาแก่ผู้ส่งจ่ายแห่งตัวเงิน ท่านห้ามมิให้ฟ้องคดีเมื่อพ้นเวลา หกเดือน นับแต่วันที่ผู้สละหลังเข้าถือเอาตัวเงินและใช้เงิน หรือนับแต่วันที่ผู้สละหลังนั้นเองถูกฟ้อง

67. การที่ลายมือชื่ออันหนึ่งในตัวเงินเป็นลายมือปลอม จะถือว่าตัวเงินนั้นมีผลทางกฎหมายอย่างไร

1. ถือเป็นโมฆะทั้งหมด
2. ตัวเงินนั้นไม่อาจบังคับได้ตามกฎหมาย
3. ไม่กระทบกระทั่งถึงความสมบูรณ์แห่งลายมือชื่ออื่น ๆ
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 1006 การที่ลายมือชื่ออันหนึ่งในตัวเงินเป็นลายมือปลอมย่อมไม่กระทบกระทั่งถึงความสมบูรณ์แห่งลายมือชื่ออื่น ๆ ในตัวเงินนั้น

68. ข้อใดกล่าวถูกต้อง เกี่ยวกับความหมายของหุ้นส่วนตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. คือสัญญาซึ่งบุคคลตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป กระทำกิจการด้วยประสงค์จะหากำไรอันจะพึงได้แต่กิจการที่ทำนั้น
2. คือสัญญาซึ่งบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปตกลงเข้ากันเพื่อกระทำการกิจการร่วมกัน ด้วยประสงค์จะแบ่งปันรายได้อันจะพึงได้แต่กิจการที่ทำนั้น
3. คือสัญญาซึ่งบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปตกลงเข้ากันเพื่อกระทำการกิจการร่วมกัน ด้วยประสงค์จะแบ่งปันกำไรอันจะพึงได้แต่กิจการที่ทำนั้น
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 1012 อันว่าสัญญาจัดตั้งห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปตกลงเข้ากันเพื่อกระทำการกิจการร่วมกัน ด้วยประสงค์จะแบ่งปันกำไรอันจะพึงได้แต่กิจการที่ทำนั้น

69. ข้อใดกล่าวถึงห้างหุ้นส่วนสามัญ ได้ถูกต้องที่สุด

1. เป็นห้างหุ้นส่วนประเภทซึ่งผู้เป็นหุ้นส่วนประเภทจำกัดความรับผิดชอบ จะต้องรับผิดชอบหนี้ทั้งปวงของหุ้นส่วน
2. เป็นห้างหุ้นส่วนประเภทซึ่งผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคนต้องรับผิดชอบร่วมกันเพื่อหนี้ทั้งปวงของหุ้นส่วน โดยไม่มีจำกัด
3. เป็นห้างหุ้นส่วนประเภทซึ่งผู้เป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบ จะต้องรับผิดชอบหนี้ทั้งปวง

ของหุ้นส่วน โดยไม่มีจำกัด

4. เฉพาะห้างหุ้นส่วนสามัญเท่านั้นที่จะต้องรับผิดชอบ ความรับผิดชอบในหนี้ของห้างหุ้นส่วน ไม่ตกถึงผู้เป็นหุ้นส่วนแต่อย่างใด

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 1025 อันว่าห้างหุ้นส่วนสามัญนั้น คือห้างหุ้นส่วนประเภทซึ่งผู้เป็นหุ้นส่วนหมดทุกคนต้องรับผิดชอบร่วมกันเพื่อหนี้ทั้งปวงของหุ้นส่วน โดยไม่มีจำกัด

70. ในห้างหุ้นส่วนสามัญ ผู้เป็นหุ้นส่วนจะต้องนำสิ่งใดมาลงหุ้น

1. เงิน
2. ทรัพย์สิน
3. แรงงาน
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 1026 ผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคนต้องมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาลงหุ้นด้วยในห้างหุ้นส่วน สิ่งที่น่ามาลงด้วยนั้น จะเป็นเงิน หรือ ทรัพย์สิน สิ่งอื่นหรือลง แรงงาน ก็ได้

71. ห้างหุ้นส่วนสามัญย่อมเลิกกันด้วยเหตุผลตามข้อใด

1. ถ้าในสัญญาทำไว้มีกำหนดกรณีอันใดเป็นเหตุที่จะเลิกกัน เมื่อมีกรณีนั้น
2. ถ้าสัญญาทำไว้เฉพาะกำหนดกาลใด เมื่อสิ้นกำหนดกาลนั้น
3. เมื่อผู้เป็นหุ้นส่วนคนใดคนหนึ่งตาย หรือล้มละลาย หรือตกเป็นผู้ไร้ความสามารถ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 1055 ห้างหุ้นส่วนสามัญย่อมเลิกกันด้วยเหตุดังกล่าวต่อไปนี้

- (1) ถ้าในสัญญาทำไว้มีกำหนดกรณีอันใดเป็นเหตุที่จะเลิกกัน เมื่อมีกรณีนั้น
- (2) ถ้าสัญญาทำไว้เฉพาะกำหนดกาลใด เมื่อสิ้นกำหนดกาลนั้น
- (3) ถ้าสัญญาทำไว้เฉพาะเพื่อทำกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดแต่อย่างเดียว เมื่อเสร็จกิจการนั้น
- (4) เมื่อผู้เป็นหุ้นส่วนคนใดคนหนึ่งให้คำบอกกล่าวแก่ผู้เป็นหุ้นส่วนคนอื่น ๆ ตามกำหนดตั้งบัญญัติไว้ใน

ในมาตรา ๑๐๕๖

- (5) เมื่อผู้เป็นหุ้นส่วนคนใดคนหนึ่งตาย หรือล้มละลาย หรือตกเป็นผู้ไร้ความสามารถ

72. ถ้าผู้เป็นหุ้นส่วนคนใดร้องขอ เมื่อมีกรณีตามข้อใด ศาลอาจสั่งให้ห้างหุ้นส่วนสามัญเลิกกันเสียก็ได้

1. เมื่อผู้เป็นหุ้นส่วนคนใดคนหนึ่งนอกจากผู้ร้องฟ้องนั้น ล่วงละเมิดบทบังคับใด ๆ อันเป็นข้อสาระสำคัญซึ่งสัญญาหุ้นส่วนกำหนดไว้แก่ตน โดยจงใจหรือเลินเล่ออย่างร้ายแรง
2. เมื่อกิจการของห้างหุ้นส่วนนั้นจะทำไปก็มีแต่ขาดทุนอย่างเดียว และไม่มีหวังจะกลับฟื้นตัวได้อีก
3. เมื่อมีเหตุอื่นใด ๆ ทำให้ห้างหุ้นส่วนนั้นเหลือวิสัยที่จะดำรงคงอยู่ต่อไปได้
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 1057 ถ้าผู้เป็นหุ้นส่วนคนใดร้องขอเมื่อมีกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังจะกล่าวต่อไปนี้ ศาลอาจสั่งให้ห้างหุ้นส่วนสามัญเลิกกันเสียก็ได้ คือ

- (1) เมื่อผู้เป็นหุ้นส่วนคนใดคนหนึ่งนอกจากผู้ร้องฟ้องนั้น ล่วงละเมิดบทบังคับใด ๆ อันเป็นข้อสาระสำคัญซึ่งสัญญาหุ้นส่วนกำหนดไว้แก่ตน โดยจงใจหรือเลินเล่ออย่างร้ายแรง

(2) เมื่อกิจการของห้างหุ้นส่วนนั้นจะหายไปก็มีแต่ขาดทุนอย่างเดียวและไม่มีหวังจะกลับฟื้นตัวได้อีก

(3) เมื่อมีเหตุอื่นใด ๆ ทำให้ห้างหุ้นส่วนนั้นเหลือวิสัยที่จะดำรงคงอยู่ต่อไปได้

73. ข้อใดให้ความหมายของบริษัทจำกัด ได้ถูกต้องที่สุด

1. คือบริษัทประเภทซึ่งตั้งขึ้นด้วยแบ่งทุนเป็นหุ้นมีมูลค่าเท่า ๆ กัน
2. โดยมีผู้ถือหุ้นต่างรับผิดชอบจำกัดเพียงไม่เกินจำนวนเงินที่ตนยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. มีผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งประเภทจำกัดความรับผิด และไม่จำกัดความรับผิด

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 1096 อันว่าบริษัทจำกัดนั้น คือบริษัทประเภทซึ่งตั้งขึ้นด้วยแบ่งทุนเป็นหุ้นมีมูลค่าเท่า ๆ กัน โดยมีผู้ถือหุ้นต่างรับผิดชอบจำกัดเพียงไม่เกินจำนวนเงินที่ตนยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ

74. ผู้เริ่มก่อการในการก่อตั้งเป็นบริษัทจำกัด อย่างน้อยต้องมีกี่คน

1. 2 คน
2. 3 คน
3. 5 คน
4. 7 คน

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 1097 วรรค บุคคลใด ๆ ตั้งแต่ สามคนขึ้นไปจะเริ่มก่อการและตั้งเป็นบริษัทจำกัดก็ได้โดยเข้าชื่อกันทำหนังสือบริคณห์สนธิและกระทำการอย่างอื่นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้

75. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับเรื่องบริษัทจำกัด

1. ผู้เริ่มก่อการทุกคนต้องลงชื่อซื้อหุ้น ๆ หนึ่งเป็นอย่างน้อย
2. ต้องทำหนังสือโฆษณาชี้ชวนประชาชนให้ซื้อหุ้นทันที
3. จำนวนหุ้นทั้งหมดซึ่งบริษัทคิดจะจดทะเบียนนั้น ต้องมีผู้เข้าชื่อซื้อหรือออกให้กันเสร็จก่อนการจดทะเบียนของบริษัท
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 1102 ห้ามมิให้ชี้ชวนประชาชนให้ซื้อหุ้น

76. เมื่อได้ประชุมตั้งบริษัทแล้ว ให้ผู้เริ่มก่อการบริษัทมอบการทั้งปวงให้แก่ผู้ใด

1. ที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น
2. ผู้จัดการบริษัท
3. กรรมการของบริษัท
4. ผู้ถือหุ้นรายใหญ่

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 1110 วรรคแรก เมื่อได้ประชุมตั้งบริษัทแล้ว ให้ผู้เริ่มก่อการบริษัทมอบการทั้งปวงให้แก่ กรรมการของบริษัท

77. ถ้าการจดทะเบียนมิได้ทำภายในกี่เดือนนับแต่ประชุมตั้งบริษัท กรณีดังกล่าวจะต้องถือว่าบริษัทนั้นเป็นอันไม่ได้ตั้งขึ้นตามกฎหมาย

1. 2 เดือน
2. 3 เดือน
3. 6 เดือน
4. 9 เดือน

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 1112 วรรคแรก ถ้าการจดทะเบียนมิได้ทำภายในสามเดือนนับแต่ประชุมตั้ง

บริษัท ไซร์ ท่านว่าบริษัทนั้นเป็นอันไม่ได้ตั้งขึ้น และบรรดาเงินที่ได้รับไว้จากผู้เข้าซื้อซื้อหุ้นนั้นต้องใช้คืนเต็มจำนวนมิให้ลดเลย

78. มูลค่าของหุ้น ๆ หนึ่งนั้น กฎหมายกำหนดไว้จะต้องไม่ต่ำกว่าหุ้นละกี่บาท

1. 3 บาท
2. 4 บาท
3. 5 บาท
4. จะกำหนดกี่บาทก็ได้ ไม่มีเพดานขั้นต่ำ

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 1117 อันมูลค่าของหุ้น ๆ หนึ่งนั้น มิให้ต่ำกว่า ห้าบาท

79. ข้อใด ถือเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. ที่ดินรกร้างว่างเปล่า
2. ทรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันเป็นต้นว่าที่ชายดลิ่ง ทางน้ำ ทางหลวงทะเลสาบ
3. ทรัพย์สินใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ เป็นต้นว่าป่า และ โรงทหาร
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 1304 สาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้น รวมทรัพย์สินทุกชนิดของแผ่นดินซึ่งใช้เพื่อสาธารณประโยชน์หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน เช่น

- (1) ที่ดินรกร้างว่างเปล่า และที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืนหรือทอดทิ้งหรือกลับมาเป็นของแผ่นดิน โดยประการอื่นตามกฎหมายที่ดิน
- (2) ทรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เป็นต้นว่าที่ชายดลิ่ง ทางน้ำ ทางหลวงทะเลสาบ
- (3) ทรัพย์สินใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ เป็นต้นว่าป่า และ โรงทหาร สำนักราชการ

บ้านเมือง เรือรบ อาวุธยุทโธปกรณ์

80. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

1. ทรัพย์สินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้นจะโอนแก่กันมิได้
2. ท่านห้ามมิให้ยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับแผ่นดิน
3. เอกชนมีอำนาจยึดทรัพย์สินของแผ่นดินได้ ไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือไม่

4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 1307 ท่านห้ามมิให้ยึดทรัพย์สินของแผ่นดินไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือไม่

81. บุคคลผู้ซื้อทรัพย์สินมาโดยสุจริตในการขายตามข้อใด โดยที่ผู้ซื้อไม่จำเป็นต้องคืนให้แก่เจ้าของที่แท้จริง เว้นแต่เจ้าของนั้นจะขอใช้ราคาที่ซื้อมาให้แก่ผู้ซื้อ

1. ในการขายทอดตลาด
2. ในท้องตลาด
3. จากพ่อค้าซึ่งขายของชนิดนั้น
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4.

แนวคิด มาตรา 1332 บุคคลผู้ซื้อทรัพย์สินมาโดยสุจริตในการขายทอดตลาดหรือในท้องตลาด หรือ

จากพ่อค้าซึ่งขายของชนิดนั้น ไม่จำเป็นต้องคืนให้แก่เจ้าของแท้จริง เว้นแต่เจ้าของจะชดใช้ราคาที่ซื้อ

82. ภายในบังคับแห่งกฎหมาย เจ้าของทรัพย์สินมีสิทธิตามข้อใด

1. ใช้สอยและจำหน่ายทรัพย์สินของตนและได้ซึ่งดอกผลแห่งทรัพย์สิน
2. มีสิทธิติดตามและเอาคืนซึ่งทรัพย์สินของตนจากบุคคลผู้ไม่มีสิทธิจะยึดถือไว้
3. มีสิทธิขัดขวางมิให้ผู้อื่นสอดเข้าเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินนั้น โดยมีขอบด้วยกฎหมาย
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4.

แนวคิด มาตรา 1336 ภายในบังคับแห่งกฎหมาย เจ้าของทรัพย์สินมีสิทธิใช้สอยและจำหน่ายทรัพย์สินของตนและได้ซึ่งดอกผลแห่งทรัพย์สินนั้น กับทั้งมีสิทธิติดตามและเอาคืนซึ่งทรัพย์สินของตนจากบุคคลผู้ไม่มีสิทธิจะยึดถือไว้ และมีสิทธิขัดขวางมิให้ผู้อื่นสอดเข้าเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินนั้น โดยมีขอบด้วยกฎหมาย

83. ที่ดินแปลงใด มีสิทธิที่จะร้องขอต่อศาลเพื่อขอทางจำเป็นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้

1. ที่ดินแปลงใดมีที่ดินแปลงอื่นล้อมอยู่จนไม่มีทางออก
2. ที่ดินแปลงใดมีทางออกได้ แต่เมื่อต้องข้ามสระ บึง หรือทะเล หรือมีที่ชั้นอันระดับที่ดินกับทาง

สาธารณะสูงกว่ากันมาก

3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ที่ดินที่ถูกใช้ผ่านหรือเดินโดยการเจตนาใช้อย่างเจ้าของเกินกว่า 10 ปีแล้ว

ตอบ 3.

แนวคิด มาตรา 1349 ที่ดินแปลงใดมีที่ดินแปลงอื่นล้อมอยู่จนไม่มีทางออกถึงทางสาธารณะได้ไซ้รู้ ท่านว่าเจ้าของที่ดินแปลงนั้นจะผ่านที่ดินซึ่งล้อมอยู่ไปสู่ทางสาธารณะได้ที่ดินแปลงใดมีทางออกได้แต่เมื่อต้องข้ามสระ บึง หรือทะเล หรือมีที่ชั้นอันระดับที่ดินกับทางสาธารณะสูงกว่ากันมากไซ้รู้ ท่านว่าให้ใช้ความในวรรคต้นบังคับ

84. ถ้าทรัพย์สินเป็นอสังหาริมทรัพย์ที่ได้จัดไว้ในทะเบียนที่ดิน กฎหมายให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลผู้มีชื่อในทะเบียนเป็นอย่างไร

1. เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์
2. เป็นผู้มีสิทธิครอบครอง
3. เป็นผู้มีสิทธิถือครอง
4. เป็นผู้มีสิทธิยัดหน่วง

ตอบ 2.

แนวคิด มาตรา 1373 ถ้าทรัพย์สินเป็นอสังหาริมทรัพย์ที่ได้จัดไว้ในทะเบียนที่ดิน ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลผู้มีชื่อในทะเบียน เป็นผู้มีสิทธิครอบครอง

85. การฟ้องคดีเพื่อเอาคืนซึ่งการครอบครองนั้น ต้องฟ้องภายในกี่ปีนับแต่เวลาถูกแย่งการครอบครอง

1. 1 ปี
2. 2 ปี

3. 3 ปี

4. 10 ปี

ตอบ 1.

แนวคิด มาตรา 1375 วรรคสอง การฟ้องคดีเพื่อเอาคืนซึ่งการครอบครองนั้น ท่านว่าต้องฟ้องภายในปีหนึ่งนับแต่เวลาถูกแย่งการครอบครอง

86. ข้อใด ไม่ใช่หลักเกณฑ์ของการครอบครองปรปักษ์ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. ครอบครองทรัพย์สินของผู้อื่น ซึ่งเป็นที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองก็ได้
2. ไว้ด้วยความสงบและโดยเปิดเผยด้วยเจตนาเป็นเจ้าของ
3. ถ้าเป็นอสังหาริมทรัพย์ได้ครอบครองติดต่อกันเป็นเวลาสิบปี ถ้าเป็นสังหาริมทรัพย์ได้ครอบครอง

ติดต่อกันเป็นเวลาห้าปี

4. ไม่มีข้อถูก

ตอบ 1.

แนวคิด มาตรา 1382 บุคคลใดครอบครองทรัพย์สินของผู้อื่นไว้ด้วยความสงบและโดยเปิดเผยด้วยเจตนาเป็นเจ้าของ ถ้าเป็นอสังหาริมทรัพย์ได้ครอบครองติดต่อกันเป็นเวลาสิบปี ถ้าเป็นสังหาริมทรัพย์ได้ครอบครองติดต่อกันเป็นเวลาห้าปี ไซ้ ท่านว่าบุคคลนั้นได้กรรมสิทธิ์

ข้อสังเกต การครอบครองปรปักษ์ต้องเป็นการแย่งกรรมสิทธิ์เท่านั้น

87. ภาระจำยอมได้มาโดยวิธีใด

1. สัญญา	2. อายุความ
3. กฎหมาย	4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4.

แนวคิด มาตรา 1387 อสังหาริมทรัพย์อาจต้องตกอยู่ในภาระจำยอมอันเป็นเหตุให้เจ้าของต้องยอมรับกรรมบางอย่างซึ่งกระทบถึงทรัพย์สินของตน หรือต้องงดเว้นการใช้สิทธิบางอย่างอันมีอยู่ในกรรมสิทธิ์ทรัพย์สินนั้น เพื่อประโยชน์แก่อสังหาริมทรัพย์อื่น

ข้อสังเกต ภาระจำยอมได้มา 3 วิธี คือ กฎหมาย สัญญา และอายุความ

88. ข้อใดไม่ใช่ทรัพย์สินอันเป็นอสังหาริมทรัพย์

1. สิทธิอาศัย	2. สิทธิการเช่า
3. สิทธิเก็บกิน	4. สิทธิเหนือพื้นดิน

ตอบ 2.

แนวคิด สิทธิการเช่า ไม่ใช่ทรัพย์สินอันเป็นอสังหาริมทรัพย์

89. การหมั้นจะทำได้ต่อเมื่อชายและหญิงมีอายุกี่ปี

1. สิบห้าปีบริบูรณ์แล้ว	2. สิบหกปีบริบูรณ์แล้ว
3. สิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว	4. สิบแปดปีบริบูรณ์แล้ว

ตอบ 3.

แนวคิด มาตรา 1435 วรรคแรก การหมั้นจะทำได้ต่อเมื่อชายและหญิงมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว

90. หากชายและหญิงทำการหมั้น โดยที่อายุไม่ครบตามข้อ 89. จะมีผลทางกฎหมายอย่างไร

1. โหม้ชียะ
2. โหม้ชะ
3. สมบรูณ์ ไม่มีผลอย่างใด
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2.

แนวคิด มาตรา 1435 วรรคสอง การหมั้นที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติวรรคหนึ่งเป็น โหม้ชะ

91. ผู้เยาว์จะทำการหมั้นได้ต้องได้รับความยินยอมของบุคคลตามข้อใด

1. บิดาและมารดา ในกรณีที่มีทั้งบิดามารดา
2. บิดาหรือมารดา ในกรณีที่มารดาหรือบิดาตายหรือถูกถอนอำนาจปกครองหรือไม่อยู่ในสภาพหรือฐานะที่อาจให้ความยินยอม
3. ผู้รับบุตรบุญธรรม ในกรณีที่ผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรม
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4.

แนวคิด มาตรา 1436 ผู้เยาว์จะทำการหมั้นได้ต้องได้รับความยินยอมของบุคคลดังต่อไปนี้

- (1) บิดาและมารดา ในกรณีที่มีทั้งบิดามารดา
- (2) บิดาหรือมารดา ในกรณีที่มารดาหรือบิดาตายหรือถูกถอนอำนาจปกครองหรือไม่อยู่ในสภาพหรือฐานะที่อาจให้ความยินยอม หรือโดยพฤติการณ์ผู้เยาว์ไม่อาจขอความยินยอมจากมารดาหรือบิดาได้
- (3) ผู้รับบุตรบุญธรรม ในกรณีที่ผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรม
- (4) ผู้ปกครอง ในกรณีที่ไม่มีบุคคลซึ่งอาจให้ความยินยอมตาม (๑) (๒) และ (๓) หรือมีแต่บุคคลดังกล่าวถูกถอนอำนาจปกครอง

92. การหมั้นที่ปราศจากความยินยอมของบุคคลตามข้อ 91. จะมีผลอย่างไร

1. โหม้ชียะ
2. โหม้ชะ
3. สมบรูณ์ ไม่มีผลอย่างใด
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 1.

แนวคิด มาตรา 1436 วรรคสอง การหมั้นที่ผู้เยาว์ทำโดยปราศจากความยินยอมดังกล่าวเป็น โหม้ชียะ

93. การหมั้นจะสมบรูณ์ตามกฎหมายเมื่อใด

1. เมื่อฝ่ายชายได้ส่งมอบหรือโอนทรัพย์สิน อันเป็นของหมั้นให้แก่ฝ่ายหญิง เพื่อเป็นหลักฐานว่าจะสมรสกับหญิงนั้น
2. เมื่อฝ่ายชายได้ส่งมอบหรือโอนทรัพย์สินอันเป็นของหมั้นให้แก่หญิง เพื่อเป็นหลักฐานว่าจะสมรสกับหญิงนั้น

3. เมื่อฝ่ายชายได้ทำหนังสือสัญญาหมั้น เพื่อเป็นหลักฐานว่าจะสมรสกับหญิงนั้น
4. เมื่อชายได้ทำหนังสือสัญญาและลงลายมือชื่อฝ่ายผู้ต้องรับผิดชอบ เพื่อเป็นหลักฐานว่าจะสมรสกับหญิงนั้น

ตอบ 2.

แนวคิด มาตรา 1437 วรรคแรก การหมั้นจะสมบูรณ์เมื่อฝ่ายชายได้ส่งมอบหรือโอนทรัพย์สินอันเป็นของหมั้นให้แก่หญิงเพื่อเป็นหลักฐานว่าจะสมรสกับหญิงนั้น

94. ข้อใดไม่ใช่ค่าทดแทนที่จะเรียกได้ ในกรณีมีการผิดสัญญาหมั้น

1. ทดแทนความเสียหายต่อกายหรือชื่อเสียงแห่งชายหรือหญิงนั้น
2. ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่ บิดามารดา ได้ใช้จ่ายหรือต้องตกเป็นลูกหนี้เนื่องในการเตรียมการสมรสโดยสุจริตและตามสมควร
3. ทดแทนต่อความเสียหายทางใจและความสูญเสียทางด้านอารมณ์อื่นๆ
4. ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้นได้จัดการทรัพย์สินหรือการอื่นอันเกี่ยวแก่อาชีพหรือทางทำมาหาได้ของตนไปโดยสมควรด้วยการคาดหมายว่าจะได้มีการสมรส

ตอบ 3.

แนวคิด มาตรา 1440 ค่าทดแทนนั้นอาจเรียกได้ ดังต่อไปนี้

- (1) ทดแทนความเสียหายต่อกายหรือชื่อเสียงแห่งชายหรือหญิงนั้น
- (2) ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้น บิดามารดา หรือบุคคลผู้กระทำการในฐานะเช่นบิดามารดาได้ใช้จ่ายหรือต้องตกเป็นลูกหนี้เนื่องในการเตรียมการสมรสโดยสุจริตและตามสมควร
- (3) ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้นได้จัดการทรัพย์สินหรือการอื่นอันเกี่ยวแก่อาชีพหรือทางทำมาหาได้ของตนไปโดยสมควรด้วยการคาดหมายว่าจะได้มีการสมรส

95. การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อชายและหญิงมีอายุกี่ปี

1. สิบห้าปีบริบูรณ์แล้ว
2. สิบหกปีบริบูรณ์แล้ว
3. สิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว
4. สิบแปดปีบริบูรณ์แล้ว

ตอบ 3.

แนวคิด มาตรา 1448 การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อชายและหญิง มีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว แต่ในกรณีที่มิเหตุอันสมควร ศาลอาจอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนนั้นได้

96. ข้อใดเป็นเหตุให้การสมรสตกเป็นโมฆะตามกฎหมาย

1. ชายและหรือหญิงเป็นบุคคลวิกลจริต
2. ชายหญิงซึ่งเป็นญาติสืบสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงมา
3. ชายหรือหญิงจะทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรส
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4.

แนวคิด มาตรา มาตรา 1495 การสมรสที่ฝ่าฝืนมาตรา 1449 มาตรา 1450 มาตรา 1452 และ มาตรา 1458 เป็นโมฆะ

97. การสมรสในข้อใดมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมาย

1. การสมรสที่ปราศจากความยินยอม
2. ผู้รับบุตรบุญธรรมและบุตรบุญธรรมสมรสกัน
3. การสมรสเพราะถูกข่มขู่
4. การสมรสเพราะถูกกลั่นแกล้ง

ตอบ 2.

แนวคิด มาตรา 1541 ผู้รับบุตรบุญธรรมและบุตรบุญธรรมจะสมรสกันไม่ได้ ข้อสังเกต ก็ไม่ได้มีผลตกเป็นโมฆะหรือโมฆียะแต่อย่างใด มีผลเพียงทำให้ การรับบุตรบุญธรรมยอม เป็นอันยกเลิกเมื่อมีการสมรสฝ่าฝืนมาตรา ตามมาตรา 1598 /32

98. ข้อใดไม่ใช่เหตุฟ้องหย่าตามกฎหมาย

1. สามีหรือภริยาอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่องผู้อื่นฉันทริยาหรือสามี
2. สามีมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนแต่ไม่ได้แสดงออกให้ผู้อื่นเห็น
3. สามีหรือภริยาหมิ่นประมาทหรือเหยียดหยามอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุพการีของอีกฝ่ายหนึ่ง เป็นการร้ายแรง
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2.

แนวคิด มาตรา 1516 เหตุฟ้องหย่ามีดังต่อไปนี้

(1) สามีหรือภริยาอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่องผู้อื่นฉันทริยาหรือสามี เป็นชู้หรือมีชู้ หรือร่วมประเวณีกับผู้อื่นเป็นอาจิม อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(3) สามีหรือภริยาทำร้าย หรือทรมาณร่างกายหรือจิตใจ หรือหมิ่นประมาทหรือเหยียดหยามอีกฝ่ายหนึ่ง หรือบุพการีของอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งนี้ ถ้าเป็นการร้ายแรง อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

ข้อสังเกต การที่สามีมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนแต่ไม่ได้แสดงออกให้ผู้อื่นเห็น ยังไม่ถึงขนาดเป็นการได้รับความอับอายขายหน้าอย่างร้ายแรง

99. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับกฎหมายมรดก

1. ทายาทไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบเกินกว่าทรัพย์มรดกที่ตกทอดให้แก่ตน
2. ทายาทอาจเสียไปซึ่งสิทธิในมรดกได้แต่โดยบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น
3. เจ้ามรดกจะตัดทายาทโดยธรรมของตนคนใดมิให้รับมรดกก็ได้แต่ด้วยแสดงเจตนาชัดเจน โดยทำเป็นหนังสือมอบไว้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เท่านั้น จะทำโดยวิธีอื่นไม่ได้

4. ไม่มีข้อใดกล่าวผิด

ตอบ 3.

แนวคิด มาตรา 1608 เจ้ามรดกจะตัดทายาทโดยธรรมของตนคนใดมิให้รับมรดกก็ได้แต่ด้วยแสดงเจตนาชัดแจ้ง

(1) โดยพินัยกรรม

(2) โดยทำเป็นหนังสือมอบไว้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

100. ห้ามมิให้ฟ้องคดีมรดกเมื่อพ้นกำหนดกี่ปี นับแต่เมื่อเจ้ามรดกตายหรือนับแต่เมื่อทายาทโดยธรรมได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของเจ้ามรดก

1. 1 ปี

2. 2 ปี

3. 3 ปี

4. 4 ปี

ตอบ 1.

แนวคิด มาตรา 1754 วรรคแรก ห้ามมิให้ฟ้องคดีมรดกเมื่อพ้นกำหนด หนึ่งปี นับแต่เมื่อเจ้ามรดกตายหรือนับแต่เมื่อทายาทโดยธรรมได้รู้ หรือควรได้รู้ถึงความตายของเจ้ามรดก

----- ✍

THE BEST CENTER
เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์

★ แนวข้อสอบ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ชุดที่ 3.

1. ข้อใดถูก

- ก. เมื่อไม่มีกฎหมายมายกปรับแก้คดีได้ ให้วินิจฉัยตามจารีตประเพณี
- ข. เมื่อไม่มีกฎหมายมายกปรับแก้คดีได้ ให้วินิจฉัยตามกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่ง
- ค. เมื่อไม่มีกฎหมายมายกปรับแก้คดีได้ ให้วินิจฉัยตามกฎหมายทั่วไป
- ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

2. ในการชำระหนี้บุคคลจะต้องกระทำการเช่นไร

- ก. ต้องกระทำการโดยสุจริต
- ข. ต้องกระทำการโดยคำนึงถึงสิทธิ
- ค. ต้องกระทำการโดยคำนึงถึงหน้าที่
- ง. ต้องกระทำการด้วยความซื่อสัตย์

ตอบ ก.

3. ในการทำสัญญาและมีได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยกันไว้ ตามกฎหมายแพ่งให้ใช้ดอกเบี้ยร้อยละเท่าใด

- ก. ร้อยละ 7.5 ต่อเดือน
- ข. ร้อยละ 7.5 ต่อปี
- ค. ร้อยละ 15 ต่อเดือน
- ง. ร้อยละ 15 ต่อปี

ตอบ ข.

4. ข้อใดถือเป็นเหตุสุดวิสัย

- ก. เอลังซื้อของจากร้านบีแต่ช่วงนั้นของขาดตลาด บีจะมาอ้างเพื่อไม่มอบสินค้าแก่เอ
- ข. ซีบริหารธุรกิจขาดทุน จึงมาอ้างแก้คดีเพื่อไม่ชำระสินค้าตามออเดอร์ที่ดีสั่งซื้อไว้
- ค. แดงขับรถความเร็วปกติแต่รถเบรคแตกไปพุ่งชนชาวซึ่งเดินอยู่
- ง. ไม่มีข้อถูก

ตอบ ง.

5. เมื่อข้อความในเอกสารอาจตีความได้สองนัย ข้อใดกล่าวถูกต้อง

- ก. ให้ถือตามนัยที่ทำให้ข้อความสมบูรณ์
- ข. ให้ถือตามนัยที่ทำให้เป็นผลบังคับได้
- ค. ให้ถือตามนัยที่ทำให้ถูกหลักเจตนาของผู้เสนอ
- ง. ให้ถือตามนัยที่ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย

ตอบ ข.

6. ในกรณีที่จำนวนเงินในเอกสารแสดงไว้ทั้งตัวอักษรและตัวเลขไม่ตรงกันให้ปฏิบัติเช่นไร

- ก. ให้ถือเอาจำนวนเงินที่เป็นตัวอักษร
- ข. ให้ถือเอาจำนวนเงินที่เป็นตัวเลข
- ค. ให้ถือเอาจำนวนเงินที่ตนได้ประโยชน์

ง. ข้อ ก และ ข ถูก

ตอบ ก.

7. สภาพบุคคลเริ่มต้นเมื่อใด

ก. ตั้งแต่ตั้งครรภ์

ข. ตั้งแต่เริ่มคลอด

ค. ตั้งแต่เริ่มคลอดและอยู่รอดเป็นทารก

ง. ข้อ ข และ ค ถูก

ตอบ ค.

8. กรณีบุคคลตายเพราะเหตุการณ์สึนามิ และไม่ทราบว่าบุคคลใดตายก่อนตายหลัง ข้อใดถูกต้อง

ก. ให้ถือว่าตายพร้อมกัน

ข. คู่เว้าญาติใครแจ้งเจ้าหน้าที่ก่อน

ค. แล้วแต่เจ้าหน้าที่รับแจ้งจะระบุ

ง. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ ก.

9. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับการนับอายุของบุคคล

ก. ให้เริ่มนับแต่วันเกิด

ข. กรณีรู้ว่าเกิดเดือนใดแต่ไม่รู้วัน ให้นำวันที่หนึ่งของเดือน

ค. กรณีไม่รู้วันและเดือน ให้นำนับแต่วันไปแจ้งเกิด

ง. ข้อ ก และ ข ถูก

ตอบ ง.

10. บุคคลย่อมพ้นจากภาวะผู้เยาว์และบรรลุนิติภาวะเมื่อใด

ก. อายุ 15 ปีบริบูรณ์

ข. อายุ 17 ปีบริบูรณ์เมื่อทำการสมรส

ค. อายุ 20 ปี

ง. ข้อ ข และ ค ถูก

ตอบ ข.

11. ข้อใดถือว่าการเฉพาะตัวผู้เยาว์ทำได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมก่อน

ก. เด็กชายแดงซื้อจักรยานไปเรียน

ข. เด็กหญิงส้มซื้อถ้วยเดียวทานตอนเที่ยงที่โรงเรียน

ค. เด็กหญิงชมพูซื้อปากกา

ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

12. ผู้เยาว์สามารถเริ่มทำพินัยกรรมได้เมื่ออายุเท่าใด

ก. อายุ 15 ปีบริบูรณ์

ข. อายุ 17 ปีบริบูรณ์เมื่อทำการสมรส

ค. อายุ 20 ปีบริบูรณ์

ง. อายุ 20 ปี

ตอบ ก.

13. ข้อใดผิด

ก. แดงอายุ 15 ปีทำพินัยกรรม	ข. ขาวอายุ 17 ปีทำพินัยกรรม
ค. ส้มอายุ 20 ปีทำพินัยกรรม	ง. ไม่มีข้อถูก

ตอบ ก.

14. บุคคลซึ่งศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถต้องจัดให้อยู่ในความดูแลของผู้ใด

ก. ผู้พิทักษ์	ข. ผู้ปกครอง
ค. ผู้อนุบาล	ง. ผู้แทนเฉพาะคดี

ตอบ ค.

15. บุคคลซึ่งศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถทำนิติกรรมผลเป็นอย่างไร

ก. สมบูรณ์	ข. โมฆียะ
ค. โมฆะ	ง. แล้แต่การตีความ

ตอบ ข.

16. บุคคลซึ่งศาลสั่งให้เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถต้องจัดให้อยู่ในความดูแลของผู้ใด

ก. ผู้พิทักษ์	ข. ผู้ปกครอง
ค. ผู้อนุบาล	ง. ผู้แทนเฉพาะคดี

ตอบ ก.

17. ภูมิลำเนาของผู้ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดคือที่ใด

ก. บ้าน	ข. ที่อยู่ตามทะเบียนราษฎร
ค. เรือนจำ	ง. ที่ใดก็ได้

ตอบ ค.

18. การสมรสสิ้นสุดลงเมื่อใด

ก. การหย่า	ข. การตาย
ค. ศาลพิพากษาให้หย่า	ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

19. การหมั้นทำได้เมื่อบุคคลอายุเท่าใด

ก. อายุ 15 ปีบริบูรณ์	ข. อายุ 17 ปีบริบูรณ์
ค. อายุ 20 ปีบริบูรณ์	ง. อายุ 18 ปีบริบูรณ์

ตอบ ข.

20. นิติกรรมใดที่คนเสมือนไร้ความสามารถจะทำได้ต้องได้รับความความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมก่อน

- ก. นำทรัพย์สินไปลงทุน
ข. กู้ยืมหรือให้กู้ยืมเงิน ยืมหรือให้ยืมอสังหาริมทรัพย์อันมีค่า
ค. รับการให้โดยเสน่หาที่มีเงื่อนไขหรือค่าภาระติดพันหรือไม่รับการให้โดยเสน่หา
ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

21. ภูมิลำเนาของคนไร้ความสามารถคือที่ใด

- ก. โรงพยาบาลทางจิต
ข. ภูมิลำเนาของผู้อนุบาล
ค. ภูมิลำเนาของผู้พิทักษ์
ง. สถานที่พบเจอตัว

ตอบ ข.

22. ถ้าบุคคลใดไปเสียจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่โดยไม่มีใครรู้ว่ายังมีชีวิตอยู่หรือไม่ ผู้มีส่วนได้เสียจะร้องขอให้เป็นบุคคลสาบสูญได้เมื่อเวลาผ่านไปกี่ปี

- ก. เมื่อเวลาผ่านไป 3 ปี
ข. เมื่อเวลาผ่านไป 5 ปี
ค. เมื่อเวลาผ่านไป 8 ปี
ง. เมื่อเวลาผ่านไป 10 ปี

ตอบ ข.

23. ระยะเวลาตามข้อ 22 ลดเหลือ 2 ปี เมื่อเข้าเหตุใด

- ก. เมื่อการรบหรือการสงครามสิ้นสุดลง
ข. นับแต่ยานพาหนะสูญหาย
ค. นับแต่วันมีเหตุอันตรายแก่ชีวิตต่างๆผ่านพ้นไป
ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

24. หากแบ่งประเภทของทรัพย์สินจะแบ่งได้ตามข้อใด

- ก. อสังหาริมทรัพย์
ข. ทรัพย์สินแบ่งได้
ค. ทรัพย์สินนอกพาณิชย์
ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

25. ข้อใดคือส่วนควบของทรัพย์สิน

- ก. ซ้อนกับส้อม
ข. แอร์กับบ้าน
ค. เครื่องเสียงกับรถยนต์
ง. บ้านกับที่ดิน

ตอบ ง.

26. ใครเป็นเจ้าของส่วนควบ

- ก. เจ้าของทรัพย์สิน
ข. เจ้าของส่วนควบ
ค. ใครก็ได้
ง. ไม่มีข้อถูก

ตอบ ก.

27. ดอกผลของทรัพย์สินอะไรบ้าง

ก. ดอกผลธรรมดา

ข. ดอกผลนิตินัย

ค. ดอกผลผลิต

ง. ข้อ ก และ ข ถูก

ตอบ ง.

28. นิติกรรมมีองค์ประกอบอะไรบ้าง

ก. ผูกนิติสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ข. กระทำลงด้วยใจสมัคร

ค. มุ่งโดยตรงต่อการผูกนิติสัมพันธ์

ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

29. นิติกรรมที่มีวัตถุประสงค์ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนผลจะเป็นอย่างไร

ก. สมบูรณ์

ข. โมฆียะ

ค. โมฆะ

ง. ไม่ใช่บังคับ

ตอบ ค.

30. นิติกรรมใดที่ผลเป็นโมฆียะ

ก. แดงอายุ 20 ทำพินัยกรรม

ข. คำจ้างเหลือมาเป็นภริยาน้อย

ค. เทาซื้อที่ดินโดยไม่ได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียน

ง. สัมยอมขายบ้านแก่ผู้น้อยเพราะถูกข่มขู่

ตอบ ง.

31. ข้อใดเป็นดอกผลนิตินัย

ก. ดอกเบี้ย

ข. เขากวาง

ค. ขนแกะ

ง. ผลไม้

ตอบ ก.

32. แดงบอกขายบ้านแก่หญิงทางจดหมาย ภายหลังแดงตายหญิงทราบ แต่ยังคงตกลงซื้อบ้านแก่แดงทางจดหมาย ผลเป็นอย่างไร

ก. การแสดงเจตนาเสื่อมเสียไป

ข. การแสดงเจตนาไม่เสื่อมเสียไป

ค. สมบูรณ์

ง. ไม่มีข้อถูก

ตอบ ก.

33. นิติกรรมที่มีผลโมฆียกรรมสามารถบอกล้างได้ภายในระยะเวลาใด

ก. 1 ปีนับแต่เวลาที่อาจให้สัตยาบันได้

ข. 10 ปีนับแต่ได้ทำนิติกรรม

ค. ข้อ ก และ ข ถูก

ง. ถูกเฉพาะข้อ ก

ตอบ ค.

34. ข้อใดที่จะเป็นเหตุให้อายุความสะดุดหยุดลง
- ก. เจ้าหนี้ได้ฟ้องคดี
 - ข. ลูกหนี้รับสภาพหนี้
 - ค. เจ้าหนี้ยื่นขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลาย
 - ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

35. อายุความที่ไม่มีกำหนดไว้เฉพาะในสัญญาให้อายุความเท่าใด
- ก. 5 ปี
 - ข. 8 ปี
 - ค. 10 ปี
 - ง. 12 ปี

ตอบ ค.

36. อายุความตามกฎหมายมีกี่กรณี
- ก. 5 กรณี
 - ข. 7 กรณี
 - ค. 10 กรณี
 - ง. 12 กรณี

ตอบ ข.

37. หนี้เป็นสิทธิประเภทใด
- ก. บุคคลสิทธิ
 - ข. สิทธิเหนือบุคคล
 - ค. ทรัพย์สินสิทธิ
 - ง. ข้อ ก และ ข ถูก

ตอบ ง.

38. นิติกรรมใดมีเงื่อนไขบังคับก่อน และเงื่อนไขนั้นเป็นการพ้นวิสัยผลเป็นอย่างไร
- ก. สมบูรณ์
 - ข. โมฆียะ
 - ค. โหมฆะ
 - ง. ไม่มีเงื่อนไข

ตอบ ค.

39. นิติกรรมใดมีเงื่อนไขบังคับหลัง และเงื่อนไขนั้นเป็นการพ้นวิสัยผลเป็นอย่างไร
- ก. สมบูรณ์
 - ข. โมฆียะ
 - ค. โหมฆะ
 - ง. ไม่มีเงื่อนไข

ตอบ ง.

40. หนี้อันเกิดจากมูลละเมิดให้ถือว่าลูกหนี้ผิดนัดเมื่อใด
- ก. นับจากวันทำละเมิด
 - ข. เมื่อฟ้องคดี
 - ค. เมื่อทางถาม
 - ง. ไม่มีข้อถูก

ตอบ ก.

41. แดงข้างคำตัดชุกเจ้าสาวแต่คำตัดไม่ทันวันแต่งงาน เช่นนี้แดงมีสิทธิอะไรบ้าง
- ก. แดงมีสิทธิบอกเลิกสัญญา
ข. คำมีสิทธิบอกเลิกสัญญา
ค. แดงเรียกค่าสินไหมทดแทนได้
ง. ข้อ ก และ ค ถูก

ตอบ ง.

42. หนี้เงินแม่สัญญาจะไม่กำหนดดอกเบี้ยไว้แต่หากมีการผิดนัด สามารถคิดดอกเบี้ยได้อย่างไร
- ก. ร้อยละ 5 ต่อปี
ข. ร้อยละ 7.5 ต่อปี
ค. ร้อยละ 12 ต่อปี
ง. ร้อยละ 15 ต่อปี

ตอบ ข.

43. ข้อใดถูกต้อง
- ก. การรับช่วงสิทธิคือการเปลี่ยนตัวเจ้าหนี้
ข. การรับช่วงทรัพย์คือเปลี่ยนตัวทรัพย์สิน
ค. ผู้รับโอนรับไปซึ่งสิทธิหน้าที่
ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

44. ข้อใดกล่าวถูกต้อง
- ก. การเพิกถอนการฉ้อฉลเป็นสิทธิของกลุ่มสัญญา
ข. การเพิกถอนการฉ้อฉลเป็นสิทธิของเจ้าหนี้
ค. การเพิกถอนการฉ้อฉลเป็นสิทธิของลูกหนี้
ง. นิติกรรมการให้โดยเสน่หาคู่สัญญาต้องรู้ทั้งสองฝ่ายจึงจะขอเพิกถอนได้

ตอบ ข.

45. ข้อใดกล่าวผิด
- ก. การโอนสิทธิเรียกร้องต้องทำเป็นหนังสือ
ข. หากไม่ทำตามแบบการโอนเป็นโมฆะ
ค. หากไม่ทำตามแบบการโอนไม่สมบูรณ์
ง. ไม่มีข้อถูก

ตอบ ข.

46. ข้อใดไม่ใช่การแปลงหนี้ใหม่
- ก. ลดอัตราดอกเบี้ย
ข. ลดยอดหนี้
ค. ขอฟ่อนชำระ
ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

47. หากคู่สัญญาตกลงจะทำเป็นหนังสือ หากยังไม่ได้ทำเป็นหนังสือผลเป็นอย่างไร
- ก. ยังไม่มีสัญญาต่อกัน
ข. สัญญาเป็นโมฆะ
ค. สัญญาเป็นโมฆียะ
ง. สัญญาสมบูรณ์

ตอบ ก.

48. สัญญาต่างตอบแทนให้โอนทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง ทรัพย์สินสูญหายอันจะโทษลูกหนี้ไม่ได้ ผลคือ
ก. การเสียหายตกเป็นพับแก่เจ้าหนี้	ข. การเสียหายตกเป็นพับแก่ลูกหนี้
ค. สัญญายกเลิก	ง. ไม่มีข้อถูก

ตอบ ก.

49. ข้อใดไม่ถูกต้อง
ก. มัดจำคือเงินที่ให้ไว้ในวันทำสัญญา	ข. มัดจำเป็นพยานว่าสัญญาได้ทำขึ้นแล้ว
ค. มัดจำเป็นประกันการที่จะปฏิบัติตามสัญญา	ง. มัดจำรวมถึงเงินที่ผ่อนชำระด้วย

ตอบ ง.

50. ข้อใดคือผลของมัดจำ
ก. ให้ส่งคืนหรือเป็นการใช้เงินบางส่วนเมื่อชำระหนี้
ข. ให้ริบหากฝ่ายที่วางมัดจำผิดสัญญา
ค. ให้ส่งคืนหากฝ่ายที่รับมัดจำผิดสัญญา
ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

51. เมื่อมีการบอกเลิกสัญญา ข้อใดคือผล
ก. คู่สัญญาเรียกร้องสิทธิต่อกันได้
ข. คู่สัญญากลับสู่ฐานะเดิม
ค. หากต้องคืนเงินสามารถเรียกดอกเบี้ยได้
ง. ข้อ ข และ ค ถูก

ตอบ ง.

52. นายขาวยืมเงินนายเขียวดอกเบี้ยร้อยละ 5 ต่อเดือน ภายหลังขาวรู้ว่าเป็นดอกเบี้ยที่เกินกว่ากฎหมายกำหนด เช่นนี้ผลเป็นอย่างไร
ก. ขาวเรียกเงินที่ชำระไปคืนได้
ข. ขาวนำดอกเบี้ยที่ชำระเกินไปหักกับต้นเงินที่ค้างชำระได้
ค. เป็นการชำระหนี้ตามอำเภอใจเรียกคืนไม่ได้
ง. ข้อ ก และ ข ถูก

ตอบ ค.

53. ดำได้เงินสองแสนบาทมาจากการชนะเลิศ ภายหลังศาลเพิกถอนคำพิพากษาและให้ดำเนินเงินดังกล่าวแต่คำใช้ไปแล้วห้าหมื่น เช่นนี้ผลเป็นอย่างไร
ก. ดำคืนเงินเพียงแค่นี้หนึ่งแสนห้าหมื่น

- ข. ค่าคืนเงินเต็มสองแสน
- ค. ค่าไม่ต้องคืนเงิน
- ง. ไม่มีข้อถูก

ตอบ ก.

54. ข้อใดคือละเมิด

- ก. คำขับรถชนชาว
- ข. หมอทำศัลยกรรมทำจมูกของสวยเน่า
- ค. เทาไม่ชำระค่าสินค้ำแก่ส้ม
- ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ก.

55. “คำเปิดเพลงเสียงดังลั่นซอย” ข้อใดกล่าวถูกต้อง

- ก. คำกำลังทำละเมิด
- ข. คำใช้สิทธิเกินส่วน
- ค. คำไม่มีความผิด
- ง. ข้อ ก และ ข ถูก

ตอบ ง.

56. แดงว่าชาวคบขู้ซึ่งเป็นความจริง ข้อใดกล่าวผิด

- ก. แดงไม่มีความผิด
- ข. แดงไม่ได้ทำละเมิด
- ค. แดงจะมีความผิดทางแพ่งเมื่อมีการกล่าวโทษ
- ง. แดงไม่มีความผิดทางอาญา

ตอบ ก.

57. ม่วงลูกจ้างของส้มขับรถไปส่งของให้ลูกค้าระหว่างทางรถเสียหลักไปชนชาวได้รับบาดเจ็บ ชาวฟ้องใครฐานละเมิด

- ก. ชาวฟ้องม่วงได้คนเดียว
- ข. ชาวฟ้องส้มได้คนเดียว
- ค. ชาวฟ้องม่วงกับส้มให้รับผิดชอบร่วมกัน
- ง. ชาวฟ้องใครไม่ได้เพราะตนข้ามถนนไม่ระวัง

ตอบ ค.

58. คำเรียกแท็กซี่ให้ไปส่งที่ทำงาน คำกลัวว่าจะสายจึงใช้ให้แท็กซี่ขับเร็วๆ จึงทำให้รถเสียหลักชนชาวซึ่งกำลังข้ามถนนได้รับบาดเจ็บ ผลเป็นอย่างไร

- ก. ชาวฟ้องคำได้
- ข. เป็นสัญญาจ้างทำของ
- ค. เหตุละเมิดเกิดจากคำสั่งของคำ
- ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

59. คำสามีกับชาวภริยาซึ่งไม่ได้จดทะเบียนสมรสกัน ระหว่างพาส้มบุตรไปเดินเล่น ส้มได้ใช้ไม้จิ้มตาเด็กชายเหลืองบอด ข้อใดกล่าวถูกต้อง

- ก. ฟ้องคำบิดาไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ได้

- ข. ฟ้องขาวมารดาที่ชอบด้วยกฎหมายได้
- ค. สัมผู้เยาว์ไม่ต้องรับผิดชอบ
- ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ข.

60. คำแก้หมายของเหลืองให้ให้หักขาวระหว่างที่เหลืองเปลอเพราะไม่ล่ามหมาไว้ ข้อใดกล่าวผิด
- ก. ขาวฟ้องเหลืองฐานละเมิด
 - ข. คำไม่ได้ทำละเมิดต่อขาว
 - ค. เหลืองเมื่อชำระค่าสินไหมทดแทนแก่ขาวแล้วสามารถไล่เบี้ยคำได้
 - ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ข.

61. แดงเข้าบ้านฟ้าอาศัย เขียวเดินผ่านมากระถางต้นไม้ต้นไม้จากกระบียงบ้านหลังดังกล่าวตกใส่ศีรษะแดง ใครต้องรับผิดชอบ
- ก. แดงผู้ครอบครอง
 - ข. ฟ้าผู้ให้เช่า
 - ค. ฟ้าและแดงรับผิดชอบร่วมกัน
 - ง. ฟ้องใครไม่ได้

ตอบ ก.

62. ข้อใดเป็นทรัพย์สินอันตรา
- ก. กระแสไฟฟ้า
 - ข. ปืน
 - ค. มีด
 - ง. สนับมือ

ตอบ ก.

63. กรณีทำละเมิดถึงตายเรียกเรื่องอะไรไม่ได้
- ก. ค่าปลงศพ
 - ข. ค่าขาดไร้อุปการะ
 - ค. ค่ารักษาพยาบาล
 - ง. ค่าเสียความสามารถประกอบการทำงานสิ้นเชิง

ตอบ ง.

64. ค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิดเรียกเรื่องได้ภายในระยะเวลาเท่าใด
- ก. ภายใน 1 ปีนับแต่รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ต้องหา
 - ข. ภายใน 5 ปีนับแต่ทำละเมิด
 - ค. ภายใน 10 ปีนับแต่วันทำละเมิด
 - ง. ข้อ ก และ ค ถูก

ตอบ ง.

65. การซื้อขายบ้านและที่ดินต้องทำแบบใดจึงจะถูกต้องตามหลักกฎหมาย

- ก. ทำเป็นหนังสือ
- ข. ทำเป็นหนังสือต่อหน้าเจ้าหน้าที่
- ค. ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
- ง. แล้วแต่คู่สัญญาจะตกลง

ตอบ ค.

66. ข้อใดถูกต้อง

- ก. สัญญาซื้อขายกรรมสิทธิ์เสร็จเด็ดขาด โอนเมื่อเซ็นสัญญา
- ข. สัญญาซื้อขายมีเงื่อนไขกรรมสิทธิ์ไม่โอนจนกว่าจะได้ปฏิบัติตามเงื่อนไข
- ค. สัญญามีเงื่อนไขเวลากรรมสิทธิ์โอนเมื่อทำสัญญา
- ง. ข้อ ก และ ข ถูก

ตอบ ข.

67. คำขายปากกาหัวแตกให้แดงทั้งที่ดำก็รู้ดี ผลคือ

- ก. คำต้องรับผิดชอบต่อแดง
- ข. เป็นเรื่องการรอนสิทธิ
- ค. ข้อ ก และ ข ถูก
- ง. ความรับผิดชอบเป็นพับแก่แดงผู้ซื้อ

ตอบ ก.

68. เรื่องสินค้าชำรุดบกพร่องกรณีใดที่ผู้ขายพ้นความรับผิด

- ก. เป็นทรัพย์สินจากการขายทอดตลาด
- ข. ในตอนซื้อขารู้ถึงความชำรุดบกพร่องแล้ว
- ค. ในเวลาส่งมอบความชำรุดบกพร่องเห็นประจักษ์แล้ว
- ง. ข้อ ก และ ข ถูก

ตอบ ง.

69. อายุความชำรุดบกพร่องกี่ปี

- ก. 3 เดือนนับแต่พบเห็นความชำรุด
- ข. 6 เดือนนับแต่พบเห็นความชำรุด
- ค. 1 ปีนับแต่พบเห็นความชำรุด
- ง. 10 ปีนับแต่พบเห็นความชำรุด

ตอบ ค.

70. ข้อใดคือการรอนสิทธิ

- ก. คำซื้อบ้านแต่บ้านดังกล่าวมีผีสิง
- ข. เจียวซื้อบ้านแต่ในซอยดังกล่าวมีขโมยมาก
- ค. เหลืองซื้อบ้านจากแดงแต่ในความเป็นจริงเขียวเป็นเจ้าของ

ง. ฟ้าซื้อบ้านแต่มีปลวกกินทิ้งหลัง

ตอบ ค.

71. อายุความการรอนสิทธิที่ปี

ก. 3 เดือน

ข. 6 เดือน

ค. 1 ปี

ง. 10 ปี

ตอบ ก.

72. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับการขายฝาก

ก. เป็นสัญญาซื้อขาย

ข. กรรมสิทธิ์โอนไปยังผู้ซื้อ

ค. ผู้ขายได้ทรัพย์สินได้

ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

73. ข้อใดถูกต้องเกี่ยวกับระยะเวลาขายฝาก

ก. อสังหาริมทรัพย์ระยะเวลา 5 ปีนับแต่เวลาซื้อขาย

ข. อสังหาริมทรัพย์ระยะเวลา 8 ปีนับแต่เวลาซื้อขาย

ค. อสังหาริมทรัพย์ระยะเวลา 10 ปีนับแต่เวลาซื้อขาย

ง. ไม่มีข้อถูก

ตอบ ค.

74. การให้ที่ดินโดยเสน่หาต้องทำแบบใดจึงจะสมบูรณ์ตามกฎหมาย

ก. ต้องทำเป็นหนังสือ

ข. ต้องจดทะเบียนการให้

ค. ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียน

ง. ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ตอบ ง.

75. การถอนคืนการให้สามารถทำได้เมื่อเข้าเหตุใด

ก. ผู้ให้ประทุษร้ายผู้รับเป็นความผิดอาญา

ข. ผู้ให้ทำให้ผู้รับเสียชื่อเสียง

ค. ผู้รับบอกปิดไม่ยอมช่วยเมื่อผู้ให้ลำบากยากไร้

ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ค.

★ แนวข้อสอบประมวลกฎหมายอาญา ชุดที่ 1.

1. ข้อใดเป็นการกระทำ “โดยทุจริต” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(1)

1. การนำใบเสร็จตรวจโรคเท็จไปยื่นสมัครสอบแข่งขัน
2. นำใบรับรองแพทย์ซึ่งเป็นความเท็จยื่นต่อศาลเพื่อขอเลื่อนคดี
3. หลอกลวงผู้อื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สิน
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 1(1) ที่ว่า “เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีขอบด้วยกฎหมาย” นั้น ไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินเท่านั้น “โดยทุจริต” จึงเป็นประโยชน์ต่างๆ ไปได้ เช่น การนำใบเสร็จตรวจโรคเท็จไปยื่นสมัครสอบแข่งขัน นำใบรับรองแพทย์ซึ่งเป็นความเท็จยื่นต่อศาลเพื่อขอเลื่อนคดี แม้เพื่อมิใช่เพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางทรัพย์สิน แต่ก็ถือว่าเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่นแล้ว

2. ข้อใด ไม่เป็น “ทางสาธารณะ” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(2)

1. แม่น้ำไหลตลอดปีและมีประชาชนใช้เรือสัญจร
2. ทางรถไฟ
3. ทางที่อยู่ในสถานที่ราชการที่ประชาชนสามารถเข้าไปเพื่อติดต่อราชการได้
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 1(2) ที่ว่า “ทางบกหรือทางน้ำสำหรับประชาชนใช้ในการจราจร” นั้น หมายถึง ทางที่ประชาชนใช้ในการจราจรเท่านั้น ส่วนทางที่อยู่ในสถานที่ราชการ แม้ประชาชนสามารถเข้าไปเพื่อติดต่อราชการได้ แต่ก็ไม่ได้ให้บุคคลทั่วไปใช้ในการจราจร จึงไม่เป็นทางสาธารณะ

(ฎ.291/2482)

3. ข้อใด ไม่เป็น “สาธารณสถาน” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(3)

1. ขบวนการรถไฟ
2. เคหสถานในส่วนที่เปิดเป็นร้านค้า
3. ห้องพักที่ใช้สำหรับให้หญิงค้าประเวณีทำการค้าประเวณีกับบุคคลทั่วไป
4. หลังคาบ้านซึ่งเป็นที่อยู่อาศัย

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 1(3) ที่ว่า “สาธารณสถาน” หมายถึง สถานที่ใดๆ อาจจะเป็นโรงเรียน สิ่งปลูกสร้างหรือยานพาหนะ เช่น ขบวนการรถไฟเป็นสาธารณสถาน (ฎ.2024/2498) และไม่ต้องคำนึงว่าจะ เป็นสถานที่ผิดกฎหมายหรือไม่ เช่น ห้องพักที่ใช้สำหรับให้หญิงค้าประเวณีทำการค้าประเวณีกับบุคคลทั่วไป ก็เป็นสาธารณสถาน (ฎ.69/2535) ส่วนเคหสถานในส่วนที่เปิดเป็นร้านค้า จะเป็นสาธารณสถานเฉพาะตอน เปิดให้บริการเท่านั้น (ฎ.2137/2554)

ส่วนหลังคาบ้าน เป็นบริเวณที่ซึ่งอยู่อาศัยของผู้เสียหาย จึงเป็นเคหสถาน (ฎ.7824/2556)

4. ข้อใด เป็น “เคหสถาน” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(4)

1. ที่พักคนงานที่ใช้อาศัยระหว่างทำงานก่อสร้าง
2. เฝือกแผงลอยที่ใช้เป็นที่อยู่ที่พักอาศัย
3. บริเวณสนามหญ้าหน้าบ้าน
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 1(4) ที่ว่า “ที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย” เช่น ที่พักคนงานที่ใช้อาศัยระหว่างทำงานก่อสร้าง (ฎ.2457/2516) เฝือกแผงลอยที่ใช้เป็นที่อยู่ที่พักอาศัย (ฎ.3780/2536) จึงเป็นเคหสถาน และที่ว่า “บริเวณของที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย จะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม” เช่น บริเวณสนามหญ้าหน้าบ้าน (ฎ.19042546) ก็เป็นเคหสถานเช่นกัน

5. ข้อใด ไม่ใช่ เคหสถาน ตามความหมายในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(4)

1. เรือซึ่งคนอยู่อาศัย
2. แพซึ่งคนอยู่อาศัย
3. รถยนต์ซึ่งคนอยู่อาศัย
4. บริเวณของที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 1(4) บัญญัติว่า “เคหสถาน หมายความว่า ที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย เช่น เรือน โรง เรือ หรือแพ ซึ่งคนอยู่อาศัย และให้หมายความรวมถึงบริเวณของที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยนั้นด้วย จะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม” จึงสังเกตได้ว่า ตามบทบัญญัติดังกล่าว ไม่รวมถึงรถยนต์ซึ่งคนอาศัยด้วยแต่อย่างใด

6. ข้อใด ไม่ใช่อาวุธโดยสภาพ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(5)

1. สนับมือ
2. อาวุธปืนไม่มีลูกโม้และแกนลูกโม้
3. ปืนที่ไม่อาจใช้ยิงทำอันตรายได้
4. สเปร์ยพริกไทย

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 1(5) อาวุธโดยสภาพ บทนิยามนี้มีได้ให้ความหมายของอาวุธโดยสภาพไว้ แต่ในคำพิพากษาศาลฎีกามีการพูดถึงอาวุธโดยสภาพ เช่น ระเบิด สนับมือ ดาบ หอก ถือว่าเป็นอาวุธโดยสภาพ (ฎ.640/2492) ในส่วนของอาวุธปืนทั้งที่สามารถใช้ยิงได้และใช้ยิงไม่ได้ ก็ถือเป็นอาวุธโดยสภาพ เช่น อาวุธปืนไม่มีลูกโม้และแกนลูกโม้ ไม่สามารถใช้ยิงได้ แต่ก็ถือเป็นอาวุธโดยสภาพแล้ว (ฎ.1459/2523 (ป)) ปืนที่ไม่อาจใช้ยิงทำอันตรายได้ ก็เป็นอาวุธโดยสภาพ (ฎ.1903/2520 (ป))

แต่สเปร์ยพริกไทย ผลิตขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการใช้ฉีดพ่นเพื่อข่มขู่บุคคลหรือสัตว์ มิได้ผลิตขึ้นเพื่อทำร้ายผู้ใด จึงไม่เป็นอาวุธโดยสภาพ (ฎ.2031/2554)

7. ข้อใดเป็นการ “ใช้กำลังประทุษร้าย” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(6)

1. กอดเอวแล้วดึงเสื้อเจ้าพนักงาน
2. ตั่งกล้องแอบถ่ายได้กระโปรง

3. มอมเกล้าให้หลับแล้วรอดเอาทรัพย์
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 1(6) ที่ว่า “ทำการประทุษร้ายแก่กายหรือจิตใจของบุคคล” นั้น ไม่ต้องถึงขนาดเป็นอันตรายแก่กายหรือจิตใจตามมาตรา 295 ก็ได้ เช่น กอดเอวแล้วดึงเสื้อเจ้าพนักงาน เป็นการใช้กำลังประทุษร้ายแล้ว แต่ไม่ผิดฐานทำร้ายร่างกาย (ฎ.52/2523) จำเลยเป็นแพทย์ตั้งกล้องแอบถ่ายได้กระโปรงคนไข้ ถือว่าทำการประทุษร้ายจิตใจของบุคคลนั้น แม้ไม่เกิดอันตรายแก่จิตใจ แต่ก็ถือว่าใช้กำลังประทุษร้ายแล้ว (ฎ.12983/2558) มอมเกล้าให้หลับแล้วรอดเอาทรัพย์ ถือว่าใช้กำลังประทุษร้าย ผิดชิงทรัพย์ (ฎ.3562/2537)

8. ข้อใดเป็น “เอกสาร” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(7)

1. ป้ายทะเบียนรถ
2. หมายเลขทะเบียนบนพานท้ายปืน
3. ข้อความบนเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลที่สามารถพกพาไปได้
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 1(7) ที่ว่า “กระดาษหรือวัตถุอื่นใด” หมายถึง สิ่งที่ใช้สำหรับทำให้ความหมายของถ้อยคำปรากฏขึ้นบนกระดาษ แต่ก็อาจทำขึ้นบนวัตถุอื่นใดก็ได้ เช่น ทำขึ้นบนโลหะ(ป้ายทะเบียนรถยนต์) ทำขึ้นบนแผ่นเหล็ก(พานท้ายปืน) หรือเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่ หรือคอมพิวเตอร์แบบพกพา (Tablet) ก็ได้ (ฎ.4311/2557)

9. ข้อใด ไม่เป็น “เอกสาร” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(7)

1. ภาพถ่าย
2. แบบพิมพ์เช็คที่ยังไม่ได้กรอรายการ
3. ใบสั่งจองสินค้าที่ยังไม่ได้กรอกข้อความใดๆ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 1(7) เพราะหากยังไม่ทำให้ปรากฏความหมาย จึงไม่ถือเป็นเอกสาร แต่ภาพถ่าย แบบพิมพ์เช็ค ใบสั่งจองฯ ก็เป็นทรัพย์อย่างหนึ่ง หากเอาไปโดยทุจริตถือเป็นความผิดฐานลักทรัพย์ได้

10. ข้อใดเป็นความหมายของ “เอกสารราชการ” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(8)

1. เอกสารซึ่งเจ้าพนักงานได้ทำขึ้น
2. เอกสารซึ่งเจ้าพนักงานรับรองในหน้าที่
3. สำเนาเอกสารที่เจ้าพนักงานได้รับรองในหน้าที่
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 1(8) “เอกสารราชการ” เอกสารซึ่งเจ้าพนักงานได้ทำขึ้นหรือรับรองในหน้าที่ และให้หมายรวมถึงสำเนาเอกสารนั้นๆ ที่เจ้าพนักงานได้รับรองในหน้าที่ด้วย

11. ข้อใด ไม่ใช่เอกสารราชการ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(8)

1. หนังสือรับรองราคาที่ดิน
2. ใบอนุญาตขั้บรุด (ใบขั้บขั้)
3. แผ่นป้ายแสดงการประกัันกั้ยคั้มครองผู้ประกัันกั้ยจากรด
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 1(8) ที่ว่า “เอกสารซึ่งเจ้าพนักงานได้ทำขึ้น” ได้แก่ ใบอนุญาตต่างๆ ที่เจ้าพนักงานออกให้ เช่น บั้ตรประกัันกั้ยคั้มครองผู้ประกัันกั้ยจากรด หนังสือรับรองราคาที่ดิน (ฎ.5969/2530) ใบอนุญาตขั้บรุด (ฎ.40/2507) แต่แผ่นป้ายแสดงการประกัันกั้ยคั้มครองผู้ประกัันกั้ยจากรด มิใช่เอกสารที่เจ้าพนักงานทำขึ้น ไม่เป็นเอกสารราชการ (ฎ.22/2542)

12. ข้อใดเป็นความหมายของ “เอกสารสิทธิ” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(9)

1. หลักฐานแห่งการก่อสิทธิ
2. หลักฐานแห่งการสงวนสิทธิ
3. หลักฐานแห่งการระงับซึ่งสิทธิ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 1(9) “เอกสารสิทธิ” หมายความว่า เอกสารที่เป็นหลักฐานแห่งการก่อเปลี่ยนแปลง โอน สงวนหรือระงับซึ่งสิทธิ

13. ข้อใดเป็นเอกสารสิทธิ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(9)

1. สัญญาซื้อขายที่ดิน
2. สมุดบัญชีเงินฝาก
3. เช้คและใบบันทึกรายการขาย (แผ่นเชลสลิป)ของธนาคาร
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 1(9) ที่ว่า “เอกสารแห่งการก่อสิทธิ” หมายถึง สิทธิที่เอกสารนั้นได้ก่อตั้งขึ้น เช่น สัญญาซื้อขายที่ดิน (ฎ.9026/2553) สมุดบัญชีเงินฝาก(ฎ.2599/2534) เช้คและใบบันทึกรายการขาย (แผ่นเชลสลิป) ของธนาคาร (ฎ.2766/2546)

14. ข้อใด ไม่ใช่เอกสารสิทธิ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(9)

1. ใบสั่งซื้อสินค้า
2. หนังสือมอบอำนาจ
3. ใบแต่งตั้งนาย
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 1(9) หลัก เอกสารที่ยังไม่ได้ก่อให้เกิดสิทธิอะไร ไม่ถือเป็นเอกสารสิทธิ เช่น ใบแต่งตั้งนาย (ฎ.1107/2509) หนังสือมอบอำนาจ (ฎ.5168/2552) ใบสั่งซื้อสินค้า (ฎ.1762/2552)

15. ข้อใดเป็น “ลายมือชื่อ” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(10)

1. ลายพิมพ์นิ้วมือ

2. เครื่องหมายซึ่งบุคคลลงไว้แทนลายมือชื่อ
3. ตราขางที่สร้างขึ้นแทนการลงลายมือชื่อ
4. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 1(10) “ลายมือชื่อ” หมายความว่ารวมถึงลายพิมพ์นิ้วมือและเครื่องหมายซึ่งบุคคลลงไว้แทนลายมือชื่อของตน

16. คำว่า “กลางคืน” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(11) ให้ดูสิ่งใดเป็นสำคัญ

1. เวลา(นาฬิกา)
2. การขึ้นลงของดวงอาทิตย์
3. แสงอาทิตย์
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 1(11) หลัก “กลางคืน” ให้ดูการขึ้นลงของดวงอาทิตย์ เป็นสำคัญ ไม่ใช่แสงอาทิตย์

17. ข้อใดไม่ใช่ความหมาย ของคำว่า “คุมขัง” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(12)

1. จำคุก
2. กักกัน
3. กักขัง
4. คุมตัว

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 1(12) การคุมขัง มีความหมาย 5 ประเภท คือ คุมตัว ควบคุม ขัง กักขัง หรือ จำคุก

18. ข้อใด เป็น “บัตรอิเล็กทรอนิกส์” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(14)

1. รหัสบัตรเอทีเอ็ม
2. บัตรเอทีเอ็ม
3. หมายเลขโทรศัพท์
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 1(14) บัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่ได้ออกเป็นเอกสารหรือวัตถุอื่นใด แต่อยู่ในรูปของ “ข้อมูลรหัส หมายเลขบัญชี หมายเลขชุดทางอิเล็กทรอนิกส์” เช่น รหัสบัตรเอทีเอ็ม รหัสบัตรเครดิต บัตรเดบิต บัตรเดบิต ที่ใช้ควบคู่กับบัตรดังกล่าว ฯลฯ

หมายเลขโทรศัพท์เป็นบัตรอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา1(14)(ข) (ข้อสอบผู้ช่วยฯ กรกฎาคม 2549 ข้อ 1.)

19. “หนังสือเดินทาง” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(15) หมายความว่า เอกสารสำคัญประจำตัว ที่หน่วยงานตามข้อใด เป็นผู้ออกให้

1. รัฐบาลไทย
2. รัฐบาลต่างประเทศ
3. องค์กรระหว่างประเทศ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 1 (15) “หนังสือเดินทาง” หมายความว่า เอกสารสำคัญประจำตัวไม่ว่าจะมีรูปลักษณะใด ที่รัฐบาลไทย รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศออกให้แก่บุคคลใด เพื่อใช้แสดงตนในการเดินทางระหว่างประเทศ และให้หมายความรวมถึงเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางและแบบหนังสือเดินทางที่ยังไม่ได้กรอกข้อความเกี่ยวกับผู้ถือหนังสือเดินทางด้วย

20. “สื่อลามกอนาจารเด็ก” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(17) วัตถุหรือสิ่งที่แสดงให้รู้หรือเห็นถึงการกระทำทางเพศของเด็กหรือกับเด็กซึ่งมีอายุไม่เกินกี่ปี

1. 16 ปี
2. 17 ปี
3. 18 ปี
4. 19 ปี

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 1(17) “วัตถุหรือสิ่งที่แสดงให้รู้หรือเห็นถึงการกระทำทางเพศของเด็กหรือกับเด็กซึ่งมีอายุ ไม่เกิน 18 ปี...”

21. ดินแดนประเทศไทยนั้น ในส่วนทางน้ำ คือ ทางทะเลซึ่งวัดจากฝั่งออกไปไม่เกินกี่ไมล์ทะเล

1. 12 ไมล์ทะเล
2. 13 ไมล์ทะเล
3. 14 ไมล์ทะเล
4. 15 ไมล์ทะเล

ตอบ 1. แนวคิด ดินแดนประเทศไทยนั้น ในส่วนทางน้ำ คือ ทางทะเลซึ่งวัดจากฝั่งออกไปไม่เกิน 12 ไมล์ทะเล หรือ 22.224 กิโลเมตร

22. นายแดง ได้กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้เพลิงไหม้รถยนต์ของนายเขียว ขณะที่พักอยู่ประเทศอังกฤษ ดังนั้น หากทั้งคู่เดินทางเข้ามาในประเทศไทย นายเขียวจะขอให้ศาลลงโทษนายแดงในประเทศไทยได้หรือไม่ เหตุผลตามข้อใดถูกต้องที่สุด

1. ได้ เพราะเป็นความผิดนอกราชอาณาจักรที่คนไทยเป็นผู้กระทำความผิดในมาตรา 8
2. ได้ เพราะความผิดกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้เกิดเพลิงไหม้ระบุไว้ในมาตรา 8
3. ไม่ได้ เพราะเป็นการกระทำผิดโดยประมาท ไม่อยู่ในบังคับมาตรา 8
4. ไม่ได้ เพราะทรัพย์ดังกล่าวเป็นของคนไทยด้วยกัน ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามมาตรา 8

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 8 จะเห็นได้ว่าความผิดทั้งหลาย ล้วนเป็นความผิดที่ผู้กระทำจะต้องกระทำโดยเจตนาทั้งสิ้น

23. นายหม่องคนพม่า ขณะอยู่ในประเทศของตน ได้กระเตรียมการเผาบ้านของนายสมศักดิ์ในประเทศไทย ที่อยู่จังหวัดเชียงราย ดังนี้ จะดำเนินคดีกับนายหม่องได้หรือไม่ เหตุผลตามข้อใดถูกต้องที่สุด

1. ไม่ได้ เพราะไม่มีการกระทำในราชอาณาจักร ตามมาตรา 4
2. ไม่ได้ เพราะผลไม่อาจจะเกิดขึ้นได้ในราชอาณาจักร ตามมาตรา 5 วรรคหนึ่ง
3. ได้ เพราะหากการกระทำจนถึงขั้นสำเร็จ ผลจะเกิดขึ้นในราชอาณาจักรได้ ตามมาตรา 5 วรรคสอง
4. ได้ เพราะความผิดฐานเตรียมการเพื่อวางเพลิงเผาทรัพย์ เป็นความผิด ที่ระบุไว้ในมาตรา 8 วรรคสอง (1)

สอง (1)

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 5 เนื่องจากการเตรียมเพื่อวางเพลิงเผาทรัพย์ ตาม ป.อ. มาตรา 219 บัญญัติไว้เป็นความผิดแล้ว และแม้ว่าการเตรียมจะได้กระทำนอกราชอาณาจักร แต่หากได้กระทำจนถึงขั้นความผิดสำเร็จ ผลจะเกิดขึ้นในราชอาณาจักร ตามมาตรา 5 วรรคสอง ให้ถือว่าการเตรียมการนั้นได้กระทำในราชอาณาจักร จึงสามารถดำเนินคดีกับนายหม่องได้

24. นายเจิวได้ใช้อาวุธปืนยิงนายฟ้า ขณะที่นายเจิวและนายฟ้านั่งอยู่บนเรือของประเทศมาเลเซียที่กำลังแล่นอยู่ในทะเลหลวง จนนายฟ้าถึงแก่ความตาย กรณีดังกล่าวจะดำเนินคดีกับนายเจิวในประเทศไทยได้หรือไม่ เหตุผลตามข้อใดถูกต้องที่สุด

1. ไม่ได้ เพราะไม่ได้กระทำความผิดในราชอาณาจักร ตามมาตรา 4 วรรคแรก
2. ไม่ได้ เพราะไม่ได้กระทำความผิดในเรือไทย ตามมาตรา 4 วรรคสอง
3. ได้ เพราะเป็นความผิดสากล ตามมาตรา 7(3)
4. ได้ เพราะเป็นความผิดตามมาตรา 8(ก)(4) แต่จะต้องมีการร้องขอให้ลงโทษเสียก่อน

ตอบ 4. แนวคิด จากข้อเท็จจริงมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นในทะเลหลวง แต่การกระทำไม่เข้าลักษณะตามที่ระบุไว้ในมาตรา 7(3)

แต่เมื่อการกระทำความผิดได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักร โดยมีการกระทำความผิดเป็นคนไทย และความผิดเข้าลักษณะความผิดตามมาตรา 8 (ก)(4) หากมีการร้องขอให้ลงโทษ ก็สามารถลงโทษผู้กระทำความผิดในราชอาณาจักรได้

25. ผอ.สมศักดิ์เป็นโรคลมชัก แต่ตนไม่ทราบมาก่อน ปรากฏว่าขณะขับรถออกจากโรงเรียน โรคดังกล่าวได้กำเริบขึ้น แท้จึงไปเหยียบที่คันเร่งเป็นเหตุให้รถพุ่งชนนายสมพรภารโรงถึงแก่ความตาย กรณีดังกล่าว ผอ.สมศักดิ์จะต้องรับผิดชอบทางอาญาหรือไม่ อย่างไร

1. ไม่ เพราะถือว่าไม่ได้กระทำโดยเจตนา
2. ไม่ เพราะถือว่าไม่มีการกระทำ
3. ต้องรับผิดชอบ เพราะถือว่าได้กระทำโดยประมาท
4. ต้องรับผิดชอบ เพราะถือว่าได้มีการกระทำแล้ว

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 59 การมีอาการชักถือเป็นการเคลื่อนไหวร่างกายที่มีได้อยู่ภายใต้จิตใจบังคับ จึงถือว่ายังไม่มีมีการกระทำ ดังนั้น ผอ.สมศักดิ์จึงไม่ต้องรับผิดชอบทางอาญาเพราะไม่มีมีการกระทำ

26. ข้อใดไม่ใช่โทษทางอาญา

1. กักขัง
2. กักกัน
3. ริบทรัพย์สิน
4. ถูกทั้งข้อ 2. และข้อ 3.

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 18 วรรคแรก โทษสำหรับลงแก่ผู้กระทำความผิดมีดังนี้

(1) ประหารชีวิต (2) จำคุก (3) กักขัง (4) ปรับ (5) ริบทรัพย์สิน

27. ในกรณีผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีได้กระทำความผิดที่มีระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ให้ถือว่าระวางโทษดังกล่าวได้เปลี่ยนเป็นระวางโทษจำคุกกี่ปี

1. 25 ปี
2. 50 ปี
3. 55 ปี
4. 60 ปี

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 19 วรรคสาม ในกรณีผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีได้กระทำความผิดที่มีระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ให้ถือว่าระวางโทษดังกล่าวได้เปลี่ยนเป็นระวางโทษจำคุก ห้าสิบปี

28. ผู้ใดต้องโทษประหารชีวิต ให้ดำเนินการอย่างไรตามกฎหมาย

1. ฉีดยาหรือสารพิษให้ตาย
2. ยิงด้วยอาวุธปืนให้ตาย
3. ถูกทั้งข้อ 1.และ 2.
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ. มาตรา 19 ผู้ใดต้องโทษประหารชีวิต ให้ดำเนินการด้วยวิธี ฉีดยาหรือสารพิษให้ตายหลักเกณฑ์และวิธีการประหารชีวิต ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

29. บุคคลที่ต้องโทษปรับและไม่ชำระค่าปรับภายในกี่วัน ผู้นั้นอาจจะต้องถูกยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินเพื่อใช้ค่าปรับ

1. 15 วัน นับแต่วันถูกจำคุก
2. 30 วัน นับแต่วันถูกจำคุก
3. 15 วัน นับแต่วันที่ศาลพิพากษา]
4. 30 วัน นับแต่วันที่ศาลพิพากษา

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 29 “ผู้ใดต้องโทษปรับและไม่ชำระค่าปรับภายใน สามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลพิพากษา ผู้นั้นจะต้องถูกยึดทรัพย์สินใช้ค่าปรับ หรือมิฉะนั้นจะต้องถูกกักขังแทนค่าปรับ...”

30. ในกรณีที่ผู้ต้องโทษปรับไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดเวลาตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 วรรคหนึ่ง ให้ศาลมีอำนาจตามข้อใด

1. กักกันไว้จนกว่าจะชำระค่าปรับให้ครบถ้วน
2. ห้ามเข้าเขตที่กำหนดไว้จนกว่าจะชำระค่าปรับให้ครบถ้วน
3. ออกหมายบังคับคดีเพื่อยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้อง
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 29/1 วรรคหนึ่ง ในกรณีที่ผู้ต้องโทษปรับไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 29 วรรคหนึ่ง ให้ศาลมีอำนาจออกหมายบังคับคดีเพื่อยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินของผู้นั้นเพื่อใช้ค่าปรับ

31. ในการกักขังแทนค่าปรับ ให้ถืออัตราที่บาทต่อหนึ่งวัน

1. 300 บาท ต่อหนึ่งวัน
2. 400 บาท ต่อหนึ่งวัน
3. 500 บาท ต่อหนึ่งวัน
4. 600 บาท ต่อหนึ่งวัน

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 30 วรรคหนึ่ง ให้ถืออัตรา “ห้าร้อยบาทต่อหนึ่งวัน”

32. จากข้อ 31. ในการกักขังแทนค่าปรับฯ และไม่ว่าในกรณีความผิดกระทงเดียวหรือหลายกระทง ห้ามกักขังเกินกำหนดกี่ปี

1. 1 ปี
2. 2 ปี
3. 3 ปี
4. 4 ปี

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ. มาตรา 30 วรรคหนึ่ง ในการกักขังแทนค่าปรับให้ถืออัตรา “ห้าร้อยบาทต่อหนึ่งวัน” และไม่ว่าในกรณีความผิดกระทงเดียวหรือหลายกระทง ห้ามกักขังเกินกำหนด หนึ่งปี ฯ

33. จากข้อ 32. ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ปรับตั้งแต่... เท่าใด ศาลจึงจะสั่งให้กักขังแทนค่าปรับเป็นระยะเวลาเกินกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปีก็ได้

1. 100,000 บาทขึ้นไป
2. 200,000 บาทขึ้นไป
3. 300,000 บาทขึ้นไป
4. 400,000 บาทขึ้นไป

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 30 วรรคหนึ่ง ในการกักขังแทนค่าปรับให้ถืออัตรา “ห้าร้อยบาทต่อหนึ่งวัน” และไม่ว่าในกรณีความผิดกระทำความผิดเดียวหรือหลายกระทง ห้ามกักขังเกินกำหนด หนึ่งปี เว้นแต่ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ปรับ ตั้งแต่ 200,000 บาทขึ้นไป ศาลจึงจะสั่งให้กักขังแทนค่าปรับเป็นระยะเวลาเกินกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปีก็ได้

34. ทรัพย์สินในข้อใดที่ทำหรือมิได้เป็นความผิด ศาลจะต้องมีคำสั่งริบเสมอ

1. ของหนีภาษี
2. ปิ่นเถื่อน
3. แผ่นป้ายทะเบียนรถยนต์ที่มีผู้ทำปลอมขึ้น
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 32 ทรัพย์สินใดที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่า ผู้ใดทำหรือมิได้เป็นความผิดให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นของผู้กระทำความผิด และมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

35. จากข้อ 34. หากเป็นกรณีที่เด็กชายดำ อายุ 14 ปี ใช้อาวุธปืนไม่มีทะเบียน ยิงนายแดง จนนายแดงถึงแก่ความตาย ถามว่า ศาลมีอำนาจริบอาวุธปืนดังกล่าวได้หรือไม่ เหตุผลตามข้อใดถูกต้องที่สุด

1. ศาลไม่มีอำนาจริบอาวุธปืนได้ เพราะเด็กชายดำไม่มีความผิดทางอาญา
2. ศาลไม่มีอำนาจริบอาวุธปืนได้ เพราะเด็กชายดำไม่ต้องรับโทษทางอาญา
3. ศาลมีอำนาจริบอาวุธปืนได้ แม้เด็กชายดำไม่ต้องรับโทษรับทางอาญา
4. ศาลมีอำนาจริบอาวุธปืนได้ แม้เด็กชายดำไม่ต้องรับผิดทางอาญา

ตอบ 3. แนวคิด โทษริบทรัพย์สินตาม มาตรา 32 เป็นโทษที่มุ่งตัวทรัพย์สิน ดังนี้ แม้จำเลยจะมีอายุไม่เกิน 15 ปี ซึ่งไม่ต้องรับโทษตามมาตรา 74 ศาลมีอำนาจริบทรัพย์สินของกลางได้ เพราะเป็นทรัพย์สินที่จำเลยมิได้เป็นความผิด (ฎ.246/ 2516)

36. ในการริบทรัพย์สิน นอกจากศาลจะมีอำนาจริบตามกฎหมายที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ริบทรัพย์สินได้ ในกรณีตามข้อใด

1. ทรัพย์สินซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิด
2. ทรัพย์สินซึ่งบุคคลได้มิไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด
3. ทรัพย์สินซึ่งบุคคลได้มาโดยได้กระทำความผิด
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 33 ในการริบทรัพย์สิน นอกจากศาลจะมีอำนาจริบตามกฎหมายที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ริบทรัพย์สินดังต่อไปนี้ด้วย คือ

- (1) ทรัพย์สินซึ่งบุคคลได้ใช้ หรือมิไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด หรือ
- (2) ทรัพย์สินซึ่งบุคคลได้มาโดยได้กระทำความผิด

เว้นแต่ทรัพย์สินเหล่านี้เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำ

37. ยานพาหนะตามข้อใดที่ถือว่าเป็นทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิด ซึ่งศาลจะมีอำนาจจับได้ตามกฎหมาย

1. รถยนต์ที่ขับรดปาดหน้าเพื่อปล้นทรัพย์
2. รถยนต์ที่ใช้ขับขณะเมาสุราและขับรดหลบหนีด้วยความเร็วสูง
3. รถจักรยานยนต์ที่ใช้แข่งกันบนถนนหลวง โดยไม่ได้รับอนุญาต
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 33 ในส่วนของยานพาหนะกระทำความผิดนั้น จะต้องใช้เป็นส่วนหนึ่งของการกระทำ เช่น ขับรดปาดหน้าเพื่อปล้นทรัพย์ (ฎ.686/2529) รถยนต์ที่ใช้ขับขณะเมาสุราและขับรดหลบหนีด้วยความเร็วสูง โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น ถือเป็นทรัพย์สินที่จำเลยใช้ในการกระทำความผิดตามฟ้องโดยตรงอันพึงรับตาม ป.อ.มาตรา 33(1) (ฎ.6736/2558) รถจักรยานยนต์ที่ใช้แข่งกันบนถนนหลวง โดยไม่ได้รับอนุญาต (ฎ.478/2538)

38. ข้อใดไม่ใช่วิธีการเพื่อความปลอดภัย ตามประมวลกฎหมายอาญา

1. กักกัน
2. ห้ามเข้าเขตกำหนด
3. กักขัง
4. คุ่มตัวไว้ในสถานพยาบาล

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 39 วิธีการเพื่อความปลอดภัย มีดังนี้

- (1) กักกัน (2) ห้ามเข้าเขตกำหนด (3) เรียกประกันทัณฑ์บน (4) คุ่มตัวไว้ในสถานพยาบาล (5) ห้ามการประกอบอาชีพบางอย่าง

39. ความผิดซึ่งผู้กระทำได้กระทำในขณะที่มีอายุต่ำกว่าเท่าใด มิให้ถือเป็นความผิดที่จะนำมาพิจารณากักกันตามกฎหมาย

1. 15 ปี
2. 16 ปี
3. 17 ปี
4. 18 ปี

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 41 วรรคสาม ความผิดซึ่งผู้กระทำได้กระทำในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี นั้น มิให้ถือเป็นความผิดที่จะนำมาพิจารณากักกันตามมาตรา

40. การฟ้องขอให้กักกันเป็นอำนาจของบุคคลตามข้อใดโดยเฉพาะ

1. ผู้เสียหาย
2. พนักงานอัยการ
3. พนักงานฝ่ายปกครอง
4. พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 43 การฟ้องขอให้กักกันเป็นอำนาจของ พนักงานอัยการ โดยเฉพาะและจะขอรวมกันไปฟ้องคดีอันเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้กักกันหรือจะฟ้องภายหลังก็ได้

41. ถ้าศาลเห็นว่า การปล่อยตัวผู้มีจิตบกพร่อง โรคจิตหรือจิตฟั่นเฟือน ซึ่งไม่ต้องรับโทษหรือได้รับการลดโทษตามมาตรา 65 จะเป็นการไม่ปลอดภัยแก่ประชาชน ศาลจะมีอำนาจสั่งตามข้อใด

1. กักกัน
2. ส่งไปคุ่มตัวไว้ในสถานพยาบาล

3. ห้ามเข้าเขตกำหนด

4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 48 ถ้าศาลเห็นว่า การปล่อยตัวผู้มีจิตบกพร่อง โรคจิตหรือจิตฟั่นเฟือน ซึ่งไม่ต้องรับโทษหรือได้รับการลดโทษตามมาตรา 65 จะเป็นการไม่ปลอดภัยแก่ประชาชน ศาลจะสั่งให้ส่งไปคุมตัวไว้ในสถานพยาบาล ก็ได้ และคำสั่งนี้ศาลจะเพิกถอนเสียเมื่อใดก็ได้

42. เมื่อศาลพิพากษาให้ลงโทษผู้ใด ถ้าศาลเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดโดยอาศัยโอกาสจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ หรือเนื่องจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ และเห็นว่าหากผู้นั้นประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นต่อไป อาจจะกระทำความผิดเช่นนั้นขึ้นอีก ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษาห้ามการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้น มีกำหนดเวลาไม่เกินกี่ปี นับแต่วันพ้นโทษ

1. 3 ปี

2. 4 ปี

3. 5 ปี

4. 6 ปี

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 50 “...ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษาห้ามการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้น มีกำหนดเวลาไม่เกิน ห้าปี นับแต่วันพ้นโทษไปแล้วก็ได้”

43. ในการเพิ่มโทษ มิให้เพิ่มขึ้นถึงประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกเกิน.....กี่ปี

1. 50 ปี

2. 60 ปี

3. 70 ปี

4. 80 ปี

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ. มาตรา 51 ในการเพิ่มโทษ มิให้เพิ่มขึ้นถึงประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกเกิน ห้าสิบปี

44. ในการลดโทษประหารชีวิต ถ้าจะลดหนึ่งในสาม ให้ลดเป็นโทษที่เหลือเท่าใด

1. จำคุกตลอดชีวิต

2. จำคุกตลอดชีวิตหรือเป็นโทษจำคุกห้าสิบปี

3. โทษจำคุกห้าสิบปี

4. โทษจำคุกตั้งแต่ยี่สิบห้าปีถึงห้าสิบปี

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ. มาตรา 52 (1) ในการลดโทษประหารชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการลดมาตราส่วนโทษหรือลดโทษที่จะลง ให้ลดดังต่อไปนี้

(1) ถ้าจะลดหนึ่งในสามให้ลดเป็น โทษจำคุกตลอดชีวิต

45. ในการลดโทษประหารชีวิต ถ้าจะลดโทษกึ่งหนึ่ง ให้ลดเป็นโทษที่เหลือเท่าใด

1. โทษจำคุกตลอดชีวิต

2. โทษจำคุกตั้งแต่ยี่สิบห้าปีถึงห้าสิบปี

3. โทษจำคุกตลอดชีวิต หรือโทษจำคุกตั้งแต่ยี่สิบห้าปีถึงห้าสิบปี

4. โทษจำคุกตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 52 (2) ในการลดโทษประหารชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการลดมาตราส่วนโทษหรือลดโทษที่จะลง ให้ลดดังต่อไปนี้

(2) ถ้าจะลดกึ่งหนึ่ง ให้ลดเป็น โทษจำคุกตลอดชีวิต หรือโทษจำคุกตั้งแต่ยี่สิบห้าปีถึงห้าสิบปี

46. ในการลดโทษจำคุกตลอดชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการลดมาตราส่วนโทษหรือลดโทษที่จะลง ให้เปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุกกี่ปี

1. ห้าสิบปี
2. ตั้งแต่ยี่สิบห้าถึงห้าสิบปี
3. ยี่สิบห้าปี
4. แล้วแต่ศาลจะเห็นสมควร

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ. มาตรา 53 ในการลดโทษจำคุกตลอดชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการลดมาตราส่วนโทษหรือลดโทษที่จะลง ให้เปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิต เป็นโทษจำคุก ห้าสิบปี

47. หากศาลจะรอกการลงโทษตามกฎหมาย ในคดีดังกล่าว ศาลจะต้องลงโทษจำคุกไม่เกินกี่ปี จึงจะเข้าหลักเกณฑ์ในการรอกการลงโทษได้ ตามความในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56

1. 3 ปี
2. 4 ปี
3. 5 ปี
4. 6 ปี

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 56 วรรคแรก ผู้ใดกระทำความผิดซึ่งมีโทษจำคุกหรือปรับ และในคดีนั้นศาลจะลงโทษจำคุก ไม่เกิน 5 ปี...

48. ข้อใดถูกต้อง เกี่ยวกับการรอกการลงโทษ ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56

1. คดีที่มีโทษจำคุกและปรับ ศาลรอกการลงโทษได้ทั้งสองอย่าง
2. จำเลยไม่เคยรับโทษจำคุกมาก่อน หมายถึง ไม่เคยรับโทษจำคุกจริงตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
3. ถ้าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน ศาลรอกอีกไม่ได้ เว้นแต่คดีก่อนจะเป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 56 หลักกฎหมายใหม่

1. คดีที่มีโทษจำคุกและปรับ ศาลรอกการลงโทษได้ทั้งสองอย่าง (เดิมรอกการลงโทษจำคุกได้อย่างเดียว)
2. จำเลยไม่เคยรับโทษจำคุกมาก่อน หมายถึง ไม่เคยรับโทษจำคุกจริงตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ไม่รวมถึงการขังระหว่างสอบสวน และไม่รวมถึงการจำคุกในระหว่างพิจารณา

3. ถ้าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน ศาลรอกอีกไม่ได้ เว้นแต่คดีก่อนจะเป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือคดีก่อนเป็นโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน ไม่ว่าจะจำเลยจะพ้นโทษมาแล้วทำใด ศาลรอกการลงโทษคดีหลังได้อีกโดยไม่ต้องพิจารณาว่าคดีหลังเป็นคดีอะไร

49. ในการรอกการลงโทษ เมื่อความปรากฏแก่ศาลเอง หรือความปรากฏตามคำแถลงของพนักงานอัยการ หรือเจ้าพนักงานว่า ผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนดตามมาตรา 56 ศาลมีอำนาจสั่งได้ตามข้อใด

1. ศาลอาจตัดเตือนผู้กระทำความผิด
2. ศาลอาจจะกำหนดการลงโทษที่ยังไม่ได้กำหนด
3. ศาลอาจลงโทษซึ่งรอไว้้นั้นก็ได้
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 57 เมื่อความปรากฏแก่ศาลเอง หรือความปรากฏตามคำแถลงของ พนักงานอัยการหรือเจ้าพนักงานว่า ผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งศาลกำหนดตามมาตรา 56 ศาล อาจ ตักเตือนผู้กระทำความผิด หรือ จะกำหนดการลงโทษที่ยังไม่ได้กำหนด หรือ ลงโทษซึ่งรอไว้ นั่นก็ได้

50. ข้อใดถูกต้อง เกี่ยวกับการบวกโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58

1. ศาลมีอำนาจบวกโทษได้แม้ใจทักไม่ขอ
2. ถ้าจำเลยให้การรับสารภาพตลอดข้อหา แสดงว่ารับสารภาพตามคำฟ้อง ศาลบวกโทษได้
3. ถ้าจำเลยรับสารภาพว่าได้กระทำความผิดตามฟ้อง ถือว่าจำเลยรับว่าเคยต้องโทษมาก่อน ศาลบวกโทษได้

4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ.มาตรา 58 หลัก ศาลมีอำนาจบวกโทษได้แม้ใจทักไม่ขอ มิใช่การพิพากษาเกินคำขอและไม่เป็นการเพิ่มเติมโทษ แต่ทั้งนี้จะต้องปรากฏข้อเท็จจริงเป็นยุติว่า จำเลยยอมรับหรือไม่ค้ำใน ข้อที่จำเลยเคยต้องคำพิพากษาให้รอการลงโทษในคดีก่อนด้วย

ถ้าจำเลยให้การรับสารภาพตลอดข้อหา แสดงว่ารับสารภาพเฉพาะข้อหาที่ฟ้อง ไม่ถือว่ารับในเรื่องบวกโทษ ศาลบวกโทษไม่ได้ (ฎ.6806/2539)

ถ้าจำเลยรับสารภาพว่าได้กระทำความผิดตามฟ้อง แสดงว่าจำเลยเจาะจงรับสารภาพเรื่องการกระทำความผิดเท่านั้น ไม่ถือว่ารับเรื่องเคยต้องโทษ ศาลบวกโทษไม่ได้ (ฎ.7008/2540)

51. บุคคลจะต้องรับผิดชอบในทางอาญา ก็ต่อเมื่อได้กระทำการตามข้อใด

1. จงใจ	2. เจตนา
3. จงใจหรือประมาท	4. ไม่มีเจตนา

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 59 วรรคแรก “บุคคลจะต้องรับผิดชอบในทางอาญาก็ต่อเมื่อได้กระทำโดยเจตนา...”

52. บุคคลจะต้องรับผิดชอบในกรณีที่ได้กระทำการโดยประมาท... จะต้องประกอบด้วยกรณีตามข้อใด

1. เมื่อมีความเสียหายอย่างใด ๆ เกิดขึ้น เนื่องจากความประมาทนั้น
2. เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้ต้องรับผิดชอบ เมื่อได้กระทำโดยประมาท
3. เมื่อผู้เสียหายได้เข้าแจ้งความเสียหาย อันเนื่องจากความประมาทนั้นต่อเจ้าพนักงานตำรวจ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 59 วรรคแรก บุคคลจะต้องรับผิดชอบในทางอาญาก็ต่อเมื่อได้กระทำโดยเจตนา เว้นแต่จะได้กระทำโดยประมาท ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องรับผิดชอบเมื่อได้กระทำโดยประมาท หรือเว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้โดยแจ้งชัดให้ต้องรับผิดชอบแม้ได้กระทำโดยไม่มีเจตนา

53. ข้อใดคือความหมายของ “เจตนาประสงค์ต่อผล” ตามประมวลกฎหมายอาญา

1. จงใจก่อให้เกิดความเสียหายนั้นโดยตรง
2. มุ่งหมายหรือประสงค์ที่จะให้เกิดผลนั้นโดยตรง

3. การเคลื่อนไหวหรือไม่เคลื่อนไหวร่างกายโดยรู้สำนึกซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของจิตใจ

4. ไม่ได้มุ่งหมายหรือประสงค์ที่จะให้เกิดผลนั้นโดยตรง แต่สังเกตเห็นได้ว่าผลนั้นจะเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอนเท่าที่บุคคลในภาวะเช่นนั้นจะสังเกตเห็นได้

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ.มาตรา 59 หลัก “เจตนาประสงค์ต่อผล” หมายถึง มุ่งหมายหรือประสงค์ที่จะให้เกิดผลนั้นโดยตรง เช่น ประสงค์จะฆ่าผู้ตาย จึงใช้อาวุธปืนยิงที่บริเวณอวัยวะสำคัญ (ฎ.5664/2534)

54. ข้อใดคือความหมายของ “เจตนาย่อมเล็งผล” ตามประมวลกฎหมายอาญา

1. จงใจก่อให้เกิดความเสียหายนั้นโดยตรง

2. มุ่งหมายหรือประสงค์ที่จะให้เกิดผลนั้นโดยตรง

3. การเคลื่อนไหวหรือไม่เคลื่อนไหวร่างกายโดยรู้สำนึกซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของจิตใจ

4. ไม่ได้มุ่งหมายหรือประสงค์ที่จะให้เกิดผลนั้นโดยตรง แต่สังเกตเห็นได้ว่าผลนั้นจะเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอนเท่าที่บุคคลในภาวะเช่นนั้นจะสังเกตเห็นได้

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 59 หลัก “เจตนาย่อมเล็งผล” หมายถึง ไม่ได้มุ่งหมายหรือประสงค์ที่จะให้เกิดผลนั้นโดยตรง แต่สังเกตเห็นได้ว่าผลนั้นจะเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอนเท่าที่บุคคลในภาวะเช่นนั้นจะสังเกตเห็นได้ (ฎ.9805/2554)

55. ข้อใดคือความหมาย ของ “การกระทำ” ตามประมวลกฎหมายอาญา

1. จงใจก่อให้เกิดความเสียหายนั้นโดยตรง

2. มุ่งหมายหรือประสงค์ที่จะให้เกิดผลนั้นโดยตรง

3. การเคลื่อนไหวหรือไม่เคลื่อนไหวร่างกายโดยรู้สำนึกซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของจิตใจ

4. ไม่ได้มุ่งหมายหรือประสงค์ที่จะให้เกิดผลนั้นโดยตรง แต่สังเกตเห็นได้ว่าผลนั้นจะเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอนเท่าที่บุคคลในภาวะเช่นนั้นจะสังเกตเห็นได้

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ.มาตรา 59 หลัก การกระทำ หมายถึง การเคลื่อนไหวหรือไม่เคลื่อนไหวร่างกายโดยรู้สำนึกซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของจิตใจ

56. จำเลย ใช้แท็กซี่รถจักรยานยนต์ที่ผู้เสียหายขับมาด้วยความเร็ว 70 กิโลเมตรต่อชั่วโมง จนรถจักรยานยนต์ล้มลง ทำให้ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บและนิ้วมือฉีก ถือว่าเป็นการกระทำโดยเจตนาประเภทใด

1. เจตนาประสงค์ต่อผลในการฆ่าผู้อื่น

2. เจตนาประสงค์ต่อผลในการทำร้ายร่างกายผู้อื่น

3. เจตนาย่อมเล็งเห็นผลในการฆ่าผู้อื่น

4. เจตนาย่อมเล็งผลในการทำร้ายร่างกายผู้อื่น

ตอบ 4. แนวคิด จำเลยใช้รถจักรยานยนต์ที่ผู้เสียหายขับมาด้วยความเร็ว 70 กิโลเมตรต่อชั่วโมง จนรถจักรยานยนต์ล้มลง ผู้เสียหาย ได้รับบาดเจ็บและนิ้วมือฉีก ถือว่าเป็นการกระทำโดยเจตนาเล็งเห็นผลในการทำร้ายร่างกาย (ฎ.1260/2554)

แต่ก่อนหน้ามีฎีกา 2431/2544 วินิจฉัยว่า จำเลยตีบผู้ตายตกจากรถยนต์โดยสารขณะแล่นด้วยความเร็ว 60 กิโลเมตรต่อชั่วโมง ผู้ตายมีเลือดออกในผนังหัวใจ ในปอดและกระบังลม เนื้อสมองบวม จำเลยมีเจตนาฆ่าโดยเล็งเห็นผล เหตุที่ศาลวินิจฉัยต่างกันเป็นเพราะผลที่เกิดขึ้นกับผู้เสียหายหรือผู้ตายซึ่งมีความรุนแรงต่างกัน เป็นไปตามหลักการที่ว่า “เจตนาโดยเล็งเห็นผลมุ่งถึงลักษณะแห่งการกระทำและผลของการกระทำ ไม่ได้มุ่งถึงเจตนาของผู้กระทำ (ฎ.2870/2540)

57. จำเลยนำเด็กทารกเพิ่งคลอดใส่กระเป๋าหิ้ว เอาผ้าขนหนูห่อทั้งตัว ปิดทับด้วยเสื้ออีกชั้นกับรูดซิปปิดกระเป๋าไว้ ทำให้อากาศไม่สามารถผ่านเข้าไปในกระเป๋า ซ้ำยังนำแผ่นพลาสติกปิดบริเวณปากและจมูก หากไม่มีผู้พบเห็นและร้องทัก เด็กต้องตายในเวลาไม่ช้าเป็นแน่แท้ ดังนั้น จำเลยได้กระทำความผิดทางอาญาโดยเจตนาตามข้อใด

1. เจตนาประสงค์ต่อผลในการฆ่าผู้อื่น
2. เจตนาประสงค์ต่อผลในการทำร้ายร่างกายผู้อื่น
3. เจตนาข่มเล็งเห็นผลในการฆ่าผู้อื่น
4. เจตนาข่มเล็งผลในการทำร้ายร่างกายผู้อื่น

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ.มาตรา 59 หลัก จำเลยนำเด็กทารกเพิ่งคลอดใส่กระเป๋าหิ้ว เอาผ้าขนหนูห่อทั้งตัว ปิดทับด้วยเสื้ออีกชั้นกับรูดซิปปิดกระเป๋าไว้ ทำให้อากาศไม่สามารถผ่านเข้าไปในกระเป๋า ซ้ำยังนำแผ่นพลาสติกปิดบริเวณปากและจมูก ถือเป็นเจตนาประสงค์ต่อผล ซึ่งข่มเห็นเจตนาว่า จำเลยประสงค์จะให้เด็กถึงแก่ความตาย เมื่อเด็กไม่ถึงแก่ความตาย การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น (ฎ.171/2556)

58. จำเลยเจตนาฆ่าผู้เสียหายโดยขับรถไล่ตามรถของผู้เสียหายด้วยความเร็วสูง เพื่อเบียดชนให้รถของผู้เสียหายตกลงไปในคลองน้ำข้างทาง เมื่อผู้เสียหายได้ถึงแก่ความตายสมดังเจตนาของจำเลยและรถยนต์ได้รับความเสียหายทั้งคัน ดังนั้น จำเลยได้กระทำความผิดทางอาญาโดยการกระทำตามข้อใด

1. เจตนาประสงค์ต่อผลในการฆ่าผู้อื่น
2. เจตนาข่มเล็งเห็นผลในการทำให้เสียทรัพย์
3. กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย
4. ถูกทั้ง ข้อ 1.และ 2.

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 59 หลัก ในเหตุการณ์เดียวกันอาจมีทั้งเจตนาประสงค์ต่อผลและเจตนา

เล็งเห็นผลก็ได้ เช่น จำเลยเจตนาฆ่าผู้เสียหายโดยขับรถไล่ตามรถของผู้เสียหายด้วยความเร็วสูง เพื่อเบียดชนให้รถของผู้เสียหายตกลงไปในคลองน้ำข้างทาง เมื่อผู้เสียหายได้ถึงแก่ความตายสมดังเจตนาของจำเลย ถือว่าจำเลยมีเจตนาประสงค์ต่อผลต่อชีวิตของผู้เสียหาย และในขณะเดียวกัน ข่มเล็งเห็นผลว่ารถยนต์ของผู้เสียหายได้รับความเสียหายได้รับความเสียหายด้วย ผิดฐานฆ่าผู้อื่นและทำให้เสียทรัพย์ (ข้อสอบอัยการผู้ช่วย พ.ศ. 2547 ข้อ 1.)

59. จำเลยใช้ก้อนหินน้ำหนัก 1 กิโลกรัมเศษ และครึ่งกิโลกรัมอีกหลายก้อน ทุ่มลงมาจากสะพานซึ่งเป็นที่สูงลงมาในหมุ่คนจำนวนมากที่อยู่ในเรือซึ่งมีพื้นที่จำกัด จนถูกศีรษะผู้เสียหายถึงแก่ความตาย อันเนื่องมาจากความคึกคะนองของจำเลย ดังนั้น จำเลยได้กระทำความผิดทางอาญาโดยเจตนาตามข้อใด

1. เจตนาประสงค์ต่อผลในการฆ่าผู้อื่น
2. เจตนาประสงค์ต่อผลในการทำร้ายร่างกายผู้อื่น
3. เจตนาข่มเล็งเห็นผลในการฆ่าผู้อื่น
4. เจตนาข่มเล็งผลในการทำร้ายร่างกายผู้อื่น

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 59 หลัก จำเลยใช้ก้อนหินน้ำหนัก 1 กิโลกรัมเศษ และครึ่งกิโลกรัมอีกหลายก้อน ทุ่มลงมาจากที่สูงลงมาในหมุ่คนจำนวนมาก ที่อยู่ในเรือซึ่งมีพื้นที่จำกัด เช่นนี้ จำเลยข่มเล็งเห็นผลของการกระทำได้ว่าก้อนหินอาจจะไปถูกที่ศีรษะซึ่งเป็นอวัยวะที่สำคัญ เป็นผลทำให้ถึงแก่ความตาย ถือว่าจำเลยมีเจตนาฆ่าโดยเจตนาข่มเล็งเห็นผล (ฎ.2548/2544) (ข้อสอบเนติบัณฑิต สมัย 62)60. จำเลยใช้น้ำกรดปริมาณมากเทราดผู้ตาย ด้วยเจตนาฆ่า ดังนั้น การกระทำของจำเลยเป็นการกระทำความผิดทางอาญาโดยเจตนาตามข้อใด

1. เจตนาประสงค์ต่อผลในการฆ่าผู้อื่น
2. เจตนาประสงค์ต่อผลในการทำร้ายร่างกายผู้อื่น
3. เจตนาข่มเล็งเห็นผลในการฆ่าผู้อื่น
4. เจตนาข่มเล็งผลในการทำร้ายร่างกายผู้อื่น

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 59 หลัก แม้น้ำกรดจะไม่ใช่อาวุธโดยสภาพ แต่เป็นสารเคมีกัดกร่อนชนิดรุนแรงทำให้เกิดอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ จำเลยใช้น้ำกรดปริมาณมากเทราดผู้ตาย ด้วยเจตนาฆ่า ดังนั้น การกระทำของจำเลยเป็นการฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาข่มเล็งเห็นผล

61. ผู้กระทำมิได้รู้ข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบของความผิด จะถือว่าผู้กระทำจะต้องรับผลตามข้อใด

1. ถือว่าผู้กระทำประสงค์ต่อผลได้
2. ถือว่าผู้กระทำข่มเล็งเห็นผลของการกระทำนั้นได้
3. จะถือว่าผู้กระทำประสงค์ต่อผล หรือข่มเล็งเห็นผลของการกระทำนั้นมิได้
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 59 วรรคสาม ถ้าผู้กระทำมิได้รู้ข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบของความผิด จะถือว่าผู้กระทำประสงค์ต่อผล หรือข่มเล็งเห็นผลของการกระทำนั้นมิได้

62. ข้อใดเป็นองค์ประกอบสำคัญ ของ “การกระทำโดยประมาท”

1. กระทำความคิดมิใช่โดยเจตนา
2. แต่กระทำโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์
3. ผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวังเช่นนั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 59 วรรคสี่ กระทำโดยประมาท ได้แก่กระทำความผิดมิใช่โดยเจตนา แต่กระทำโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ และผู้กระทำ อาจใช้ความระมัดระวังเช่นว่านั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่

63. นาย ก. ต้องการยิง นาย ข. แต่กระสุนปืนดังกล่าว ไปถูกนาย ค. โดยไม่รู้มาก่อนว่านาย ค. อยู่แถว บริเวณนั้น ดังนี้ นาย ก. ต้องรับผิดชอบทางอาญาเพราะเหตุใด

1. ไม่ต้องรับผิด เพราะไม่มีเจตนา
2. ต้องรับผิด เพราะถือเป็นการกระทำโดยพลาด
3. ต้องรับผิด เพราะถือเป็นการกระทำโดยสำคัญผิด
4. ต้องรับผิด เพราะถือเป็นการกระทำโดยย่อมนิ่งเห็นผล

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 60 ผู้ใดเจตนาที่จะกระทำต่อบุคคลหนึ่ง แต่ผลของการกระทำเกิดแก่ อีกบุคคลหนึ่งโดยพลาดไป ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำโดยเจตนาแก่บุคคลซึ่งได้รับผลร้ายจากการกระทำนั้น

64. ผู้ใดเจตนาจะกระทำต่อบุคคลหนึ่ง แต่ได้กระทำต่อบุคคลหนึ่งโดยสำคัญผิด ผู้นั้นจะต้องรับผิดชอบทาง อาญาอย่างไรหรือไม่

1. ไม่ต้องรับผิด เพราะไม่มีเจตนา
2. ต้องรับผิด เพราะถือเป็นการกระทำโดยพลาด
3. ต้องรับผิด โดยจะยกเอาความสำคัญผิดเป็นข้อแก้ตัวว่ามีได้กระทำโดยเจตนาหาได้ไม่
4. ต้องรับผิด เพราะถือเป็นการกระทำโดยย่อมนิ่งเห็นผล

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 61 ผู้ใดเจตนาจะกระทำต่อบุคคลหนึ่ง แต่ได้กระทำต่อบุคคลหนึ่ง โดยสำคัญผิด ผู้นั้นจะยกเอาความสำคัญผิดเป็นข้อแก้ตัวว่ามีได้กระทำโดยเจตนาหาได้ ไม่

65. นางสาวสวย ภริยาของนายแดง กำลังถูกจ้างให้เล่นละครเป็นตัวประกอบในสถานที่ทำงานของตน โดย ให้นายเข้มนักแสดงอีกคนหนึ่ง แสดงบทเป็นโจรกำลังจะข่มขืนนางสาวสวย ปรากฏว่าในขณะที่แสดงอยู่นั้น นายหล่อสามีของนางสาวสวยก็เข้ามาหาภริยา พอเจอเหตุการณ์ดังกล่าวก็เข้าใจว่าภริยาของตนกำลังมีอันตราย จึงใช้ปืนยิงนายเข้ม จนนายเข้มตาย ดังนี้ นายหล่อต้องรับผิดชอบทางอาญาอย่างไร

1. ไม่ต้องรับผิด เพราะเป็นการป้องกันโดยสำคัญผิดในข้อเท็จจริง
2. ต้องรับผิด เพราะถือเป็นการกระทำโดยพลาด
3. ต้องรับผิด เพราะถือเป็นการกระทำโดยสำคัญผิด
4. ต้องรับผิด เพราะถือเป็นการกระทำโดยย่อมนิ่งเห็นผล

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ. มาตรา 62 วรรคแรก ข้อเท็จจริงใด ถ้ามีอยู่จริงจะทำให้การกระทำไม่ เป็น ความผิด หรือทำให้ผู้กระทำไม่ต้องรับโทษ หรือได้รับโทษน้อยลง แม้ข้อเท็จจริงนั้นจะไม่มีอยู่จริง แต่ผู้กระทำ สำคัญผิดว่ามีอยู่จริง ผู้กระทำย่อมนิ่งมีความผิด หรือได้รับยกเว้นโทษ หรือได้รับโทษน้อยลง แล้วแต่กรณี

66. จากข้อ 65. หากปรากฏข้อเท็จจริงว่า ถ้าหากนายหล่อคูให้ตีเสียก่อนว่ามีกรถ่ายทำ ก็จะพบว่าเป็นการ ถ่ายทำภาพยนตร์กันเท่านั้น ดังนี้ นายหล่อต้องรับผิดชอบทางอาญาอย่างไร

1. ต้องรับผิดชอบ เพราะถือเป็นการกระทำโดยประมาท
2. ต้องรับผิดชอบ เพราะถือเป็นการกระทำโดยพลาด
3. ต้องรับผิดชอบ เพราะถือเป็นการกระทำโดยสำคัญผิด
4. ต้องรับผิดชอบ เพราะถือเป็นการกระทำโดยย่อมนิ่งเห็นผล

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ. มาตรา 62 วรรคสอง ถ้าความไม่รู้ข้อเท็จจริงตามความในวรรคสามแห่ง มาตรา ๕๕ หรือความสำคัญผิดว่ามีอยู่จริงตามความในวรรคแรก ได้เกิดขึ้นด้วยความประมาทของผู้กระทำ ความผิด ให้ผู้กระทำรับผิดชอบฐานกระทำโดยประมาท ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะว่า การกระทำนั้น ผู้กระทำจะต้องรับโทษแม้กระทำโดยประมาท

67. หลักในการรับผิดชอบ ในกรณีที่ผลของการกระทำความผิดใดทำให้ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น และจะต้องเป็นผลของการกระทำความผิดนั้นต้องเป็นผลที่ตามธรรมดาย่อมเกิดขึ้นได้นั้น การคาดเห็นว่าเกิดผลนั้นขึ้น จะต้องใช้หลักการคาดการณณ์คาดหมายได้ของผู้ใด

1. ศาล	2. เจ้าพนักงานตำรวจ
3. วิญญูชนทั่วไป	4. ผู้กระทำความผิด

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 63 หลัก หลักในการรับผิดชอบ ในกรณีที่ผลของการกระทำความผิดใดทำให้ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น และจะต้องเป็นผลของการกระทำความผิดนั้นต้องเป็นผลที่ตามธรรมดาย่อมเกิดขึ้นได้นั้น การคาดเห็นว่าเกิดผลนั้นขึ้น จะต้องใช้หลักการคาดการณณ์คาดหมาย ของวิญญูชนทั่วไป

68. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับการอ้างกฎหมายเพื่อยกเว้นโทษทางอาญา

1. บุคคลจะแก้ตัวว่าไม่รู้กฎหมายเพื่อให้พ้นจากความรับผิดในทางอาญาไม่ได้
2. แต่ถ้าศาลเห็นว่า ตามสภาพและพฤติการณ์ ผู้กระทำความผิดอาจจะไม่รู้ว่ากฎหมายบัญญัติว่าการ

กระทำนั้นเป็นความผิด ศาลอาจอนุญาตให้แสดงพยานหลักฐานต่อศาล

3. ถ้าศาลเชื่อว่า ผู้กระทำไม่รู้ว่ากฎหมายบัญญัติไว้เช่นนั้นศาลจะยกเว้น โทษให้แก่ผู้กระทำความผิดก็ได้
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 64 บุคคลจะแก้ตัวว่าไม่รู้กฎหมายเพื่อให้พ้นจากความรับผิดในทางอาญาไม่ได้ แต่ถ้าศาลเห็นว่า ตามสภาพและพฤติการณ์ ผู้กระทำความผิดอาจจะไม่รู้ว่ากฎหมายบัญญัติว่าการกระทำนั้นเป็นความผิด ศาลอาจอนุญาตให้แสดงพยานหลักฐานต่อศาล และ ถ้าศาลเชื่อว่า ผู้กระทำไม่รู้ว่ากฎหมายบัญญัติไว้เช่นนั้น ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

69. ผู้ใดกระทำความผิด ในขณะที่ไม่สามารถรู้ผิดชอบหรือไม่สามารถบังคับตนเองได้ เพราะมีจิตบกพร่อง โรครจิตหรือจิตฟั่นเฟือน ผู้นั้นจะต้องรับโทษทางอาญาหรือไม่

1. ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น
2. ผู้นั้นไม่มีความผิด
3. ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้
4. ผู้นั้นต้องถูกกักกัน

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ. มาตรา 65 ผู้ใดกระทำความผิด ในขณะที่ไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือไม่สามารถบังคับตนเองได้ เพราะมีจิตบกพร่อง โรคจิตหรือจิตฟั่นเฟือน ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น

70. จากข้อ 69. ถ้าหากผู้กระทำความผิดยังสามารถรู้ผิดชอบอยู่บ้าง หรือยังสามารถบังคับตนเองได้บ้างผู้นั้นจะต้องรับโทษทางอาญาหรือไม่

1. ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น
2. ผู้นั้นไม่มีความผิด
3. ต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น แต่ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

4. ต้องรับโทษเต็มอัตราที่กฎหมายกำหนด

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 65 วรรคสอง แต่ถ้าผู้กระทำความผิดยังสามารถรู้ผิดชอบอยู่บ้าง หรือยังสามารถบังคับตนเองได้บ้าง ผู้นั้นต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น แต่ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

71. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับการกระทำความผิดด้วยความมึนเมา

1. ความมึนเมาเพราะเสพยาหรือสิ่งเมาอย่างอื่นจะยกขึ้นเป็นข้อแก้ตัวตามมาตรา 65 ไม่ได้
2. ถ้าความมึนเมานั้นจะได้อุบัติโดยผู้เสพยาไม่รู้ว่าสิ่งนั้นจะทำให้มึนเมา และได้กระทำความผิดในขณะที่ไม่สามารถรู้ผิดชอบ ถือว่าผู้กระทำความผิดนั้นไม่มีความผิด
3. ถ้าผู้นั้นยังสามารถรู้ผิดชอบอยู่บ้าง หรือยังสามารถบังคับตนเองได้บ้าง ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 66 ความมึนเมาเพราะเสพยาหรือสิ่งเมาอย่างอื่นจะยกขึ้นเป็นข้อแก้ตัวตามมาตรา 65 ไม่ได้ เว้นแต่ความมึนเมานั้นจะได้อุบัติโดยผู้เสพยาไม่รู้ว่าสิ่งนั้นจะทำให้มึนเมา หรือได้เสพยาโดยถูกขี้ใจให้เสพยา และได้กระทำความผิดในขณะที่ไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือไม่สามารถบังคับตนเองได้ ผู้กระทำความผิดจึงจะได้รับการยกเว้นโทษสำหรับความผิดนั้น แต่ถ้าผู้นั้นยังสามารถรู้ผิดชอบอยู่บ้าง หรือยังสามารถบังคับตนเองได้บ้าง ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

72. ผู้ใดกระทำความผิดด้วยความจำเป็น เพราะอยู่ในที่บังคับ หรือภายใต้อำนาจซึ่งไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้ ผู้นั้นจะต้องรับโทษทางอาญาหรือไม่

1. ถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นการเกินสมควรแก่เหตุแล้วผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ
2. ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ
3. ผู้นั้นไม่มีความผิด
4. ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ. มาตรา 67 ผู้ใดกระทำความผิดด้วยความจำเป็น

- (1) เพราะอยู่ในที่บังคับ หรือภายใต้อำนาจซึ่งไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้ หรือถ้าการกระทำนั้น

ไม่เป็นการเกินสมควรแก่เหตุแล้ว ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

73. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับการกระทำเรื่องป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย

1. จำต้องกระทำการใดเพื่อป้องกันสิทธิของตน
2. จำต้องกระทำการใดเพื่อป้องกันสิทธิของผู้อื่น
3. ให้พ้นภัยอันตรายซึ่งเกิดจากการประทุษร้ายอันละเมิดต่อกฎหมาย และเป็นภัยอันตรายที่ใกล้จะถึง
4. ถ้าได้กระทำพอสมควรแก่เหตุ การกระทำนั้นเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นไม่ต้องรับ

โทษ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 68 ผู้ใดจำต้องกระทำการใดเพื่อป้องกันสิทธิของตนหรือของผู้อื่นให้พ้นภัยอันตรายซึ่งเกิดจากการประทุษร้ายอันละเมิดต่อกฎหมาย และเป็นภัยอันตรายที่ใกล้จะถึง ถ้าได้กระทำพอสมควรแก่เหตุ การกระทำนั้นเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นไม่มีความผิด

74. ในกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา 67 (ความจำเป็น) และมาตรา 68(การป้องกัน) นั้น ถ้าผู้กระทำได้กระทำไปเกินสมควรแก่เหตุ หรือเกินกว่ากรณีแห่งความจำเป็น หรือเกินกว่ากรณีแห่งการจำต้องกระทำเพื่อป้องกันผู้นั้นจะต้องรับโทษทางอาญาหรือไม่

1. ผู้นั้นไม่มีความผิด
2. ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้
3. ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ
4. ผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษตามอัตราที่กฎหมายกำหนด

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 69 ในกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา 67 และมาตรา 68 นั้น ถ้าผู้กระทำได้กระทำไปเกินสมควรแก่เหตุ หรือเกินกว่ากรณีแห่งความจำเป็น หรือเกินกว่ากรณีแห่งการจำต้องกระทำเพื่อป้องกัน ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

75. จากข้อ 74. แต่ถ้าการกระทำนั้นเกิดขึ้นจากความตื่นเต้น ความตกใจ หรือความกลัว ผู้นั้นจะต้องรับโทษทางอาญาหรือไม่

1. ผู้นั้นไม่มีความผิด
2. ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้
3. ศาลจะไม่ลงโทษผู้กระทำก็ได้
4. ผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษตามอัตราที่กฎหมายกำหนด

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 69 ตอนท้าย แต่ถ้าการกระทำนั้นเกิดขึ้นจากความตื่นเต้น ความตกใจ หรือความกลัว ศาลจะไม่ลงโทษผู้กระทำก็ได้

76. ผู้ใดกระทำตามคำสั่งของเจ้าพนักงานแม้คำสั่งนั้นจะมิชอบด้วยกฎหมายถ้าผู้กระทำมีหน้าที่หรือเชื่อโดยสุจริตว่ามีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม ผู้นั้นจะต้องรับโทษทางอาญาหรือไม่

1. ผู้นั้นไม่มีความผิด
2. ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

3. ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ
4. ผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษตามอัตราที่กฎหมายกำหนด

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 70 ผู้ใดกระทำตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน แม้คำสั่งนั้นจะมีชอบด้วยกฎหมาย ถ้าผู้กระทำมีหน้าที่หรือเชื่อโดยสุจริตว่ามีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ เว้นแต่จะรู้ว่าคำสั่งนั้นเป็นคำสั่งซึ่งมีชอบด้วยกฎหมาย

77. ถ้าความผิดฐานลักทรัพย์ เป็นการกระทำที่สามีกระทำต่อภริยา หรือภริยากระทำต่อสามี ผู้นั้น จะต้องรับโทษทางอาญาหรือไม่

1. ผู้นั้นไม่มีความผิด
2. ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้
3. ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ
4. ผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษตามอัตราที่กฎหมายกำหนด

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 71 ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 ถึงมาตรา 336 วรรคแรก และมาตรา 341 ถึงมาตรา 364 นั้น ถ้าเป็นการกระทำที่สามีกระทำต่อภริยา หรือภริยากระทำต่อสามี ผู้กระทำไม่ต้องรับโทษ

78. จากข้อ 77. ถ้าเป็นการกระทำที่ผู้บุพการีกระทำต่อผู้สืบสันดาน ผู้สืบสันดานกระทำต่อผู้บุพการี หรือพี่หรือน้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกระทำต่อกัน ผู้กระทำจะต้องรับโทษทางอาญาอย่างไร

1. แม้กฎหมายมิได้บัญญัติให้เป็นความผิดอันยอมความได้ ก็ให้เป็นความผิดอันยอมความได้
2. ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษตามอัตราที่กฎหมายกำหนด

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 71 วรรคสอง ความผิดดังระบุนี้ ถ้าเป็นการกระทำที่ผู้บุพการีกระทำต่อผู้สืบสันดาน ผู้สืบสันดานกระทำต่อผู้บุพการี หรือพี่หรือน้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกระทำต่อกัน แม้กฎหมายมิได้บัญญัติให้เป็นความผิดอันยอมความได้ ก็ให้เป็นความผิดอันยอมความได้ และนอกจากนั้น ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

79. ผู้ใดบันดาลโทสะโดยถูกข่มเหงอย่างร้ายแรงด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรม จึงกระทำความผิดต่อผู้ข่มเหงในขณะนั้น ผู้นั้นจะต้องรับโทษทางอาญาอย่างไร

1. แม้กฎหมายมิได้บัญญัติให้เป็นความผิดอันยอมความได้ ก็ให้เป็นความผิดอันยอมความได้
2. ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษตามอัตราที่กฎหมายกำหนด

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 72 ผู้ใดบันดาลโทสะโดยถูกข่มเหงอย่างร้ายแรงด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรม จึงกระทำความผิดต่อผู้ข่มเหงในขณะนั้น ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับ

ความผิคนั้นเพียงใดก็ได้

80. เด็กอายุยังไม่เกินสิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นจะต้องรับโทษทางอาญาอย่างไร

1. เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ
2. ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิคนั้นเพียงใดก็ได้
3. แม้กฎหมายมิได้บัญญัติให้เป็นความผิดอันยอมความได้ ก็ให้เป็นความผิดอันยอมความได้
4. เด็กนั้นไม่มีความผิด

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ. มาตรา 73 วรรคแรก เด็กอายุยังไม่เกินสิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ

81. จากข้อ 80. จะต้องปฏิบัติตามข้อใดอีกต่อไป

1. ให้พนักงานสอบสวนสั่งเปรียบเทียบปรับตามกฎหมาย
2. ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวเด็กให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก
3. ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวเด็กเข้าฝากขังไว้เป็นการชั่วคราว
4. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 73 วรรคสอง ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวเด็กตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กเพื่อดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

82. เด็กอายุกว่าสิบปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปีกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดเด็กนั้นจะต้องรับโทษทางอาญาอย่างไร

1. เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ
2. ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิคนั้นเพียงใดก็ได้
3. แม้กฎหมายมิได้บัญญัติให้เป็นความผิดอันยอมความได้ ก็ให้เป็นความผิดอันยอมความได้
4. จะต้องถูกลงโทษตามอัตราที่กฎหมายกำหนด

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ. มาตรา 74 วรรค เด็กอายุกว่าสิบปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ

83. จากข้อ 82. ศาลมีอำนาจที่จะสั่งให้กระทำตามข้อใด

1. ว่ากล่าวตักเตือนเด็กนั้นแล้วปล่อยตัวไป
2. ถ้าศาลเห็นสมควรจะเรียกบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่มาดักเตือนด้วยก็ได้
3. ศาลจะมีคำสั่งให้มอบตัวเด็กนั้นให้แก่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไป โดยวางข้อกำหนดให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองระวังเด็กนั้นไม่ให้ก่อเหตุร้ายตลอดเวลาที่ศาลกำหนด
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 74 วรรคแรก เด็กอายุกว่าสิบปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปี กระทำการอัน

กฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ศาลมีอำนาจที่จะดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ว่ากล่าวตักเตือนเด็กนั้นแล้วปล่อยตัวไป และถ้าศาลเห็นสมควรจะเรียกบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่มาดักเตือนด้วยก็ได้

(2) ถ้าศาลเห็นว่า บิดา มารดา หรือผู้ปกครองสามารถดูแลเด็กนั้นได้ ศาลจะมีคำสั่งให้มอบตัวเด็กนั้นให้แก่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไป โดยวางข้อกำหนดให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองระวางเด็กนั้นไม่ให้ก่อเหตุร้ายตลอดเวลาที่ศาลกำหนดซึ่งต้องไม่เกินสามปีและกำหนดจำนวนเงินตามที่เห็นสมควรซึ่งบิดา มารดา หรือผู้ปกครองจะต้องชำระต่อศาลไม่เกินครั้งละหนึ่งหมื่นบาท ในเมื่อเด็กนั้นก่อเหตุร้ายขึ้น

84. ผู้ใดอายุกว่าสิบห้าปีแต่ต่ำกว่าสิบแปดปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับการกระทำความผิด

1. ให้ศาลพิจารณาถึงความรู้ผิดชอบและสิ่งอื่นที่พ่วงเกี่ยวกับผู้นั้น ในอันที่จะควรวินิจฉัยว่าสมควรพิพากษาลงโทษผู้นั้นหรือไม่
2. ถ้าศาลเห็นว่าไม่สมควรพิพากษาลงโทษก็ให้จัดการตามมาตรา 74
3. ถ้าศาลเห็นว่าสมควรพิพากษาลงโทษ ก็ให้ลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดลงกึ่งหนึ่ง
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 75 ผู้ใดอายุกว่าสิบห้าปีแต่ต่ำกว่าสิบแปดปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ให้ศาลพิจารณาถึงความรู้ผิดชอบและสิ่งอื่นที่พ่วงเกี่ยวกับผู้นั้น ในอันที่จะควรวินิจฉัยว่าสมควรพิพากษาลงโทษผู้นั้นหรือไม่ ถ้าศาลเห็นว่าไม่สมควรพิพากษาลงโทษก็ให้จัดการตามมาตรา 74 หรือถ้าศาลเห็นว่าสมควรพิพากษาลงโทษ ก็ให้ลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดลงกึ่งหนึ่ง

85. ผู้ใดอายุตั้งแต่สิบแปดปีแต่ยังไม่เกินยี่สิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด จะต้องรับโทษทางอาญาอย่างไร

1. ถ้าศาลเห็นสมควรจะลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้ สำหรับความผิดนั้น ลงหนึ่งในสามก็ได้
2. ถ้าศาลเห็นสมควรจะลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้ สำหรับความผิดนั้นลงกึ่งหนึ่งก็ได้
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ถ้าศาลเห็นสมควร ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 76 ผู้ใดอายุตั้งแต่สิบแปดปีแต่ยังไม่เกินยี่สิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ถ้าศาลเห็นสมควรจะลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นลงหนึ่งในสามหรือกึ่งหนึ่งก็ได้

86. เมื่อปรากฏว่ามีเหตุบรรเทาโทษ ไม่ว่าจะได้มีการเพิ่มหรือการลดโทษตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นแล้วหรือไม่ ถ้าศาลเห็นสมควรจะลดโทษไม่เกินกำหนดตามข้อใด

1. ไม่เกินหนึ่งในสามของโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้นก็ได้
2. ไม่เกินกึ่งหนึ่งของโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้นก็ได้
3. ให้ศาลรอการลงโทษได้ตามกฎหมายได้ทันที

4. ให้ศาลปล่อยตัวผู้กระทำความผิดได้

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 78 วรรคแรก เมื่อปรากฏว่ามีเหตุบรรเทาโทษ ไม่ว่าจะได้มีการเพิ่มหรือการลดโทษตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นแล้วหรือไม่ ถ้าศาลเห็นสมควรจะลดโทษไม่เกินกึ่งหนึ่งของโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้นก็ได้อีก

87. ข้อใดเป็นเหตุบรรเทาโทษตาม ประมวลกฎหมายอาญา

1. ผู้กระทำความผิดเป็นผู้โศกเวลาบาปญญาตกอยู่ในความทุกข์อย่างสาหัส
2. ผู้กระทำความผิดเป็นมีคุณความดีมาแต่ก่อนรู้สึกความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น
3. ผู้กระทำความผิดถูกลู่โทษต่อเจ้าพนักงานหรือให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา

หรือเหตุอื่นที่ศาลเห็นว่ามิลักษณะทำนองเดียวกัน

4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 78 วรรคสอง เหตุบรรเทาโทษนั้น ได้แก่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้โศกเวลาบาปญญาตกอยู่ในความทุกข์อย่างสาหัส มีคุณความดีมาแต่ก่อน รู้สึกความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น ลู่แก่โทษต่อเจ้าพนักงานหรือให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา หรือเหตุอื่นที่ศาลเห็นว่ามิลักษณะทำนองเดียวกัน

88. คำว่า “พยายามกระทำความผิด” หมายถึงข้อใด

1. ลงมือกระทำความผิดแล้วแต่กระทำไปไม่ตลอด
2. ลงมือกระทำความผิด โดยกระทำไปตลอดแล้ว แต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. การพยายามกระทำความผิด ต้องอยู่ในขั้นที่ยังไม่ถึงขั้นลงมือกระทำความผิด

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 80 วรรคแรก ผู้ใดลงมือกระทำความผิดแต่กระทำไปไม่ตลอด หรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้นั้นพยายามกระทำความผิด

89. ผู้ใดพยายามกระทำความผิด ผู้นั้นต้องระวางโทษอย่างไรตามประมวลกฎหมายอาญา

1. แม้กฎหมายมิได้บัญญัติให้เป็นความผิดอันยอมความได้ ก็ให้เป็นความผิดอันยอมความได้
2. ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้
3. ต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น
4. ศาลจะไม่ลงโทษเลยก็ได้

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 80 วรรคสอง ผู้ใดพยายามกระทำความผิด ผู้นั้น ต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

90. การพยายามกระทำความผิดที่ไม่สามารถบรรลุผลได้อย่างแน่แท้เกิดจากเหตุผลของการกระทำตามข้อใด

1. เพราะเหตุปัจจัยซึ่งใช้ในการกระทำ ซึ่งการกระทำนั้นไม่สามารถจะบรรลุผลได้อย่างแน่แท้
2. เพราะเหตุแห่งวัตถุที่มุ่งหมายกระทำต่อ ซึ่งการกระทำนั้นไม่สามารถจะบรรลุผลได้อย่างแน่แท้
3. เพราะไม่มีเจตนากระทำความผิดมาแต่แรก และเป็นเพียงการไม่รู้ข้อเท็จจริงเท่านั้น

4. ถูกทั้งข้อ 1.และ 2.

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 81 วรรคแรก ผู้ใดกระทำการโดยมุ่งต่อผลซึ่งกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด แต่การกระทำนั้นไม่สามารถจะบรรลุผลได้อย่างแน่แท้ เพราะเหตุปัจจัยซึ่งใช้ในการกระทำหรือเหตุแห่งวัตถุที่มุ่งหมายกระทำต่อ ให้ถือว่าผู้นั้นพยายามกระทำความผิด

91. จากข้อ 90. ผู้กระทำต้องรับโทษทางอาญาอย่างไร

1. ให้ลงโทษไม่เกินกึ่งหนึ่งของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น
2. ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้
3. ต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น
4. ศาลจะไม่ลงโทษเลยก็ได้

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ. มาตรา 81 วรรคแรก ผู้ใดกระทำการโดยมุ่งต่อผลซึ่งกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด แต่การกระทำนั้นไม่สามารถจะบรรลุผลได้อย่างแน่แท้ เพราะเหตุปัจจัยซึ่งใช้ในการกระทำหรือเหตุแห่งวัตถุที่มุ่งหมายกระทำต่อ ให้ถือว่าผู้นั้นพยายามกระทำความผิด แต่ให้ลงโทษไม่เกินกึ่งหนึ่งของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

92. จากข้อ 90. ถ้าการกระทำดังกล่าวในวรรคแรกได้กระทำไปโดยความเชื่ออย่างมงาย ผู้กระทำต้องรับโทษทางอาญาอย่างไร

1. ให้ลงโทษไม่เกินกึ่งหนึ่งของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น
2. ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้
3. ต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น
4. ศาลจะไม่ลงโทษเลยก็ได้

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 81 วรรคสอง ถ้าการกระทำดังกล่าวในวรรคแรกได้กระทำไปโดยความเชื่ออย่างมงาย ศาลจะไม่ลงโทษก็ได้

93. ผู้ใดพยายามกระทำความผิด หากยับยั้งเสียเองไม่กระทำการให้ตลอด หรือกลับใจแก้ไขไม่ให้เกิดการกระทำนั้นบรรลุผล ผู้นั้นจะต้องรับผิดทางอาญาอย่างไร

1. ให้ลงโทษไม่เกินกึ่งหนึ่งของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น
2. ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้
3. ต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น
4. ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษสำหรับการพยายามกระทำความผิดนั้น

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 82 ผู้ใดพยายามกระทำความผิด หากยับยั้งเสียเองไม่กระทำการให้ตลอด หรือกลับใจแก้ไขไม่ให้เกิดการกระทำนั้นบรรลุผล ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษสำหรับการพยายามกระทำความผิดนั้น แต่ถ้าการที่ได้กระทำไปแล้วต้องตามบทกฎหมายที่บัญญัติเป็นความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้นๆ

94. ผู้ใดก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำความผิดไม่ว่าด้วยการใช้ บังคับ ชู้เชิญ ช้าง วานหรือยุงส่งเสริม หรือด้วยวิธีอื่นใด ผู้นั้นเป็นบุคคลตามข้อใด

1. เป็นตัวการ
2. เป็นผู้ใช้
3. เป็นผู้สนับสนุน
4. เป็นผู้ร่วมกระทำความผิด

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 84 วรรคแรก ผู้ใดก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำความผิดไม่ว่าด้วยการใช้ บังคับ ชู้เชิญ ช้าง วานหรือยุงส่งเสริม หรือด้วยวิธีอื่นใด ผู้นั้นเป็นผู้ใช้ให้กระทำความผิด

95. ถ้าความผิดมิได้กระทำลง ไม่ว่าจะเป็เพราะผู้ถูกใช้ไม่ยอมกระทำ ยังมิได้กระทำ หรือเหตุอื่นใด ผู้ใช้ต้องระวางโทษหรือไม่ อย่างไร

1. ไม่ต้องรับโทษ ตามกฎหมายใหม่
2. ต้องรับโทษ เพียง 1 ใน 3 ของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น
3. ต้องรับโทษ เพียง 2 ใน 3 ของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น
4. ต้องรับโทษ เพียง กึ่งหนึ่ง ของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 84 วรรคสอง ถ้าความผิดมิได้กระทำลง ไม่ว่าจะเป็เพราะผู้ถูกใช้ไม่ยอมกระทำ ยังมิได้กระทำ หรือเหตุอื่นใด ผู้ใช้ต้องระวางโทษเพียง หนึ่งในสามของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

96. กรณีตาม ข้อ 95. หากผู้ถูกใช้เป็นบุคคลอายุไม่เกิน 18 ปี ดังนั้น ผู้ใช้ต้องรับโทษทางอาญาอย่างไร

1. ระวางโทษเสมือนเป็นตัวการ
2. ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้ใช้ 1 ใน 3 ของโทษที่ศาลกำหนดไว้สำหรับผู้นั้น
3. ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้ใช้ 2 ใน 3 ของโทษที่กำหนดไว้สำหรับผู้นั้น
4. ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้ใช้ กึ่งหนึ่ง ของโทษที่กำหนดไว้สำหรับผู้นั้น

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 84 วรรคสาม (แก้ไขใหม่ พ.ศ.2559) “ถ้าผู้ถูกใช้ได้กระทำความผิดนั้น ผู้ใช้ต้องรับโทษเสมือนเป็นตัวการ ถ้าผู้ถูกใช้เป็นบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี ผู้พิการ ผู้ทพพลภาพ ลูกจ้าง หรือผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของผู้ใช้ ผู้ที่มีฐานะยากจน หรือผู้ซึ่งพึ่งพาผู้ใช้เพราะป่วยเจ็บหรือไม่ว่าทางใด ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้ใช้กึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับผู้นั้น”

97. ถ้าใช้ผู้อื่นกระทำความผิด แล้วยังเข้าไปช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกก่อนการกระทำความผิด เช่นนี้ถือว่าบุคคลนั้นต้องรับโทษทางอาญาอย่างไร

1. ถือเป็นผู้ใช้
2. ถือเป็นผู้สนับสนุน
3. ถือเป็นผู้ลงมือ
4. ถือเป็นตัวการ

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ. มาตรา 84 หลัก ใช้ผู้อื่นกระทำความผิด แล้วยังเข้าไปช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกก่อนการกระทำความผิดอันมีลักษณะสนับสนุน ถือว่าการสนับสนุนนั้นเป็นส่วนหนึ่งของความผิดฐานใช้ จึงถือเอากลับเป็น กรรมเดียวกัน ยังคงมีความผิดฐานเป็นผู้ใช้เพียงฐานเดียว (ฎ.13059/2555)

98. ถ้าผู้ถูกใช้ตามมาตรา 84 ได้ให้ข้อมูลอันสำคัญอันเป็นการเปิดเผยถึงการกระทำความผิดของผู้ใช้ให้กระทำความผิด และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินคดีแก่บุคคลดังกล่าว บุคคลผู้ถูกใช้นี้ จะต้องรับโทษทางอาญาอย่างไร

1. ให้ลงโทษไม่เกินกึ่งหนึ่งของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น
2. ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้
3. ต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น
4. ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษสำหรับการพยายามกระทำความผิดนั้น

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 85/1 (แก้ไขใหม่ พ.ศ.2559)

99. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับการเป็นผู้สนับสนุน ตามประมวลกฎหมายอาญา

1. กระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการช่วยเหลือ หรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิดก่อนกระทำความผิด
2. กระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการช่วยเหลือ หรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิดขณะกระทำความผิด
3. กระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการช่วยเหลือ หรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิดหลังกระทำความผิด
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 86 ผู้ใดกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการช่วยเหลือ หรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิด ก่อนหรือขณะกระทำความผิด แม้ผู้กระทำความผิดจะมีได้รู้ถึงการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกนั้นก็ตาม

100. ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุน ผู้นั้นจะต้องรับโทษทางอาญาอย่างไร

1. ให้ลงโทษไม่เกินกึ่งหนึ่งของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น
2. ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้
3. ต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดที่สนับสนุนนั้น
4. ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษสำหรับการพยายามกระทำความผิดนั้น

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 86 ผู้ใดกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการช่วยเหลือ หรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด แม้ผู้กระทำความผิดจะมีได้รู้ถึงการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกนั้นก็ตาม ผู้นั้นเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิด ต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดที่สนับสนุนนั้น

★แนวข้อสอบ ประมวลกฎหมายอาญา ชุดที่ 2.

1. ในคดีอาญา จะถือว่าเป็นอันขาดอายุความ เมื่อมิได้กระทำความผิด

1. มิได้ฟ้องผู้กระทำความผิด
2. มิได้ตัวผู้กระทำความผิดมาขึ้นศาลภายในกำหนด
3. มิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมาขึ้นศาลภายในกำหนด
4. มิได้ฟ้อง ได้ตัวผู้กระทำความผิดมาขึ้นศาลภายในกำหนด และศาลสั่งประทับรับฟ้อง

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 95 ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมาขึ้นศาลภายในกำหนดดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ

2. อายุความสูงสุด ตามประมวลกฎหมายอาญา คือข้อใด

1. ห้าสิบปี	2. สามสิบปี
3. ยี่สิบปี	4. แล้วแต่ศาลจะกำหนด

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 95(1) ยี่สิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี

3. อายุความในคดีลหุโทษ มีกำหนดอายุความเท่าใด

1. 6 เดือน	2. 9 เดือน
3. 1 ปี	4. ไม่มีอายุความ

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 95(5) หนึ่งปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนลงมาหรือต้องระวางโทษอย่างอื่น

4. ภายใต้บังคับมาตรา 95 ในกรณีความผิดอันยอมความได้ ถ้าผู้เสียหายมิได้ร้องทุกข์ภายในกำหนดเวลาเท่าใด นับแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด คดีเป็นอันขาดอายุความ

1. 1 เดือน	2. 3 เดือน
3. 6 เดือน	4. 9 เดือน

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 96 ภายใต้บังคับมาตรา 95 ในกรณีความผิดอันยอมความได้ ถ้าผู้เสียหายมิได้ร้องทุกข์ภายใน สามเดือน นับแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ

5. ในการฟ้องขอให้กักกัน ถ้าจะฟ้องภายหลังการฟ้องคดีอันเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้กักกัน ต้องฟ้องภายในกำหนดกี่เดือน นับแต่วันที่ฟ้องคดีนั้น มิฉะนั้น เป็นอันขาดอายุความ

1. 1 เดือน	2. 3 เดือน
3. 6 เดือน	4. 9 เดือน

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 97 ในการฟ้องขอให้กักกัน ถ้าจะฟ้องภายหลังการฟ้องคดีอันเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้กักกัน ต้องฟ้องภายในกำหนดหกเดือน นับแต่วันที่ฟ้องคดีนั้น มิฉะนั้น เป็นอันขาดอายุความ

6. การยึดทรัพย์สินใช้ค่าปรับ หรือการกักขังแทนค่าปรับ ถ้ามิได้ทำภายในกำหนดกี่ปี นับแต่วันที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด จะยึดทรัพย์สินหรือกักขังไม่ได้

1. 3 ปี
2. 5 ปี
3. 7 ปี
4. 10 ปี

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 99 การยึดทรัพย์สินใช้ค่าปรับ หรือการกักขังแทนค่าปรับ ถ้ามิได้ทำภายในกำหนด ห้าปี นับแต่วันที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด จะยึดทรัพย์สินหรือกักขังไม่ได้

7. ความผิดหลุโทษ คือความผิดตามข้อใด

1. โทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี ปรับไม่เกิน 1 หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
2. โทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี ปรับไม่เกิน 1 พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
3. โทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน ปรับไม่เกิน 1 หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
4. โทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน ปรับไม่เกิน 1 พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 102 ความผิดหลุโทษ คือความผิดซึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน ปรับไม่เกิน 1 หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (แก้ไข พ.ศ.2558)

8. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับความผิดหลุโทษ

1. การกระทำความผิดหลุโทษตามประมวลกฎหมายนี้ แม้กระทำโดยไม่มีเจตนาก็เป็นความผิด
2. ผู้ใดพยายามกระทำความผิดหลุโทษ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ
3. ความผิดหลุโทษ เป็นความผิดอันยอมความได้
4. ผู้สนับสนุนในความผิดหลุโทษไม่ต้องรับโทษ

ตอบ 3. แนวคิด ความผิดหลุโทษเป็นความผิดยอมความไม่ได้ พนักงานสอบสวนจึงมีอำนาจสอบสวนโดยไม่ต้องมีคำร้องทุกข์ ตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 121

9. ข้อใด ไม่ใช่การกระทำความผิดฐานก่อการร้าย ตามประมวลกฎหมายอาญา

1. กระทำการใดอันจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงโดยมีความมุ่งหมายเพื่อขู่เข็ญหรือบังคับรัฐบาลไทย
2. สร้างความปั่นป่วนโดยให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่ประชาชน เพื่อขู่เข็ญหรือบังคับรัฐบาลไทย รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ ให้กระทำหรือไม่กระทำการใด
3. ชุมนุม ประท้วง โต้แย้ง หรือเคลื่อนไหวก่อให้เกิดการเรียกร้องให้รัฐช่วยเหลือหรือให้ได้รับความเป็นธรรมอันเป็นการใช้เสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 135/1 วรรคสอง การกระทำให้การเดินขบวน ชุมนุม ประท้วง โต้แย้ง หรือเคลื่อนไหวก่อให้เกิดการเรียกร้องให้รัฐช่วยเหลือหรือให้ได้รับความเป็นธรรมอันเป็นการใช้เสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ ไม่เป็นการกระทำความผิดฐานก่อการร้าย

10. ข้อใด มีความผิดฐานดูหมิ่นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 136

1. คำว่า “เจ้าพนักงานเป็นคนต่อแหล”
2. ถ่มน้ำลายใส่เจ้าพนักงาน
3. พิมพ์ข้อความลงในเฟซบุ๊กกล่าวดูถูกเจ้าพนักงาน
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 136 ผู้ใดดูหมิ่นเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ หรือเพราะได้กระทำการตามหน้าที่ ต้องระวางโทษ...

การกระทำ “ดูหมิ่น” คือ การกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการดูถูกเหยียดหยาม สบประมาท คำทอ ซึ่งเป็นการลดคุณค่าของผู้อื่น

11. ความผิดฐานแจ้งความเท็จ ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 137 อันจะเป็นความผิดสำเร็จ ต่อเมื่อได้กระทำตามข้อใด

1. เมื่อแจ้งความเท็จก็ผิดสำเร็จแล้ว โดยไม่ต้องดูว่าเจ้าพนักงานทราบถึงการแจ้งนั้นหรือไม่
2. เมื่อเจ้าพนักงานรับทราบข้อความตามที่แจ้ง แม้เจ้าพนักงานจะไม่เชื่อก็ตาม
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 137 หลัก เมื่อเจ้าพนักงานรับทราบข้อความตามที่แจ้ง ก็เป็นความผิดสำเร็จแล้วทันที แม้เจ้าพนักงานจะไม่เชื่อก็ตามที่แจ้งก็ตาม (ฎ.459/2472) แต่หากแจ้งแต่เจ้าพนักงานไม่ทราบ เป็นเพียงพยายาม

12. จำเลยเป็นเจ้าพนักงานตำรวจ ได้จับกุมผู้เสียหายซึ่งเล่นการพนันไถ่ชน โดยไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ แต่ภายหลังได้เรียกเงินจากผู้เสียหายโดยมิชอบ จำเลยมีความผิดอาญาฐานใด

1. ผิดฐานเป็นคนกลางเรียกรับสินบน
2. ผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานเรียกรับสินบน
3. ถูกทั้งข้อ 1.และ 2.
4. ผิดเจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 149 กล่าวคือ เป็นการเรียกรับทรัพย์สิน (สินบน) เพื่อจะกระทำหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งของตน

13. ข้อใดเป็นองค์ประกอบสำคัญในความคิดฐานแสดงตนเป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 145

1. ผู้ใดแสดงตนเป็นเจ้าพนักงาน
2. กระทำการเป็นเจ้าพนักงาน โดยตนเองมิได้เป็นเจ้าพนักงานที่มีอำนาจกระทำการนั้น
3. ถูกทั้งข้อ 1.และ 2.
4. ไม่มีสิทธิที่จะสวมเครื่องแบบหรือประดับเครื่องหมายของเจ้าพนักงาน

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 145 วรรคแรก ผู้ใดแสดงตนเป็นเจ้าพนักงาน และกระทำการเป็นเจ้าพนักงาน โดยตนเองมิได้เป็นเจ้าพนักงานที่มีอำนาจกระทำการนั้น ต้องระวางโทษ..”

14. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานชักยอกทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147

1. ต้องเป็นเจ้าพนักงาน ได้รับการแต่งตั้งโดยชอบ
2. ต้องมีหน้าที่ในการซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์ โดยกฎหมายบัญญัติกำหนดไว้โดยเฉพาะ หรือผู้บังคับบัญชามอบหมายหรือสั่งการ
3. แม้ไม่มีการครอบครองทรัพย์ ก็เป็นความผิดตามมาตรานี้ได้
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 147 หลัก คำว่า “เบียดบัง” จึงต้องครอบครองทรัพย์นั้นอยู่แล้วเอาทรัพย์นั้นไปในลักษณะตัดกรรมสิทธิ์ มิใช่เพียงชั่วคราวแต่เอากลับคืนมา (เป็นกรณีเกี่ยวกับสิ่งของต่างๆ ไม่รวมถึงการนำไปใช้)

15. ข้อใดมีความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 148

1. เจ้าพนักงานตำรวจแกล้งจับ แล้วเรียกเอาเงินเพื่อเป็นการปล่อย
2. เจ้าหน้าที่ อ่างมีบัตรสนเท่ ว่าผู้เสียหายกระทำผิด แล้วขู่เรียกรับเงิน
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. กำนันก็พูดกับผู้เสียหายในทำนองไกล่เกลี่ยให้เลิกคดีกัน

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 148 หลัก แกล้งจับ แล้วเรียกเอาทรัพย์เป็นการใช้อำนาจโดยมิชอบ ในตำแหน่งให้เขามอบให้ หรือหาให้(ฎ.1084/2536) เจ้าหน้าที่ อ่างมีบัตรสนเท่ ว่าผู้เสียหายกระทำผิด แล้วขู่เรียกรับเงิน แม้ไม่มีหน้าที่ที่เกี่ยวแก่การนั้นก็มีความผิดแล้ว

16. ข้อใดกล่าวถูกต้อง เกี่ยวกับเจ้าพนักงานเรียกรับสินบน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149

1. เรียกแม้ยังไม่ได้กำหนดจำนวนเงิน หรือผู้ต้องหาจะไม่ยอมก็ตาม
2. ต้องเป็นเรื่องในหน้าที่ ในตำแหน่ง
3. ไม่ต้องมีเจตนาทุจริต เพียงเจตนาธรรมดาก็เพียงพอ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 149 หลัก เจ้าพนักงาน เรียกรับสินบน

1. เรียกแม้ยังไม่ได้กำหนดจำนวนเงิน หรือผู้ต้องหาจะไม่ยอมก็ตาม
2. ต้องเป็นเรื่องในหน้าที่ ในตำแหน่ง
3. ไม่ต้องมีเจตนาทุจริต เพียงเจตนาธรรมดาก็เพียงพอ

17. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับเจ้าพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157

1. การละเว้น หมายถึง ต้องรู้ถึงสิ่งนั้นเสียก่อน แล้วจึงละเว้น ถ้าไม่รู้ก็ไม่มีความผิด
2. ดำรงไว้ใช้อำนาจขู่เชิญให้สารภาพ หรือแก้บันทึกว่ารับ หรือไม่รับแจ้งความ ไม่ถือว่าผิดมาตรานี้
3. เจตนาพิเศษ คือ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด
4. การทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา ของเจ้าพนักงานตำรวจ ไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่จึงไม่ผิดมาตรานี้

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ.มาตรา 157 หลัก การทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา ของเจ้าพนักงานตำรวจ ไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่จึงไม่ผิดมาตรานี้ แต่ตำรวจมีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาติดต่อและชี้แจง ถ้าไม่ปฏิบัติ ก็ถือว่าละเว้น (ฎ.2577/2534) ดังนั้น การที่ตำรวจใช้อำนาจขู่เชิญให้สารภาพ หรือแก้บันทึกว่ารับ หรือไม่รับแจ้งความ ถือว่าผิดมาตรานี้

18. เจ้าพนักงานจะมีความผิดฐานปลอมเอกสาร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 161 เจ้าพนักงานนั้นจะต้องมีหน้าที่ตามข้อใด

1. มีหน้าที่ทำเอกสาร
2. มีหน้าที่กรอกข้อความลงในเอกสาร
3. มีหน้าที่ดูแลรักษาเอกสาร
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 161 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ทำเอกสาร กรอกข้อความลงในเอกสารหรือดูแลรักษาเอกสารกระทำการปลอมเอกสาร โดยอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่นั้น ต้องระวางโทษ

19. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับเรื่องเจ้าพนักงานปลอมเอกสาร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 161

1. ต้องเป็นผู้ที่มีหน้าที่โดยแท้จริงในการทำเอกสาร คือ ผู้ที่ลงชื่อในการออกเอกสาร ไม่รวมถึงกรณีที่เสมือนทำแล้วนำไปเสนอ กรณีนี้เสมือนไม่ผิด
2. เจ้าพนักงานผู้ออกมีอำนาจออก แต่ภายหลังเอามาแก้ไขโดยไม่มีอำนาจ การแก้ดังกล่าวไม่ทำให้เป็นความผิดฐานปลอมเอกสารได้
3. การแก้ไขโดยไม่มีอำนาจ คือการแก้ไขภายหลังจากพ้นจากอำนาจของตนไปแล้ว
4. หน้าที่ อาจเกิดจากการมอบหมาย หรือคำสั่งของหน่วยราชการต่างหน่วยได้

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ.มาตรา 161 หลัก

**หากเจ้าพนักงานมีอำนาจออกเอกสาร ไม่เป็นเอกสารปลอม

**เจ้าพนักงานที่ดินผู้มีอำนาจ ทำโฉนด แต่ ข้อความไม่ตรงความเป็นจริง เป็นเอกสารเท็จ

**คนออกมีอำนาจออก แต่ภายหลังเอามาแก้ไขโดยไม่มีอำนาจ การแก้ทำให้เป็นเอกสารปลอม

20. ข้อใดเป็นความผิดฐาน เจ้าพนักงานทำเอกสารอันเป็นเท็จ ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 162

1. รับรองเป็นหลักฐานว่า ตนได้กระทำการอย่างใดขึ้นหรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ
2. รับรองเป็นหลักฐานว่า ได้มีการแจ้งซึ่งข้อความอันมิได้มีการแจ้ง
3. ละเว้นไม่จดข้อความซึ่งตนมีหน้าที่ต้องรับจด หรือจดเปลี่ยนแปลงข้อความเช่นนั้น
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 162 หลัก “ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสารหรือ

กรอกข้อความลงในเอกสารกระทำการดังต่อไปนี้ในการปฏิบัติการตามหน้าที่

(1) รับรองเป็นหลักฐานว่า ตนได้กระทำการอย่างใดขึ้นหรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ

(2) รับรองเป็นหลักฐานว่า ได้มีการแจ้งซึ่งข้อความอันมิได้มีการแจ้ง

(3) ละเว้นไม่จดข้อความซึ่งตนมีหน้าที่ต้องรับจด หรือจดเปลี่ยนแปลงข้อความเช่นนั้น หรือ

(4) รับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จต้องระวางโทษ

21. ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด แก่เจ้าพนักงานในตำแหน่งตามข้อใด จึงจะถือว่าเป็นความผิดฐานให้สินบนเจ้าพนักงานในการยุติธรรม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 167

1. ตุลาการ	2. พนักงานอัยการ
3. พนักงานสอบสวน	4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 167 ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด แก่เจ้าพนักงาน ในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดีหรือพนักงานสอบสวน เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการหรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษ

หมายเหตุ “ผู้ว่าคดี” ในปัจจุบันถูกยกเลิกไปแล้ว

22. การกระทำความผิดข้อใด ไม่ถือว่าเป็นความผิดฐานขัดขืนคำสั่งซึ่งให้มาเพื่อให้ถ้อยคำ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 168

1. ผู้ต้องหาไม่มาตามหมายเรียก ของพนักงานสอบสวน
2. ผู้ต้องหาไม่มาให้การในฐานะผู้ต้องหา ตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ.มาตรา 168 หลัก คำบังคับตามมาตรานี้ต้องเป็นคำบังคับตามกฎหมาย กล่าวคือ ต้องมีกฎหมายให้อำนาจทำได้

คำว่า “ซึ่งให้มาเพื่อให้ถ้อยคำ” หมายถึง ให้มาเพื่อให้ถ้อยคำในฐานะพยาน ไม่รวมถึงผู้ต้องหาซึ่งมีสิทธิจะให้หรือไม่ให้การก็ได้

23. การแจ้งความเท็จ อันเป็นเท็จเกี่ยวกับความผิดอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 172 จะต้องทำการแจ้งแก่บุคคลใด จึงจะเป็นความผิดตามมาตรานี้

1. พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา
2. พนักงานอัยการ
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. เจ้าพนักงานทั่วไป

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ.มาตรา 172 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จเกี่ยวกับความผิดอาญาแก่ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา ซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหรือประชาชน

เสียหาย ต้องระวางโทษ

24. การแจ้งความเท็จ อันเป็นเท็จเกี่ยวกับความผิดอาญา ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 173 จะต้องทำการแจ้งแก่บุคคลใด จึงจะเป็นความผิดตามมาตรานี้

1. พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา
2. พนักงานอัยการ
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. เจ้าพนักงานทั่วไป

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ.มาตรา 173 แจ้งความ(อาญา)เท็จ โดยรู้ว่าไม่ได้เกิดขึ้นจริง ต้องเป็นการที่จำเลยไปแจ้งต่อ 1.พนักงานสอบสวน 2.เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนในคดีอาญา (ไม่รวมพนักงานอัยการ)

25. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับการแจ้งความเท็จ ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 173

1. แจ้งความว่ารชหาย เพื่อแสดงต่อบริษัทประกันภัย เพื่อให้ได้เงิน ผิดมาตรานี้
2. ต้องเป็นการเจตนาโดยรู้ว่าไม่มีความผิดเกิดขึ้น และแจ้งโดยประสงค์ต่อผลว่าได้มีการกระทำ
3. ถ้าแจ้งโดยสำคัญผิดในข้อเท็จจริง หรือไม่มีเจตนาที่ย่อมไม่มีความผิด
4. ไม่มีข้อใดกล่าวผิด

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 173 หลักระแจ้งความ(อาญา)เท็จ โดยรู้ว่าไม่ได้เกิดขึ้นจริง 1. ต้องเป็นการที่จำเลยไปแจ้งต่อ 1.พนักงานสอบสวน 2.เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนในคดีอาญา (ไม่รวมอัยการ)

2. แจ้งความว่ารชหาย เพื่อแสดงต่อบริษัทประกันภัย เพื่อให้ได้เงิน ผิด ม.173
3. ต้องเป็นการเจตนาโดยรู้ว่าไม่มีความผิดเกิดขึ้น และแจ้งโดยประสงค์ต่อผลว่าได้มีการกระทำ ความผิดตามที่แจ้งนั้น ถ้าแจ้งโดยสำคัญผิดในข้อเท็จจริง หรือไม่เจตนาที่ย่อมไม่มีความผิด เช่นถ้าโคหายแล้วไปแจ้งว่าโคโดนลัก แต่ความจริงแล้วโคนั้นหนีออกไปเอง ก็ไม่มีความผิดตาม มาตรา 173

26. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับความผิดฐานเบี่ยงความเท็จ ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 177

1. ในคดีแพ่ง ต้องเป็นการเบี่ยงความเกี่ยวกับประเด็นข้อพิพาทที่มีน้ำหนักในการวินิจฉัย ทำให้เกิดผลแพ้ชนะในคดี
2. ความผิดสำเร็จทันทีเมื่อเบี่ยงความเท็จ
3. แม้จะถอนฟ้องหรือยอมความในคดีหลัก ก็ยังมีความผิดฐานเบี่ยงความเท็จอยู่
4. ไม่มีข้อใดกล่าวผิด

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 177 หลักระเบี่ยงความเท็จ (ไม่ว่าจะเป็นคดีแพ่งและคดีอาญา)

1. ความผิดสำเร็จทันทีเมื่อเบี่ยงความเท็จ แม้พยานไม่พยานไม่ลงชื่อหรือไม่สาบาน และไม่ต้องรอให้ศาลพิพากษาเสียก่อน

2. แม้จะถอนฟ้องหรือยอมความในคดีหลัก ก็ยังมีความผิดฐานเบี่ยงความเท็จอยู่

3. ในคดีแพ่ง ต้องเป็นการเบิกความเกี่ยวกับประเด็นข้อพิพาทที่มีน้ำหนักในการวินิจฉัย ทำให้เกิดผลแพ้ชนะในคดี

27. ข้อใด ไม่มีความผิดฐานทำลายหรือเอาไปเสียซึ่งเอกสาร ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 188

1. โจทก์ทำหนังสือมอบอำนาจให้จำเลยนำไปจดทะเบียนจำนอง แต่จำเลยนำไปจดทะเบียนโอนซึ่งไม่ตรงกับเจตนาโจทก์

2. จำเลยลักเอาแบบพิมพ์เช็คที่ยังไม่กรอกข้อความของโจทก์ไป

3. จำเลยลักบัตร ATM ของโจทก์ไป

4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ.มาตรา 188 หลัก แบบพิมพ์เช็ค ถ้ายังไม่กรอกข้อความ ยังไม่ถือว่าเป็นเอกสาร จึงไม่ผิดมาตรานี้ แต่อาจเป็นความผิดฐานลักทรัพย์

28. ข้อใดกล่าวถูกต้อง เกี่ยวกับความผิดฐานช่วยผู้กระทำความผิดไม่ให้ต้องรับโทษ ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 189

1. ต้องมีเจตนาพิเศษ คือเพื่อมิให้ต้องโทษ ถ้าได้กระทำไปโดยมีมูลเหตุอย่างอื่นไม่เป็นการผิด

2. ต้องเป็นผู้กระทำความผิด หรือถูกหว่ากระทำความผิด แต่ถ้าศาลยกฟ้อง ถือว่าไม่ใช่ผู้กระทำความผิด

3. การรับสมอ้างว่าเป็นคนร้าย เพื่อช่วยตัวจริง หรือการร้องบอกผู้กระทำความผิดว่าตำรวจมาทำให้ผู้กระทำความผิดหลบหนีได้ ถือว่ามีความผิดแล้ว

4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 189 “ผู้ใดช่วยผู้อื่นซึ่งเป็นผู้กระทำความผิด หรือเป็นผู้ต้องหว่ากระทำความผิด อันมิใช่ความผิดลหุโทษเพื่อไม่ให้ต้องโทษ โดยให้พำนักแก่ผู้นั้น โดยซ่อนเร้นหรือโดยช่วยผู้นั้นด้วยประการใดเพื่อไม่ให้ถูกจับกุม ต้องระวางโทษ

29. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับความผิดฐานหลบหนีจากที่คุมขัง ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 190

1. หลบหนีไประหว่างถูกคุมขังตามอำนาจ 1) ศาล 2) อัยการ 3) พนักงานสอบสวน 4) เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา

2. ผู้ใหญ่บ้านจับและควบคุมตัวไว้แต่ยังไม่ได้ส่งตัว หรือ ถูกกักขังแทนการปรับ ถือว่าเป็นความผิดตามมาตรานี้แล้ว

3. จำเลยหักโซ่ที่ล่ามข้อมือ ถือเป็นการแหกที่คุมขัง 4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ.มาตรา 190 หลัก หักโซ่ที่ล่ามข้อมือ ไม่ใช่เป็นการแหกที่คุมขัง

30. ข้อใดเป็นความผิด ฐานดูหมิ่นศาลหรือผู้พิพากษาในการพิจารณาหรือผู้พิพากษาคดี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 198

1. ดูหมิ่นศาลหรือผู้พิพากษาในการพิจารณา

2. ดูหมิ่นศาลหรือผู้พิพากษาในการพิพากษาคดี

3. ะทำการจัดขวางการพิจารณาหรือพิพากษาของศาล
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 198 ผู้ใดอุทธรณ์ศาลหรือผู้พิพากษาในการพิจารณาหรือพิพากษาคดี หรือทำการจัดขวางการพิจารณาหรือพิพากษาของศาล ต้องระวางโทษ

31. ข้อใด ไม่ใช่ความผิดฐานยกย้ายทำลายศพ ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 199

1. ฆ่าผู้อื่นแล้ว แล้วรืบนศพไปวัดเพื่อทำการฌาปนกิจ เพื่ออำพรางการตาย
2. จำเลยเกลียดคนกับขี้เถ้ากลบคราบเลือดของผู้ตาย เพื่ออำพรางคดี
3. จำเลยนำเด็กที่ทำแท้งออกมาไม่มีชีวิต นำไปฝังเพื่ออำพรางคดี
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ.มาตรา 199 หลัก วัตถุแห่งการกระทำ คือ ศพ หมายถึง ร่างกายของคนตาย ฉะนั้น เด็กตายในท้องคลอดออกมาอย่างไม่มีชีวิตไม่ใช่ร่างกายของคนตาย จึงไม่ใช่ศพ แม้อาไปทิ้งหรือฝังดิน ไม่ผิดมาตรานี้

32. เจ้าพนักงานในตำแหน่งกระบวนการยุติธรรมตามข้อใด ไม่อาจมีความผิดฐานช่วยบุคคลหนึ่งบุคคลใดมิให้ต้องรับโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 200 ได้

1. พนักงานอัยการ	2. ตุลาการ
3. พนักงานสอบสวน	4. เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 200 วรรคแรก ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่ง พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาหรือจัดการให้เป็นไปตามกฎหมายอาญา กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ในตำแหน่งอันเป็นการมิชอบ เพื่อจะช่วยเหลือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมิให้ต้องโทษ หรือให้รับโทษน้อยลง ต้องระวางโทษ

หมายเหตุ ไม่มีตำแหน่งตุลาการ

33. ข้อใด เป็นเหตุให้ผู้กระทำได้รับโทษหนักขึ้น ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 200 วรรคสอง

1. ถ้าการกระทำหรือไม่กระทำนั้น เป็นการเพื่อจะแกั่งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดต้องรับโทษ
2. ถ้าการกระทำหรือไม่กระทำนั้น เป็นการเพื่อจะแกั่งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดต้องรับโทษหนักขึ้น
3. ถ้าการกระทำหรือไม่กระทำนั้น เป็นการเพื่อจะแกั่งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดต้องถูกบังคับตามวิธีการ

เพื่อความปลอดภัย

4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 200 วรรคสอง ถ้าการกระทำหรือไม่กระทำนั้น เป็นการเพื่อจะแกั่งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดต้องรับโทษ รับโทษหนักขึ้น หรือต้องถูกบังคับตามวิธีการเพื่อความปลอดภัย ผู้กระทำต้องระวางโทษ

34. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับความผิดของเจ้าพนักงานในตำแหน่งกระบวนการยุติธรรม ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 201

1. เป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น
2. เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง
3. โดยการดังก้าวต้องมีชอบด้วยหน้าที่เท่านั้น
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ.มาตรา 201 ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษ...

35. ข้อใด ไม่เป็นความผิดฐานกระทำการอันเป็นการเหยียดหยามศาสนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 206

1. จำเลยใช้เท้าเหยียบพระพุทธรูปแล้วทำท่าทางเลียนแบบพระพุทธรูป
2. ใช้ไม้ทุบเศียรพระพุทธรูปอันเป็นที่เคารพในทางศาสนาของพุทธศาสนิกชน
3. พระภิกษุพาหุงไปร่วมประเพณีบนกุฎิในวัด
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ.มาตรา 206 หลัก ความผิดมาตรานี้จะต้องกระทำต่อวัตถุหรือสถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนาเท่านั้น การที่พระภิกษุพาหุงไปร่วมประเพณีบนกุฎิ ไม่ผิดมาตรานี้ (ฎ.736/2505 (ป))

36. ข้อใด กล่าวผิดเกี่ยวกับความผิดฐานแต่งกายเป็นภิกษุโดยมิชอบ ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 208

1. มาตรานี้คุ้มครองเฉพาะศาสนาที่มีนักบวชเท่านั้น
2. จำเลยเข้าใจว่าตนเองยังเป็นพระภิกษุอยู่ ถือว่าขาดเจตนากระทำความผิด
3. องค์ประกอบภายใน คือ เจตนาธรรมดาและเจตนาพิเศษ “เพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่า ตนเป็นบุคคลเช่นว่านั้น” ส่วนบุคคลอื่นจะเชื่อหรือไม่ ไม่สำคัญ
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 208 ผู้ใดแต่งกายหรือใช้เครื่องหมายที่แสดงว่าเป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชในศาสนาใดโดยมิชอบ เพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนเป็นบุคคลเช่นว่านั้น ต้องระวางโทษ

37. ผู้ใดเป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งปกปิดวิธีดำเนินการและมีความมุ่งหมาย เพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นกระทำความผิดฐานใด

1. ฐานอั้งยี่	2. ฐานเป็นช่องโจร
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.	4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ.มาตรา 209 วรรคแรก ผู้ใดเป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งปกปิดวิธีดำเนินการและมีความมุ่งหมายเพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นกระทำความผิดฐานเป็นอั้งยี่ ต้องระวางโทษ

38. ผู้ใดสมคบกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่บัญญัติไว้ในภาค 2 นี้ และ ความผิดนั้นมีกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ผู้นั้นกระทำความผิดฐานใด

1. ฐานอั้งยี่
2. ฐานเป็นช่องโจร
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ.มาตรา 210 วรรคแรก ผู้ใดสมคบกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่บัญญัติไว้ในภาค 2 นี้ และความผิดนั้นมีกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ผู้นั้นกระทำความผิดฐานเป็นช่องโจร ต้องระวางโทษ

39. ผู้ใดประมุขในที่ประชุมอั้งยี่หรือช่องโจร กฎหมายให้ถือว่าอย่างไร

1. ผู้นั้นกระทำความผิดฐานเป็นอั้งยี่
2. ผู้นั้นกระทำความผิดฐานเป็นช่องโจร
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ไม่มีความผิดแต่อย่างใด

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ.มาตรา 211 ผู้ใดประมุขในที่ประชุมอั้งยี่หรือช่องโจร ผู้นั้นกระทำความผิดฐานเป็นอั้งยี่หรือช่องโจร เว้นแต่ผู้นั้นจะแสดงได้ว่า ได้ประชุมโดยไม่รู้ว่าเป็นการประชุมของอั้งยี่หรือช่องโจร

40. การกระทำความผิดตามข้อใดที่ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดฐานเป็นอั้งยี่หรือช่องโจร

1. จัดหาที่ประชุมหรือที่พำนักให้แก่อั้งยี่หรือช่องโจร
2. ชักชวนบุคคลให้เข้าเป็นสมาชิกอั้งยี่หรือพรรคพวกช่องโจร
3. อุปการะอั้งยี่หรือช่องโจร โดยให้ทรัพย์หรือโดยประการอื่น
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 212 ผู้ใด

- (1) จัดหาที่ประชุมหรือที่พำนักให้แก่อั้งยี่หรือช่องโจร
- (2) ชักชวนบุคคลให้เข้าเป็นสมาชิกอั้งยี่หรือพรรคพวกช่องโจร
- (3) อุปการะอั้งยี่หรือช่องโจร โดยให้ทรัพย์หรือโดยประการอื่น หรือ
- (4) ช่วยจำหน่ายทรัพย์ที่อั้งยี่หรือช่องโจรได้มาโดยการกระทำความผิด

ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดฐานเป็นอั้งยี่หรือช่องโจรแล้วแต่กรณี

41. การกระทำความผิดฐานมั่วสุมกันให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง จะต้องมีส่วนผู้กระทำความผิดตั้งแต่กี่คน

1. 10 คน
2. 20 คน
3. 30 คน
4. 40 คน

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ.มาตรา 215 วรรคแรก ผู้ใดมั่วสุมกันตั้งแต่สิบคน ขึ้นไป ใช้กำลังประทุษร้าย ชูเชิญว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายหรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในบ้านเมืองต้องระวางโทษ...

42. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับเรื่องความผิดฐานวางเพลิงเผาทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา

1. การวางเพลิงเผา หมายถึง การกระทำใดๆ ให้เกิดเพลิงไหม้ ซึ่งจะต้องประกอบด้วยนำเพลิงไปวาง และเผาทรัพย์นั้นลุกติดไฟ

2. การวางเพลิงเผาทรัพย์ ต้องตีความรวมถึงทรัพย์ของตนเองที่เป็นเจ้าของร่วมกับผู้อื่นด้วย
3. การเผาทรัพย์ของผู้อื่น จะต้องเผาในสภาพที่ยังเป็นทรัพย์นั้นอยู่
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ.มาตรา 217 ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น ต้องระวางโทษต้องตีความโดยเคร่งครัด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2

43. การวางเพลิงเผาทรัพย์ตามข้อใด ที่จะต้องรับโทษหนักขึ้น

1. โรงเรือน เรือ หรือแพที่คนอยู่อาศัย
2. โรงเรือน เรือ หรือแพอันเป็นที่เก็บหรือที่ทำสินค้า
3. โรงมหรสพหรือสถานที่ประชุม
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 218 ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์ดังต่อไปนี้

- (1) โรงเรือน เรือ หรือแพที่คนอยู่อาศัย
- (2) โรงเรือน เรือ หรือแพอันเป็นที่เก็บหรือที่ทำสินค้า
- (3) โรงมหรสพหรือสถานที่ประชุม

44. ผู้ใด ตระเตรียมเพื่อกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา 217 หรือ มาตรา 218 ต้องระวางโทษตามข้อใด

1. ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับพยายามกระทำความผิดนั้นๆ
2. ไม่ต้องระวางโทษอย่างใด เพราะยังไม่ได้ลงมือกระทำความผิด
3. ต้องระวางโทษเช่นเดียวเพียง 1 ใน 3 ของความผิดตามมาตราดังกล่าว
4. ต้องระวางโทษเช่นเดียวเพียง กึ่งหนึ่ง ของความผิดตามมาตราดังกล่าว

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ.มาตรา 219 ผู้ใดตระเตรียมเพื่อกระทำความผิด ดังกล่าว ในมาตรา 217 หรือ มาตรา 218 ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับพยายามกระทำความผิดนั้นๆ

45. ข้อใดเป็นการปลอมเอกสาร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 264

1. ทำเอกสารปลอมขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งใด
2. เติมหรือตัดทอนข้อความหรือแก้ไขด้วยประการใดๆ ในเอกสารที่แท้จริง
3. ประทับตราปลอม หรือลงลายมือชื่อปลอมในเอกสาร
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 264 วรรคแรก ผู้ใดทำเอกสารปลอมขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เติมหรือตัดทอนข้อความ หรือแก้ไขด้วยประการใดๆ ในเอกสารที่แท้จริง หรือประทับตราปลอม หรือลงลายมือชื่อปลอมในเอกสาร โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ถ้าได้กระทำเพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานปลอมเอกสาร ต้องระวางโทษ

46. ข้อใด กล่าวถูกต้อง เกี่ยวกับความผิดฐานปลอมเอกสาร ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 264

1. การปลอมเอกสาร ไม่จำเป็นต้องมีเอกสารที่แท้จริงอยู่ก่อน

2. นำแผ่นป้ายทะเบียนที่แท้จริงไปติดกับรถยนต์คันอื่น ไม่ผิดฐานปลอมเอกสารราชการ
3. องค์ประกอบภายใน คือ เจตนารมณ์และเจตนาพิเศษ คือ “เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริง”

4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 264 วรรคแรก ผู้ใดทำเอกสารปลอมขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เติมหรือตัดทอนข้อความหรือแก้ไขด้วยประการใดๆ ในเอกสารที่แท้จริง หรือประทับตราปลอม หรือลงลายมือชื่อปลอมในเอกสาร โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ถ้าได้กระทำเพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานปลอมเอกสาร ต้องระวางโทษ

47. การปลอมเอกสาร ตามข้อใด จะต้องรับโทษหนักขึ้น ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 266

1. การปลอมเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ
2. พินัยกรรม
3. ตั๋วเงิน
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 266 ผู้ใดปลอมเอกสารดังต่อไปนี้

- (1) เอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ (2) พินัยกรรม (4) ตั๋วเงิน

48. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับความผิดฐานแจ้งให้เจ้าพนักงานจดข้อความอันเป็นเท็จ ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 267

1. ผู้ใดแจ้งให้เจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่จดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสารมหาชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำหรับใช้เป็นพยานหลักฐาน
2. ผู้ใดแจ้งให้เจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่จดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสารมหาชนหรือเอกสารราชการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำหรับใช้เป็นพยานหลักฐาน
3. โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 267 ผู้ใดแจ้งให้เจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่จดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสารมหาชนหรือเอกสารราชการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำหรับใช้เป็นพยานหลักฐาน โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษ

49. ผู้ประกอบการงานในวิชาชีพตามข้อใด หากทำคำรับรองเป็นเอกสารอันเป็นเท็จ จะมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 269

1. ผู้ประกอบการงานในวิชาแพทย์
2. กฎหมาย
3. บัญชี
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 269 วรรคแรก ผู้ใดในการประกอบการงานในวิชาแพทย์ กฎหมาย บัญชีหรือวิชาชีพอื่นใด ทำคำรับรองเป็นเอกสารอันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษ

50. ข้อใด ไม่ถือว่าเป็นการกระทำชำเรา ตามความหมาย ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคสอง
1. การใช้วัยวะเพศร่วมเพศทางทวารหนัก
 2. การใช้ลิ้นเลียเข้าไปในช่องคลอด
 3. การใช้นิ้วแห้วเข้าไปในช่องปาก
 4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ.มาตรา 276 วรรคสอง การกระทำชำเรา ตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น

51. ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ตามข้อใดที่ข่มขืนไม่ได้
1. ได้กระทำต่อหน้าธารกำนัล
 2. ทำให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัส
 3. เป็นผู้สืบสันดาน
 4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 281 การกระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคแรก และมาตรา 278 นั้น ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล ไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้เป็นการกระทำแก่บุคคลดังระบุไว้ในมาตรา 285 เป็นความผิดอันยอมความได้

52. การกระทำตามข้อใด ที่ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้นๆ หนึ่งในสาม
1. ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล
 2. ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ
 3. ผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล
 4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 285 ...เป็นการกระทำแก่ ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการหรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้นๆ หนึ่งในสาม

53. บุคคลผู้ดำรงชีพ แม้เพียงบางส่วนจากรายได้ของผู้ซึ่งค้าประเวณี จะมีความผิดต่อเมื่อมีอายุตามข้อใด
1. อายุกว่าสิบห้าปี
 2. อายุกว่าสิบหกปี
 3. อายุกว่าสิบเจ็ดปี
 4. อายุกว่าสิบแปดปี

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 286 วรรคแรก ผู้ใดอายุ กว่าสิบหกปี ดำรงชีพอยู่แม้เพียงบางส่วนจากรายได้ของผู้ซึ่งค้าประเวณี ต้องระวางโทษ

54. ข้อใด ถือเป็นการฆ่า ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288
1. ใช้ของเหลวไวไฟเทราดศีรษะแล้วจุดไฟเผา
 2. ใช้ยาฆ่าแมลงผสมน้ำส้มให้ดื่ม
 3. ขับรถชนให้ตาย
 4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 288 ผู้ใดฆ่าผู้อื่น ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

55. ข้อใด ถือเป็นการฆ่าอันเป็นเหตุลดกรรม
1. ฆ่าผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน ในการที่เจ้าพนักงานนั้นกระทำตามหน้าที่

2. นำผู้อื่นโดยทรมานหรือโดยกระทำทารุณโหดร้าย
3. นำผู้อื่นเพื่อเตรียมการ หรือเพื่อความสะดวกในการที่จะกระทำความผิดอย่างอื่น
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ. มาตรา 289

(3) นำผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน ในการที่เจ้าพนักงานนั้นกระทำตามหน้าที่ หรือเพราะเหตุที่บุคคลนั้นจะช่วยเหลือได้ช่วยเจ้าพนักงานดังกล่าวแล้ว

(5) นำผู้อื่นโดยทรมานหรือโดยกระทำทารุณโหดร้าย

(6) นำผู้อื่นเพื่อเตรียมการ หรือเพื่อความสะดวกในการที่จะกระทำความผิดอย่างอื่น

56. จำเลยตีผู้ตายเพียงเล็กน้อย เมื่อผู้ตายสลบ จำเลยคิดว่าตาย จึงนำไปผูกคอแขวนกับต้นไม้ จำเลยผิดตามข้อใด

1. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา
2. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไม่มีเจตนา
3. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยประมาท
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 290 วรรคแรก หลัก จำเลยตีผู้ตายเพียงเล็กน้อย เมื่อผู้ตายสลบ จำเลยคิดว่าตาย จึงนำไปผูกคอแขวนกับต้นไม้ จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไม่มีเจตนา มาตรา 290 (ฎ. 1395/2518)

57. จำเลยใช้ด้ามปืนตีศีรษะผู้เสียหายแตกเลือดไหล ทั้งกระสุนปืนยังได้ลั่นไปถูกนายคำตาย จำเลยมีความผิดต่อนายคำอย่างไร

1. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาโดยพลาด
2. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไม่มีเจตนา
3. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยประมาท
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 291 หลัก ผู้ใดกระทำโดยประมาท และการกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษ

58. จำเลยใช้ไฟฟ้าช็อตปลาในหนองน้ำ ขณะที่ผู้ตายกำลังเล่นน้ำอยู่ในบริเวณนั้นจึงถูกกระแสไฟฟ้างัดจนช็อต จนถึงแก่ความตาย จำเลยมีความผิดอาญาอย่างไร

1. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยเจตนาข่มขู่เห็นผล
2. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยไม่มีเจตนา
3. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยประมาท
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 291 หลัก ผู้ใดกระทำโดยประมาท และการกระทำนั้นเป็นเหตุให้

ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษ (ฎ.832/2540)

59. จำเลยไม่รู้มาก่อนว่าผู้ตายเป็นโรคหัวใจ ปรากฏว่าจำเลยได้เจตนาทำร้ายผู้ตายโดยการชกไปที่ใบหน้าผู้ตาย 1 ครั้ง การทำร้ายดังกล่าวทำให้ระบบการหมุนเวียนโลหิตล้มเหลวขาดเลือดไปเลี้ยงหัวใจอย่างเฉียบพลัน ความตายจึงเป็นผลโดยตรงจากการทำร้ายของจำเลย ดังนี้ จำเลยมีความผิดอาญาอย่างไร

1. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยเจตนาข่มเล็งเห็นผล
2. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยไม่มีเจตนา
3. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยประมาท
4. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยเจตนาประสงค์ต่อผล

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ.มาตรา 290 วรรคแรก จำเลยไม่รู้มาก่อนว่าผู้ตายเป็นโรคหัวใจ ปรากฏว่าจำเลยได้เจตนาทำร้ายผู้ตายโดยการชกใบหน้าผู้ตาย 1 ครั้ง การทำร้ายดังกล่าว ทำให้ระบบการหมุนเวียนโลหิตล้มเหลวขาดเลือดไปเลี้ยงหัวใจอย่างเฉียบพลัน ความตายจึงเป็นผลโดยตรงจากการทำร้ายของจำเลย จำเลยจึงมีความผิด ตาม มาตรา 290 วรรคแรก (ฎ.5698/2554)

60. จำเลยมุ่งหมายจะให้ นายแดงตาย แต่ นายแดง ได้ยื่นติดอยู่กับ นายดำ จำเลยใช้ปืนลูกซอง กระสุนชนิดลูกปรายซึ่งมีวิถีกระเจาออกไปที่ นายแดง ทั้ง นายแดง และ นายดำ ถูกกระสุนปืนดังกล่าว จนเสียชีวิต ดังนี้ จำเลยมีความผิดอาญาต่อ นายแดง อย่างไร

1. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยเจตนาข่มเล็งเห็นผล
2. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยไม่มีเจตนา
3. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยประมาท
4. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยเจตนาประสงค์ต่อผล

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 288 หลัก เจตนาประสงค์ต่อผล เรียกว่า เจตนาโดยตรง หมายถึง มุ่งหมายที่จะให้เกิดผลนั้น โดยตรง เช่น ชกปืนยิงไปที่หน้าอกผู้เสียหาย ถือว่ามีเจตนาฆ่าผู้เสียหาย (ฎ.870/2526)

61. จากข้อ 60. จำเลยต้องรับผิดชอบในทางอาญาต่อชีวิตของ นายดำ อย่างไร

1. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยเจตนาข่มเล็งเห็นผล
2. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยไม่มีเจตนา
3. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยประมาท
4. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยเจตนาประสงค์ต่อผล

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ.มาตรา 288 หลัก เจตนาข่มเล็งเห็นผล หมายถึง ไม่ได้มุ่งหมายหรือประสงค์ที่จะให้เกิดผลนั้น โดยตรง แต่เล็งเห็นได้ว่าผลนั้นจะเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน

62. หลักที่ว่า “กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา” การพิจารณาว่าจำเลยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหายหรือไม่ จะต้องพิจารณาจากหลักข้อใด

1. อาวุธ
2. ตำแหน่งบาดแผล

3. มูลเหตุจูงใจต่างๆ

4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด หลักที่ว่า “กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา” การพิจารณาว่าจำเลยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหายหรือไม่ จะต้องพิจารณาจากอาวุธ ตำแหน่งบาดแผล มูลเหตุจูงใจต่างๆ เช่น จำเลยใช้เหล็กฆูคซาฟท์แทงผู้เสียหายที่ใกล้ลิ้นปี่ลึกถึงเยื่อหุ้มหัวใจ ถือว่ามีเจตนาฆ่า (ฎ.23020/2526)

63. จำเลยยิงผู้ตายบาดเจ็บสาหัสและตายหลังเกิดเหตุนาน 9 เดือน เนื่องจากติดเชือย่างรุนแรง อันเกิดจากการรักษาบาดแผลไม่ดีซึ่งเป็นเหตุอันควรคาดหมายได้ จำเลยต้องรับผิดชอบทางอาญาอย่างไร

1. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยเจตนา
2. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยไม่มีเจตนา
3. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยประมาท
4. จำเลยมีความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่น

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ.มาตรา 288 หลัก ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นเป็นความผิดที่ต้องการผล กล่าวคือ จะต้องเกิดผลคือความตายของผู้ถูกกระทำจึงจะเป็นผลสำเร็จ และผลที่เกิดขึ้นต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผล

64. ในคืนหนึ่ง จำเลยขับรถยนต์บรรทุกแล้วจอดนอนที่ไหล่ทาง ในบริเวณที่ไม่มีไฟส่องสว่างในทางบริเวณนั้น ปรากฏว่าผู้ตายขับรถจักรยานยนต์มาในไหล่ทางดังกล่าวด้วยความเร็ว จึงไม่สามารถหยุดได้ทัน เพราะมองไม่เห็นในระยะไกล จึงชนเข้ากับท้ายรถบรรทุกของจำเลยจนถึงแก่ความตาย ดังนี้ จำเลยจะต้องรับผิดชอบในทางอาญาอย่างไร

1. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยเจตนา
2. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยไม่มีเจตนา
3. จำเลยมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยประมาท
4. จำเลยไม่มีแต่อย่างใด เป็นเพราะผู้ตายเอง

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ.มาตรา 291 หลัก การกระทำโดยประมาท อาจเกิดจากการกระทำโดยไม่ได้เล็งเห็นไหวร่างกายก็ได้ เรียกว่า ประมาทโดยงดเว้นการที่จักต้องกระทำเพื่อป้องกันผล ซึ่งเป็นไปตามมาตรา 59 วรรคห้า

65. ในความผิดฐานเข้าร่วมชุมนุมต่อสู้ จนเป็นเหตุให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดถึงแก่ความตาย ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 294 จะต้องมี การเข้าร่วมดังกล่าวตั้งแต่กี่คนขึ้นไป

1. 2 คน
2. 3 คน
3. 5 คน
4. 10 คน

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ.มาตรา 294 วรรคแรก ผู้ใดเข้าร่วมในการชุมนุมต่อสู้ระหว่างบุคคล ตั้งแต่สามคนขึ้นไป และบุคคลหนึ่งบุคคลใดไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เข้าร่วมในการนั้นหรือไม่ ถึงแก่ความตายโดยการกระทำในการชุมนุมต่อสู้ นั้น ต้องระวางโทษ

66. จากข้อ 65. ถ้าผู้ที่เข้าร่วมในการชดุมุนต่อผู้อื่นนั้นแสดงได้ว่า ได้กระทำไปเพื่อห้ามการชดุมุนต่อผู้อื่น หรือเพื่อป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นจะต้องรับผิดชอบในทางอาญาอย่างไร

1. ผู้นั้นไม่มีความผิด
2. ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ
3. ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้
4. ให้ศาลลดโทษผู้นั้นลงกึ่งหนึ่ง

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 294 วรรคสอง ถ้าผู้ที่เข้าร่วมในการชดุมุนต่อผู้อื่นนั้นแสดงได้ว่า ได้กระทำไปเพื่อห้ามการชดุมุนต่อผู้อื่น หรือเพื่อป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

67. จำเลยยิงโจทก์ร่วมทั้งสองในระยะไกลประมาณ 35 เมตร กระสุนปืนถูกเข้าที่ขาด้านหลังทั้งสองข้างของโจทก์ แสดงว่าจำเลยเล็งยิงในระดับต่ำ เพื่อให้ถูกเพียงขาเท่านั้น ดังนี้ ถ้าวินิจฉัยจำเลยต้องรับผิดชอบในทางอาญาอย่างไร

1. จำเลยมีความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น โดยเจตนา
2. จำเลยมีความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น โดยไม่มีเจตนา
3. จำเลยมีความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่น โดยเจตนา
4. จำเลยมีความผิดฐานประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นเกิดอันตรายแก่กาย

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 295 หลัก จำเลยยิงโจทก์ร่วมทั้งสองในระยะไกลประมาณ 35 เมตร กระสุนปืนถูกเข้าที่ขาด้านหลังทั้งสองข้างของโจทก์ แสดงว่าจำเลยเล็งยิงในระดับต่ำ เพื่อให้ถูกเพียงขาเท่านั้น มิได้มีเจตนาฆ่าให้ตาย จำเลยผิดเพียงทำร้ายร่างกายตามมาตรา 295 (ฎ.2716/2535)

68. ข้อใด อยู่ในความหมายของคำว่า “อันตรายสาหัส” ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 297

1. ตาบอด หูหนวก ลิ่นขาด หรือเสียมานประสาท
2. เสียอวัยวะสืบพันธุ์ หรือความสามารถสืบพันธุ์
3. เสียแขน ขา มือ เท้า นิ้ว หรืออวัยวะอื่นใด
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 297 อันตรายสาหัสนั้น คือ

- (1) ตาบอด หูหนวก ลิ่นขาด หรือเสียมานประสาท
- (2) เสียอวัยวะสืบพันธุ์ หรือความสามารถสืบพันธุ์
- (3) เสียแขน ขา มือ เท้า นิ้ว หรืออวัยวะอื่นใด

69. ข้อใด ไม่ถือว่าเป็นได้รับอันตรายสาหัส ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 297

1. ตาบอดเพียงข้างเดียว อีกข้างยังใช้การได้ดี
2. หูอื้ออยู่ 2 สัปดาห์ และต่อมาก็ได้ยินเสียงเบาลง ไม่ปกติเช่นเดิม
3. ลิ่นขาดบางส่วน
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ.มาตรา 297 หลัก หุนนวก หมายถึง เสียความสามารถที่จะได้ยื่นตลอดไป ถ้าได้ยื่นเบาลง ไม่เรียกว่าหุนนวก

70. ข้อใด เป็นอันตรายสาหัส ในส่วนของหน้าเสียมอย่างติดตัว ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 297(4)

1. รูปหน้าเสียมงามไปจนมองเห็นได้ชัดเจน
2. ใบหุขาดไปส่วนหนึ่งซึ่งสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน
3. มีรอยแผลเป็นที่ใบหน้าแก้มซ้ายขนาดยาว 6 ซม. ต้องเย็บ 100 เข็ม และยังสามารถมองเห็นบาดแผลได้ชัดเจนระยะ 5 เมตร

4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 297(4) อันตรายสาหัสนั้น คือ

(4) หน้าเสียมอย่างติดตัว

71. การทุพพลภาพ หรือป่วยเจ็บด้วยอาการทุกขเวทนาเกินกว่ายี่สิบวัน จึงจะถือว่าได้รับอันตรายสาหัส ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 297(8)

1. 19
2. 20
3. 21
4. 31

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ.มาตรา 297(8) อันตรายสาหัสนั้น คือ

(8) ทุพพลภาพ หรือป่วยเจ็บด้วยอาการทุกขเวทนาเกินกว่า ยี่สิบวัน หรือจนประกอบกรณียกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่ายี่สิบวัน

72. หญิงใด พยายามให้ตนเองแท้งลูก หญิงนั้นต้องรับโทษทางอาญาอย่างไร

1. ผู้นั้นไม่มีความผิด
2. ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ
3. ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้
4. ให้ศาลลดโทษผู้นั้นลงครึ่งหนึ่ง

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ.มาตรา 304 ผู้ใดเพียงแต่พยายามกระทำความผิดตามมาตรา 301 หรือมาตรา 302 วรรคแรก ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา 301 หญิงใดทำให้ตนเองแท้งลูก หรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนแท้งลูก ต้องระวางโทษ

73. การกระทำของแพทย์ตามข้อใด ที่ทำให้แพทย์ผู้นั้นไม่มีความผิดฐานทำให้หญิงแท้งลูก ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 305

1. จำเป็นต้องกระทำเนื่องจากสุขภาพของหญิงนั้น
2. หญิงมีครรภ์เนื่องจากการกระทำความผิดอาญา ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 276
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ได้ทุกกรณีตามหลักวิชาชีพของแพทย์

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ.มาตรา 305 ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา 301 และมาตรา 302 นั้น เป็นการกระทำของนายแพทย์ และ

- (1) จำเป็นต้องกระทำเนื่องจากสุขภาพของหญิงนั้น หรือ
- (2) หญิงมีครรภ์เนื่องจากการกระทำความผิดอาญา ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 276

ผู้กระทำไม่มีความผิด

74. ความผิดฐานทอดทิ้งเด็ก เพื่อให้เด็กนั้นพ้นไปเสียจากตน โดยประการที่ทำให้เด็กนั้นปราศจากผู้ดูแล ตาม ป.อ.มาตรา 306 “เด็ก” ตามมาตรานี้ จะต้องมีอายุไม่เกินกี่ปี

1. 5 ปี
2. 7 ปี
3. 9 ปี
4. 15 ปี

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ.มาตรา 306 ผู้ใดทอดทิ้งเด็กอายุยังไม่เกินเก้าปี ไว้ ณ ที่ใดเพื่อให้เด็กนั้นพ้นไปเสียจากตน โดยประการที่ทำให้เด็กนั้นปราศจากผู้ดูแล ต้องระวางโทษ

75. ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่นให้กระทำการใด ไม่กระทำการใด หรือจำยอมต่อสิ่งใด โดยทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพ ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 309

1. ชีวิต ร่างกาย
2. เสรีภาพ
3. ชื่อเสียงหรือทรัพย์สิน
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 309 วรรคแรก ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่นให้กระทำการใด ไม่กระทำการใด หรือจำยอมต่อสิ่งใด โดยทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อ ชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินของผู้ถูกข่มขืนใจนั้นเองหรือของผู้อื่น หรือโดยใช้กำลังประทุษร้ายจนผู้ถูกข่มขืนใจต้องกระทำการนั้น ไม่กระทำการนั้นหรือจำยอมต่อสิ่งนั้น ต้องระวางโทษ

76. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับความผิดฐานหน่วงเหนี่ยวกักขัง ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 310

1. หน่วงเหนี่ยว คือ ไม่ให้ไปจากที่แห่งหนึ่ง
2. กักขัง คือ กระทำให้อยู่ในที่แห่งหนึ่ง
3. ผู้เสียหายถูกกักขังไว้ที่บ้าน หากผู้เสียหายหลบหนีออกมาได้ จึงถือว่ามีความผิดฐานพยายามหน่วงเหนี่ยวกักขัง
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ.มาตรา 310 หลัก แม้ผู้เสียหายถูกกักขังไว้ที่บ้าน หากผู้เสียหายหลบหนีออกมาได้ ก็ถือว่ามีความผิดฐานหน่วงเหนี่ยวกักขังสำเร็จแล้ว (ฎ.5751/2551)

77. ข้อใดเป็นองค์ประกอบสำคัญ ในความผิดฐานเรียกค่าไถ่ ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 313

1. เอาตัวเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีไป
2. เอาตัวบุคคลอายุกว่าสิบห้าปีไป โดยใช้อุบายหลอกลวง ชู้เชิญ
3. หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังบุคคลใด
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 313 วรรคแรก ผู้ใดเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าไถ่

(1) เอาตัวเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีไป

(2) เอาตัวบุคคลอายุกว่าสิบห้าปีไป โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำ ผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด หรือ

(3) หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังบุคคลใด

ต้องระวางโทษ

78. ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดฐานเรียกค่าไถ่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 313 ผู้นั้น ต้องระวางโทษอย่างไร

1. ระวางโทษ 2 ใน 3 ส่วนของโทษที่ตัวการรับผิด
2. ระวางโทษ กึ่งหนึ่ง ของโทษที่ตัวการรับผิด
3. ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น
4. ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ. มาตรา 314 ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตามมาตรา 313 ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

79. ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา 313 มาตรา 314 หรือมาตรา 315 จัดให้ผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวหรือผู้ถูกกักขัง ได้รับเสรีภาพก่อนศาลชั้นต้นพิพากษา โดยผู้นั้นมิได้รับอันตรายสาหัสหรือตกอยู่ในภาวะอันใกล้จะเป็นอันตรายต่อชีวิต ให้ลงโทษผู้กระทำความผิดในคดีนี้อย่างไร

1. ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้
2. ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
3. ให้ยกเว้นโทษ
4. ระวางโทษ 2 ใน 3 ส่วนของโทษ

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ.มาตรา 316 ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา 313 มาตรา 314 หรือมาตรา 315 จัดให้ผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวหรือผู้ถูกกักขัง ได้รับเสรีภาพก่อนศาลชั้นต้นพิพากษา โดยผู้นั้นมิได้รับอันตรายสาหัสหรือตกอยู่ในภาวะอันใกล้จะเป็นอันตรายต่อชีวิต ให้ลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

80. ความผิดฐาน พรากเด็ก ไปโดยปราศจากเหตุอันสมควร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 317 เด็กในที่นี่ ต้องมีอายุไม่เกินกี่ปี

1. 10 ปี	2. 14 ปี
3. 15 ปี	4. 16 ปี

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ.มาตรา 317 วรรคแรก ผู้ใดโดยปราศจากเหตุอันสมควร พรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล ต้องระวางโทษ

81. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับความผิดพรากเด็ก ไปโดยปราศจากเหตุอันสมควร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 317

1. การพราก หมายถึง พาไปหรือแยกออกจากความปกครองดูแล
2. แนะนำชักชวนให้เด็กหนีบิดามารดาตามจำเลยไป ก็เป็นการพรากแล้ว
3. ผู้เสียหายชักชวนกันมาบ้านจำเลย เมื่อจำเลยกระทำชำเราก็คือเป็นการพราก
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ.มาตรา 317 หลัก ชักชวนกันมาบ้านจำเลยเอง แม้จำเลยกระทำชำเราก็คือไม่เป็นการพราก ไม่พรากกว่าจำเลยได้นักแนะหรือเรียกให้ผู้เสียหายเข้ามาในบ้านแต่อย่างใด (ฎ.13987/2557)

82. ความผิดฐานพรากเด็กไปโดยไม่มีเหตุอันควร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 317 ที่ผู้กระทำ จะต้องรับโทษหนักขึ้น คือการกระทำตามข้อใด

1. ได้กระทำเพื่อหากำไร
2. ได้กระทำเพื่อการอนาจาร
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ.มาตรา 317 วรรคสาม ถ้าความผิดตามมาตรานี้ ได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการอนาจาร ผู้กระทำต้องระวางโทษ

83. ความผิดฐาน พรากผู้เยาว์ ไปโดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 318 ผู้เยาว์ในที่นี้ ต้องมีอายุตามข้อใด

1. กว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบเจ็ดปี
2. กว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี
3. กว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบเก้าปี
4. กว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 318 วรรคแรก ผู้ใดพรากผู้เยาว์ อายุกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษ

84. ความผิดฐาน พรากผู้เยาว์ ไปโดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 319 ผู้เยาว์ในที่นี้ ต้องมีอายุตามข้อใด

1. กว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบเจ็ดปี
2. กว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี
3. กว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบเก้าปี
4. กว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ. มาตรา 319 วรรคแรก ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุกว่า สิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ไปเสียจากบิดามารดาผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเพื่อหากำไร หรือเพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วยต้องระวางโทษ

85. ความผิดฐาน พรากผู้เยาว์ ไปโดยผู้เยาว์เต็มใจไปด้วย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 319 นั้น องค์ประกอบที่สำคัญนอกจากอายุของผู้เยาว์แล้ว จะต้องเป็นการพรากโดยมีเจตนาพิเศษอย่างใดด้วย

1. เพื่อหากำไร
2. เพื่อการอนาจาร
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. โดยไม่มีเหตุอันสมควร

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 319 วรรคแรก ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไป

เสียดจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อหากำไร หรือเพื่อการธนาคาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ต้อง ระวังโทษ

86. ความผิดในหมวดเสรีภาพ ตามมาตราใด ที่เป็นความผิดอันยอมความได้

1. มาตรา 309 วรรคแรก	2. มาตรา 310 วรรคแรก
3. มาตรา 311 วรรคแรก	4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 321 ความผิดตามมาตรา 309 วรรคแรก มาตรา 310 วรรคแรก และ มาตรา 311 วรรคแรก เป็นความผิดอันยอมความได้

87. ในความผิดฐานพรากเด็ก ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 317 หากเป็นการกระทำต่อเด็กอายุไม่เกินกี่ปี จะต้องห้ามอ้างความไม่รู้อายุของเด็กเพื่อให้พ้นจากความผิดดังกล่าว

1. ไม่เกิน 9 ปี	2. ไม่เกิน 10 ปี
3. ไม่เกิน 13 ปี	4. ไม่เกิน 14 ปี

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ.มาตรา 321/1 (แก้ไขใหม่) “การกระทำความผิดตามมาตรา 312 ตี วรรคสองและมาตรา 317 หากเป็นการกระทำต่อเด็กอายุไม่เกินสิบสามปี ห้ามอ้างความไม่รู้อายุของเด็กเพื่อให้พ้นจากความผิดนั้น”

88. ข้อใดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในความผิดฐานหมิ่นประมาท ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326

- ใส่ความผู้อื่น
- ต่อบุคคลที่สาม
- โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง
- ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 326 ผู้ใดใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาท ต้องระวังโทษ

89. ข้อใด กล่าวผิดเกี่ยวกับความผิดฐานหมิ่นประมาท ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326

- ผู้ใด ตามมาตรานี้ อาจเป็นนิติบุคคลก็ได้
- การใส่ความ ต้องมีลักษณะเป็นการยืนยันข้อเท็จจริงให้คนอื่นเชื่อแล้วเกิดความรู้สึกดูหมิ่น เกลียดชัง
- การที่จำเลยถาม นางสาวสวยว่า มีความสัมพันธ์ทางชู้สาวกับโจทก์หรือไม่ แม้จะเป็นการคาดคะเน แต่ก็ถือได้ว่าเป็นการยืนยันข้อเท็จจริง มีความผิดฐานหมิ่นประมาทแล้ว
- ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ.มาตรา 326 หลัก การที่จำเลยถาม นางสาวสวยว่า มีความสัมพันธ์ทางชู้สาวกับโจทก์หรือไม่ จึงเป็นเพียงการคาดคะเนของจำเลยเท่านั้น มิใช่เป็นการยืนยันข้อเท็จจริง ไม่มีความผิดฐานหมิ่นประมาท

90. ในการแสดงความเห็นตามข้อใด ที่ผู้กระทำไม่มีความผิดฐานหมิ่นประมาท ตาม ประมวลกฎหมายอาญา

- เพื่อความชอบธรรม ป้องกันตนหรือป้องกันส่วนได้เสียเกี่ยวกับคนตามคลองธรรม

2. ในฐานะเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติการตามหน้าที่
3. ดิชมด้วยความเป็นธรรม ซึ่งบุคคลหรือสิ่งใดอันเป็นวิสัยของประชาชนย่อมกระทำ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 329 ผู้ใดแสดงความคิดเห็นหรือข้อความใดโดยสุจริต

(1) เพื่อความชอบธรรม ป้องกันตนหรือป้องกันส่วนได้เสียเกี่ยวกับตนตามคลองธรรม

(2) ในฐานะเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติการตามหน้าที่

(3) ดิชมด้วยความเป็นธรรม ซึ่งบุคคลหรือสิ่งใดอันเป็นวิสัยของประชาชนย่อมกระทำ หรือ

(4) ในการแจ้งข่าวด้วยความเป็นธรรมเรื่องการดำเนินการอันเปิดเผยในศาลหรือในการประชุมผู้นั้นไม่มี

ความผิดฐานหมิ่นประมาท

91. ในกรณีหมิ่นประมาท ถ้าผู้ถูกหาว่ากระทำความผิด พิสูจน์ได้ว่าข้อที่หาว่าเป็นหมิ่นประมาทนั้นเป็นความจริง ผู้นั้นจะต้องรับผิดทางอาญาหรือไม่อย่างไร

1. ผู้นั้นไม่มีความผิด
2. ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ
3. ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้
4. ให้ศาลลดโทษผู้นั้นลงกึ่งหนึ่ง

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ.มาตรา 330 ในกรณีหมิ่นประมาท ถ้าผู้ถูกหาว่ากระทำความผิด พิสูจน์ได้ว่าข้อที่หาว่าเป็นหมิ่นประมาทนั้นเป็นความจริง ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

92. จากข้อ 91. แต่ห้ามไม่ให้พิสูจน์ ถ้าข้อที่หาว่าเป็นหมิ่นประมาทนั้นเป็นการกระทำตามข้อใด

1. เป็นการใส่ความในเรื่องส่วนตัว
2. การพิสูจน์จะไม่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. พิสูจน์ได้เสมอไม่มีข้อห้ามแต่อย่างใด

ตอบ 3. แนวคิด ป.อ.มาตรา 330 วรรคสอง แต่ห้ามไม่ให้พิสูจน์ ถ้าข้อที่หาว่าเป็นหมิ่นประมาทนั้นเป็นการใส่ความในเรื่องส่วนตัว และการพิสูจน์จะไม่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน

93. ในคดีหมิ่นประมาทซึ่งมีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด ศาลไม่มีอำนาจสั่งตามข้อใด

1. ให้ยึด วัตถุหรือส่วนของวัตถุที่มีข้อความหมิ่นประมาท
2. ให้โฆษณาคำขอภัยหรือคำขอขมาในหนังสือพิมพ์หนึ่งฉบับหรือหลายฉบับ ครั้งเดียวหรือหลายครั้ง

โดยให้จำเลยเป็นผู้ชำระค่าโฆษณา

3. ให้โฆษณาคำพิพากษาทั้งหมด หรือแต่บางส่วนในหนังสือพิมพ์หนึ่งฉบับหรือหลายฉบับ ครั้งเดียวหรือหลายครั้ง โดยให้จำเลยเป็นผู้ชำระค่าโฆษณา

4. ทำลาย วัตถุหรือส่วนของวัตถุที่มีข้อความหมิ่นประมาท

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ.มาตรา 332 ในคดีหมิ่นประมาทซึ่งมีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด ศาลอาจสั่ง

- (1) ให้ยึด และทำลายวัตถุหรือส่วนของวัตถุที่มีข้อความหมิ่นประมาท
- (2) ให้โฆษณาคำพิพากษาทั้งหมด หรือแต่บางส่วนในหนังสือพิมพ์หนึ่งฉบับหรือหลายฉบับ ครั้งเดียวหรือหลายครั้ง โดยให้จำเลยเป็นผู้ชำระค่าโฆษณา

94. ข้อใดกล่าวถูกต้อง เกี่ยวกับความผิดฐานลักทรัพย์ ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334

1. การเอาไป หมายถึง แย่งการครอบครองทรัพย์ของผู้อื่นในลักษณะตัดกรรมสิทธิ์ของเจ้าของทรัพย์ โดยเด็ดขาด
2. ผู้กระทำได้เข้าครอบครองทรัพย์ที่ลัก ไม่ใช่เพียงแต่จะต้องโดยไม่มีการครอบครอง
3. ต้องมีลักษณะเป็นการแย่งการครอบครอง กล่าวคือ เข้าถือเอาโดยผู้ครอบครองเดิมไม่อนุญาต
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 334 ผู้ใดเอาทรัพย์ของผู้อื่น หรือที่ผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วยไปโดยทุจริต ผู้นั้นกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ ต้องระวางโทษ

95. ความผิดลักทรัพย์ตามข้อใด ที่ผู้กระทำได้รับโทษหนักขึ้น

1. ในเวลากลางคืน
2. ในที่หรือบริเวณที่มีเหตุเพลิงไหม้
3. โดยทำอันตรายถึงชีวิตกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 335 วรรคแรก ผู้ใดลักทรัพย์

(1) ในเวลากลางคืน

(2) ในที่หรือบริเวณที่มีเหตุเพลิงไหม้ การระเบิด อุทกภัย หรือในที่หรือบริเวณที่มีอุบัติเหตุ เหตุทุกภัย แกร่งไฟ หรือยานพาหนะอื่นที่ประชาชนโดยสาร หรือภัยพิบัติอื่นทำนองเดียวกันหรืออาศัย โอกาสที่มีเหตุเช่นว่านั้น หรืออาศัยโอกาสที่ประชาชนกำลังตื่นกลัวภัยอันตรายใดๆ

(3) โดยทำอันตรายถึงชีวิตกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์ หรือโดยผ่านสิ่งเช่นว่านั้นเข้าไปด้วยประการใดๆ

96. ผู้ใดลักทรัพย์โดยฉกฉวยเอาซึ่งหน้า ผู้นั้นกระทำความผิดฐานใด

1. ชิงทรัพย์	2. ชิงทรัพย์
3. ชกขอก	4. ปล้นทรัพย์

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ.มาตรา 336 วรรคแรก ผู้ใดลักทรัพย์โดยฉกฉวยเอาซึ่งหน้า ผู้นั้นกระทำความผิดฐานชิงทรัพย์ ต้องระวางโทษ

97. ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่นให้ยอมให้หรือยอมจะให้ตนหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินของผู้ถูกขู่เข็ญหรือของบุคคลที่สาม จนผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นว่านั้น ผู้นั้นกระทำความผิดฐานใด

1. ชิงทรัพย์	2. กรรโชกทรัพย์

3. ริคเอาทรัพย์

4. ปล้นทรัพย์

ตอบ 2. แนวคิด ป.อ.มาตรา 337 วรรคแรก ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่นให้ยอมให้หรือยอมจะให้ตนหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินของผู้ถูกขู่เข็ญหรือของบุคคลที่สาม จนผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นนั้น ผู้ที่กระทำความผิดฐานกรรโชก ต้องระวางโทษ

98. ผู้ใดลักทรัพย์โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญว่าในทันใดนั้นจะใช้กำลังประทุษร้าย เพื่อให้ความสะดวกแก่การลักทรัพย์หรือการพาทรัพย์นั้นไป ผู้นั้นมีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินฐานใด

1. ชิงทรัพย์

2. กรรโชกทรัพย์

3. ริคเอาทรัพย์

4. ปล้นทรัพย์

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ.มาตรา 339 วรรคแรก ผู้ใดลักทรัพย์โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญว่าในทันใดนั้นจะใช้กำลังประทุษร้าย เพื่อ

(1) ให้ความสะดวกแก่การลักทรัพย์หรือการพาทรัพย์นั้นไป

ผู้นั้นกระทำความผิดฐานชิงทรัพย์ ต้องระวางโทษ

99. ผู้ใดครอบครองทรัพย์ซึ่งเป็นของผู้อื่น หรือซึ่งผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย เบียดบังเอาทรัพย์นั้นเป็นของตนหรือบุคคลที่สามโดยทุจริต ผู้นั้นกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินฐานใด

1. ชักยอก

2. น้อโกง

3. กรรโชกทรัพย์

4. ลักทรัพย์

ตอบ 1. แนวคิด ป.อ. มาตรา 352 วรรคแรก ผู้ใดครอบครองทรัพย์ซึ่งเป็นของผู้อื่น หรือซึ่งผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย เบียดบังเอาทรัพย์นั้นเป็นของตนหรือบุคคลที่สามโดยทุจริต ผู้นั้นกระทำความผิดฐานชักยอก

100. ความผิดฐานบุกรุก ตามประมวลกฎหมายอาญา จะต้องรับโทษหนักขึ้นเมื่อผู้กระทำความผิด ได้กระทำตามข้อใด

1. โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย

2. โดยมีอาวุธหรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป

3. ในเวลากลางคืน

4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด ป.อ.มาตรา 365 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 362 มาตรา 363 หรือมาตรา 364 ได้กระทำ

(1) โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย

(2) โดยมีอาวุธหรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป หรือ

(3) ในเวลากลางคืน

★ แนวข้อสอบ ประมวล กฎหมายอาญา ชุดที่ 3.

1. ข้อใดถูก

- ก. สาธารณะสถาน หมายความว่า สถานที่ใดๆซึ่งประชาชนมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้
- ข. เลหสถาน หมายความว่า ที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย เช่น เรือน โรง เรือ แพ
- ค. ที่รโหฐาน หมายความว่าที่ใดๆที่มีใช้ที่สาธารณะสถาน
- ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

2. ข้อใดเป็นอาวุธโดยสภาพ

- ก. มีดคัตเตอร์
- ข. ดาบ
- ค. ไม้ยาว 5 ฟุต
- ง. ปืนปากกา

ตอบ ข.

3. ข้อใดถือว่าเป็นการใช้กำลังประทุษร้าย

- ก. แดงแเกาะเชือกจากมือขาวแล้วจูงกระบือไป
- ข. เทาจับมือและกอดนางสาวม่วงเพื่อลวนลาม
- ค. ก และ ข ถูก
- ง. ถูกเฉพาะ ข

ตอบ ค.

4. ข้อใดเป็นเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ

- ก. ใบอนุญาตขับรถ
- ข. ใบเสร็จรับเงินการชำระค่าภาษี
- ค. บัตรประจำตัวประชาชน
- ง. ป้ายประกันภัยรถยนต์

ตอบ ข.

5. ตามหลักการของรัฐธรรมนูญบุคคลจะรับโทษทางอาญาเมื่อใด

- ก. เมื่อได้กระทำผิด
- ข. เป็นความผิดที่กฎหมายขณะนั้นกำหนดไว้ว่าเป็นความผิด
- ค. มีการกำหนดโทษไว้ด้วย
- ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

6. บุคคลจะต้องรับโทษทางอาญาเมื่อใด

- ก. การกระทำไม่มีกฎหมายยกเว้นโทษ
- ข. การกระทำไม่มีกฎหมายยกเว้นความผิด
- ค. กฎหมายเพิ่งใช้บังคับภายหลังจากมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นแล้ว
- ง. ข้อ ก และ ข ถูก

ตอบ ง.

7. ข้อใดมิใช่ราชอาณาจักร

- ก. ทะเลห่างจากฝั่ง 15 ไมล์ทะเล ข. อ่าวไทย
ค. พื้นดิน ง. อากาศเหนือพื้นดิน

ตอบ ก.

8. โทษตามประมวลกฎหมายอาญามีอะไรบ้าง

- ก. กักกัน ห้ามเข้าเขต เรียกประกัน
ข. กักกัน กักขัง จำคุก ประหารชีวิต
ค. ประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ ริบทรัพย์สิน
ง. กักกัน

ตอบ ค.

9. ข้อใดเป็นเจตนาโดยอ้อม

- ก. มีเจตนากระทำความผิด ข. มีเจตนาหลอกให้คนอื่นกระทำความผิด
ค. ผู้ถูกหลอกไม่มีเจตนา ง. ทุกข้อรวมกัน

ตอบ ง.

10. ข้อใดมิใช่การกระทำ

- ก. ประสงค์ต่อผล ข. เล็งเห็นผล
ค. วางเว้น ง. ละเว้น จดเว้น

ตอบ ค.

11. ในการรอการลงโทษผู้ต้องหาต้องกระทำผิดโทษไม่เกินกี่ปี

- ก. 2 ปี ข. 3 ปี
ค. 4 ปี ง. 5 ปี

ตอบ ข.

12. ข้อใดเป็นการกระทำโดยพลาย

- ก. คำสั่งการยิงแดงแต่ยิงไปถูกหมาของแดง
ข. คำสั่งการยิงแดงแต่ยิงไปถูกขาของแดง
ค. คำสั่งการตีเจกั้นของเขียวให้แตกแต่ไปตีเจกั้นของขาวเพราะเข้าใจผิด
ง. ข้อ ข และ ค ถูก

ตอบ ข.

13. บุคคลจะใช้ข้อแก้ตัวเพื่อให้พ้นความรับผิดทางอาญาได้หรือไม่

- ก. ได้ เพราะไม่มีใครรู้กฎหมายทุกบทบัญญัติ ข. ได้ เพราะถือหลักสุจริต
ค. ไม่ได้ เพราะมีกฎหมายกำหนดไว้ ง. ไม่ได้ เพราะจะทำให้ผู้กระทำความผิดเสียเปรียบ

20. ข้อใดที่เป็นการพยายามที่ไม่สามารถบรรลุผลได้อย่างแน่แท้
- เขียวจึงไปในห้องที่ขาวเคยนอนแต่ขาวไม่อยู่เพราะลุกไปห้องน้ำ
 - ฟ้าจึงไปที่ส้มแต่เป็นท่อนไม้
 - เหลืองจะยิงแดงแต่ปืนมีกำลังอ่อน
 - ถูกทุกข้อ ง.

ตอบ ง.

21. คำใช้ให้เขียวไปฆ่าขาว เขียวจึงไปชวนฟ้าและให้เหลืองขับรถไปส่งที่บ้านขาว เหลืองทราบแต่ก็ยังไม่ส่งและขับรถกลับ ขณะที่เขียวจะยิงขาวฟ้าคุดันทางให้และร้องตะโกนว่าตำรวจมา เขียวยิงขาวตาย ใ้วินิจจัยว่าคำมีความผิดฐานใด

ก. ตัวการ	ข. ผู้ใช้
ค. ผู้สนับสนุน	ง. ไม่มีความผิด

ตอบ ข.

22. จากข้อ 21 เหลืองมีความผิดฐานใด

ก. ตัวการ	ข. ผู้ใช้
ค. ผู้สนับสนุน	ง. ไม่มีความผิด

ตอบ ค.

23. จากข้อ 21 ฟ้ามีความผิดฐานใด

ก. ตัวการ	ข. ผู้ใช้
ค. ผู้สนับสนุน	ง. ไม่มีความผิด

ตอบ ก.

24. หากความผิดถึงขั้นลงมือ แล้วผู้สนับสนุนเข้าขัดขวาง ผลคือ

ก. ผู้สนับสนุนรับโทษกึ่งหนึ่ง	ข. ผู้สนับสนุนรับโทษสองในสาม
ค. ผู้สนับสนุนไม่ต้องรับโทษ	ง. ผู้สนับสนุนไม่มีความผิด

ตอบ ค.

25. การกระทำความผิดผิดกฎหมายหลายบทต้องลงโทษอย่างไร

ก. ลงโทษบทที่หนักที่สุด	ข. ลงโทษทุกบท
ค. แล้วแต่ความประสงค์ของโจทก์	ง. เป็นดุลพินิจของศาล

ตอบ ก.

26. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับความผิดหลายกรรมต่างกันและโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดต้องไม่เกิน

- 10 ปีสำหรับโทษหนักที่สุดจำคุกอย่างสูงไม่เกิน 3 ปี
- 20 ปีสำหรับโทษหนักที่สุดจำคุกอย่างสูงเกิน 3 ปีแต่ไม่เกิน 10 ปี

- ก. 50 ปีสำหรับโทษหนักที่สุดจำคุกอย่างสูงเกิน10 ปีขึ้นไป
ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

27. คำอุทธรณ์พิพากษาให้จำคุกภายหลังพ้นโทษไม่เกินสองปีดำกระทำความผิดอีกซึ่งเป็นโทษจำคุกหนึ่งปี ผลคือ
- ก. ศาลเพิ่มโทษจำคุกได้
ข. การเพิ่มโทษหนึ่งในสามของโทษครั้งหลัง
ค. ข้อ ก และ ข ถูก
ง. ถูกเฉพาะข้อ ก

ตอบ ค.

28. ข้อใดไม่ถือเป็นเหตุเพิ่มโทษ
- ก. การกระทำโดยประมาท
ข. การกระทำโดยจำเป็น
ค. การกระทำความผิดลหุโทษ
ง. ผู้กระทำอายุยังไม่เกิน 17 ปี

ตอบ ข.

29. ความผิดลหุโทษมีโทษตามกฎหมายอย่างไร
- ก. จำคุกไม่เกิน 1 เดือนปรับไม่เกิน1,000 บาท
ข. จำคุกไม่เกิน 2 เดือนปรับไม่เกิน2,000 บาท
ค. จำคุกไม่เกิน 2 เดือนปรับไม่เกิน1,000 บาท
ง. จำคุกไม่เกิน 1 เดือนปรับไม่เกิน2,000 บาท

ตอบ ก.

30. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง
- ก. การกระทำความผิดลหุโทษแม้กระทำโดยไม่เจตนาที่มีความผิด
ข. ผู้ใดพยายามกระทำความผิดลหุโทษผู้นั้นไม่มีความผิด
ค. ผู้ใดสนับสนุนความผิดลหุโทษผู้นั้นไม่มีความผิด
ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ค.

31. พระราชบัญญัติที่ใช้ประมวลกฎหมายอาญาประกาศใช้ในปีใด
- ก. พ.ศ. 2498
ข. พ.ศ. 2499
ค. พ.ศ. 2500
ง. พ.ศ. 2501

ตอบ ข.

32. เอกสารที่เป็นหลักฐานแห่งการก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวนหรือระงับซึ่งสิทธิ เป็นบทนิยามของ
- ก. เอกสาร
ข. เอกสารสิทธิ
ค. เอกสารราชการ
ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ข.

33. ในการคำนวณระยะเวลาจำคุก ให้นับตั้งแต่วันที่

- ก. นับตั้งแต่วันเริ่มจำคุก
ข. นับตั้งแต่วันฟ้องคดี
ค. นับตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา
ง. นับแต่วันที่ยึดถึงที่สุด

ตอบ ก.

34. ลายพิมพ์นิ้วมือและเครื่องหมายที่บุคคลลงไว้แทนลายมือชื่อของตน เป็นความหมายของข้อใด

- ก. พยานหลักฐาน
ข. แงงใจ
ค. ลายมือชื่อ
ง. ลายพิมพ์นิ้วมือ

ตอบ ค.

35. ผู้ต้องโทษปรับ ต้องชำระค่าปรับภายในกี่วันมิฉะนั้นจะถูกยึดทรัพย์

- ก. 7 วัน
ข. 15 วัน
ค. 30 วัน
ง. 1 เดือน

ตอบ ค.

36. กระทำโดยเจตนาคืออะไร

- ก. กระทำโดยรู้สำนึกในการกระทำ
ข. ผู้กระทำประสงค์ต่อผล
ค. ผู้กระทำได้เล็งเห็นผล
ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

37. กระทำโดยประมาทหมายถึงอะไร

- ก. ไม่ใช่กระทำโดยเจตนา
ข. กระทำโดยปราศจากความระมัดระวัง
ค. กระทำการหมกมุ่น
ง. ข้อ ก และ ข ถูก

ตอบ ง.

38. การกระทำโดยให้เกิดผลอันหนึ่งอันใดโดยงดเว้นการที่จักต้องกระทำเพื่อป้องกันผลนั้นด้วยคืออะไรใน
ความหมายของประมวลกฎหมายอาญา

- ก. การกระทำโดยละเว้น
ข. การกระทำโดยงดเว้น
ค. การกระทำโดยจงใจ
ง. การแสดงเจตนาโดยการนิ่ง

ตอบ ข.

39. ผู้ใดเจตนากระทำต่อบุคคลหนึ่งแต่ผลไปเกิดแก่บุคคลหนึ่งโดยพลาด ให้อธิบายว่า

- ก. ผู้กระทำไม่มีเจตนา
ข. ผู้กระทำเจตนากระทำต่อผู้ได้รับผลร้ายของการกระทำนั้น
ค. ผู้กระทำสำคัญผิด
ง. ผู้กระทำประมาท

ตอบ ง.

46. การกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ซึ่งผู้สืบสันดานกระทำต่อผู้บุพการี ผลในทางกฎหมายคือ
- ก. เป็นความผิดอันยอมความได้
 - ข. มีความผิดตามกฎหมาย
 - ค. ศาลอาจลดโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนด
 - ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

47. น้อยอายุสิบขวบลักเงินนายม่วง ผลตามกฎหมายเป็นอย่างไร
- ก. เด็กมีความผิด
 - ข. เด็กไม่ต้องรับโทษ
 - ค. ข้อ ก และ ข ถูก
 - ง. ถูกเฉพาะข้อ ข

ตอบ ก.

48. ข้อใดไม่ใช่องค์ประกอบของบิดานโทสะ
- ก. ถูกข่มเหงอย่างร้ายแรง
 - ข. ได้กระทำความผิดต่อผู้ข่มเหง
 - ค. เป็นเหตุยกเว้นโทษ
 - ง. ไม่มีข้อถูก

ตอบ ก.

49. เด็กอายุกว่าสิบปีแต่ไม่เกินสิบห้าปีกระทำความผิด ข้อใดคือผลของกฎหมาย
- ก. เด็กไม่ต้องรับโทษ
 - ข. ศาลมีอำนาจกล่าวตักเตือน
 - ค. ศาลอาจมีการวางข้อกำหนดสำหรับเด็ก
 - ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

50. กรณีที่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปีแต่ต่ำกว่าสิบแปดปีกระทำความผิด และศาลเห็นสมควรลงโทษศาลจะลดโทษลงเท่าใด
- ก. หนึ่งในสอง
 - ข. หนึ่งในสาม
 - ค. กึ่งหนึ่ง
 - ง. ไม่มีข้อถูก

ตอบ ค.

51. กรณีที่บุคคลอายุตั้งแต่สิบแปดปีแต่ยังไม่เกินยี่สิบปีกระทำความผิด และศาลเห็นสมควรลงโทษศาลจะลดโทษลงเท่าใด
- ก. หนึ่งในสอง
 - ข. หนึ่งในสาม
 - ค. กึ่งหนึ่ง
 - ง. ข้อ ข และ ค ถูก

ตอบ ง.

52. หากความผิดถึงขั้นพยายามและผู้กระทำยังเสียเองไม่กระทำให้ตลอด ผลคือ
- ก. ต้องรับโทษความผิดฐานพยายาม
 - ข. ไม่ต้องรับโทษความผิดฐานพยายาม
 - ค. เป็นดุลพินิจศาลที่จะกำหนดโทษ
 - ง. ไม่มีข้อถูก

ตอบ ข.

ก. ไม่แน่ใจ

ง. แล้วแต่ศาล

ตอบ ก.

61. แดงไม่ได้เป็นตำรวจแต่นำชุดตำรวจมาใส่แล้วกวักนายขาวซึ่งขับรถไม่สวมหมวกกันน็อกเพื่อขอเงินค่าปรับ แดงมีความผิดอาญาฐานใดหรือไม่

ก. แดงมีความผิด

ข. แดงไม่มีความผิด

ค. มีความผิดฐานเจ้าพนักงานเรียกรับสินบน

ง. มีความผิดและได้รับยกเว้นโทษ

ตอบ ก.

62. ฟ่านำชุดตำรวจมาใส่แล้วเดินทั่วหมู่บ้านฟ่ามีความผิดหรือไม่

ก. ฟ่ามีความผิด

ข. ฟ่าไม่มีความผิด

ค. ไม่แน่ใจ

ง. มีความผิดและได้รับยกเว้นโทษ

ตอบ ก.

63. คำเป็นตำรวจไม่ยอมรับแจ้งความจากชาว คำมีความผิดฐานใด

ก. เจ้าพนักงานบกพร่องต่อหน้าที่

ข. เจ้าพนักงานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

ค. เจ้าพนักงานเรียกรับสินบน

ง. ไม่มีข้อถูก

ตอบ ข.

64. ข้อใดเป็นความผิดฐานเจ้าพนักงานทำเอกสารเท็จ

ก. รับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้ทำการใดขึ้นอันเป็นความเท็จ

ข. รับรองว่ามีกรแจ้งข้อความทั้งที่ไม่มีกรแจ้ง

ค. ละเว้นไม่จดข้อความซึ่งตนมีหน้าที่

ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

65. ข้อใดเป็นความผิดอาญา

ก. เจ้าพนักงานไปรษณีย์เปิดดูจดหมาย

ข. เจ้าพนักงานไปรษณีย์ส่งจดหมายผิดที่โดยรู้อยู่แล้ว

ค. ข้อ ก และ ข ถูก

ง. ไม่มีข้อถูก

ตอบ ค.

66. คำเป็นพยานในศาลแต่ไม่ยอมสาบานตนก่อนเบิกความ ข้อใดถูกต้อง

ก. คำมีความผิดทางอาญา

ข. ไม่แน่ใจ

ค. คำไม่มีความผิด

ง. ไม่มีข้อถูก

ตอบ ก.

67. ข้อใดเป็นความผิดอาญา

- ก. แจ้งความอันเป็นเท็จต่อพนักงานสอบสวน
ข. ฟ้องเท็จต่อศาล
ค. ขัดหมายศาล
ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.

68. ข้อใดไม่เป็นความผิดอาญา

- ก. เบิกความเท็จต่อศาลในคดีแพ่ง
ข. แปรข้อความอันเป็นเท็จ
ค. ฟ้องเท็จในคดีแพ่ง
ง. ทำพยานหลักฐานเท็จ

ตอบ ค.

69. คำทำลายพินัยกรรมของแดง ผลคือ

- ก. คำมีความผิดทางอาญา
ข. ไม่แน่ใจ
ค. คำไม่มีความผิด
ง. ไม่มีข้อถูก

ตอบ ก.

70. คำดูหมิ่นศาลในการพิจารณาคดี คำมีความผิดฐานใด

- ก. คำมีความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล
ข. คำมีความผิดฐานดูหมิ่นศาล
ค. ข้อ ก และ ข ถูก
ง. ถูกเฉพาะ ก

ตอบ ค.

71. คำขุดทำลายเจดีย์มีความผิดฐานใด

- ก. กระทำการเหยียดหยามศาสนา
ข. ก่อให้เกิดความวุ่นวายในพิธีกรรมทางศาสนา
ค. แต่งกายเป็นพระภิกษุซึ่งตนไม่เป็นบุคคลเช่นนั้น
ง. ไม่มีข้อถูก

ตอบ ก.

72. คำไปเมาอาละวาดในขณะที่พระสงฆ์และชาวพุทธกำลังประกอบพิธีกรรมทางศาสนา คำมีความผิดฐานใด

- ก. กระทำการเหยียดหยามศาสนา
ข. ก่อให้เกิดความวุ่นวายในพิธีกรรมทางศาสนา
ค. แต่งกายเป็นพระภิกษุซึ่งตนไม่เป็นบุคคลเช่นนั้น
ง. ไม่มีข้อถูก

ตอบ ข.

73. ฟ้าโกนผมและแต่งกายเป็นภิกษุออกบิณฑบาตทุกเช้าฟ้ามีความผิดฐานใด

- ก. กระทำการเหยียดหยามศาสนา
ข. ก่อให้เกิดความวุ่นวายในพิธีกรรมทางศาสนา
ค. แต่งกายเป็นพระภิกษุซึ่งตนไม่เป็นบุคคลเช่นนั้น
ง. ไม่มีข้อถูก

ตอบ ค.

พระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๕๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

ประกาศว่า

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้

โดยที่สมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.
๒๕๓๕

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน
พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใดไว้โดยเฉพาะและมี
หลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดใน
พระราชบัญญัตินี้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งที่กำหนดใน
กฎหมาย

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี

(๒) องค์การที่ใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะ

(๓) การพิจารณาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในงานทางนโยบายโดยตรง

(๔) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการ

พิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓/ตอนที่ ๖๐ ก/หน้า ๑/๑๔ พุทธศักราช ๒๕๓๕

(๕) การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์และการสั่งการตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการ
กฤษฎีกา

(๖) การดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายการต่างประเทศ

(๗) การดำเนินงานเกี่ยวกับราชการทหารหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ทางยุทธการร่วมกับ
ทหารในการป้องกันและรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักรจากภัยคุกคามทั้งภายนอกและภายในประเทศ

(๘) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

(๙) การดำเนินกิจการขององค์การทางศาสนา

การยกเว้น ไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินกิจการใดหรือกับ
หน่วยงานใดนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามข้อเสนอของคณะกรรมการวิธี
ปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง” หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่
เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองหรือกฎ และรวมถึงการดำเนินการใด ๆ ในทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้

“การพิจารณาทางปกครอง” หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อ
จัดให้มีคำสั่งทางปกครอง

“คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า

(๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคล
ในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่
ว่าจะเป็น การถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการ
รับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

(๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

“กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น
ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือ
บุคคลใดเป็นการเฉพาะ

“คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท” หมายความว่า คณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่มีการ
จัดองค์กรและวิธีพิจารณาสำหรับการวินิจฉัยชี้ขาดสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้
อำนาจทางปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบ
ราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐหรือไม่ก็ตาม

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ยื่นคำขอหรือผู้คัดค้านคำขอ ผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของ
คำสั่งทางปกครอง และผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองเนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูก
กระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง” ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการ คณะรัฐมนตรี เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้ทรงคุณวุฒิ อีกไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ

ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในทางนิติศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือการบริหารราชการแผ่นดิน แต่ผู้นั้นต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๘ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกหรือเมื่อมีเหตุหนึ่งเหตุใดตามมาตรา ๗๖

มาตรา ๑๐ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของ คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาหาข้อมูลและกิจการ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สอดส่องดูแลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ตามที่บุคคลดังกล่าวร้องขอ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองกำหนด

(๓) มีหนังสือเรียกให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นใดมาชี้แจงหรือแสดงความเห็นประกอบการพิจารณาได้

(๔) เสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกาและการออกกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เสนอคณะรัฐมนตรีเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมแต่อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติราชการทางปกครองให้เป็นไปโดยมีความเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๖) เรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

หมวด ๒

คำสั่งทางปกครอง

ส่วนที่ ๑

เจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๒ คำสั่งทางปกครองจะต้องกระทำโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๓ เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้

(๑) เป็นคู่กรณีเอง

(๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี

(๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น

(๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี

(๕) เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี

(๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๑๓ หรือคู่กรณีคัดค้านว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดเป็นบุคคลตามมาตรา ๑๓ ให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อน และแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งทราบเพื่อที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวจะได้มีคำสั่งต่อไป

การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคำคัดค้าน และการสั่งให้เจ้าหน้าที่อื่นเข้าปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ที่ถูกคัดค้านให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๑๓ หรือคู่กรณีคัดค้านว่ากรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองคณะใดมีลักษณะดังกล่าว ให้ประธานกรรมการเรียกประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเหตุคัดค้านนั้น ในการประชุมดังกล่าวกรรมการผู้ถูกคัดค้านเมื่อได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากที่ประชุม

ถ้าคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองคณะใดมีผู้ถูกคัดค้านในระหว่างที่กรรมการผู้ถูกคัดค้านต้องออกจากที่ประชุม ให้ถือว่าคณะกรรมการคณะนั้นประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน

ถ้าที่ประชุมมีมติให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้กรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ มติดังกล่าวให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด

การยื่นคำคัดค้านและการพิจารณาคำคัดค้านให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ในกรณีมีเหตุอื่นใดนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง เจ้าหน้าที่หรือกรรมการผู้นั้นจะทำการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนั้นไม่ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ถ้าผู้นั้นเห็นเองว่าตนมีกรณีดังกล่าว ให้ผู้นั้นหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อนและแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งหรือประธานกรรมการทราบ แล้วแต่กรณี

(๒) ถ้ามีคู่กรณีคัดค้านว่าผู้นั้นมีเหตุดังกล่าว หากผู้นั้นเห็นว่าตนไม่มีเหตุตามที่คัดค้านนั้น ผู้นั้นจะทำการพิจารณาเรื่องต่อไปก็ได้แต่ต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งหรือประธานกรรมการทราบ แล้วแต่กรณี

(๓) ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองซึ่งผู้นั้นเป็นกรรมการอยู่มีคำสั่งหรือมีมติโดยไม่ชักช้า แล้วแต่กรณีว่าผู้นั้นมีอำนาจในการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนั้นหรือไม่

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๕ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ การกระทำใด ๆ ของเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองที่ได้กระทำไปก่อนหยุดการพิจารณาตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ ย่อมไม่เสียไป เว้นแต่เจ้าหน้าที่ผู้เข้าปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ถูกคัดค้านหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครอง แล้วแต่กรณี จะเห็นสมควรดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดเสียใหม่ก็ได้

มาตรา ๑๘ บทบัญญัติมาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๑๖ ไม่ให้นำมาใช้บังคับกับกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน หากปล่อยให้ล่าช้าไปจะเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะหรือสิทธิของบุคคลจะเสียหายโดยไม่มีทางแก้ไขได้ หรือไม่มีเจ้าหน้าที่อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนผู้นั้นได้

มาตรา ๑๙ ถ้าปรากฏภายหลังว่าเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามหรือการแต่งตั้งไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งเช่นว่านี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้น ได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่

มาตรา ๒๐ ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ ให้หมายความรวมถึง ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจกำกับหรือควบคุมดูแลสำหรับกรณีของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ผู้บังคับบัญชาโดยตรง และนายรัฐมนตรีสำหรับกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นเป็นรัฐมนตรี

ส่วนที่ ๒

คู่กรณี

มาตรา ๒๑ บุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคล อาจเป็นคู่กรณีในการพิจารณาทางปกครองได้ตามขอบเขตที่สิทธิของตนถูกระทบกระทบหรืออาจถูกระทบกระทบโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้

มาตรา ๒๒ ผู้มีความสามารถกระทำการในกระบวนการพิจารณาทางปกครองได้ จะต้องเป็น

(๑) ผู้ซึ่งบรรลุนิติภาวะ

(๒) ผู้ซึ่งมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดให้มีความสามารถกระทำการในเรื่องที่กำหนดได้ แม้ผู้นั้นจะยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือความสามารถถูกจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๓) นิติบุคคลหรือคณะบุคคลตามมาตรา ๒๑ โดยผู้แทนหรือตัวแทน แล้วแต่กรณี

(๔) ผู้ซึ่งมีประกาศของนายรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งนายรัฐมนตรีมอบหมายในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้มีความสามารถกระทำการในเรื่องที่กำหนดได้ แม้ผู้นั้นจะยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือความสามารถถูกจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๒๓ ในการพิจารณาทางปกครองที่คู่กรณีต้องมาปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ คู่กรณีมีสิทธินำพยานหลักฐานหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาทางปกครองได้

การใดที่พยานหลักฐานหรือที่ปรึกษาได้ทำลงต่อหน้าคู่กรณีให้ถือว่าเป็นการกระทำของคู่กรณี เว้นแต่คู่กรณีจะได้คัดค้านเสียแต่ในขณะนั้น

มาตรา ๒๔ คู่กรณีอาจมีหนังสือแต่งตั้งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดแทนตนในกระบวนการพิจารณาทางปกครองใด ๆ ได้ ในการนี้ เจ้าหน้าที่จะดำเนินกระบวนการพิจารณาทางปกครองกับตัวคู่กรณีได้เฉพาะเมื่อเป็นเรื่องที่ผู้นั้นมีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องทำ การนั้นด้วยตนเองและต้องแจ้งให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้กระทำการแทนทราบด้วย

หากปรากฏว่าผู้ได้รับการแต่งตั้งให้กระทำการแทนผู้ใดไม่ทราบข้อเท็จจริงในเรื่องนั้นเพียงพอ หรือมีเหตุไม่ควรไว้วางใจในความสามารถของบุคคลดังกล่าวให้เจ้าหน้าที่แจ้งให้คู่กรณีทราบโดยไม่ชักช้า

การแต่งตั้งให้กระทำการแทนไม่ถือว่าสิ้นสุดลงเพราะความตายของคู่กรณีหรือการที่ความสามารถหรือความเป็นผู้แทนของคู่กรณีเปลี่ยนแปลงไป เว้นแต่ผู้สืบสิทธิตามกฎหมายของคู่กรณีหรือคู่กรณีจะถอนการแต่งตั้งดังกล่าว

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีการยื่นคำขอ โดยมีผู้ลงชื่อร่วมกันเกินห้าสิบคนหรือมีคู่กรณีเกินห้าสิบคนยื่นคำขอที่มีข้อความอย่างเดียวกันหรือทำนองเดียวกัน ถ้าในคำขอมีการระบุให้บุคคลใดเป็นตัวแทนของ

บุคคลดังกล่าวหรือมีข้อความปรัยบายให้เข้าใจได้เช่นนั้น ให้ถือว่าผู้ที่ถูกระบุชื่อดังกล่าวเป็นตัวแทนร่วมของ
คู่กรณีเหล่านั้น

ในกรณีที่มีคู่กรณีเกินห้าสิบคนยื่นคำขอให้มีคำสั่งทางปกครองในเรื่องเดียวกัน โดยไม่มีการ
กำหนดให้บุคคลใดเป็นตัวแทนร่วมของตนตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ในเรื่องนั้นแต่งตั้งบุคคลที่คู่กรณีฝ่ายข้าง
มากเห็นชอบเป็นตัวแทนร่วมของบุคคลดังกล่าว ในกรณีนี้ให้นำมาตรา ๒๔ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้
บังคับโดยอนุโลม

ตัวแทนร่วมตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองต้องเป็นบุคคลธรรมดา

คู่กรณีจะบอกเลิกการให้ตัวแทนร่วมดำเนินการแทนตนเมื่อใดก็ได้แต่ต้องมีหนังสือแจ้งให้
เจ้าหน้าที่ทราบและดำเนินการใด ๆ ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองต่อไปด้วยตนเอง

ตัวแทนร่วมจะบอกเลิกการเป็นตัวแทนเมื่อใดก็ได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบกับ
ต้องแจ้งให้คู่กรณีทุกรายทราบด้วย

ส่วนที่ ๓

การพิจารณา

มาตรา ๒๖ เอกสารที่ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ให้จัดทำเป็นภาษาไทย ถ้าเป็นเอกสารที่ทำขึ้นเป็น
ภาษาต่างประเทศ ให้คู่กรณีจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทยที่มีการรับรองความถูกต้องมาให้ภายในระยะเวลาที่
เจ้าหน้าที่กำหนด ในกรณีนี้ให้ถือว่าเอกสารดังกล่าวได้ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ในวันที่เจ้าหน้าที่ได้รับคำแปลนั้น เว้นแต่
เจ้าหน้าที่จะยอมรับเอกสารที่ทำขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศ และในกรณีนี้ให้ถือว่าวันที่ได้ยื่นเอกสารฉบับที่ทำขึ้น
เป็นภาษาต่างประเทศเป็นวันที่เจ้าหน้าที่ได้รับเอกสารดังกล่าว

การรับรองความถูกต้องของคำแปลเป็นภาษาไทยหรือการยอมรับเอกสารที่ทำขึ้นเป็น
ภาษาต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗^๒ ให้เจ้าหน้าที่แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้
คู่กรณีทราบตามความจำเป็นแก่กรณี

เมื่อมีผู้ยื่นคำขอเพื่อให้เจ้าหน้าที่มีคำสั่งทางปกครอง ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอที่
จะต้องดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสาร บรรดาที่มีกฎหมายหรือกฎ
กำหนดให้ต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ หากคำขอไม่ถูกต้อง ให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวแนะนำให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการ
แก้ไขเพิ่มเติมเสียให้ถูกต้อง และหากมีเอกสารใดไม่ครบถ้วนให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันทีหรือภายในไม่เกิน
เจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำขอ ในการแจ้งดังกล่าวให้เจ้าหน้าที่ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้รับคำขอและ
ระบุรายการเอกสารที่ไม่ถูกต้องหรือยังไม่ครบถ้วนให้ผู้ยื่นคำขอทราบพร้อมทั้งบันทึกการแจ้งดังกล่าวไว้ใน
กระบวนการพิจารณาจัดทำคำสั่งทางปกครองนั้นด้วย

^๒ มาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้แก้ไขคำขอหรือจัดส่งเอกสารตามที่ระบุในการแจ้งตามวรรคสองครบถ้วนแล้วเจ้าหน้าที่จะปฏิเสธไม่ดำเนินการตามคำขอเพราะเหตุยังขาดเอกสารอีกมิได้ เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายหรือกฎและได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งตามมาตรา ๒๐ ในกรณีเช่นนั้นให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยพลัน หากเห็นว่าเป็นความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป

ผู้ยื่นคำขอต้องดำเนินการแก้ไขหรือส่งเอกสารเพิ่มเติมต่อเจ้าหน้าที่ภายในเวลาที่เจ้าหน้าที่กำหนดหรือภายในเวลาที่เจ้าหน้าที่อนุญาตให้ขยายออกไป เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว หากผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขหรือส่งเอกสารเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์ที่จะให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามคำขอต่อไป ในกรณีเช่นนั้นให้เจ้าหน้าที่ส่งเอกสารคืนให้ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ให้ผู้ยื่นคำขอทราบ และบันทึกการดำเนินการดังกล่าวไว้

มาตรา ๒๘ ในการพิจารณาทางปกครอง เจ้าหน้าที่อาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำขอหรือพยานหลักฐานของคู่กรณี

มาตรา ๒๙ เจ้าหน้าที่ต้องพิจารณาพยานหลักฐานที่ตนเห็นว่าจำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริงในการนี้ ให้รวมถึงการดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง

(๒) รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจง หรือความเห็นของคู่กรณีหรือของพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่คู่กรณีกล่าวอ้าง เว้นแต่เจ้าหน้าที่เห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็น ฟุ่มเฟือยหรือเพื่อประวิงเวลา

(๓) ขอข้อเท็จจริงหรือความเห็นจากคู่กรณี พยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ

(๔) ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๕) ออกไปตรวจสอบสถานที่

คู่กรณีต้องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในการพิสูจน์ข้อเท็จจริง และมีหน้าที่แจ้งพยานหลักฐานที่ตนทราบแก่เจ้าหน้าที่

พยานหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่เจ้าหน้าที่เรียกมาให้ถ้อยคำหรือทำความเห็นมีสิทธิได้รับค่าป่วยการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

(๑) เมื่อมีความจำเป็นรีบด่วนหากปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

(๒) เมื่อจะมีผลทำให้ระยะเวลาที่กฎหมายหรือกฎกำหนดไว้ในการทำคำสั่งทางปกครองต้องล่าช้าออกไป

- (๓) เมื่อเป็นข้อเท็จจริงที่คู่กรณีนั่นเองได้ให้ไว้ในคำขอ คำให้การหรือคำแถลง
 (๔) เมื่อโดยสภาพเห็นได้ชัดในตัวเองว่าการให้โอกาสดังกล่าวไม่อาจกระทำได้
 (๕) เมื่อเป็นมาตรการบังคับทางปกครอง
 (๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ให้โอกาสตามวรรคหนึ่ง ถ้าจะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อ

ประโยชน์สาธารณะ

มาตรา ๓๑ คู่กรณีมีสิทธิขอตรวจดูเอกสารที่จำเป็นต้องรู้เพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตนได้ แต่ถ้ายังไม่ได้ทำคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้น คู่กรณีไม่มีสิทธิขอตรวจดูเอกสารอันเป็นต้นร่างคำวินิจฉัย

การตรวจดูเอกสาร ค่าใช้จ่ายในการตรวจดูเอกสาร หรือการจัดทำสำเนาเอกสารให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๒ เจ้าหน้าที่อาจไม่อนุญาตให้ตรวจดูเอกสารหรือพยานหลักฐานได้ ถ้าเป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับ

มาตรา ๓๓ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ความประหยัดและควมมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานของรัฐ ให้คณะรัฐมนตรีวางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้เจ้าหน้าที่กำหนดเวลาสำหรับการพิจารณาทางปกครองขึ้นไว้ตามความเหมาะสมแก่กรณี ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายหรือกฎในเรื่องนั้น

ในกรณีที่การดำเนินงานในเรื่องใดจะต้องผ่านการพิจารณาของเจ้าหน้าที่มากกว่าหนึ่งราย เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องประสานงานกันในการกำหนดเวลาเพื่อการดำเนินงานในเรื่องนั้น

ส่วนที่ ๔

รูปแบบและผลของคำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๓๔ คำสั่งทางปกครองอาจทำเป็นหนังสือหรือวาจาหรือโดยการสื่อความหมายในรูปแบบอื่นก็ได้ แต่ต้องมีข้อความหรือความหมายที่ชัดเจนเพียงพอที่จะเข้าใจได้

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองเป็นคำสั่งด้วยวาจา ถ้าผู้รับคำสั่งนั้นร้องขอและการร้องขอได้กระทำโดยมีเหตุอันสมควรภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิคำสั่งดังกล่าว เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งต้องยืนยันคำสั่งนั้นเป็นหนังสือ

มาตรา ๓๖ คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสืออย่างน้อยต้องระบุ วัน เดือน และปีที่ทำคำสั่ง ชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง พร้อมทั้งมีลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้น

มาตรา ๓๗ คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยืนยันคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

(๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

นายกรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้คำสั่งทางปกครองกรณีหนึ่งกรณีใดต้องระงับเหตุผลไว้ในคำสั่งนั้นเองหรือในเอกสารแนบท้ายคำสั่งนั้นก็ได้ บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เป็นกรณีที่มีผลตรงตามคำขอและไม่กระทบสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น

(๒) เหตุผลนั้นเป็นที่รู้จักกันอยู่แล้วโดยไม่ต้องระงับอีก

(๓) เป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับตามมาตรา ๓๒

(๔) เป็นการออกคำสั่งทางปกครองด้วยวาจาหรือเป็นกรณีเร่งด่วนแต่ต้องให้เหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรในเวลาอันควรหากผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งนั้นร้องขอ

มาตรา ๓๘ บทบัญญัติตามมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับคำสั่งทางปกครองที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๙ การออกคำสั่งทางปกครองเจ้าหน้าที่อาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เว้นแต่กฎหมายจะกำหนดข้อจำกัดดุลพินิจเป็นอย่างอื่น

การกำหนดเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกำหนดเงื่อนไขในกรณีดังต่อไปนี้ ตามความเหมาะสมแก่กรณีด้วย

(๑) การกำหนดให้สิทธิหรือภาระหน้าที่เริ่มมีผลหรือสิ้นสุด ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง

(๒) การกำหนดให้การเริ่มมีผลหรือสิ้นสุดของสิทธิหรือภาระหน้าที่ต้องขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ในอนาคตที่ไม่แน่นอน

(๓) ข้อสงวนสิทธิที่จะยกเลิกคำสั่งทางปกครอง

(๔) การกำหนดให้ผู้ได้รับประโยชน์ต้องกระทำหรืองดเว้นกระทำหรือต้องมีภาระหน้าที่หรือยอมรับภาระหน้าที่หรือความรับผิดชอบบางประการ หรือการกำหนดข้อความในการจัดให้มี เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มข้อกำหนดดังกล่าว

มาตรา ๓๙/๑^๑ การออกคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือในเรื่องใด หากมิได้มีกฎหมายหรือกฎกำหนดระยะเวลาในการออกคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้นไว้เป็นประการอื่น ให้เจ้าหน้าที่ออกคำสั่งทางปกครองนั้นให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ได้รับคำขอและเอกสารถูกต้องครบถ้วน

ให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปของเจ้าหน้าที่ ที่จะกำกับดูแลให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง

^๑ มาตรา ๓๙/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรา ๔๐ คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุนครณียที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลาดังกล่าวมีระยะเวลาสั้นกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๔๑ คำสั่งทางปกครองที่ออกโดยการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ไม่เป็นเหตุให้คำสั่งทางปกครองนั้นไม่สมบูรณ์

(๑) การออกคำสั่งทางปกครองโดยยังไม่มีผู้ยื่นคำขอในกรณีที่เจ้าหน้าที่จะดำเนินการเองไม่ได้ นอกจากจะมีผู้ยื่นคำขอ ถ้าต่อมาในภายหลังได้มีการยื่นคำขอเช่นนั้นแล้ว

(๒) คำสั่งทางปกครองที่ต้องจัดให้มีเหตุผลตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง ถ้าได้มีการจัดให้มีเหตุผลดังกล่าวในภายหลัง

(๓) การรับฟังคู่กรณีที่เป็นต้องกระทำได้ดำเนินการมาโดยไม่สมบูรณ์ ถ้าได้มีการรับฟังให้สมบูรณ์ในภายหลัง

(๔) คำสั่งทางปกครองที่ต้องให้เจ้าหน้าที่อื่นให้ความเห็นชอบก่อน ถ้าเจ้าหน้าที่นั้นได้ให้ความเห็นชอบในภายหลัง

เมื่อมีการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้ว และเจ้าหน้าที่ผู้มีคำสั่งทางปกครองประสงค์ให้ผลเป็นไปตามคำสั่งเดิมให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นบันทึกข้อเท็จจริงและความประสงค์ของตนไว้ในหรือแนบไว้กับคำสั่งเดิมและต้องมีหนังสือแจ้งความประสงค์ของตนให้คู่กรณีทราบด้วย

กรณีตาม (๒) (๓) และ (๔) จะต้องกระทำก่อนสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ตามส่วนที่ ๕ ของหมวดนี้ หรือตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการนั้น หรือถ้าเป็นกรณีที่ไม่ต้องมีการอุทธรณ์ดังกล่าวก็ต้องก่อนมีการนำคำสั่งทางปกครองไปสู่การพิจารณาของผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองนั้น

มาตรา ๔๒ คำสั่งทางปกครองให้มีผลใช้บังคับต่อบุคคลตั้งแต่ขณะที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป คำสั่งทางปกครองย่อมมีผลครบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลง โดยเงื่อนไขหรือโดยเหตุอื่นเมื่อคำสั่งทางปกครองสิ้นผลลง ให้เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเรียกผู้ซึ่งครอบครองเอกสารหรือวัตถุอื่นใดที่ได้จัดทำขึ้นเนื่องในการมีคำสั่งทางปกครองดังกล่าว ซึ่งมีข้อความหรือเครื่องหมายแสดงถึงการมีอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้น ให้ส่งคืนสิ่งนั้นหรือให้นำสิ่งของดังกล่าวอันเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้นั้นมาให้เจ้าหน้าที่จัดทำเครื่องหมายแสดงการสิ้นผลของคำสั่งทางปกครองดังกล่าวได้

มาตรา ๔๓ คำสั่งทางปกครองที่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อยหรือผิดพลาดเล็กน้อยนั้น เจ้าหน้าที่อาจแก้ไขเพิ่มเติมได้เสมอ

ในการแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งทางปกครองตามวรรคหนึ่งให้แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบตามควรแก่กรณี ในการนี้เจ้าหน้าที่อาจเรียกให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจัดส่งคำสั่งทางปกครอง เอกสารหรือวัตถุอื่นใดที่ได้จัดทำขึ้น

เนื่องในการมีคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมาเพื่อการแก้ไขเพิ่มเติมได้

ส่วนที่ ๕

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๔๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับตามมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๕ ให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย

ถ้าเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในกรณีนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาคำอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

เจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติมาตรานี้ไม่ใช้กับกรณีที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๔๖ ในการพิจารณาคำอุทธรณ์ ให้เจ้าหน้าที่พิจารณาบททวนคำสั่งทางปกครองได้ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครอง และอาจมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นไปในทางใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มภาระหรือลดภาระหรือใช้ดุลพินิจแทนในเรื่องความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครองหรือมีข้อกำหนดเป็นเงื่อนไขอย่างไรก็ได้

มาตรา ๔๗ การใดที่กฎหมายกำหนดให้อุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นคณะกรรมการ ขอบเขตการพิจารณาคำอุทธรณ์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น สำหรับกระบวนการพิจารณาให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติ หมวด ๒ นี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายดังกล่าว

มาตรา ๔๘ คำสั่งทางปกครองของบรรดาคณะกรรมการต่าง ๆ ไม่ว่าจะจัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย

หรือไม่ ให้คู่กรณีมีสิทธิโต้แย้งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น แต่ถ้าคณะกรรมการดังกล่าวเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท สิทธิการอุทธรณ์และกำหนดเวลาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๖

การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๔๕ เจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ไม่ว่าจะพ้นขั้นตอนการกำหนดให้อุทธรณ์หรือให้โต้แย้งตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นมาแล้วหรือไม่

การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ต้องกระทำภายในเก้าสิบวัน นับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกรองนั้น เว้นแต่คำสั่งทางปกครองจะได้ทำขึ้นเพราะการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งหรือการข่มขู่หรือการชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีขอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๕๐ คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะให้ให้มีผลย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ แต่ถ้าคำสั่งนั้นเป็นคำสั่งซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับ การเพิกถอนต้องเป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒

มาตรา ๕๑ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงิน หรือให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ ให้คำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับประโยชน์ในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้นกับประโยชน์สาธารณะประกอบกัน

ความเชื่อโดยสุจริตตามวรรคหนึ่งจะได้รับความคุ้มครองต่อเมื่อผู้รับคำสั่งทางปกครองได้ใช้ประโยชน์อันเกิดจากคำสั่งทางปกครองหรือได้ดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินไปแล้วโดยไม่อาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้หรือการเปลี่ยนแปลงจะทำให้ผู้นั้นต้องเสียหายเกินควรแก่กรณี

ในกรณีดังต่อไปนี้ ผู้รับคำสั่งทางปกครองจะอ้างความเชื่อโดยสุจริตไม่ได้

(๑) ผู้นั้นได้แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง หรือข่มขู่หรือชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์อื่นใดที่มีขอบด้วยกฎหมาย

(๒) ผู้นั้นได้ให้ข้อความซึ่งไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนในสาระสำคัญ

(๓) ผู้นั้นได้รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองในขณะที่ได้รับคำสั่งทางปกครองหรือการไม่รู้นั้นเป็นไปโดยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

ในกรณีที่เพิกถอนโดยให้มีผลย้อนหลัง การคืนเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่ผู้รับคำสั่งทาง

ปกครองได้ไป ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยลาภมิควรได้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ โดยอนุโลม โดยถ้าเมื่อใดผู้รับคำสั่งทางปกครองได้รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองหรือควรได้รู้เช่นนั้นหากผู้รับคำสั่งทางปกครองได้กระทำผิดอย่างร้ายแรงให้ถือว่าผู้รับคำสั่งทางปกครองได้รู้เช่นนั้นเป็นต้นไป และในกรณีตามวรรคสาม ผู้รับคำสั่งทางปกครองต้องรับผิดชอบในการคืนเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่ได้รับไปเต็มจำนวน

มาตรา ๕๒ คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่อยู่ในบังคับของมาตรา ๕๑ อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนได้ แต่ผู้ได้รับผลกระทบจากการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าทดแทนความเสียหายเนื่องจากความเชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองได้ และให้นำความในมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ต้องร้องขอค่าทดแทนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งให้ทราบถึงการเพิกถอนนั้น

ค่าทดแทนความเสียหายตามมาตรานี้จะต้องไม่สูงกว่าประโยชน์ที่ผู้รับคำสั่งทางปกครองดังกล่าวไม่ถูกเพิกถอน

มาตรา ๕๓ คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่เป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งทางปกครองอาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยให้มีผลตั้งแต่ขณะที่เพิกถอนหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ต้องทำคำสั่งทางปกครองที่มีเนื้อหาทำนองเดียวกันนั้นอีก หรือเป็นกรณีที่การเพิกถอนไม่อาจกระทำได้เพราะเหตุอื่น ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงประโยชน์ของบุคคลภายนอกประกอบด้วย

คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งทางปกครองอาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยให้มีผลตั้งแต่ขณะที่เพิกถอน หรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้เฉพาะเมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีกฎหมายกำหนดให้เพิกถอนได้หรือมีข้อสงวนสิทธิให้เพิกถอนได้ในคำสั่งทางปกครองนั้นเอง

(๒) คำสั่งทางปกครองนั้นมีข้อกำหนดให้ผู้รับประโยชน์ต้องปฏิบัติ แต่ไม่มีการปฏิบัติภายในเวลาที่กำหนด

(๓) ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งหากมีข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เช่นนี้ในขณะที่ทำคำสั่งทางปกครองแล้วเจ้าหน้าที่คงจะไม่ทำคำสั่งทางปกครองนั้น และหากไม่เพิกถอนจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะได้

(๔) บทกฎหมายเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งหากมีบทกฎหมายเช่นนี้ในขณะที่ทำคำสั่งทางปกครองแล้วเจ้าหน้าที่คงจะไม่ทำคำสั่งทางปกครองนั้น แต่การเพิกถอนในกรณีนี้ให้กระทำได้ที่ผู้รับประโยชน์ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ หรือยังไม่ได้รับประโยชน์ตามคำสั่งทางปกครองดังกล่าว และหากไม่เพิกถอนจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะได้

(๕) อาจเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะหรือต่อประชาชนอันจำเป็นต้องป้องกันหรือขจัดเหตุดังกล่าว

ในกรณีที่มีการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเพราะเหตุตามวรรคสอง (๓) (๔) และ (๕) ผู้ได้รับประโยชน์มีสิทธิได้รับค่าทดแทนความเสียหายอันเกิดจากความเชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองได้ และให้นำมาตรา ๕๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงินหรือให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วน โดยให้มีผลย้อนหลังหรือไม่มีผลย้อนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มิได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติล่าช้าในอันที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง

(๒) ผู้ได้รับประโยชน์มิได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติล่าช้าในอันที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไขของคำสั่งทางปกครอง

ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓

การขอให้พิจารณาใหม่

มาตรา ๕๔ เมื่อคู่กรณีมีคำขอ เจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนหรือแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งทางปกครองที่พ้นกำหนดอุทธรณ์ตามส่วนที่ ๕ ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ

(๒) คู่กรณีที่แท้จริงมิได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองหรือได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาครั้งก่อนแล้วแต่ถูกตัดโอกาสโดยไม่เป็นธรรมในการมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง

(๓) เจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจที่จะทำคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้น

(๔) ถ้าคำสั่งทางปกครองได้ออกโดยอาศัยข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายใดและต่อมาข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่คู่กรณี

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) หรือ (๓) ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อคู่กรณีไม่อาจทราบถึงเหตุนั้นในการพิจารณาครั้งที่แล้วมาก่อน โดยไม่ใช้ความผิดของผู้ยื่น

การยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่ผู้ยื่นได้รู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่ได้

ส่วนที่ ๔

การบังคับทางปกครอง

มาตรา ๕๕ การบังคับทางปกครองไม่ใช้กับเจ้าหน้าที่ด้วยกัน เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๕๖ เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองมีอำนาจที่จะพิจารณาใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งของตนได้ตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับไว้ก่อน โดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้นเอง ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์หรือผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองดังกล่าว

เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งจะมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ใต้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่อื่นเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง โดยกระทบกระเทือนผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองน้อยที่สุด

มาตรา ๕๗ คำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ผู้ชำระเงิน ถ้าถึงกำหนดแล้วไม่มีการชำระ โดยถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่มีหนังสือเตือนให้ผู้ชำระภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือน เจ้าหน้าที่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ชำระ และขายทอดตลาดเพื่อชำระเงินให้ครบถ้วน

วิธีการยึด การอายัดและการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยอนุโลม ส่วนผู้มีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดหรือขายทอดตลาดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๘ คำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้กระทำหรือละเว้นกระทำ ถ้าผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม เจ้าหน้าที่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการด้วยตนเองหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นกระทำการแทนโดยผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าต่อปีของค่าใช้จ่ายดังกล่าวแก่เจ้าหน้าที่

(๒) ให้มีการชำระค่าปรับทางปกครองตามจำนวนที่สมควรแก่เหตุแต่ต้องไม่เกินสองหมื่นบาทต่อวัน

เจ้าหน้าที่ระดับใดมีอำนาจกำหนดค่าปรับทางปกครองจำนวนเท่าใดสำหรับในกรณีใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่มีความจำเป็นที่จะต้องบังคับการ โดยเร่งด่วนเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายที่มีโทษทางอาญาหรือมิให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ เจ้าหน้าที่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยไม่ต้องออกคำสั่งทางปกครองให้กระทำหรือละเว้นกระทำก่อนก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องกระทำโดยสมควรแก่เหตุและภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตน

มาตรา ๕๕ ก่อนใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามมาตรา ๕๘ เจ้าหน้าที่จะต้องมีคำเตือนเป็นหนังสือให้มีการกระทำหรือละเว้นกระทำตามคำสั่งทางปกครองภายในระยะเวลาที่กำหนดตามสมควรแก่กรณี คำเตือนดังกล่าวจะกำหนดไปพร้อมกับคำสั่งทางปกครองก็ได้

คำเตือนนั้นจะต้องระบุ

(๑) มาตรการบังคับทางปกครองที่จะใช้ให้ชัดเจน แต่จะกำหนดมากกว่าหนึ่งมาตรการในคราวเดียวกันไม่ได้

(๒) ค่าใช้จ่ายในการที่เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการด้วยตนเองหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นกระทำการแทน หรือจำนวนค่าปรับทางปกครอง แล้วแต่กรณี

การกำหนดค่าใช้จ่ายในคำเตือน ไม่เป็นการตัดสิทธิที่จะเรียกค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น หากจะต้องเสียค่าใช้จ่ายจริงมากกว่าที่ได้กำหนดไว้

มาตรา ๖๐ เจ้าหน้าที่จะต้องใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามที่กำหนดไว้ในคำเตือนตามมาตรา ๕๕ การเปลี่ยนแปลงมาตรการจะกระทำได้อีกต่อเมื่อปรากฏว่ามาตรการที่กำหนดไว้ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์

ถ้าผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองต่อสู้ขัดขวางการบังคับทางปกครอง เจ้าหน้าที่อาจใช้กำลังเข้าดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรการบังคับทางปกครองได้ แต่ต้องกระทำโดยสมควรแก่เหตุ ในกรณีจำเป็นเจ้าหน้าที่อาจขอความช่วยเหลือจากเจ้าพนักงานตำรวจได้

มาตรา ๖๑ ในกรณีไม่มีการชำระค่าปรับทางปกครอง ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๕๗

มาตรา ๖๒ ผู้ถูกดำเนินการตามมาตรการบังคับทางปกครองอาจอุทธรณ์การบังคับทางปกครองนั้นได้

การอุทธรณ์การบังคับทางปกครองให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการเดียวกันกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๖๓ ถ้าบทกฎหมายใดกำหนดมาตรการบังคับทางปกครองไว้โดยเฉพาะแล้ว แต่เจ้าหน้าที่เห็นว่ามาตรการบังคับนั้นมีลักษณะที่จะเกิดผลน้อยกว่ามาตรการบังคับตามหมวดนี้ เจ้าหน้าที่จะใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามหมวดนี้แทนก็ได้

หมวด ๓

ระยะเวลาและอายุความ

มาตรา ๖๔ กำหนดเวลาเป็นวัน สัปดาห์ เดือน หรือปีนั้น มิให้นับวันแรกแห่งระชาเวลานั้นรวมเข้าด้วย เว้นแต่จะได้เริ่มการในวันนั้นหรือมีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น โดยเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่มีหน้าที่ต้องกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นับวันสิ้นสุดของระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วยแม้ว่าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดทำการงานสำหรับเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่บุคคลใดต้องทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยกฎหมายหรือโดยคำสั่งของเจ้าหน้าที่ ถ้าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดทำการงานสำหรับเจ้าหน้าที่หรือวันหยุดตามประเพณีของบุคคลผู้รับคำสั่ง ให้ถือว่าระยะเวลานั้นสิ้นสุดในวันทำงานที่ถัดจากวันหยุดนั้น เว้นแต่กฎหมายหรือเจ้าหน้าที่ที่มีคำสั่งจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๖๕ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งของเจ้าหน้าที่อาจมีการขยายอีกได้ และถ้าระยะเวลานั้นได้สิ้นสุดลงแล้วเจ้าหน้าที่อาจขยายโดยกำหนดให้มีผลย้อนหลังได้เช่นกันถ้าการสิ้นสุดตามระยะเวลาเดิมจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมที่จะให้สิ้นสุดลงตามนั้น

มาตรา ๖๖ ในกรณีที่ผู้ใดไม่อาจกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายได้เพราะมีพฤติการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดขึ้นจากความผิดของผู้นั้น ถ้าผู้นั้นมีคำขอเจ้าหน้าที่อาจขยายระยะเวลาและดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดที่ล่วงมาแล้วเสียใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องยื่นคำขอภายในสิบห้าวันนับแต่พฤติการณ์เช่นว่านั้นได้สิ้นสุดลง

มาตรา ๖๗ เมื่อมีการอุทธรณ์ตามบทบัญญัติในส่วนที่ ๕ ของหมวด ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือการยื่นคำขอต่อคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทหรือคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อให้วินิจฉัยชี้ขาดแล้วให้อายุความระงับอยู่ไม่นับในระหว่างนั้นจนกว่าการพิจารณาจะถึงที่สุดหรือเสร็จไปโดยประการอื่น แต่ถ้าเสร็จไปเพราะเหตุถอนคำขอหรือทิ้งคำขอให้ถือว่าอายุความเรียกร้องของผู้ยื่นคำขอไม่เคยมีการระงับอยู่เลย

หมวด ๔

การแจ้ง

มาตรา ๖๘ บทบัญญัติในหมวดนี้มีมิให้ใช้บังคับกับการแจ้งซึ่งไม่อาจกระทำโดยวาจาหรือเป็นหนังสือได้หรือมีกฎหมายกำหนดวิธีการแจ้งไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีคำสั่งทางปกครองที่แสดงให้ทราบโดยการสื่อความหมายในรูปแบบอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้มีผลเมื่อได้แจ้ง

มาตรา ๖๙ การแจ้งคำสั่งทางปกครอง การนัดพิจารณา หรือการอย่างอื่นที่เจ้าหน้าที่ต้องแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบอาจกระทำด้วยวาจาก็ได้ แต่ถ้าผู้นั้นประสงค์จะให้กระทำเป็นหนังสือก็ให้แจ้งเป็นหนังสือ การแจ้งเป็นหนังสือให้ส่งหนังสือแจ้งต่อผู้นั้น หรือถ้าได้ส่งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งตั้งแต่วันที่ไปถึง

ในการดำเนินการเรื่องใดที่มีการให้ที่อยู่ไว้กับเจ้าหน้าที่ไว้แล้ว การแจ้งไปยังที่อยู่ดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการแจ้งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นแล้ว

มาตรา ๗๐ การแจ้งเป็นหนังสือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้รับไม่ยอมรับหรือถ้าขณะนำไปส่งไม่พบผู้รับ และหากได้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น หรือในกรณีที่ผู้รับไม่ยอมรับ หากได้วางหนังสือนั้นหรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้าเจ้าพนักงาน ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยานก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

มาตรา ๗๑ การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่ผู้รับเกินห้าสิบคนเจ้าหน้าที่จะแจ้งให้ทราบตั้งแต่เริ่มดำเนินการในเรื่องนั้นว่าการแจ้งต่อบุคคลเหล่านั้นจะกระทำโดยวิธีปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการของเจ้าหน้าที่และที่ว่าการอำเภอที่ผู้รับมีภูมิลำเนาก็ได้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้แจ้งโดยวิธีดังกล่าว

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่ไม่รู้ตัวผู้รับหรือรู้ตัวแต่ไม่รู้ภูมิลำเนา หรือรู้ตัวและภูมิลำเนาแต่มีผู้รับเกินหนึ่งร้อยคน การแจ้งเป็นหนังสือจะกระทำโดยการประกาศในหนังสือพิมพ์ซึ่งแพร่หลายในท้องถิ่นนั้นก็ได้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้แจ้งโดยวิธีดังกล่าว

มาตรา ๗๔ ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนการแจ้งคำสั่งทางปกครองจะใช้วิธีส่งทางเครื่องโทรสารก็ได้ แต่ต้องมีหลักฐานการได้ส่งจากหน่วยงานผู้จัดบริการ โทรคมนาคมที่เป็นสื่อในการส่งโทรสารนั้น และต้องจัดส่งคำสั่งทางปกครองตัวจริง โดยวิธีใดวิธีหนึ่งตามหมวดนี้ให้แก่ผู้รับในทันทีที่อาจกระทำได้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าผู้รับได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือตามวัน เวลา ที่ปรากฏในหลักฐานของหน่วยงานผู้จัดบริการ โทรคมนาคมดังกล่าว เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากนั้น

THE BEST CENTER

หมวด ๕

คณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครอง

มาตรา ๗๕ การแต่งตั้งกรรมการในลักษณะที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้แต่งตั้งโดยระบุตัวบุคคล

มาตรา ๗๖ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดลหุโทษหรือความผิด

อันได้กระทำโดยประมาท

(๖) มีเหตุต้องพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระตามกฎหมายว่าด้วยกรมนั้น

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๗๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๖ การให้กรรมการในคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระจะกระทำมิได้ เว้นแต่กรณีมีเหตุบกพร่องอย่างถึงต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

มาตรา ๗๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ วรรคสอง การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยก็หนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่บทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือกฎหรือคำสั่งที่จัดให้มีคณะกรรมการชุดนั้นจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีมีกรรมการครบที่จะเป็นองค์ประชุมได้ แต่การพิจารณาเรื่องใดถ้าต้องเลื่อนมาเพราะไม่ครบองค์ประชุม ถ้าเป็นการประชุมของคณะกรรมการซึ่งมิใช่คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท หากได้มีการนัดประชุมเรื่องนั้นอีกภายในสิบสี่วันนับแต่วันนัดประชุมที่เลื่อนมา และการประชุมครั้งหลังนี้มีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ถือว่าเป็นองค์ประชุม แต่ทั้งนี้ต้องระบุนความประสงค์ให้เกิดผลตามบทบัญญัตินี้ไว้ในหนังสือนัดประชุมด้วย

มาตรา ๘๐ การประชุมให้เป็นไปตามระเบียบการที่คณะกรรมการกำหนด

การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือและแจ้งให้กรรมการทุกคนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่กรรมการนั้นจะได้ทราบการบอกนัดในที่ประชุมแล้ว กรณีดังกล่าวนี้จะทำหนังสือแจ้งนัดเฉพาะกรรมการที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้

บทบัญญัติในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนซึ่งประธานกรรมการจะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๘๑ ประธานกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุม และเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการประชุม ให้ประธานมีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ตามความจำเป็นได้

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองประธานกรรมการหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการมีหน้าที่ต้องดำเนินการใด ๆ นอกจากการดำเนินการประชุมให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๒ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก
กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่
ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด
เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้าน ให้ประธานถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็น
เป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

มาตรา ๘๓ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ
ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้า
กรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

มาตรา ๘๔ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่
วินิจฉัยเรื่องนั้น

ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๕ ให้ถือว่าระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของ
หน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นระเบียบที่คณะรัฐมนตรีวางขึ้นตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๖ บรรดาคำขอเพื่อให้มีคำสั่งทางปกครองที่เจ้าหน้าที่ได้รับไว้ก่อนที่พระราชบัญญัติ
นี้ใช้บังคับ ให้เจ้าหน้าที่ทำการพิจารณาคำขอดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายหรือกฎสำหรับเรื่องนั้นได้
กำหนดไว้

มาตรา ๘๗ เมื่อได้มีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นแล้ว บทบัญญัติมาตรา ๔๘ ให้เป็นอันยกเลิก

THE BEST CENTER
เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การดำเนินงานทางปกครองในปัจจุบันยัง
ไม่มีหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่เหมาะสม จึงสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนต่าง ๆ สำหรับการดำเนินงาน
ทางปกครองขึ้นเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย มีประสิทธิภาพในการใช้บังคับกฎหมาย
ให้สามารถรักษาประโยชน์สาธารณะได้ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน อีกทั้งยังเป็นการป้องกันการ
ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗^๔

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำคำสั่งทางปกครองให้มีประสิทธิภาพเพื่อรักษาประโยชน์สาธารณะและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน อีกทั้งยังเป็นการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑/ตอนที่ ๘๘ ก/หน้า ๑/๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗

**★แนวข้อสอบพ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539
และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2. พ.ศ. 2557**

1. พระราชบัญญัตินี้ให้ไว้ ณ วันที่ใด

ก. 27 มกราคม 2539

ข. 27 พฤษภาคม 2539

ค. 27 กันยายน 2539

ง. 27 ธันวาคม 2539

ตอบ ค.

2. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อ

ก. เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข. เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ค. เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยหกสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ง. เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ตอบ ง.

อธิบาย มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

3. พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

ก. รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี

ข. องค์การที่ใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะ

ค. การพิจารณาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในงานทางนโยบายโดยตรง

ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง. อธิบาย มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี

(๒) องค์การที่ใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะ

(๓) การพิจารณาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในงานทางนโยบายโดยตรง

(๔) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์

(๕) การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์และการสั่งการตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๖) การดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายการต่างประเทศ

(๗) การดำเนินงานเกี่ยวกับราชการทหารหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ทางยุทธการร่วมกับทหารในการป้องกันและรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักรจากภัยคุกคามทั้งภายนอกและภายในประเทศ

(๘) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

(๙) การดำเนินกิจการขององค์การทางศาสนา

การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินกิจการใดหรือกับหน่วยงานใดนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามข้อเสนอของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

4. “วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง” หมายความว่า

ก. การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง

ข. การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองหรือกฎ และรวมถึงการดำเนินการใดๆในทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้

ค. การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระวัง หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล

ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ข. อธิบาย มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง” หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองหรือกฎ และรวมถึงการดำเนินการใดๆในทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้

5. “คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า

ก. การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง

ข. การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองหรือกฎ และรวมถึงการดำเนินการใดๆในทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้

ค. การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระวัง หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล

ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ค. อธิบาย “คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า

(๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระวัง หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

(๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

“กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

6. ข้อใดเป็นคำสั่งทางปกครอง

ก. การสั่งการ

ข. การอนุมัติ

ค. การรับจดทะเบียน

ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง.อธิบาย ตามข้อ 5.

7. กฎ มีลักษณะอย่างไร

ก. เป็นระเบียบ ข้อบังคับ

ข. ใช้บังคับเฉพาะราย

ค. ใช้บังคับทั่วไป

ง. ข้อ ก. และ ค. ถูก

ตอบ ง. อธิบาย ตามข้อ 5.

8. ผู้ใดมีหน้าที่ออกคำสั่งทางปกครอง

ก. เจ้าหน้าที่

ข. เจ้าหน้าที่ของรัฐ

ค. พนักงาน

ง. ข้าราชการ

ตอบ ก. อธิบาย “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐหรือไม่ก็ตาม

9. ข้อใดไม่ใช่คำสั่งทางปกครอง

ก. คำรวจจรรยาออกใบสั่ง

ข. ผู้ว่าฯ ไม่อนุญาตให้มีการสร้างโรงงาน

ค. เจ้าอาวาสลงโทษเณรให้กวดวัด

ง. สภานายความเพิกถอนใบอนุญาตว่าความ

ตอบ ค. อธิบาย ตามข้อ 5.

10. ใครรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ก. นายกรัฐมนตรี

ข. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

ง. รับมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ตอบ ก. อธิบาย มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

11. ผู้ใดมีอำนาจแต่งตั้งประธานคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ก. นายกรัฐมนตรี

ข. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ค. คณะรัฐมนตรี

ง. รัฐสภา

ตอบ ค. อธิบาย มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง” ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขานุการ คณะรัฐมนตรี เลขานุการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกาและผู้ทรงคุณวุฒิอื่นไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ

ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในทางนิติศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือการบริหารราชการแผ่นดิน แต่ผู้นั้นต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

12. ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระดำรงตำแหน่งคราวละกี่ปี

ก. 2 ปี

ข. 3 ปี

ค. 4 ปี

ง. 5 ปี

ตอบ ข. อธิบาย มาตรา ๘ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

13. ให้ใครทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุมการศึกษาหาข้อมูลและกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ก. สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน

ข. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ค. สำนักนายกรัฐมนตรี

ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ข. อธิบาย มาตรา ๑๐ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุมการศึกษาหาข้อมูลและกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

14. ข้อใดไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ก. สอดส่องดูแลในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่

ข. ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่ตามที่มีการร้องขอ

ค. เสนอแนะในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

ง. เป็นผู้ชี้ขาดข้อพิพาทในการทำคำสั่งทางปกครองทั้งปวง

ตอบ ง. อธิบาย มาตรา ๑๑ คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สอดส่องดูแลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ตามที่บุคคลดังกล่าวร้องขอ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองกำหนด

(๓) มีหนังสือเรียกให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นใดมาชี้แจงหรือแสดงความคิดเห็นประกอบการพิจารณาได้

(๔) เสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกาและการออกกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ผู้ซึ่งมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดให้มีความสามารถกระทำการในเรื่องที่กำหนดได้ แม้ผู้นั้นจะยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือความสามารถถูกจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๓) นิติบุคคลหรือคณะบุคคลตามมาตรา ๒๑ โดยผู้แทนหรือตัวแทนแล้วแต่กรณี

(๔) ผู้ซึ่งมีประกาศของนายกรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายในราช

กิจจานุเบกษากำหนดให้มีความสามารถกระทำการในเรื่องที่กำหนดได้ แม้ผู้นั้นจะยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือความสามารถถูกจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

18. ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองเป็นคำสั่งด้วยวาจา ถ้าผู้รับคำสั่งนั้นร้องขอและการร้องขอได้กระทำโดยมีเหตุอันสมควรภายในกี่วันนับแต่วันที่มิคำสั่งดังกล่าวเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งต้องยื่นยันคำสั่งนั้นเป็นหนังสือ

ก. 3 วัน

ข. 5 วัน

ค. 7 วัน

ง. 10 วัน

ตอบ ก. อธิบาย มาตรา ๓๕ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองเป็นคำสั่งด้วยวาจา ถ้าผู้รับคำสั่งนั้นร้องขอและการร้องขอได้กระทำโดยมีเหตุอันสมควรภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิคำสั่งดังกล่าวเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งต้องยื่นยันคำสั่งนั้นเป็นหนังสือ

19. คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยื่นยันคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

ก. ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

ข. ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

ค. ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง. อธิบาย มาตรา ๓๗ คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยื่นยันคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

(๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

นายกรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้คำสั่งทางปกครองกรณีหนึ่งกรณีใดต้องระบุเหตุผลไว้ในคำสั่งนั้นเองหรือในเอกสารแนบท้ายคำสั่งนั้นก็ได้ บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เป็นกรณีที่มีผลตรงตามคำขอและไม่กระทบสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น

(๒) เหตุผลนั้นเป็นที่รู้จักกันอยู่แล้วโดยไม่จำเป็นต้องระบุอีก

(๓) เป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับตามมาตรา ๓๒

(๔) เป็นการออกคำสั่งทางปกครองด้วยวาจาหรือเป็นกรณีเร่งด่วนแต่ต้องให้เหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษร

ในเวลาอันควรหากผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งนั้นร้องขอ

20. ในกรณีที่กำลังทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขึ้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้น โดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในกี่วัน

ก. 7 วัน	ข. 15 วัน
ค. 20 วัน	ง. 30 วัน

ตอบ ข. อธิบาย มาตรา ๔๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ ในกรณีที่กำลังทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขึ้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้น โดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับตามมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง

21. การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ต้องกระทำภายในกี่วันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น

ก. 7 วัน	ข. 15 วัน
ค. 20 วัน	ง. 30 วัน

ตอบ ข. อธิบาย มาตรา ๔๕ เจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ไม่ว่าจะพ้นขึ้นตอนการกำหนดให้อุทธรณ์หรือให้โต้แย้งตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นมาแล้วหรือไม่

การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น เว้นแต่คำสั่งทางปกครองจะทำได้ขึ้นเพราะการแสดงความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งหรือการข่มขู่หรือการชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีขอบด้วยกฎหมาย

22. การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งตามข้อใด ให้คำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับประโยชน์ในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้นกับประโยชน์สาธารณะประกอบกัน

ก. การให้เงิน	ข. ให้ทรัพย์สิน
ค. ให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้	ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง. อธิบาย มาตรา ๕๑ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงิน หรือให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ ให้คำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับประโยชน์ในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้นกับประโยชน์สาธารณะประกอบกัน

ความเชื่อโดยสุจริตตามวรรคหนึ่งจะได้รับความคุ้มครองต่อเมื่อผู้รับคำสั่งทางปกครองได้ใช้ประโยชน์อันเกิดจากคำสั่งทางปกครองหรือได้ดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินไปแล้ว โดยไม่อาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้หรือการเปลี่ยนแปลงจะทำให้ผู้นั้นต้องเสียหายเกินควรแก่กรณี

ในกรณีดังต่อไปนี้ ผู้รับคำสั่งทางปกครองจะอ้างความเชื่อโดยสุจริตไม่ได้

(๑) ผู้นั้นได้แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งหรือข่มขู่ หรือชักจูงใจ โดยการให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์อื่นใดที่มีขอบด้วยกฎหมาย

(๒) ผู้นั้นได้ให้ข้อความซึ่งไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนในสาระสำคัญ

(๓) ผู้นั้น ได้รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองในขณะที่ได้รับคำสั่งทางปกครองหรือการไม่รู้นั้นเป็นไปโดยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

ในกรณีที่เพิกถอนโดยให้มีผลย้อนหลัง การคืนเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่ผู้รับคำสั่งทางปกครองได้ไป ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยลาภมิควรได้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยถ้าเมื่อใดผู้รับคำสั่งทางปกครองได้รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองหรือควรได้รู้เช่นนั้นหากผู้นั้นมิได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงให้ถือว่าผู้นั้นตกอยู่ในฐานะไม่สุจริตตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป และในกรณีตามวรรคสาม ผู้นั้นต้องรับผิดชอบในการคืนเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่ได้รับไปเต็มจำนวน

23. คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่อยู่ในบังคับของมาตรา ๕๑ อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนได้ แต่ผู้ได้รับผลกระทบจากการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าทดแทนความเสียหายเนื่องจากความเชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองได้ แต่ต้องร้องขอค่าทดแทนภายในกี่วัน

ก. 60 วัน

ข. 90 วัน

ค. 180 วัน

ง. 250 วัน

ตอบ ค. อธิบาย มาตรา ๕๒ คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่อยู่ในบังคับของมาตรา ๕๑ อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนได้ แต่ผู้ได้รับผลกระทบจากการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าทดแทนความเสียหายเนื่องจากความเชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองได้ และให้นำความในมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ต้องร้องขอค่าทดแทนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งให้ทราบถึงการเพิกถอนนั้น

ค่าทดแทนความเสียหายตามมาตรานี้จะต้องไม่สูงกว่าประโยชน์ที่ผู้นั้นอาจได้รับหากคำสั่งทางปกครองดังกล่าวไม่ถูกเพิกถอน

24. การยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ต้องกระทำภายในกี่วันนับแต่ผู้นั้นได้รู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่ได้

ก. 60 วัน

ข. 90 วัน

ค. 180 วัน

ง. 250 วัน

ตอบ ข. อธิบาย มาตรา ๕๔ เมื่อคู่กรณีมีคำขอ เจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนหรือแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งทางปกครองที่พ้นกำหนดอุทธรณ์ตามส่วนที่ ๕ ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ

(๒) คู่กรณีที่แท้จริงมิได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองหรือได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาครั้งก่อนแล้วแต่ถูกตัดโอกาสโดยไม่เป็นธรรมในการมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง

(๓) เจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจที่จะทำคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้น

(๔) ถ้าคำสั่งทางปกครองได้ออกโดยอาศัยข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายใดและต่อมาข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่คู่กรณี

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) หรือ (๓) ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อคู่กรณีไม่อาจทราบถึงเหตุนั้นในการพิจารณาครั้งที่แล้วมาก่อน โดยไม่ใช่ความผิดของผู้ยื่น

การยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่ผู้ยื่นได้รู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่ได้

25. คำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ผู้ใดชำระเงิน ถ้าถึงกำหนดแล้วไม่มีการชำระ โดยถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่มีหนังสือเตือนให้ผู้ยื่นชำระภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่ากี่วัน

ก. 7 วัน

ข. 15 วัน

ค. 20 วัน

ง. 30 วัน

ตอบ ก. อธิบาย มาตรา ๕๗ คำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ผู้ใดชำระเงิน ถ้าถึงกำหนดแล้วไม่มีการชำระ โดยถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่มีหนังสือเตือนให้ผู้ยื่นชำระภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือน เจ้าหน้าที่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ยื่น และขายทอดตลาดเพื่อชำระเงินให้ครบถ้วน

วิธีการยึด การอายัดและการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยอนุโลม ส่วนผู้มีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดหรือขายทอดตลาดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

26. ในกรณีที่ผู้ใดไม่อาจกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายได้เพราะมีพฤติการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดขึ้นจากความผิดของผู้ยื่น ถ้าผู้ยื่นมีคำขอเจ้าหน้าที่อาจขยายระยะเวลาและดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดที่ล่วงมาแล้วเสียใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ต้องยื่นคำขอภายในกี่วันนับแต่พฤติการณ์เช่นว่านั้นได้สิ้นสุดลง

ก. 7 วัน

ข. 15 วัน

ค. 20 วัน

ง. 30 วัน

ตอบ ข. อธิบาย มาตรา ๖๖ ในกรณีที่ผู้ใดไม่อาจกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายได้เพราะมีพฤติการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดขึ้นจากความผิดของผู้ยื่น ถ้าผู้ยื่นมีคำขอเจ้าหน้าที่อาจขยายระยะเวลาและดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดที่ล่วงมาแล้วเสียใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ต้องยื่นคำขอภายในสิบห้าวันนับแต่พฤติการณ์เช่นว่านั้นได้สิ้นสุดลง

27. การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดกี่วันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศหรือเมื่อครบกำหนดกี่วันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

ก. ในประเทศ 3 วัน ต่างประเทศ 7 วัน

ข. ในประเทศ 7 วัน ต่างประเทศ 15 วัน

ค. ในประเทศ 15 วัน ต่างประเทศ 30 วัน

ง. ในประเทศ 30 วัน ต่างประเทศ 45 วัน

ตอบ ข. อธิบาย มาตรา ๗๑ การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับ

แต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศหรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

28. ในกรณีที่มีผู้รับเกินที่คนเจ้าหน้าที่จะแจ้งให้ทราบตั้งแต่เริ่มดำเนินการในเรื่องนั้นว่าการแจ้งต่อบุคคลเหล่านั้นจะกระทำโดยวิธีปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการของเจ้าหน้าที่และที่ว่าการอำเภอที่ผู้รับมีภูมิลำเนาที่

ก. 30 คน

ข. 45 คน

ค. 50 คน

ง. 60 คน

ตอบ ค. อธิบาย มาตรา ๑๒ ในกรณีที่มีผู้รับเกินห้าสิบคนเจ้าหน้าที่จะแจ้งให้ทราบตั้งแต่เริ่มดำเนินการในเรื่องนั้นว่าการแจ้งต่อบุคคลเหล่านั้นจะกระทำโดยวิธีปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการของเจ้าหน้าที่และที่ว่าการอำเภอที่ผู้รับมีภูมิลำเนาที่ ในกรณีนี้ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้แจ้ง โดยวิธีดังกล่าว

29. ในกรณีที่มีการครบที่จะเป็นองค์ประชุมได้ แต่การพิจารณาเรื่องใดถ้าต้องเลื่อนมาเพราะไม่ครบองค์ประชุม ถ้าเป็นการประชุมของคณะกรรมการซึ่งมีใช้คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท หากได้มีการนัดประชุมเรื่องนั้นอีกภายในกี่วัน

ก. 15 วัน

ข. 30 วัน

ค. 45 วัน

ง. 60 วัน

ตอบ ค. อธิบาย มาตรา ๑๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ วรรคสอง การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยก็หนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่บทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือกฎหรือคำสั่งที่จัดให้มีคณะกรรมการชุดนั้นจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่มีการครบที่จะเป็นองค์ประชุมได้ แต่การพิจารณาเรื่องใดถ้าต้องเลื่อนมาเพราะไม่ครบองค์ประชุม ถ้าเป็นการประชุมของคณะกรรมการซึ่งมีใช้คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท หากได้มีการนัดประชุมเรื่องนั้นอีกภายในสิบสี่วันนับแต่วันนัดประชุมที่เลื่อนมาและการประชุมครั้งหลังนี้มีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรทั้งหมด ให้ถือว่าเป็นองค์ประชุม แต่ทั้งนี้ต้องระบุนความประสงค์ให้เกิดผลตามบทบัญญัตินี้ไว้ในหนังสือนัดประชุมด้วย

30. ผู้รับสนองพระบรมราชโองการนี้คือ

ก. นายชวน หลีกภัย

ข. นายบรรหาร ศิลปะอาชา

ค. นายสมัคร สุนทรเวช

ง. พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ

ตอบ ข.

พระราชบัญญัติ

การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทาง
ราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภา
นิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการ
พิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๑๗ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับบรรดาการอนุญาต การจดทะเบียนหรือการแจ้งที่มี
กฎหมายหรือกฎกำหนดให้ต้องขออนุญาต จดทะเบียน หรือแจ้ง ก่อนจะดำเนินการใด

บทบัญญัติของกฎหมายหรือกฎใดที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้
แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

“อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมาย
กำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ
การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตรและการให้อาชญาบัตรด้วย

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒/ตอนที่ ๔ ก/หน้า ๑/๒๒ มกราคม ๒๕๕๘

“กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้การดำเนินการใดหรือการประกอบกิจการใดจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้

“คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่

(๑) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี

(๒) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์

(๓) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

(๔) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน

การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินกิจการใดหรือกับหน่วยงานใดนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๖ ทุกห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้อนุญาตพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจในการอนุญาตว่าสมควรปรับปรุงกฎหมายนั้นเพื่อยกเลิกการอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาตหรือไม่ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีความจำเป็นผู้อนุญาตจะพิจารณาปรับปรุงกฎหมายหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนในกำหนดระยะเวลาที่เร็วกว่านั้นก็ได้อีก

ให้ผู้อนุญาตเสนอผลการพิจารณาตามวรรคหนึ่งต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณายกเลิกการอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาต ในการนี้ ให้คณะรัฐมนตรีรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา ๗ ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอขึ้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตและการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมคำขอ และจะกำหนดให้ยื่นคำขอผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์แทนการมายื่นคำขอด้วยตนเองก็ได้

คู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่งให้ปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ และเผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และเมื่อประชาชนประสงค์จะได้สำเนาคู่มือดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดสำเนาให้โดยจะคิดค่าใช้จ่ายตามควรแก่กรณีก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้ระบุค่าใช้จ่ายดังกล่าวไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนด้วย

ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตรวจสอบขึ้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตที่กำหนดตามวรรคหนึ่งว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการ

บ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรให้เสนอ คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้ผู้อนุญาตดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็ว

เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ให้ส่วนราชการจัดให้มีศูนย์บริการ ร่วมเพื่อรับคำขอและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตไว้ ณ ที่ เดียวกันตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด

มาตรา ๘ ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอจะต้องตรวจสอบคำ ขอบและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วน หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาด เอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วนถ้าเป็นกรณีที่ไมอาจ ดำเนินการได้ในขณะนั้นให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อม ทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วยและให้ พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้น

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบสำเนาทันทีตามวรรคหนึ่งให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอถูกต้องและแนบเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุใน คู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ แล้ว หรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่ พนักงานเจ้าหน้าที่แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่งแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือ หลักฐานเพิ่มเติมอื่นใดอีกไม่ได้ และจะปฏิเสธการพิจารณาคำขอนั้นโดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอ หรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ความ ไม่สมบูรณ์หรือความ ไม่ครบถ้วน นั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของพนักงานเจ้าหน้าที่ และเป็นผลให้ไม่อาจอนุญาตได้ ในกรณีนี้ ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควร และให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยไม่ชักช้า

มาตรา ๙ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติม ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึกที่จัดทำตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่คืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอให้ทราบด้วย

ผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอตามวรรคหนึ่ง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทาง ปกครองหรือจะยื่นคำขอใหม่ก็ได้ แต่ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องยื่นคำขอใดภายในระยะเวลาที่กำหนดผู้ ยื่นคำขอจะต้องยื่นคำขอนั้นใหม่ภายในระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา ๑๐ ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับ ประชาชนตามมาตรา ๗ และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ

เมื่อครบกำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ แล้ว หากผู้ อนุญาตยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่า จะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมทั้งส่งสำเนาการแจ้งดังกล่าวให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบทุกครั้ง

ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเห็นว่าความล่าช้านั้นเกินสมควรแก่เหตุหรือเกิดจากการขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของผู้อนุญาต ให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงหน่วยงานหรือระบบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานนั้น

ในกรณีไม่แจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ถือว่าผู้อนุญาตกระทำการหรือละเว้นกระทำการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็นเพราะมีเหตุสุดวิสัย

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มิกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับใดออกใช้บังคับและมีผลให้ต้องเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ การเปลี่ยนแปลงเช่นนั้น มิให้ใช้บังคับกับการยื่นคำขอที่ได้ยื่นไว้แล้ว โดยชอบก่อนวันที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับดังกล่าวมีผลใช้บังคับ เว้นแต่กฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น แต่สำหรับในกรณี กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ได้ก็แต่เฉพาะในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ยื่นคำขอ

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ และกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นมีลักษณะเป็นกิจการหรือการดำเนินการที่เห็นได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตจะประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ และเมื่อหน่วยงานซึ่งมีอำนาจออกใบอนุญาตได้รับค่าธรรมเนียมดังกล่าวแล้ว ให้ออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาต โดยเร็ว และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ แล้ว

การกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ผู้รับใบอนุญาตอาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้

ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสอง ให้คณะรัฐมนตรีสร้างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วหากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาได้มีมติทักท้วง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป

ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการที่จะหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาต เพื่อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง

มาตรา ๑๓ ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการของผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนดและให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้อนุญาตที่จะต้องตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และแนวทางการดังกล่าว

เมื่อมีผู้ได้รับความเดือดร้อนรำคาญ หรือเสียหายจากการประกอบกิจการหรือการดำเนินกิจการของผู้ได้รับอนุญาต ไม่ว่าความจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เองหรือมีผู้ร้องเรียน ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการตรวจสอบและสั่งการตามอำนาจหน้าที่โดยเร็ว

มาตรา ๑๔ ในกรณีจำเป็นและสมควรเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้คณะรัฐมนตรีมีมติจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาต เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตขึ้น

ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งมีฐานะเป็นส่วนราชการตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยอยู่ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี และจะให้มีสาขาของศูนย์ประจำกระทรวงหรือประจำจังหวัดด้วยก็ได้

การจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้กำหนดรายละเอียดกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่จะให้อยู่ภายใต้การดำเนินการของศูนย์รับคำขออนุญาต

ในการดำเนินการเกี่ยวกับการรับคำขอ จะกำหนดในพระราชกฤษฎีกาให้ผู้ยื่นคำขอ ยื่นคำขอผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

มาตรา ๑๕ เมื่อมีการจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาตตามมาตรา ๑๔ แล้ว ให้ดำเนินการและมีผลดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตหรือกฎที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ต้องยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมใด ณ สถานที่ใด ถ้าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียม ณ ศูนย์รับคำขออนุญาตแล้ว ให้ถือว่าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมโดยชอบตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้นแล้ว

(๒) บรรดาเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดที่ศูนย์รับคำขออนุญาตได้รับไว้ตาม (๑) ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินในนามของหน่วยงานของผู้อนุญาต หรือส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี และแจ้งให้หน่วยงานของผู้อนุญาตทราบ

(๓) ในกรณีที่หน่วยงานของผู้อนุญาตมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายจากเงินที่จะต้องนำส่งคลัง ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตหักเงินดังกล่าวแทนและส่งมอบเงินที่หักไว้นั้นให้แก่หน่วยงานของผู้อนุญาต โดยให้ศูนย์รับคำขออนุญาตมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายของศูนย์รับคำขออนุญาตตามอัตราที่จะได้ตกลงกับหน่วยงานของผู้อนุญาต

(๔) ระยะเวลาตามมาตรา ๑๐ ให้นับแต่วันที่ศูนย์รับคำขออนุญาตส่งเรื่องให้ผู้อนุญาต โดยศูนย์รับคำขออนุญาตจะต้องส่งเรื่องให้ผู้อนุญาตไม่ช้ากว่าสามวันทำการและให้นับมาตรา ๑๐ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๕) ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องส่งคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ ที่ถูกต้อง และเป็นปัจจุบันให้ศูนย์รับคำขออนุญาตตามจำนวนที่จำเป็น และดำเนินการให้มีการฝึกอบรมหรือชี้แจงแก่

เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขออนุญาต เพื่อให้เกิดความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย

(๖) ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขออนุญาตที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๘ และต้องรับผิดชอบในฐานะเช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘

มาตรา ๑๖ ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับคำขอและค่าธรรมเนียม รวมตลอดทั้งคำอุทธรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต

(๒) ให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำผู้ยื่นคำขอหรือประชาชนให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาต รวมตลอดทั้งความจำเป็นในการยื่นคำขออื่นใดที่จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตทั้งปวง ในการประกอบกิจการหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด

(๓) ส่งคำขอ หรือคำอุทธรณ์ ที่ได้รับจากผู้ยื่นคำขอหรือผู้ยื่นคำอุทธรณ์พร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และคอยติดตามเร่งรัดหน่วยงานดังกล่าวเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ หรือตามกฎหมายที่ให้สิทธิในการอุทธรณ์

(๔) ในกรณีที่เห็นว่าหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการยื่นคำขอ มีรายละเอียดหรือกำหนดให้ต้องส่งเอกสารที่ไม่จำเป็น หรือเป็นภาระเกินสมควรแก่ประชาชน ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(๕) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาตและการดำเนินการของศูนย์รับคำขออนุญาต เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

(๖) เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน ระยะเวลา เกี่ยวกับการอนุญาต ต่าง ๆ รวมถึงข้อเสนอในการออกกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการอนุญาตเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้น

มาตรา ๑๗ ให้ผู้อนุญาตจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันมีกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตจำนวนมาก การประกอบกิจการของประชาชนจะต้องขออนุญาตจากส่วนราชการหลายแห่ง อีกทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตบางฉบับไม่ได้กำหนดระยะเวลา เอกสารและหลักฐานที่จำเป็น รวมถึงขั้นตอนในการพิจารณาไว้ทำให้เป็นอุปสรรคต่อประชาชนในการยื่นคำขออนุญาตดำเนินการต่าง ๆ ดังนั้น เพื่อให้มีกฎหมายกลางที่จะกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต และมีการจัดตั้งศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำร้องและศูนย์รับคำขออนุญาต ณ จุดเดียว เพื่อให้ข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับการขออนุญาตซึ่งจะเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

THE BEST CENTER
เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์

★ แนวข้อสอบ พ.ร.บ. อำนาจความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต

ของทางราชการ พ.ศ. 2558

1. พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาฯ ให้ใช้บังคับเมื่อใด

1. การจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดิน
2. กฎกำหนดให้ต้องขออนุญาต จดทะเบียนก่อนจะดำเนินการใด
3. การร้องเรียนในหน่วยงานของเอกชน
4. ถูกเฉพาะข้อ 1. และ 2.

ตอบ 4.

คำอธิบาย ตามมาตรา 3 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับบรรดาการอนุญาต การจดทะเบียนหรือการแจ้ง ที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดให้ต้องขออนุญาต จดทะเบียน หรือแจ้ง ก่อนจะดำเนินการใด

2. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดกี่วัน

1. เมื่อพ้นกำหนด 90 วันนับวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
2. เมื่อพ้นกำหนด 120 วันนับวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
3. เมื่อพ้นกำหนด 160 วันนับวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
4. เมื่อพ้นกำหนด 180 วันนับวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ตอบ 4.

คำอธิบาย ตามมาตรา 2. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๑๗ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

3. คำว่า “เจ้าหน้าที่” ตาม พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกฯ เป็นเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายใด

1. กฎหมายอาญา
2. กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
3. กฎหมายว่าด้วยจัดตั้งศาลปกครอง
4. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ตอบ 2.

คำอธิบาย ตามมาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

“อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้

ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตรและการให้อาชญาบัตรด้วย

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต

“กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้

การดำเนินการใดหรือการประกอบกิจการใดจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้

“คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต

4. กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต หมายความว่า

1. กฎใดที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้
2. บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้ดำเนินการใดจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้
3. บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้ดำเนินการไปก่อน แล้งจึงมาขออนุญาตภายหลัง
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 2. คำอธิบาย ตามข้อ 3.

5. พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาฯ มิให้ใช้บังคับแก่

1. รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี
2. การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
3. การขออนุญาตเช่าที่ราชพัสดุของกรมธนารักษ์
4. ถูกเฉพาะข้อ 1. และ 2.

ตอบ 4.

คำอธิบาย ตามมาตรา 5. พระราชบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่

(๑) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี

(๒) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี

การบังคับคดี และการวางทรัพย์

(๓) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

(๔) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งตามกฎหมายเกี่ยวกับ

การควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน

การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินการใดหรือกับ

หน่วยงานใดนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

6. การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการใด ให้ตราเป็นกฎหมายใด

1. พระราชบัญญัติ	2. พระราชกำหนด
3. กฎกระทรวง	4. พระราชกฤษฎีกา

ตอบ 4. อธิบาย ตามข้อ 5.

7. กรณีผู้อนุญาตพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจในการอนุญาตว่าสมควรปรับปรุงกฎหมายนั้น เพื่อยกเลิกการอนุญาต เป็นระยะเวลาเท่าไร

1. ทุก 2 ปี นับแต่วันที่ พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกฯ ใช้บังคับ

2. ทุก 4 ปี นับแต่วันที่ พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกฯ ใช้บังคับ
3. ทุก 5 ปี นับแต่วันที่ พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกฯ ใช้บังคับ
4. ทุก 10 ปี นับแต่วันที่ พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกฯ ใช้บังคับ

ตอบ 3. อธิบาย ตามมาตรา 6 ทุกห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้อนุญาตพิจารณากฎหมายที่ให้อำนาจในการอนุญาตว่าสมควรปรับปรุงกฎหมายนั้นเพื่อยกเลิกการอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาตหรือไม่ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีความจำเป็นผู้อนุญาตจะพิจารณาปรับปรุงกฎหมายหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนในกำหนดระยะเวลาที่เร็วกว่านั้นก็ได้อีก

ให้ผู้อนุญาตเสนอผลการพิจารณาตามวรรคหนึ่งต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณายกเลิกการอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาต ในการนี้ให้คณะรัฐมนตรีรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบการพิจารณาด้วย

8. กรณีผู้อนุญาตจะพิจารณาปรับปรุงกฎหมาย โดยให้ผู้อนุญาตพิจารณาต่อใคร
 1. คณะรัฐมนตรี
 2. คณะกรรมการกฤษฎีกา
 3. รัฐสภา
 4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 1. อธิบาย ตามข้อ 7.

9. กรณีคู่มือสำหรับประชาชน ให้ประกาศโดยวิธีการตามข้อใด
 1. ปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ
 2. เผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์
 3. ประกาศทางหนังสือพิมพ์รายวัน
 4. ถูกเฉพาะข้อ 1. และ 3.

ตอบ 4.

อธิบาย ตามมาตรา 7 ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอขึ้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ และจะกำหนดให้ยื่นคำขอผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์แทนการมายื่นคำขอด้วยตนเองก็ได้

คู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่งให้ปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ และเผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และเมื่อประชาชนประสงค์จะได้สำเนาคู่มือดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดสำเนาให้โดยจะคิดค่าใช้จ่ายตามควรแก่กรณีก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้ระบุค่าใช้จ่ายดังกล่าวไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนด้วย

ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตรวจสอบขึ้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตที่กำหนดตามวรรคหนึ่งว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าขึ้นตอนและระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้ผู้อนุญาตดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็ว

เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ให้ส่วนราชการจัดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำขอและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตไว้

ณ ที่เดียวกันตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด

10. ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอถูกต้องและแนบเอกสารครบถ้วน พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารเพิ่มเติมอีกไม่ได้ เว้นแต่

1. กรณีที่เอกสารไม่สมบูรณ์นั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อของพนักงานเจ้าหน้าที่
2. กรณีที่เอกสารไม่สมบูรณ์นั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อของผู้ยื่นคำขอ
3. กรณีที่เอกสารไม่สมบูรณ์นั้นเกิดจากความทุจริต
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 1.

อธิบาย ตามมาตรา 8 ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอจะต้องตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วน หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วนถ้าเป็นกรณีที่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติมพร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วยและให้พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้น

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบสำเนาทันทีตามวรรคหนึ่งให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอถูกต้องและแนบเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ แล้ว หรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่งแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมอื่นใดอีกไม่ได้ และจะปฏิเสธการพิจารณาคำขอนั้น โดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐาน ไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ความไม่สมบูรณ์หรือความไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของพนักงานเจ้าหน้าที่ และเป็นผลให้ไม่อาจอนุญาตได้ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควร และให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า

11. กรณีผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอของพนักงานเจ้าหน้าที่อุทธรณ์ตามกฎหมายใด

1. กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
2. กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา
3. กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความแพ่ง
4. กฎหมายว่าด้วยข้าราชการพลเรือน

ตอบ 1.

อธิบาย ตามมาตรา 9 ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึกที่จัดทำตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอให้ทราบด้วย ผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอตามวรรคหนึ่ง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการ

ทางปกครองหรือจะยื่นคำขอใหม่ก็ได้ แต่ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องยื่นคำขอใดภายในระยะเวลาที่กำหนดผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นคำขอนั้นใหม่ภายในระยะเวลาดังกล่าว

12. ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาและแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในกี่วัน

1. ภายใน 5 วัน นับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ
2. ภายใน 7 วัน นับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ
3. ภายใน 14 วัน นับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ
4. ภายใน 20 วัน นับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ

ตอบ 2.

อธิบาย ตามมาตรา 10 ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ

เมื่อครบกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ แล้ว หากผู้อนุญาตยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมทั้งส่งสำเนาการแจ้งดังกล่าวให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบทุกครั้ง

ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเห็นว่าความล่าช้านั้นเกินสมควรแก่เหตุหรือเกิดจากการขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของผู้อนุญาต ให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงหน่วยงานหรือระบบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานนั้น

ในกรณีไม่แจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ถือว่าผู้อนุญาตกระทำการหรือละเว้นกระทำการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็นเพราะมีเหตุสุดวิสัย

13. ในกรณีที่มีการกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตราเป็นกฎหมายใด

1. พระราชกำหนด
2. พระราชบัญญัติ
3. พระราชกฤษฎีกา
4. กฎกระทรวง

ตอบ 3.

อธิบาย ตามมาตรา 12 ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ และกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นมีลักษณะเป็นกิจการหรือการดำเนินการที่เห็นได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตจะประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ และเมื่อหน่วยงานซึ่งมีอำนาจออกใบอนุญาตได้รับค่าธรรมเนียมดังกล่าวแล้ว ให้ออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาตโดยเร็ว และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ แล้ว

การกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ผู้รับใบอนุญาตอาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้

ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสอง ให้คณะรัฐมนตรีส่งร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วหากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภามีได้มีมติทักท้วงให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป

ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการที่จะหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาต เพื่อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง

14. ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตซึ่งมีฐานะเป็นส่วนราชการ สังกัดในหน่วยงานใด

1. เลขธิการคณะรัฐมนตรี
2. สำนักนายกรัฐมนตรี
3. กระทรวงมหาดไทย
4. ผิดทุกข้อ

ตอบ 2.

อธิบาย ตามมาตรา 14 ในกรณีจำเป็นและสมควรเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนให้คณะรัฐมนตรีมีมติจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาต เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตขึ้น

ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งมีฐานะเป็นส่วนราชการตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยอยู่ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี และจะให้มีสาขาของศูนย์ประจำกระทรวงหรือประจำจังหวัดด้วยก็ได้

การจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้กำหนดรายชื่อกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่จะให้อยู่ภายใต้การดำเนินการของศูนย์รับคำขออนุญาต

ในการดำเนินการเกี่ยวกับการรับคำขอ จะกำหนดในพระราชกฤษฎีกาให้ผู้ยื่นคำขอ ยื่นคำขอผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

15. ข้อใดเป็นหน้าที่ของศูนย์รับคำขออนุญาต

1. ส่งคำขอ หรือคำอุทธรณ์ที่ได้รับจากผู้ยื่นคำขอ
2. รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาตและการดำเนินการของศูนย์รับคำขออนุญาตเพื่อเสนอ

ต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

3. จัดทำคู่มือเพื่อประชาชน
4. ถูกเฉพาะข้อ 1. และ 2.

ตอบ 4.

อธิบาย ตามมาตรา 16. ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับคำขอและค่าธรรมเนียม รวมตลอดทั้งคำอุทธรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต

(๒) ให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำผู้ยื่นคำขอหรือประชาชนให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาต รวมตลอดทั้งความจำเป็นในการยื่นคำขออื่นใดที่จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตทั้งปวง ในการประกอบกิจการหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด

(๓) ส่งคำขอ หรือคำอุทธรณ์ ที่ได้รับจากผู้ยื่นคำขอหรือผู้ยื่นคำอุทธรณ์พร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และคอยติดตามเร่งรัดหน่วยงานดังกล่าวเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๘ หรือตามกฎหมายที่ให้สิทธิในการอุทธรณ์

(๔) ในกรณีที่เห็นว่าหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการยื่นคำขอ มีรายละเอียดหรือกำหนดให้ต้องส่งเอกสารที่ไม่จำเป็น หรือเป็นภาระเกินสมควรแก่ประชาชน ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(๕) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาตและการดำเนินการของศูนย์รับคำขออนุญาตเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

(๖) เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน ระยะเวลา เกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ รวมถึงข้อเสนอในการออกกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้น

16. ให้ผู้อนุญาตจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนให้เสร็จสิ้นภายในเวลาเท่าใด

1. 120 วัน นับแต่วันที่ พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกฯ ได้ประกาศ
2. 150 วัน นับแต่วันที่ พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกฯ ได้ประกาศ
3. 160 วัน นับแต่วันที่ พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกฯ ได้ประกาศ
4. 180 วัน นับแต่วันที่ พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกฯ ได้ประกาศ

ตอบ 4.

อธิบาย ตามมาตรา 17 ให้ผู้อนุญาตจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๘ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

17. ใครเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ใน พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาฯ นี้

1. พลเอกเชาวลิต ยงใจยุทธ
2. พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
3. นายชวน หลีกภัย
4. นายทักษิณ ชินวัตร

ตอบ 2.

18. เหตุผลใดที่ต้องตราพระราชบัญญัตินี้

1. เพื่อให้ขั้นตอนไม่ยืดเยื้อ
2. เพื่ออำนวยความสะดวกในกับทั้งฝ่ายประชาชนและฝ่ายเจ้าหน้าที่
3. เพื่อให้มีกฎหมายกลางที่จะกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต
4. เพื่อป้องกันการทุจริตระหว่างประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ตอบ 3.

★แนวข้อสอบ พระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. 2540

1. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 นี้ ให้ใช้บังคับเมื่อใด
 1. พ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 2. พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 3. พ้นกำหนดร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 4. พ้นกำหนดร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

2. ข้อใดถูกต้อง

1. สิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน
2. การให้ประชาชนมีสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจต่างๆของรัฐ
3. การให้ประชาชนมีสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการมีผลเป็นการสร้างกระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐโดยประชาชน
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด สิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนในประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยมาเป็นเวลานานแล้ว การให้ประชาชนมีสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจต่างๆของรัฐ ซึ่งรวมไปถึงการบริหารงานในด้านต่างๆ ของรัฐด้วย และนอกจากนี้ยังเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ มีผลเป็นการสร้างกระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐโดยประชาชน เพราะเมื่อประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการได้ง่าย ประชาชนก็จะทราบถึงกระบวนการตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมทางปกครองได้ง่าย ซึ่งก็จะส่งผลทำให้ฝ่ายปกครองระมัดระวังในการใช้อำนาจของตนมากขึ้น

3. บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ จะมีผลอย่างไร

1. ใช้บังคับได้บางส่วน
2. ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน
3. เป็นโมฆะ
4. ไม่มีผลทางกฎหมายแต่ประการใด

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 3 บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

4. ในพระราชบัญญัตินี้ “ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่าอย่างไร
1. ข้อมูลต่างๆ ของทางราชการที่ถูกบันทึกในระบบคอมพิวเตอร์เท่านั้น
 2. สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดๆ ไม่ว่าจะการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใดๆ
 3. สิ่งบันทึกโดยทำเป็นรูปแบบของข้อมูลในรูปแบบเอกสารเท่านั้น
 4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดๆ ไม่ว่าจะการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใดๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสารพิมพ์ รายงาน หนังสือ แผ่นผัง แผนที่ ภาพถ่าย ภาพฉาย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งนั้นบันทึกไว้ปรากฏได้

5. ในพระราชบัญญัตินี้ ข้อใดคือความหมาย ของ “ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ” ที่ถูกต้องที่สุด
1. ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ
 2. ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ
 3. ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน
 4. ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชนรวมถึงข้อมูลที่เอกชนเก็บรักษาไว้ด้วยตนเองด้วย

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 4 “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

6. ข้อใดเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามความหมายในพระราชบัญญัตินี้
1. ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น
 2. รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี
 3. องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
 4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 4 “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

7. แนวคิดในการจัดทำกฎหมายข้อมูลข่าวสารในประเทศไทย เกิดขึ้นอย่างจริงจังเป็นครั้งแรกในสมัย นายกรัฐมนตรีท่านใด

1. นายชวน หลีกภัย
2. นายอานันท์ ปันยารชุน
3. พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ
4. นายสมัคร สุนทรเวช

ตอบ 2. แนวคิด แนวคิดในการจัดทำกฎหมายข้อมูลข่าวสารในประเทศไทยเกิดขึ้นอย่างจริงจังครั้งแรกเมื่อ นายอานันท์ ปันยารชุน นายกรัฐมนตรีในสมัยนั้นได้ตั้งคณะกรรมการปรับปรุงระบบบริหารราชการขึ้นในปี พ.ศ. 2534

8. ร่างกฎหมายเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของทางราชการได้ผ่านการพิจารณาของรัฐสภาและประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2540 ในสมัยนายกรัฐมนตรีท่านใด

1. นายชวน หลีกภัย
2. นายอานันท์ ปันยารชุน
3. พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ
4. นายสมัคร สุนทรเวช

ตอบ 3. แนวคิด ร่างกฎหมายดังกล่าวประสบปัญหาและอุปสรรคหลายประการทั้งจากฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2544 เมื่อ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี ร่างกฎหมายเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของทางราชการได้ผ่านการพิจารณาของรัฐสภาและประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2540

9. ข้อใดเป็นตัวอย่าง ของ “ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ”

1. การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม
2. ประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมาย รหัสหรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย
3. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้ว
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 4 “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมาย รหัสหรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย

10. ข้อใดเป็นความหมายของ “คนต่างด้าว” ในพระราชบัญญัตินี้

1. บุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย
2. ไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย
3. บุคคลที่ไม่มีเชื้อชาติไทย
4. ถูกเฉพาะข้อ 1. และ 2.

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 4. “คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยและไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยและนิติบุคคลดังต่อไปนี้

11. จากข้อ 10. นิติบุคคลต่างด้าว ได้แก่ นิติบุคคลประเภทใด

1. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่มีทุนเกินกึ่งหนึ่งเป็นของคนต่างด้าว ใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือให้ถือว่าใบหุ้นนั้นคนต่างด้าวเป็นผู้ถือ
2. สมาคมที่มีสมาชิกเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว
3. สมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของคนต่างด้าว
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 4 “คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยและไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยและนิติบุคคลดังต่อไปนี้

- (1) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่มีทุนเกินกึ่งหนึ่งเป็นของคนต่างด้าวใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือให้ถือว่าใบหุ้นนั้นคนต่างด้าวเป็นผู้ถือ
- (2) สมาคมที่มีสมาชิกเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว
- (3) สมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของคนต่างด้าว
- (4) นิติบุคคลตาม (1) (2) (3) หรือนิติบุคคลอื่นใดที่มีผู้จัดการหรือกรรมการเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว

12. ผู้ใดเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

1. นายกรัฐมนตรี	2. คณะรัฐมนตรี
3. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยี	4. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 5 ให้ นายกรัฐมนตรีรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

13. ให้ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ในข้อ 12. มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งกฎกระทรวงจะใช้บังคับได้ต่อเมื่อได้กระทำการตามข้อใด

1. ทันทีที่ประกาศกฎกระทรวงนั้น	2. เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา
3. เมื่อรัฐสภาได้รับรอง	
4. เมื่อได้ปิดประกาศไว้ต่อหน้าศาลและที่ทำการอำเภอทุกท้องที่	

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 5 วรรคสอง กฎกระทรวงนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

14. ข้อใดเป็นจุดหลักที่สำคัญของการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
2. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
3. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ
4. มติคณะรัฐมนตรี

ตอบ 1. แนวคิด รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติไว้ในส่วนที่ 10 สิทธิในเรื่องข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน มาตรา 56 และมาตรา 57 (ปัจจุบันยังบังคับใช้อยู่ โดยรัฐธรรมนูญ

๑ ฉบับชั่วคราว)

15. ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการขึ้นในสำนักงานใด

1. สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม
2. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
3. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 6 ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการขึ้นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

16. สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการมีหน้าที่ตามข้อใด

1. ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการและธุรการ
2. ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ
3. ให้คำปรึกษาแก่เอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 6 ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการขึ้นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการ และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ และให้คำปรึกษาแก่เอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

17. หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้...” ลงพิมพ์ในข้อใด

1. หนังสือพิมพ์รายวัน
2. ราชกิจจานุเบกษา
3. หนังสือเวียน
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 7 หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ลงพิมพ์ใน ราชกิจจานุเบกษา

18. ข้อใดไม่ใช่ ข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่ต้องลงพิมพ์ ตามข้อ 17.

1. โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน
2. สรุปรายงานหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน
3. รายชื่อของเอกชนผู้เสียหายอากรต่างๆหรือนำรายได้เข้าแก่หน่วยงานราชการไม่ว่าทางใดๆ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 7 (1) – (5) หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา

- (1) โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน
- (2) สรุปรายงานหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน
- (3) สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ
- (4) กฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบแบบแผน นโยบาย หรือการตีความ

ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้น โดยสภาพอย่างกฎเพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง

(5) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

19. ข้อใดเป็น ข้อมูลข่าวสารที่ต้องลงพิมพ์ ตามข้อ 17.

1. สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ
2. กฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบแบบแผน นโยบาย หรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยสภาพอย่างกฎเพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 7 (ตามข้อ 18.)

20. ข้อใดเป็นอำนาจของหน่วยงานของรัฐ เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการที่ได้จัดพิมพ์ลงในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

1. รวบรวมและจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการได้
2. จัดจำหน่ายข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อเป็นการเผยแพร่ได้
3. จัดการจ่ายแจกข้อมูลข่าวสารของราชการ ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐได้
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 7 วรรคสาม ให้หน่วยงานของรัฐ รวบรวมและจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้เผยแพร่เพื่อขายหรือจำหน่ายจ่ายแจก ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นตามที่เห็นสมควร

21. ข้อมูลข่าวสารที่ต้องลงพิมพ์ ตามมาตรา 7 (4) เรื่อง “กฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบแบบแผน นโยบาย หรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยสภาพอย่างกฎเพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง” ถ้ายังไม่ได้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาจะมีผลอย่างไร

1. จะนำมาใช้บังคับในทางใดๆ ไม่ได้เลย จนกว่าจะได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วเท่านั้น
2. จะนำมาใช้บังคับในทางที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้ใดไม่ได้เลย
3. จะนำมาใช้บังคับในทางที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้ใดไม่ได้ เว้นแต่ผู้นั้นจะรู้ถึงข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเป็นจริงมาก่อนแล้วเป็นเวลาพอสมควร

4. สามารถนำมาใช้บังคับได้ทันที เป็นข้อยกเว้นของกฎหมาย

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 8 ข้อมูลข่าวสารที่ต้องลงพิมพ์ตามมาตรา 7 (4) ถ้ายังไม่ได้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา จะนำมาใช้บังคับในทางที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้ใดไม่ได้ เว้นแต่ผู้นั้นจะรู้ถึงข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเป็นจริงมาก่อนแล้วเป็นเวลาพอสมควร

22. ภายใต้บังคับมาตรา 14 และมาตรา 15 ในพระราชบัญญัตินี้ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้...” ไว้เพื่อวัตถุประสงค์ตามข้อใดเป็นสำคัญ

1. เป็นการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของทางราชการ
2. เป็นข้อปฏิบัติแก่ข้าราชการในหน่วยงานนั้นๆ
3. ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 9 ภายใต้บังคับมาตรา 14 และมาตรา 15 หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

23. ข้อมูลข่าวสารของราชการข้อใด ที่ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

1. ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชนรวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว

2. นโยบายหรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา 7 (4)

3. แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ

4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 9 (1) – (3) ภายใต้บังคับมาตรา 14 และมาตรา 15 หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(1) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชนรวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว

(2) นโยบายหรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ตามมาตรา 7 (4)

(3) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ

24. ข้อมูลข่าวสารของราชการตามข้อใด ที่ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

1. คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของเอกชน

2. สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิงถึงตามมาตรา 7 วรรคสอง

3. มติคณะรัฐมนตรี

4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 9 (4) (5) (7) ภายใต้บังคับมาตรา 14 และมาตรา 15 หน่วยงานของรัฐ ต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(4) คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของเอกชน

(5) สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิงถึงตามมาตรา 7 วรรคสอง

(7) มติคณะรัฐมนตรี หรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมายหรือโดยมติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้ระบุรายชื่อรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการพิจารณาไว้ด้วย

25. ข้อมูลข่าวสารของราชการตามข้อใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้

1. สัญญาสัมปทาน

2. สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนสัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ

3. การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 15 (4) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

(4) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

มาตรา 9 (6) ภายใต้บังคับมาตรา 14 และมาตรา 15 หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(6) สัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ

26. ข้อมูลข่าวสารที่จัดให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง ถ้ามีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15 อยู่ด้วย ให้ปฏิบัติอย่างไร

1. ลบ
2. ตัดทอน
3. ทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนั้น
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 9 วรรคสอง ข้อมูลข่าวสารที่จัดให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15 อยู่ด้วย ให้ลบ หรือ ตัดทอนหรือ ทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนั้น

27. บุคคลที่มีอำนาจในการเข้าตรวจสอบเอกสาร ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (ข้อมูลข่าวสารของราชการ) จะต้องมีส่วนได้เสียในเรื่องนั้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

1. ต้องมีส่วนได้เสีย เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ราชการจำต้องปกปิด
2. ต้องมีส่วนได้เสีย เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ราชการจะปกปิดหรือไม่ไม่สำคัญ
3. จะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ได้ เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารราชการ ที่ประชาชนมีอำนาจตรวจสอบได้อยู่แล้ว
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 9 วรรคสาม บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจสอบ ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งได้ ในกรณีที่สมควร หน่วยงานของรัฐ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ จะวางหลักเกณฑ์เรียกค่าธรรมเนียมในการนั้นก็ได้อีก ในกรณีนี้ให้คำนึงถึงการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยประกอบด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

28. บุคคลที่มีสิทธิในการตรวจเอกสารนอกจากทำการตรวจดูแล้วยังมีสิทธิอย่างใดกับเอกสารนั้นได้อีก

1. ขอสำเนา
2. ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง
3. ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องรวมทั้งการนำต้นฉบับออกจากสถานที่ราชการได้
4. ขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง นำต้นฉบับออกจากสถานที่ราชการ ร้องขอคัดสำเนาโดยไม่เสียค่าธรรมเนียมได้

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 9 วรรคสาม บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งได้ ในกรณีที่สมควรหน่วยงานของรัฐ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการจะวางหลักเกณฑ์เรียกค่าธรรมเนียมในการนั้นก็ได้อีก การนี้ให้คำนึงถึงการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยประกอบด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

29. ข้อมูลข่าวสารของราชการที่ประชาชนสามารถตรวจดูได้ ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดนั้น หากเป็นคนต่างด้าวจะมีสิทธิตามมาตรานี้เพียงใด กรณีนี้ ให้เป็นไปตามที่ผู้ใดกำหนด

1. คำสั่งนายกรัฐมนตรี
2. มติคณะรัฐมนตรี
3. กฎกระทรวง
4. คำสั่งของแต่ละหน่วยงานนั้นๆ

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 9 วรรคท้าย คนต่างด้าวจะมีสิทธิตามมาตรานี้เพียงใดให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

30. นอกจากข้อมูลข่าวสารของราชการที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว หรือที่จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้แล้วหรือที่มีการจัดให้ประชาชนได้ค้นคว้าตามมาตรา 26 แล้ว ถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการอีก คำขอของผู้นั้นต้องระบุรายละเอียดอย่างไร

1. ระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ ในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามควร
2. ระบุรายละเอียดของข้อมูลข่าวสารนั้นๆ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด
3. ไม่ต้องระบุสิ่งใด สามารถขอข้อมูลที่ต้องการได้ทันที
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 11 วรรคหนึ่ง นอกจากข้อมูลข่าวสารของราชการที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้วหรือที่จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้แล้วหรือที่มีการจัดให้ประชาชนได้ค้นคว้าตามมาตรา 26 แล้ว ถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการและคำขอของผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามควร

31. จากข้อ 30. ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบดังกล่าว ปฏิบัติอย่างไร

1. ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบ ยังไม่ต้องจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอ จนกว่าจะได้ยื่นรายละเอียดคำขอและค่าธรรมเนียมก่อน

2. ให้นำหน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบ จัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอภายในเวลาอันสมควรเว้นแต่ผู้นั้นขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

3. ให้นำหน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบ จัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอทันที

4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 11 วรรคหนึ่ง นอกจากข้อมูลข่าวสารของราชการที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้วหรือที่จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้แล้วหรือที่มีการจัดให้ประชาชนได้ค้นคว้าตามมาตรา 26 แล้ว ถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการและคำขอของผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามควร ให้นำหน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอภายในเวลาอันสมควรเว้นแต่ผู้นั้นขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

32. ข้อมูลข่าวสารของราชการใดมีสภาพที่อาจบอบสลายง่าย หน่วยงานของรัฐนั้นมีอำนาจอย่างไร

1. หน่วยงานของรัฐจะขอขยายเวลาในการจัดหาให้ก็ได้

2. หน่วยงานของรัฐจะจัดทำสำเนาให้ในสภาพอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ข้อมูลข่าวสารนั้นก็ไม่ได้

3. หน่วยงานของรัฐจะให้ผู้ขอวางเงินประกัน เพื่อประกันความเสียหายแก่ข้อมูลนั้นก็ไม่ได้

4. ถูกเฉพาะข้อ 1. และ 2.

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 11 วรรคสอง ข้อมูลข่าวสารของราชการใดมีสภาพที่อาจบอบสลายง่าย หน่วยงานของรัฐจะขอขยายเวลาในการจัดหาให้ หรือ จะจัดทำสำเนาให้ในสภาพอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ข้อมูลข่าวสารนั้นก็ไม่ได้

33. ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐจัดหาให้ ต้องเป็นข้อมูลข่าวสารตามข้อใด

1. ต้องเป็นข้อมูลที่จำเป็นต้องไปจัดทำวิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่

2. ที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้

3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.

4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 11 วรรคสาม ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐจัดหาให้ตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำวิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ เว้นแต่เป็นการแปรสภาพเป็นเอกสารจากข้อมูลข่าวสารที่บันทึกไว้ในระบบการบันทึกภาพหรือเสียง ระบบคอมพิวเตอร์ หรือระบบอื่นใด ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าหน่วยงานของรัฐเห็นว่ากรณีที่ขออนุญาตมีค่าใช้จ่ายแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้า และเป็นเรื่องที่จะต้องปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้นั้นหรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ หน่วยงานของรัฐจะจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้ก็ได้

34. ในกรณีใดที่ผู้ขอตรวจข้อมูลข่าวสารของราชการมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ได้

1. หน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7 หรือไม่จัดข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา 9
2. หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่คนตามมาตรา 11 หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
3. ปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า หรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควร
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 13 วรรคแรก ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7 หรือไม่จัดข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา 9 หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่คนตามมาตรา 11 หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า หรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการ

35. ในกรณีใด ที่ผู้ขอตรวจข้อมูลข่าวสารของราชการ ไม่มีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ตามพระราชบัญญัตินี้ได้

1. เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15
2. คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา 17
3. คำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 25
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 13 วรรคแรก ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7 หรือไม่จัดข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา 9 หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่คนตามมาตรา 11 หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า หรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการ เว้นแต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15 หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา 17 หรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 25

36. ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ตามข้อ 34. คณะกรรมการต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกี่วัน นับแต่วันที่รับคำร้องเรียน

1. ภายใน 30 วัน
2. ภายใน 60 วัน
3. ภายใน 90 วัน
4. ภายใน 120 วัน

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 13 วรรคสอง ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รับคำร้องเรียน

37. หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะบางอย่างก็ได้ โดยคำนึงถึงสิ่งใด

1. การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ
2. ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง
3. ประโยชน์สาธารณะ

4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 15 ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

38. ข้อมูลข่าวสารของราชการตามข้อใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้

1. การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ
2. ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
3. ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 15 (1) ข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

(1) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

39. ข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการใช้กฎหมายตามข้อใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้

1. การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ
2. การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายอาจไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
3. การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายอาจขาดความเป็นธรรมต่อคู่กรณี
4. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 15 (2) ข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

(2) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกันการปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

40. ข้อมูลข่าวสารของราชการตามข้อใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้

1. รายงานทางวิชาการ
2. ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด
3. ข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 15 (3) ข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

(3) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว

41. ข้อมูลข่าวสารของราชการตามข้อใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้
1. การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด
 2. รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร
 3. ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น
 4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 15 ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

- (4) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด
- (5) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

(6) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

42. คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะกำหนดเงื่อนไขและระบุรายละเอียดตามข้อใด
1. คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการห้ามกำหนดเงื่อนไข
 2. คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะกำหนดเงื่อนไขอย่างไรก็ได้แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใด
 3. คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะกำหนดเงื่อนไขอย่างไรก็ได้แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพราะเหตุใด
 4. คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะกำหนดเงื่อนไขอย่างไรก็ได้ไม่ต้องต้องระบุไว้แต่อย่างใด

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 15 วรรคสอง คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ จะกำหนดเงื่อนไขอย่างไรก็ได้ แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพราะเหตุใด

43. การมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้ถือว่ามีผลเป็นไปโดยอย่างไร
1. เป็นไปตามระเบียบของหน่วยงานของรัฐนั้นๆ

2. เป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามลำดับสายการบังคับบัญชา
3. เป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่นั้นๆ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 15 วรรคสอง คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะกำหนดเงื่อนไขอย่างไรก็ได้ แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพราะเหตุใด และให้ถือว่าการมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามลำดับสายการบังคับบัญชา

44. การอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ อาจอุทธรณ์ได้ต่อผู้ใด

1. คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์
2. คณะกรรมการการปกครอง
3. คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 15 วรรคสอง คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะกำหนดเงื่อนไขอย่างไรก็ได้ แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพราะเหตุใด และให้ถือว่าการมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามลำดับสายการบังคับบัญชา แต่ผู้ขออุทธรณ์ต่อ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

45. เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติว่าข้อมูลข่าวสารของราชการจะเปิดเผยต่อบุคคลใดได้หรือไม่ภายใต้เงื่อนไขเช่นใด และสมควรมีวิธีรักษามิให้รั่วไหลให้หน่วยงานของรัฐกำหนด วิธีการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารนั้น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อใด

1. ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ
2. ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ
3. ตามระเบียบที่นายกรัฐมนตรีกำหนดว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ
4. ตามมติของคณะรัฐมนตรี

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 16 เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติว่าข้อมูลข่าวสารของราชการจะเปิดเผยต่อบุคคลใดได้หรือไม่ภายใต้เงื่อนไขเช่นใด และสมควรมีวิธีรักษามิให้รั่วไหลให้หน่วยงานของรัฐกำหนดวิธีการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารนั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ

46. ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติอย่างไร

1. แจ้งให้ผู้นั้นเสนอคำคัดค้าน ภายในเวลาที่กำหนดแต่ต้องให้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้
2. ให้ปฏิเสธไม่อนุญาตในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น

3. เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่มีหน้าที่แต่อย่างใด
4. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 17 วรรคแรก ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ผู้นั้นเสนอคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนดแต่ต้องให้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้

47. จากข้อ 48. การปฏิบัติดังกล่าว เจ้าหน้าที่นั้นต้องใช้เวลาไม่น้อยกว่ากี่วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง
1. 7 วัน
 2. 10 วัน
 3. 15 วัน
 4. 30 วัน

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 17 วรรคแรก ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ผู้นั้นเสนอคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนดแต่ต้องให้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

48. ผู้ที่ได้รับแจ้ง หรือผู้ที่ทราบว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตน มีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ โดยกระทำตามข้อใด

1. โดยทำเป็นหนังสือหรือแจ้งเป็นวาจาถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ
2. โดยทำเป็นหนังสือถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ
3. โดยทำเป็นหนังสือร้องเรียนถึงหน่วยงานของรัฐต้นสังกัดนั้น
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 17 วรรคสอง ผู้ที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ที่ทราบว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตน มีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ โดยทำเป็นหนังสือถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ

49. ในกรณีที่มีการคัดค้านตามข้อ 48. เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบต้องปฏิบัติอย่างไร
1. พิจารณาคำคัดค้านนั้น โดยเร็ว
 2. พิจารณาคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า
 3. มีคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลนั้นแก่ผู้ขอทันที
 4. ต้องส่งเรื่องไปยังหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อพิจารณาต่อไป

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 17 วรรคสาม ในกรณีที่มีการคัดค้านเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ ต้องพิจารณาคำคัดค้าน และ แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า

50. ในกรณีที่มิคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน ตามข้อ 48. เจ้าหน้าที่รัฐจะต้องกระทำตามข้อใด

1. เจ้าหน้าที่รัฐสามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้ขอได้ทันที
2. เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นมิได้จนกว่าจะล่วงพ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์
3. เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นมิได้จนกว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้

4. ถูกทั้งข้อ 2. และ 3.

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 17 วรรคสาม ในกรณีที่มีการคัดค้านเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบต้องพิจารณาคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่มีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นมิได้จนกว่าจะล่วงพ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา 18 หรือ จนกว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ แล้วแต่กรณี 51. ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดตามมาตรา 14 หรือ มาตรา 15 หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา 17 ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อผู้ใด

1. คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
2. คณะรัฐมนตรี
3. คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
4. นายกรัฐมนตรี

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 18 ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15 หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา 17 ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

52 การอุทธรณ์ตามข้อ 51. จะต้องอุทธรณ์กี่วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น

1. 14 วัน
2. 15 วัน
3. 30 วัน
4. 60 วัน

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 18 ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15 หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา 17 ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายใน สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้นโดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ

53. การพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยนั้นไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาของ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือศาลก็ตามจะต้องดำเนินการพิจารณาโดยปฏิบัติอย่างไร

1. โดยมีให้ข้อมูลข่าวสารนั้นเปิดเผยแก่บุคคลอื่นใดที่ไม่จำเป็นแก่การพิจารณา
2. ในกรณีที่จำเป็นจะพิจารณาลับหลังคูกรณีหรือคู่ความฝ่ายใดก็ได้
3. ต้องพิจารณาโดยเปิดเผยต่อหน้าคูกรณีและประชาชนอื่น โดยมีให้เคลือบแคลงสงสัยได้
4. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 19 การพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยนั้นไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาของคณะกรรมการ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือศาลก็ตาม จะต้องดำเนินการพิจารณาโดยมิให้ข้อมูลข่าวสารนั้นเปิดเผยแก่บุคคลอื่นใดที่ไม่จำเป็นแก่การพิจารณาและในกรณีที่จำเป็นจะพิจารณาลับหลังคูกรณีหรือคู่ความฝ่ายใดก็ได้

54. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดแม้จะเข้าข่ายต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมายใด ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบเป็นการกระทำโดยสุจริต ในกรณีตามข้อใด

1. ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15 ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ดำเนินการ โดยถูกต้องตามระเบียบ
2. ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15 ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มีคำสั่งให้เปิดเผยเป็นการทั่วไป เพื่อประโยชน์อันสำคัญยิ่งกว่าที่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ หรือชีวิต ร่างกาย สุขภาพ หรือประโยชน์อื่นของบุคคล และคำสั่งนั้นได้กระทำโดยสมควรแก่เหตุ
3. เป็นข้อมูลที่แม้จะผิดระเบียบ เมื่อหากเป็นการช่วยเหลือผู้ใดผู้หนึ่ง
4. ถูกเฉพาะข้อ 1. และ 2.

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 20 การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดแม้จะเข้าข่ายต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมายใด ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบ หากเป็นการกระทำโดยสุจริตในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15 ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ดำเนินการ โดยถูกต้องตามระเบียบตามมาตรา 16
 - (2) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15 ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มีคำสั่งให้เปิดเผยเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะแก่บุคคลใดเพื่อประโยชน์อันสำคัญยิ่งกว่าที่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ หรือชีวิต ร่างกาย สุขภาพ หรือประโยชน์อื่นของบุคคล และคำสั่งนั้น ได้กระทำโดยสมควรแก่เหตุ ในการนี้จะมีการกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการใช้ข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเหมาะสมก็ได้
- การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐพ้นจากความรับผิดชอบตามกฎหมายหากจะพึงมีในกรณีดังกล่าว

55. “บุคคล” ตามความหมายในหมวด 3 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ หมายความว่าตามข้อใด

1. บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย
2. บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย
3. บุคคลทุกคนที่มีเชื้อชาติไทย
4. ถูกเฉพาะข้อ 1. และ 2.

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 21 เพื่อประโยชน์แห่งหมวดนี้ บุคคล หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทยและบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

56. หน่วยงานใด มีอำนาจออกระเบียบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่มีให้นำบทบัญญัติวรรคหนึ่ง (3) ของมาตรา 23 มาใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานดังกล่าวก็ได้

1. สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
2. สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ
3. หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 22 วรรคแรก สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อาจออกระเบียบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่มีให้นำบทบัญญัติวรรคหนึ่ง (3) ของมาตรา 23 มาใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานดังกล่าวก็ได้

57. หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามข้อใด

1. ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงเท่าที่เกี่ยวข้อและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้นและยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น
2. พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น
3. จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามความเหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 23 วรรคแรก(1) (2) (5) หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

- (1) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงเท่าที่เกี่ยวข้อและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้นและยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น
- (2) พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น
- (5) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามความเหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล

58. หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล โดยจัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา และ ตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งใด

1. ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้
2. ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
3. ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 23 วรรค(3) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาและตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้

- (ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้
- (ข) ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
- (ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ
- (ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล
- (จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล
- (ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล

59. ในกรณีที่เก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติอย่างไร

1. แจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้ ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ
2. หน่วยงานของรัฐสามารถนำข้อมูลจากเจ้าของข้อมูลได้โดยตรง โดยไม่จำเป็นต้องได้รับอนุญาตเป็นอำนาจของรัฐโดยเฉพาะ
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 23 วรรคสอง ในกรณีที่เก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล หน่วยงานของรัฐ ต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้ ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ และกรณีที่ขอข้อมูลนั้นเป็นกรณีที่อาจให้ข้อมูลได้โดยความสมัครใจหรือเป็นกรณีมีกฎหมายบังคับ

60. หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบ ในกรณีตามข้อใด

1. ในกรณีที่มีการให้จัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใดซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้
2. ในกรณีที่มีการเข้าตรวจสอบข้อมูลนั้น โดยหน่วยงานรัฐผู้เป็นเจ้าของข้อมูลนั้น
3. ไม่มีข้อใดถูก
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 23 วรรคท้าย หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบ ในกรณีที่มีการให้จัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใดซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ

61. ข้อใดผิด

1. หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมของเจ้าของข้อมูลก็ได้
2. หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลไม่ได้
3. หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตนเพื่อการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นได้
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 24 วรรคหนึ่ง หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผย ดังต่อไปนี้

(1) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตนเพื่อนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ
แห่งนั้น

62. ข้อใด เป็นข้อยกเว้นให้หน่วยงานของรัฐมีอำนาจในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความ
ควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นได้ โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมของเจ้าของข้อมูลนั้น

1. เป็นการเปิดเผยการใช้ข้อมูลตามปกติ ภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น
2. หน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้านการวางแผนหรือการสถิติหรือสำมะโนต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษา
ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น
3. เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยโดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
ที่เกี่ยวกับบุคคลใด
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 24 หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแล
ของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้
ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้เว้นแต่เป็นการเปิดเผย ดังต่อไปนี้

- (1) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตนเพื่อนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ
แห่งนั้น
- (2) เป็นการใช้ข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น
- (3) ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้านการวางแผนหรือการสถิติหรือสำมะโนต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษา
ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น

63. ข้อใด ไม่ใช่ ข้อยกเว้นให้หน่วยงานของรัฐมีอำนาจในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความ
ควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นได้ โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมของเจ้าของข้อมูลนั้น

1. เป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยโดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสาร
ส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด
2. เป็นการเปิดเผยต่อบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประโยชน์ต่อผลประโยชน์ของบริษัทฯ นั้น
3. เป็นการเปิดเผยต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา 26
วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจดูคุณค่าในการเก็บรักษา
4. เป็นการเปิดเผยต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน
การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าจะคดีประเภทใดก็ตาม

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 24 หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแล
ของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้
ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผย ดังต่อไปนี้

- (4) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยโดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสาร

ส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลใด

(5) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา 26 วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจคุณค่าในการเก็บรักษา

(6) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม

64. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 24 วรรคหนึ่ง (3) (4) (5) (6) (7) (8) และ (9) จะต้องมีการปฏิบัติอย่างไร

1. ให้มีการจัดทำรายชื่อผู้เป็นเจ้าของข้อมูลและผลเสียหายที่อาจจะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลนั้น
2. ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสารนั้น
3. ให้หน่วยงานรัฐวางประกันเงินความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลเพื่อความเสียหายในอนาคต
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 24 วรรคสอง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (3) (4) (5) (6) (7) (8) และ (9) ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสารนั้น

65. การปฏิบัติตามข้อ 64. จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อใด

1. มติคณะรัฐมนตรี
2. กฎกระทรวง
3. คำสั่งของนายกรัฐมนตรี
4. คำสั่งของคณะกรรมการเปิดเผยข้อมูลฯ

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 24 วรรคสอง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (3) (4) (5) (6) (7) (8) และ (9) ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสารนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน กฎกระทรวง

66. ภายใต้บังคับมาตรา 14 และมาตรา 15 บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะรู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้มีสิทธิตามข้อใด

1. ตรวจสอบข้อมูลนั้นหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น
2. สามารถนำต้นฉบับของทางราชการออกไปใช้ได้ เมื่อมีการยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว
3. มีสิทธิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐอธิบายรายละเอียดของเอกสารและนำพยานหลักฐานอื่นมาประกอบเอกสารนั้นได้ เมื่อยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 25 วรรคแรก ภายใต้บังคับมาตรา 14 และมาตรา 15 บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะรู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้น ได้ตรวจสอบหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น และให้นำมาตรา 9 วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

67. ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่จริง ให้มีสิทธิอย่างไร

1. แจ้งเป็นวาจาโดยเร่งด่วน เพื่อให้หน่วยงานนั้นแก้ไขข้อมูล แต่ไม่มีอำนาจลบข้อมูลนั้น
2. ยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบ

ข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าว

3. ไม่มีสิทธิอย่างไร เพราะเป็นข้อมูลของทางราชการ
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 25 วรรคสาม ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่จริง ให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าว และแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า

68. จากข้อ 67. หากหน่วยงานรัฐไม่กระทำการตามสิทธิ ดังกล่าว ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ต่อผู้ใด

1. คณะรัฐมนตรี
2. คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
3. นายกรัฐมนตรี
4. คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 25 วรรคสี่ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มิคำขอ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

69. การอุทธรณ์ตามข้อ 68. จะต้องอุทธรณ์ภายในกำหนดเท่าใด นับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง

1. 15 วัน
2. 30 วัน
3. 1 เดือน
4. 3 เดือน

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 25 วรรคสี่ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มิคำขอให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายใน สามสิบวัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสาร โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ และไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วนที่เกี่ยวข้องได้

70. ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะเก็บรักษาหรือมีอายุครบกำหนดแล้วตามพระราชบัญญัตินี้ นับแต่วันที่เสร็จสิ้นการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารนั้น ให้หน่วยงานของรัฐส่งมอบให้แก่ผู้ใด

1. หอจดหมายเหตุ
2. กรมศิลปากร
3. หน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาเพื่อคัดเลือกไว้ให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้า
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 26 วรรคแรก ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะเก็บรักษาหรือมีอายุครบกำหนดตามวรรคสองนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารนั้น ให้หน่วยงานของรัฐส่งมอบให้แก่ หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาเพื่อคัดเลือกไว้ให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้า

71. กำหนดเวลาต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการตามข้อ 70. ในกรณีข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ จะต้องส่งเมื่อครบกำหนดกี่ปี

1. 50 ปี
2. 65 ปี
3. 75 ปี
4. 100 ปี

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 26 วรรคสอง กำหนดเวลาต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการตามวรรคหนึ่งให้แยกตามประเภท ดังนี้

(1) ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา 14 เมื่อครบ เจ็ดสิบห้าปี

72. กำหนดเวลาต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการตามข้อ 70. ในกรณีข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ จะต้องส่งเมื่อครบกำหนดกี่ปี

1. 20 ปี
2. 25 ปี
3. 50 ปี
4. 100 ปี

ตอบ 1. แนวคิด แนวคิด มาตรา 26 วรรคสอง กำหนดเวลาต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการตามวรรคหนึ่งให้แยกตามประเภท ดังนี้

(2) ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา 15 เมื่อครบ ยี่สิบปี

73. กำหนดเวลาตามข้อ 71. และ 72. อาจขยายออกไปอีกได้ ต่อเมื่อมีเหตุตามข้อใด

1. หน่วยงานของรัฐยังจำเป็นต้องเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารของราชการไว้เองเพื่อประโยชน์ในการใช้สอย
2. หน่วยงานของรัฐเห็นว่าข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นยังไม่ควรเปิดเผย
3. ไม่อาจขยายได้แต่อย่างใด
4. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 26 วรรคสาม กำหนดเวลาตามวรรคสอง อาจขยายออกไปได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) หน่วยงานของรัฐยังจำเป็นต้องเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารของราชการไว้เองเพื่อประโยชน์ในการใช้สอยโดยต้องจัดเก็บและจัดให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้าตามที่ตกลงกับหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร

(2) หน่วยงานของรัฐเห็นว่าข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นยังไม่ควรเปิดเผยโดยมีคำสั่งขยายเวলাกำกับไว้เป็นการเฉพาะราย คำสั่งการขยายเวลานั้นให้กำหนดระยะเวลาไว้ด้วย แต่จะกำหนดเกินคราวละห้าปีไม่ได้

74. การตรวจสอบหรือทบทวนมิให้มีการขยายระยะเวลาไม่เปิดเผยจนเกินความจำเป็น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อใด

1. คำสั่งนายกรัฐมนตรี
2. มติคณะรัฐมนตรี
3. กฎกระทรวง
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 26 วรรคสี่ การตรวจสอบหรือทบทวนมิให้มีการขยายระยะเวลาไม่เปิดเผยจนเกินความจำเป็นให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน กฎกระทรวง

75. ผู้ใดเป็นประธานในคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

1. รัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย
2. ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
3. ปลัดกระทรวงกลาโหม
4. ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 27 วรรคแรก ให้มีคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ประกอบด้วย รัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นจากภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกเก้าคนเป็นกรรมการ

76. ผู้ใด เป็นผู้แต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี คนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ในคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

1. นายกรัฐมนตรี
2. ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
3. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
4. รองนายกรัฐมนตรี

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 27 วรรคสอง ให้ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี แต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

77. ข้อใดเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

1. สอดส่องดูแลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
2. ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ตามที่ได้รับคำขอ
3. เสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกาและการออกกฎกระทรวงหรือระเบียบของคณะรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัตินี้
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 28 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) สอดส่องดูแลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (2) ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ตามที่ได้รับคำขอ

(3) เสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกาและการออกกฎกระทรวงหรือระเบียบของคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้

(4) พิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนตามมาตรา 13

(5) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เสนอคณะรัฐมนตรีเป็นครั้งคราว ตามความเหมาะสม แต่อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(6) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

(7) ดำเนินการเรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

78. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา 27 มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละกี่ปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

1. 2 ปี

2. 3 ปี

3. 4 ปี

4. 5 ปี

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 29 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา 27 มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ สามปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

79. นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในข้อ 78. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา 27 จะพ้นจากตำแหน่งได้ตามข้อใด

1. คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

2. เป็นบุคคลล้มละลาย

3. ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 30 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา 27 พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(4) เป็นบุคคลล้มละลาย

(5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

80. การประชุมของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าเท่าใด ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมตามกฎหมาย

1. ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม
2. ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
3. ไม่น้อยกว่าสองในสาม
4. ไม่น้อยกว่าสามในสี่

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 31 วรรคแรก การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่ง ของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

81. ให้ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เป็นประธานในที่ประชุม แต่ถ้าประธานกรรมการไม่มา ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กระทำตามข้อใด

1. ให้กรรมการที่มาประชุมผู้ที่มีอาวุโสสูงสุดทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม
2. ให้รองประธานทำหน้าที่แทนประธานเป็นการชั่วคราว
3. ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม
4. ให้เลื่อนการประชุมออกไปก่อน จนกว่าจะได้ผู้ทำหน้าที่ประธาน

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา วรรคสอง ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุมถ้าประธานกรรมการ ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ ประชุม

82. การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้ถือเสียงเท่าใด จึงจะเป็นเสียง ชี้ขาดที่ถูกต้องตามกฎหมาย

1. ให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่ง
2. ให้ถือเสียงข้างมาก
3. ให้ถือเสียงเกินกว่าสองในสาม
4. ให้ถือเสียงเอกฉันท์

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 31 วรรคสาม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมากกรรมการคน หนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน

83. จากข้อ 82. ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้กระทำตามข้อใดจึงจะถูกต้องตามกฎหมาย

1. ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด
2. ให้ยกเลิกการลงคะแนนเสียงชี้ขาด
3. ให้มีการจัดประชุมใหม่เพื่อลงคะแนนเสียงใหม่อีกครั้งหนึ่ง
4. ให้เป็นดุลพินิจของประธานในที่ประชุมว่าจะมีคำสั่งเป็นประการใด

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 31 วรรคสาม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากกรรมการคน หนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียง หนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

84. คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการมีอำนาจในการรวบรวมหลักฐานมาประกอบการพิจารณาได้ ตามข้อใด

1. เรียกให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำได้

2. เรียกให้บุคคลส่งวัตถุ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องต่างๆได้
3. เรียกให้บุคคลส่งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 32 ให้คณะกรรมการ มีอำนาจเรียกให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณาได้

85. ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่มิคำขอไม่ว่าจะเป็นกรณีตามมาตรา 11 หรือมาตรา 25 ถ้าผู้มีคำขอไม่เชื่อว่าเป็นความจริงและร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามมาตรา 13

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการจะมีอำนาจตามข้อใด

1. ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องได้
2. แจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ร้องเรียนทราบ
3. ถูกทั้งข้อ 1. และ 2.
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 33 วรรคแรก ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่มิคำขอไม่ว่าจะเป็นกรณีตามมาตรา 11 หรือมาตรา 25 ถ้าผู้มีคำขอไม่เชื่อว่าเป็นความจริงและร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามมาตรา 13 ให้คณะกรรมการมีอำนาจเข้าดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องได้และแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ร้องเรียนทราบ

86. จากข้อ 85. หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องปฏิบัติตามข้อใด

1. อาจปฏิเสธต่อคณะกรรมการได้ หากเป็นข้อมูลสำคัญที่ไม่อาจเปิดเผยได้
2. ต้องแจ้งคำสั่งให้คณะกรรมการ ขออนุญาตต่อศาลปกครองเสียก่อน
3. ต้องยินยอมให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของตนได้ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ก็ตาม
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 33 วรรคสอง หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ต้องยินยอมให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของตนได้ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ก็ตาม

87. ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ ตามความเหมาะสม โดยผู้ใดเป็นผู้แต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการฯ

1. นายกรัฐมนตรี
2. คณะรัฐมนตรี
3. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
4. ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 35 วรรคแรก ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ ตามความเหมาะสม ซึ่ง คณะรัฐมนตรี แต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการ

88. คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่าง ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามข้อใด

1. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15
2. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา 17
3. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 25
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด มาตรา 35 วรรคแรก ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15 หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา 17 และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 25

89. การแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามข้อ 88. ให้แต่งตั้งโดยพิจารณาตามข้อใด

1. ให้แต่งตั้งตามสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของข้อมูลข่าวสารของราชการ
2. ให้แต่งตั้งตามความรู้ความสามารถขององค์กร
3. ให้แต่งตั้งตามมติคณะรัฐมนตรี
4. ให้แต่งตั้งตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 35 วรรคสอง การแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งตามสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของข้อมูลข่าวสารของราชการ เช่น ความมั่นคงของประเทศ เศรษฐกิจและการคลังของประเทศ หรือการบังคับใช้กฎหมาย

90. คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารคณะหนึ่ง ๆ ประกอบด้วยบุคคลตามความจำเป็นแต่ต้องไม่น้อยกว่ากี่คน

1. 3 คน
2. 4 คน
3. 5 คน
4. 6 คน

ตอบ 1. แนวคิด มาตรา 36 วรรคแรก คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารคณะหนึ่ง ๆ ประกอบด้วยบุคคลตามความจำเป็นแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามคน

91. จากข้อ 90. ให้ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

1. ข้าราชการผู้สอบผ่านตามหลักเกณฑ์
2. ข้าราชการที่คณะกรรมการแต่งตั้ง
3. ข้าราชการที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง
4. ข้าราชการที่นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้ง

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 36 วรรคแรก คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารคณะหนึ่ง ๆ ประกอบด้วยบุคคลตามความจำเป็นแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามคนและ ให้ข้าราชการที่คณะกรรมการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

92. ข้อใดผิด

1. ในกรณีพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐแห่งใดคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งมาจากหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นจะเข้าร่วมพิจารณาด้วยไม่ได้

2. กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จะเป็นเลขานุการไม่ได้
3. กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จะเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้
4. ไม่มีข้อใดผิด

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 36 วรรคสอง และสาม ในกรณีพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐแห่งใดกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งมาจากหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นจะเข้าร่วมพิจารณาด้วยไม่ได้

กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จะเป็นเลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการไม่ได้

93. ให้คณะกรรมการพิจารณาส่งคำอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่ละสาขาภายในกี่วันนับแต่วันที่คณะกรรมการได้รับคำอุทธรณ์

1. 3 วัน
2. 7 วัน
3. 15 วัน
4. 30 วัน

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 37 วรรคแรก ให้คณะกรรมการพิจารณาส่งคำอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่ละสาขาภายใน เจ็ดวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการได้รับคำอุทธรณ์

94. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่ละสาขาวิธีพิจารณาและวินิจฉัยและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยให้เป็นไปตามข้อใด

1. มติคณะรัฐมนตรี
2. คำสั่งของนายกรัฐมนตรี
3. ระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
4. ข้อกำหนดที่คณะกรรมการกำหนด

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 38 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่ละสาขาวิธีพิจารณาและวินิจฉัยและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยให้เป็นไปตาม ระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

95. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการที่สั่งตามมาตรา 32 ต้องระวางโทษเท่าใด

1. จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
2. จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
3. จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
4. จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 40 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการที่สั่งตามมาตรา 32 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

96. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดตามมาตรา 20 ต้องระวางโทษเท่าใด

1. จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
2. จำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
3. จำคุกไม่เกินสองเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
4. จำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 41 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดตามมาตรา 20 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

97. บทบัญญัติมาตรา 7 มาตรา 8 และมาตรา 9 มิให้ใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารของราชการตามข้อใด

1. ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกิดขึ้นหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
2. ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
3. ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกิดขึ้นในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
4. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 42 วรรคแรก บทบัญญัติมาตรา 7 มาตรา 8 และมาตรา 9 มิให้ใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

98. ให้หน่วยงานของรัฐจัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสาร หรือจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ใดกำหนด

1. นายกรัฐมนตรี
2. คณะรัฐมนตรี
3. คณะกรรมการ
4. ปลัดกระทรวง

ตอบ 3. แนวคิด มาตรา 42 วรรคสอง ให้หน่วยงานของรัฐจัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง หรือจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ คณะกรรมการจะได้อำนาจ

99. ให้ระบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517 ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการ มีผลทางกฎหมายอย่างไร

1. เป็นโมฆะ
2. ยังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้
3. เป็นอันยกเลิกไปทั้งหมด
4. ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปทั้งหมด

ตอบ 2. แนวคิด มาตรา 43 ให้ระบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517 ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการ ยังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา 16 จะได้อำนาจเป็นอย่างอื่น

100. เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือข้อใด

1. การให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น
2. เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น
3. สมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยมีข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยที่แจ้งชัดและจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน
4. ถูกทุกข้อ

ตอบ 4. แนวคิด เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ในระบอบประชาธิปไตย การให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น สมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยมีข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยที่แจ้งชัดและจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้อีกประการหนึ่งด้วย ประกอบกับสมควรคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการ ไปพร้อมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

★ แนวข้อสอบ ความรู้เกี่ยวกับ สถานการณ์ปัจจุบัน เศรษฐกิจ สังคม

1. กำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรปี 2562 คือวันที่ใด
ก. 21 มีนาคม พ.ศ. 2562	ข. 22 มีนาคม พ.ศ. 2562
ค. 23 มีนาคม พ.ศ. 2562	ง. 24 มีนาคม พ.ศ. 2562

ตอบ ง.

2. กำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรล่วงหน้า คือวันที่ใด
ก. 16 มีนาคม พ.ศ. 2562	ข. 17 มีนาคม พ.ศ. 2562
ค. 18 มีนาคม พ.ศ. 2562	ง. 19 มีนาคม พ.ศ. 2562

ตอบ ข.

3. พิธีพระราชทานเพลิงศพ พระเทพวิฑายคม (หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ) จัดขึ้น วันที่ใด
ก. วันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2562	ข. วันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2562
ค. วันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2562	ง. วันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2562

ตอบ ข.

4. งานพิธีพระราชทานเพลิงศพ พระเทพวิฑายคม (หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ) จัดขึ้นที่จังหวัดใด
ก. จังหวัดหนองคาย	ข. จังหวัดนครราชสีมา
ค. จังหวัดขอนแก่น	ง. จังหวัดสกลนคร

ตอบ ค.

5. รัฐบาลจะทำการเปิดตัววิทยุเพื่อครอบครัวในวันใด
ก. 22 เมษายน 2561	ข. 23 เมษายน 2561
ค. 24 เมษายน 2561	ง. 25 เมษายน 2561

ตอบ ค.

6. มุลินธีวาร์กีย์มอบรางวัล “ครูโลก” (Global Teacher Prize) ปี 2018 ให้กับครูประเทศใด
ก. ฝรั่งเศส	ข. อินเดีย
ค. อังกฤษ	ง. ออสเตรเลีย

ตอบ ค.

7. รางวัล “ครูโลก” (Global Teacher Prize) ปี 2018 คือบุคคลในข้อใด
ก. นางคุณวิไล เคนกิตติก	ข. มาดามลิม ชง โงว
ค. นางดี โส พอน	ง. นางแอนเดรีย ซาฟิราคู

ตอบ ง.

8. โครงการระเบียบผลไม้จัดเป็นนโยบายที่จัดขึ้นที่ภาคใดของประเทศไทย
ก. ภาคตะวันตก	ข. ภาคตะวันออก

ก. ภาคเหนือ

ง. ภาคใต้

ตอบ ข.

9. กรมธนารักษ์ เตรียมจ่ายแลกเหรียญกษาปณ์หมุนเวียนสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูรในระบบเศรษฐกิจตั้งแต่วันที่

ก. 2 เมษายน 2561

ข. 4 เมษายน 2561

ค. 6 เมษายน 2561

ง. 8 เมษายน 2561

ตอบ ค.

10. ฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกิงส์คัพ 2561 จัดขึ้นที่ประเทศไทย

ก. ไทย

ข. อินเดีย

ค. เนปาล

ง. เกาหลีเหนือ

ตอบ ก.

11. ทศวรรษแห่งการอ่าน อยู่ในช่วงปีใด

ก. พ.ศ. 2550-2561

ข. พ.ศ. 2551-2561

ค. พ.ศ. 2553-2562

ง. พ.ศ. 2552-2561

ตอบ ง.

12. การประชุมกรอบความร่วมมือแม่โขง-ล้านช้าง ครั้งที่ 2 (2nd Mekong-Lancang Leader's Meeting) จัดขึ้นในวันที่

ก. 9 มกราคม 2561

ข. 10 มกราคม 2561

ค. 11 มกราคม 2561

ง. 12 มกราคม 2561

ตอบ ข.

13. กรม. ได้อนุมัติ ตั้งโรงไฟฟ้าชีวมวลในพื้นที่จังหวัดใด

ก. นครสวรรค์ สุรินทร์ บุรีรัมย์

ข. นครราชสีมา ปัตตานี ยะลา

ค. นครราชสีมา ปัตตานี ยะลา

ง. ปัตตานี ยะลา ประจวบคีรีขันธ์

ตอบ ค.

14. ปี 2018 รัฐบาล สปป.ลาว ประกาศยกเว้นวีซ่าเข้าประเทศ สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ประเทศใดบ้าง

ก. เดนมาร์ก นอร์เวย์ ฟินแลนด์ และอังกฤษ

ข. เดนมาร์ก สหรัฐอเมริกา ฟินแลนด์ และ สวีเดน

ค. เดนมาร์ก นอร์เวย์ ฟินแลนด์ และสวีเดน

ง. เดนมาร์ก นอร์เวย์ แอฟริกาใต้ และสวีเดน

ตอบ ค.

ก. AM 105

ง. AM 107.7

ตอบ ก.

23. นาซ่า ส่งยานสำรวจอินไซต์ (InSight lander) ลงจอดบนพื้นผิวดาวอังคารได้สำเร็จ หลังเดินทางจากโลกไปเป็นระยะเวลากี่เดือน

ก. 4 เดือน

ข. 5 เดือน

ค. 6 เดือน

ง. 7 เดือน

ตอบ ค. เมื่อวันที่ 26 พ.ย. 61 ที่ผ่านมา ทีมงานองค์การบริหารการบินและอวกาศแห่งชาติสหรัฐอเมริกา หรือนาซ่า ที่ห้องปฏิบัติการ JPL เมืองพาซาเดนา รัฐแคลิฟอร์เนีย ปล่อยกันอย่างปลาบปลื้ม หลังควบคุมยานสำรวจอินไซต์ (InSight lander) ลงจอดบนพื้นผิวดาวอังคารได้สำเร็จ หลังเดินทางจากโลกไปนาน 6 เดือน ระยะทาง 482 ล้านกิโลเมตร นับเป็นภารกิจสำรวจอวกาศครั้งแรกที่มุ่งจะศึกษาโครงสร้างภายในของดาวเคราะห์สีแดง

24. ประเทศใดนำเทคโนโลยีจดจำใบหน้ามาใช้ในการเลี้ยงหมู ช่วยให้เกษตรกรเฝ้าสังเกตและวิเคราะห์หมูแต่ละตัวได้อย่างใกล้ชิดและลดต้นทุนในการเลี้ยง

ก. ญี่ปุ่น

ข. จีน

ค. เกาหลี

ง. ไทย

ตอบ ข. เทคโนโลยี “การจดจำใบหน้า” หรือ Facial Recognition เป็นสิ่งกำลังมาแรงอย่างมากในจีน จนแทบกลายเป็นเรื่องที่คนจีนเริ่มคุ้นชินกันไปแล้ว เพราะทุกภาคส่วนของประเทศไล่มาตั้งแต่ร้านค้าปลีก มหาวิทยาลัย ธนาคาร ไปจนถึงการตรวจจับหาตัวผู้ร้าย ล้วนมีการนำเทคโนโลยีนี้มาปรับใช้แล้วทั้งสิ้น และล่าสุดจีนกำลังล้ำหน้าไปไกลกว่าหลายประเทศทั่วโลก เมื่อกลุ่มธุรกิจเริ่มหันมาใช้เทคโนโลยีจดจำใบหน้ากับ “หมู”

25. ดิจิทัลที่สูงที่สุดในประเทศไทยที่เปิดตัวไปเมื่อวันที่ 9 พ.ย. 61 ที่ผ่านมา คือ

ก. คิง เพาเวอร์ มหานคร

ข. โพรซีชั่น ไพรเวท เรสซิเดนเชส

ค. สเตท ทาวเวอร์

ง. ไอคอนสยาม

ตอบ ง. ไอคอนสยาม (ICONSIAM) เป็นโครงการพัฒนาพื้นที่เชิงพาณิชย์กรรมแบบผสมริมน้ำเจ้าพระยา ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่าง สยามพิวรรธน์ เครือเจริญโภคภัณฑ์ และ แมกโนเลีย ควอลิตี้ ดีเวล็อปเม้นต์ คอร์ปอเรชั่น เป็นโครงการที่ใช้เงินลงทุนสูงที่สุดในประวัติศาสตร์การลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ประเทศไทยเมื่อช่วงเปิดตัว มีพิธีเปิดโครงการในวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 และเริ่มเปิดให้บริการแก่ประชาชนทั่วไปในวันถัดมา โดยตัวโครงการประกอบด้วยอาคารศูนย์การค้าสองอาคาร และอาคารชุดเพื่อการพักอาศัยอีกสองอาคาร ซึ่งหนึ่งในนั้นเป็นอาคารที่สูงที่สุดในประเทศไทย

26. งาน "อุ่นไอรัก คลายความหนาว สายน้ำแห่งรัตนโกสินทร์" ในปี 2561 นี้จัดขึ้นเป็นครั้งที่ 2 โดยจัดขึ้นระหว่างวันที่ใด

ก. วันที่ 5 ธันวาคม 2561 - 15 มกราคม 2562

ข. วันที่ 8 ธันวาคม 2561 - 18 มกราคม 2562

ก. วันที่ 9 ธันวาคม 2561 - 19 มกราคม 2562

ง. วันที่ 10 ธันวาคม 2561-20 มกราคม 2562

ตอบ ค. งาน "อุ่นไอรัก คลายความหนาว สายน้ำแห่งรัตนโกสินทร์" ในปีนี้จัดขึ้นเป็นครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 9 ธันวาคม 2561 - 19 มกราคม 2562 โดยจะเริ่มขึ้นวันอาทิตย์ - วันพฤหัสบดี เวลา 10.00 - 21.00 น. และวันศุกร์ - วันเสาร์ เวลา 10.00 - 22.00 น. โดยในปีนี้ได้แบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วนด้วยกันคือ บริเวณพระลานพระราชวังดุสิต และ บริเวณสนามเสือป่า

27. บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ แจกเงินปีใหม่ จำนวนกี่บาท

ก. จำนวน 300 บาท

ข. จำนวน 400 บาท

ค. จำนวน 500 บาท

ง. จำนวน 600 บาท

ตอบ ค. กรมบัญชีกลางพร้อมจ่ายเงิน ให้ผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ บัตรคนจน ตามมาตรการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในช่วงปลายปีให้แก่ผู้มีรายได้น้อย จำนวน 500 บาทต่อคน เข้ากระเป๋าเงินอิเล็กทรอนิกส์ (e-Money) ให้กับผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐจำนวน 11.4 ล้านคน ระหว่างวันที่ 8 - 10 ธันวาคม 2561 ซึ่งกรมบัญชีกลางจะแบ่งการจ่ายเงินตามเลขที่บัตรประจำตัวประชาชน

28. พายุดีเปรสชัน ที่เข้าถล่มภาคใต้ของไทยเมื่อต้นเดือน มกราคม 2562 มีชื่อว่าอะไร

ก. พายุปาบึก

ข. พายุปาบึก

ค. พายุปาเล็ก

ง. พายุปาหมึก

ตอบ ก. พายุดีเปรสชัน บริเวณทะเลจีนใต้ตอนล่างได้ทวีกำลังแรงขึ้นเป็นพายุโซนร้อน พายุปาบึก (PABUK) แล้ว โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่ละติจูด 6.1 องศาเหนือ ลองจิจูด 109.8 องศาตะวันออก ความเร็วลมสูงสุดใกล้ศูนย์กลางประมาณ 65 กิโลเมตรต่อชั่วโมง

29. คำขวัญวันเด็ก ปี พ.ศ. 2562 คือข้อใด

ก. เด็ก เยาวชน จิตอาสา ร่วมพัฒนาชาติ

ข. เยาวชน จิตอาสา ร่วมพัฒนาชาติ

ค. เด็ก จิตอาสา ร่วมพัฒนาชาติ

ง. รู้คิด รู้เท่าทัน สร้างสรรค์เทคโนโลยี

ตอบ ก.

30. ฟຸ່ນละอองขนาดเล็กที่มีค่าเกินมาตรฐาน ในระดับที่มีผลต่อสุขภาพ คือค่ามาตรฐานตามข้อใด

ก. ค่าฟຸ່ນละออง PM 1.5

ข. ค่าฟຸ່ນละออง PM 2.5

ค. ค่าฟຸ່ນละออง PM 3.5

ง. ค่าฟຸ່ນละออง PM 4.5

ตอบ ข.

เทคนิคการสอบสัมภาษณ์

หลักในการตอบคำถามสัมภาษณ์ ควรตอบให้ตรงประเด็น กระชับ ได้ใจความ มีความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงยกตัวอย่างเพื่อให้คำตอบชัดเจนยิ่งขึ้น ที่สำคัญข้อมูลต้องถูกต้องและเป็นความจริง ซึ่งโดยทั่วไปการสัมภาษณ์งานส่วนใหญ่จะใช้เวลาดั้งแต่ 20 นาทีถึง 1 ชั่วโมง ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และตำแหน่งงานของผู้สมัคร

นอกจากการเตรียมตัวตอบคำถาม ควรให้ความสำคัญเรื่องการแต่งกายและความตรงต่อเวลาด้วยนี่คือ สิบลคำถามโหดที่ต้องผ่านไปให้ได้ ลองอ่านคำแนะนำในการผ่านด่านอรหันต์เป็นแนวทาง แล้วนำไปปรับใช้ให้เหมาะกับรูปแบบการสัมภาษณ์ของตัวเอง อย่างลี้มว่า 10 คำถามนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด เพราะล้วนแต่เป็นคำถามที่แสดงถึงความคิดสร้างสรรค์ ทักษะคิดต่างๆ เกี่ยวกับงาน ที่จะบ่งบอกความฉลาดในตัวคุณ ที่สำคัญ หากมีการเตรียมพร้อมและซ้อมมากเท่าไร ความมั่นใจก็มากขึ้นเท่านั้น เหมือนอย่างที่สามก๊กกล่าวไว้ว่า รู้เขารู้เรา รบร้อยครั้งชนะร้อยครั้ง มาดูคำถามเด็ดกันเลยละ

1. ช่วยเล่าเกี่ยวกับตัวคุณให้เราฟัง

Do

ใช้เวลาเพียง 2-3 นาทีสั้นๆ แบบกระชับ ได้ใจความ บอกเหตุผลที่ว่าทำไมเราจึงเป็นผู้สมัครที่ดีที่สุดสำหรับตำแหน่งนี้ รวมถึงยกตัวอย่างให้ฟังเพื่อช่วยอธิบายและเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับตัวเรา เช่น "หลังจากเรียนจบด้านบัญชีและทำงานที่บริษัทตรวจสอบบัญชีมา 5 ปี ทำให้เป็นคนทำงานเร็วและละเอียดรอบคอบ เพราะการตรวจสอบบัญชีแต่ละครั้งมีระยะเวลากำหนดชัดเจนว่ากี่วันหรือกี่ สัปดาห์ ทั้งยังฝึกความเป็นผู้นำ เพราะต้องดูแลน้องในทีมที่ออกตรวจงานด้วยกัน รวมถึงแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี สิ่งเหล่านี้ทำให้ดิฉันได้รับมอบหมายดูแลงาน โปรเจกต์ใหญ่ๆ อยู่เสมอ"

Don't

การเล่าทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับตัวเอง ตั้งแต่จบประถม มัธยม เข้ามหาลัย จนทำงาน แต่ไม่มีจุดเด่นอะไร เพียงพอที่จะทำให้ผู้สัมภาษณ์รู้สึกสนใจในตัวคุณ

2. ทำไมคุณถึงคิดว่าเหมาะกับงานนี้

Do

โอกาสมาถึงแล้ว อย่างกลัวที่จะพูด อาจจะเริ่มจากประสบการณ์และความสามารถที่เคยผ่านมา อันเป็นสาเหตุทำให้คุณเหมาะสมที่สุดสำหรับตำแหน่งนี้ แล้วต่อยอดด้วยเหตุผล ตัวอย่าง กรณีศึกษา สิ่งที่เป็นจุดเด่นและแตกต่างจากผู้สมัครคนอื่น

กรณีที่เพิ่งจบการศึกษาหมาดๆ ถ้าสมัยเรียนทำกิจกรรมมาเยอะ เช่น ออกค่าย ฝึกงาน โครงการนักเรียนแลกเปลี่ยน ฯลฯ อย่างลี้มเลที่จะบอกเล่าว่ากิจกรรมเหล่านั้น ทำให้ตัวเองเป็นคน que เข้ากับคนอื่นง่าย รู้จักปรับตัวยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น และเรียนรู้เร็ว เป็นต้น

หากตกที่นั่งเด็กเรียน ไม่ค่อยสนใจกิจกรรม ให้ตอบว่าเป็นคนที่ทุ่มเทกับเรื่องที่ได้รับผิดชอบ เช่น เรื่องเรียนหรือรายงานกลุ่ม อาจยกเกร็ดเล็กละเอียดเลขสวยๆ มาเป็นตัวอย่าง หรือวิธีการเลือกวิชาเรียน ที่แสดงให้เห็นว่าการเตรียมตัว วางแผนการเรียนมาเป็นอย่างดี

Don't

การตอบคำถามสั้นๆ เช่น "ด้วยประสบการณ์ทำงาน 2 ปีที่ผ่านมา ผมเชื่อว่าสามารถทำงานนี้ได้" แล้วจบทันที ในกรณีนี้ คุณอาจจบเห่ เพราะ ไม่มีเหตุผลและตัวอย่างที่จะทำให้ผู้สัมภาษณ์เชื่อและมั่นใจในตัวคุณ

3. ตามความเข้าใจของคุณ คิดว่าตำแหน่งนี้ต้องรับผิดชอบงานอะไรบ้าง

Do

ทำการบ้านก่อนมาสัมภาษณ์ด้วยการอ่านรายละเอียดของงานและคุณสมบัติของผู้สมัครที่ทางบริษัทต้องการ ทำความเข้าใจกับมัน ตอบให้สั้นและกระชับใจความ สิ่งสำคัญก่อนตอบต้องมั่นใจว่าเข้าใจ ถ้าไม่แน่ใจส่วนไหนไม่ต้องกลัวที่จะถาม อาจตั้งคำถามกลับในทำนองว่า เข้าใจตำแหน่งงาน แต่ไม่แน่ใจเกี่ยวกับข้อมูลกลุ่มลูกค้า และผลิตภัณฑ์มากนัก อยากให้ช่วยอธิบายให้เข้าใจในเบื้องต้น

Don't

ถ้าไม่รู้ อย่าพยายามตอบ เพราะถ้าตอบผิด นั้นหมายความว่า คุณ ไม่ได้ทำการบ้านมา ไม่ได้ให้ความสนใจกับงานนี้ แถมยังมีข้อผิดพลาดหาก

4. คุณรู้อะไรเกี่ยวกับบริษัทเราบ้าง

Do

ก่อนมาสัมภาษณ์งาน จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทราบและเข้าใจข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับองค์กรที่สมัคร เช่น ผลิตภัณฑ์ กลุ่มลูกค้า คู่แข่ง ภาพลักษณ์องค์กร ที่มาและประวัติขององค์กร ฯลฯ สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าคุณได้ทำการบ้านมา และให้ความสนใจกับองค์กรอย่างแท้จริง อย่าลืมนำคอนเทนต์ด้วยว่า หลังจากศึกษาเกี่ยวกับองค์กร ทำให้เรามีความสนใจที่อยากจะทราบเกี่ยวกับองค์กรเพิ่มเติม

Don't

การตอบแบบมั่นใจในตัวเองจนเกินไป หรือคำตอบที่สร้างภาพพจน์ไม่ดีให้กับตัวเอง เช่น "ทราบมาว่าที่นี่กำลังขาดผู้จัดการฝ่ายการตลาด ด้วยประสบการณ์งาน 3 ปีในด้านนี้ ทำให้คิดว่าสามารถแก้ปัญหานี้ได้" คำตอบแบบนี้ นอกจากไม่สร้างทัศนคติที่ดีขององค์กรให้กับตัวเองแล้ว ยังเป็นการโอ้อวดตัวเองเกินไป

5. อะไรคือจุดมุ่งหมายระยะยาวในการทำงานของคุณ

Do

พูดถึงสิ่งที่คุณอยากทำในอนาคต และต้องบอกวิธีที่จะทำสิ่งนั้นให้สำเร็จ ซึ่งควรจะเกี่ยวข้องกับงานที่สัมภาษณ์อยู่ เช่น อีก 5 ปีข้างหน้าอยากเป็นผู้จัดการฝ่ายการตลาดที่เต็มไปด้วยศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาพนักงานและองค์กรให้มีประสิทธิภาพ การที่จะถึงจุดนั้นได้ต้องมีการเตรียมตัวเป็นอย่างดี เช่น การได้มีโอกาสทำงานที่บริษัทนี้ก็เป็นสิ่งหนึ่งในการเตรียมตัวสำหรับอนาคต และอาจเพิ่มเติมตัวอย่าง เช่น วิธีการทำงานของคุณ เป็นต้น

Don't

การตอบในสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานที่สมัครอยู่ (ถึงแม้จะเป็นความจริง) เพราะไม่เกิดประโยชน์ใดๆ เช่น อยากเปิดร้านอาหารในอีก 10 ปีข้างหน้า ถ้าตอบเช่นนั้น อาจโดนถามต่อว่าแล้วมาสมัครงานที่นี้ทำไม

6. ถ้าได้งานนี้ คุณคิดว่าจะทำงานที่นี้นานเท่าไร

Do

ให้มุ่งประเด็นไปที่ความทุ่มเทของตัวเองและความท้าทายของงาน ด้วยการบอกว่าตราบใดที่งานมีความยากและท้าทาย ก็จะขอจะทุ่มเทความสามารถของตัวเองให้เต็มที่เพื่อสร้างคุณประโยชน์ให้กับ องค์กร

Don't

บอกแผนการหรือระยะเวลา (ซึ่งเป็นความจริง) เช่น มีแผนไปเรียนต่ออีก 2-3 ปีข้างหน้า หรือ ทางบ้านมีแผนให้ไปช่วยธุรกิจที่บ้าน

7. อะไรคือจุดอ่อนของคุณ

Do

ควรเลือกจุดอ่อนที่เป็นความจริงและกำลังปรับปรุงหรือพัฒนาในขณะนี้ ที่สำคัญควรบอกผลลัพธ์หลังการปรับปรุงด้วย เช่น ภาษาอังกฤษไม่แข็งแรง ซึ่งตอนนี้กำลังเรียนภาษาอังกฤษอยู่ เรียนมานานเท่าไร ที่ไหน และผลการเรียนเป็นอย่างไรบ้าง

Don't

มีหลายคนเคยบอกว่าให้เปลี่ยนจุดแข็งให้เป็นจุดอ่อน เช่น เป็นคนทำงานหนักมากๆ ไม่เสร็จไม่กลับ อาจจะฟังดูดี แต่คุณกำลังทำลายตัวเอง เพราะปัจจุบันนี้การรู้จักจัดสรรเวลา (work life balance) เป็นประเด็นสำคัญของคุณภาพชีวิต อีกอย่างคุณกำลังโกหกเพื่อให้ดูดี แถมตอบผิดประเด็นอีกต่างหาก

8. ทำไมคุณถึงลาออกจากงานเก่า

Do

ตอบความจริงให้มากที่สุด แต่สั้นกระชับใจความ ไม่จำเป็นต้องตอบทั้งหมดถ้าความจริงมันเลวร้ายเหลือเกิน อย่าลืมว่าผู้สัมภาษณ์อาจขออนุญาตติดต่อบุคคลอ้างอิงเพื่อทำการตรวจสอบ ข้อมูลเหล่านั้น

Don't

ควรหลีกเลี่ยงการวิจารณ์ที่ทำงานและนายเก่า เพราะเหล่านี้จะทำให้ภาพลักษณ์ของคุณดูแย่ และนั่นหมายถึงความกล้าที่จะวิจารณ์บริษัทต่อๆ ไปที่คุณร่วมงานด้วย

9. อะไรคือสิ่งที่คุณชอบและไม่ชอบในงานเก่า (หรืองานที่กำลังทำอยู่)

Do

ควรบอกสิ่งที่คุณชอบมากกว่าสิ่งที่ไม่ชอบ และให้คำอธิบายรวมถึงเหตุผลว่าทำไมเราจึงคิดเช่นนั้น

Don't

บอกในสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องงานหรืออ้างอิงถึงบุคคล เพราะนั่นหมายถึงคุณกำลังวิจารณ์คนอื่น ไม่จำเป็นต้องเล่าทุกอย่างที่แยกเกี่ยวกับงาน เพราะไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมา

10. อะไรคือสิ่งที่คุณประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิต

Do

ควรจะเป็นเรื่องที่รู้สึกภูมิใจที่สุดในช่วง 1-2 ปีของการทำงาน คุณอาจพูดถึงการเลื่อนขั้น ปรับตำแหน่งในการทำงาน หรือตลอดระยะเวลาที่ทำงานมาแต่ความราบรื่นไม่เคยมีปัญหาเกี่ยวกับลูกค้า หากคุณมีความสำเร็จชัดเจน เช่น สามารถทำยอดขายได้ทะลุเป้า 200% หรือ สามารถลดต้นทุนการผลิตได้ 25% ให้เล่าที่มาของเรื่องนั้น วิธี แนวดำเนินการ ผลลัพธ์ ตลอดจนอุปสรรคที่เกิดขึ้น รวมถึงวิธี

การแก้ปัญหา

ถ้าเป็นผู้สมัครที่เพิ่งจบการศึกษาหมาดๆ อาจจะพูดถึงเกรดเฉลี่ย หรือความภาคภูมิใจที่สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงได้

Don't

การแต่งเรื่องขึ้นเองหรือพูดเกินจริงกว่าสิ่งที่ได้ทำ ส่งผลให้วิธีการเล่าแตกต่างกันไป ซึ่งผู้สัมภาษณ์ที่มีความเชี่ยวชาญ จะสามารถตั้งคำถามย้อนจนจับได้ว่าเป็นเรื่องที่แต่งขึ้น

Guru Tips

- บริษัทบางแห่ง คำถามเหล่านี้จะถูกถามเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นถ้าจะให้ดี ควรฝึกตอบทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

- ก่อนเข้าสู่ด่านอรหันต์ปราบเซียน ควรฝึกซ้อมหน้ากระจกก่อน เพื่อตรวจสอบบุคลิกภาพ ที่สำคัญต้องมี eye contact หรือสบตาผู้สัมภาษณ์ อย่าหลบตาหรือมองเพดานเวลาสัมภาษณ์ แม้กระทั่งการนั่งเก้าอี้หรือเท้าโต๊ะ ก็เป็นการทำให้คะแนนบุคลิกภาพลดลงอย่างน่าใจหาย

ทำใจดี เจอเจ้านายต่างชาติ

- บริษัทญี่ปุ่น อยากเห็นว่าที่พนักงานที่มีความนิ่ง อุดมทน อ่อนน้อมถ่อมตน แต่มีความมั่นใจในตัวเอง พูดยาไม่เย็นเยื่อ สั้น กระชับ และหากสื่อสารภาษาญี่ปุ่นได้ รับรองได้เปรียบกว่าเห็นๆ

- บริษัทฝรั่ง (International Firms) ส่วนใหญ่อยากได้เด็กที่มีความมั่นใจ กล้าพูดกล้าคิด ไฟแรง ทุ่มเท แต่ก็ใช้ชีวิตด้านอื่นด้วยนะ อย่างเช่น มีงานอดิเรกทำ มีเที่ยวเล่นบ้างแต่ก็ทำงาน อีกอย่างที่สำคัญเลย บุคลิกภาพ ต้องดูมั่นใจ ดูคล่อง ฉะฉาน พูดภาษาอังกฤษได้

THE BEST CENTER
เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์

ขอให้โชคดีในการสอบทุกท่าน